

REGULAMENTUL de aplicare a Codului vamal al României

PARTEA I DISPOZIȚII GENERALE DE APLICARE

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I Definiții

Art. 1. - (1) În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos, au următoarea semnificație:

1. *Cod vamal* - Codul vamal al României aprobat prin Legea nr. 86/2006.

2. *Date necesare pentru identificarea mărfurilor* - datele folosite pentru identificarea mărfurilor din punct de vedere comercial permițând autorității vamale să determine clasificarea tarifară, precum și cantitatea mărfurilor.

3. *Mărfuri cu caracter necomercial* - mărfuri a căror plasare sub un regim vamal se face ocazional și a căror natură și cantitate arată că sunt destinate uzului personal, familial și gospodăresc al destinatarilor sau persoanelor care le transportă ori care au destinația evidentă de cadouri.

4. *Măsuri de politică comercială* - măsuri netarifare stabilite, în cadrul politicii comerciale, sub forma dispozițiilor care reglementează importul și exportul de mărfuri, cum ar fi măsuri de supraveghere sau de siguranță, restricții sau limite cantitative și interdicții la import sau export.

5. *Nomenclatura vamală* – nomenclatura prevăzută în Codul vamal.

6. *Sistemul armonizat* - sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor.

7. *Elemente de taxare* – nivelul taxei vamale prevăzute în Tariful vamal, regulile de determinare a valorii în vamă, cursul de schimb valutar utilizat și regulile de origine aplicabile.

8. *Agent economic* - persoana care, în cursul activității sale, este implicată în importul, transportul sau exportul de mărfuri în sau din teritoriul vamal al României, inclusiv activități intermediare legate de acestea.

(2) Definițiile de bază din Codul vamal au același înțeles și în aplicarea prezentului regulament.

CAPITOLUL II

Decizii

Art. 2. - În cazul în care o persoană care depune o cerere prin care solicită emiterea unei decizii nu este în măsură să prezinte toate documentele și informațiile necesare pentru luarea unei hotărâri, autoritatea vamală emite decizia pe baza documentelor și informațiilor proprii pe care le are la dispoziție și pe care le comunică solicitantului împreună cu decizia.

Art. 3. - Decizia referitoare la o garanție favorabilă persoanei care a semnat un angajament de plată a sumei datorate, la prima cerere scrisă a autorității vamale, se revocă în cazul în care angajamentul nu este respectat.

Art. 4. - (1) Revocarea nu afectează mărfurile care, la data intrării ei în vigoare, sunt plasate deja sub un regim vamal în baza deciziei revocate.

(2) Cu toate acestea, autoritatea vamală poate dispune titularului să ceară ca aceste mărfuri să primească, într-un termen fixat, o destinație aprobată de vamă.

CAPITOLUL III

Procedee informatice

Art. 5. - (1) Autoritatea vamală poate stabili, pe baza principiilor prevăzute prin reglementările vamale, condițiile și modalitățile tehnice prin care formalitățile să fie îndeplinite prin procedee informatice.

(2) Prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *procedee informatice* – schimbul electronic de date între structurile autorității vamale, precum și introducerea de informații necesare întocmirii formalităților în sistemul informatic vamal;

b) *schimb electronic de date* – EDI – transmiterea de date structurate conform cu standardele de mesaje agreate între un sistem informatic și un altul, pe cale electronică;

c) *mesaj standard agreat* – o structură predefinită și recunoscută pentru transmisia electronică de date.

(3) Condițiile stabilite pentru îndeplinirea formalităților prin procedee informatice trebuie să cuprindă, între altele, măsuri pentru verificarea sursei de date și pentru protecția datelor împotriva riscului accesului neautorizat, pierderii, modificării sau distrugerii.

Art. 6. - În situația în care formalitățile sunt îndeplinite prin procedee informatice, autoritatea vamală poate stabili modalități de înlocuire a semnăturii olografe printr-o altă tehnică care poate fi bazată pe

utilizarea de coduri. Această facilitate se acordă numai dacă sunt îndeplinite condițiile tehnice și administrative stabilite de autoritatea vamală.

Art. 7. - (1) În cadrul programelor de testare care folosesc procedee informatice în scopul testării posibilităților de simplificare, autoritatea vamală poate, pe perioada strict necesară pentru realizarea programului să renunțe la solicitarea următoarelor informații:

- a) declarația prevăzută la art. 74 alin. (1);
- b) prin exceptare de la dispozițiile art. 151 alin. (1), particularitățile referitoare la unele rubrici din declarația vamală care nu sunt necesare identificării mărfurilor și care nu reprezintă elemente pe baza cărora se stabilesc drepturile de import sau de export.

(2) Cu toate acestea, informațiile prevăzute la alin. (1) se pot prezenta, la cererea autorității vamale, în cadrul unei operațiuni de control.

(3) Cuantumul drepturilor de import care trebuie perceput în timpul perioadei de derogare prevăzută la alin. (1), nu poate fi inferior celui care s-ar fi aplicat în absența derogării.

CAPITOLUL IV

Schimb de date efectuat între birourile vamale prin utilizarea tehnologiei informației și a rețelelor informatice

Art. 8. – Autoritatea vamală utilizează tehnologia informației și rețelele informatice pentru a asigura schimburile de informații între birourile vamale participante la derularea unui regim vamal, cu excepția unor situații speciale sau a prevederilor referitoare la un regim vamal care, dacă este cazul, se aplică în mod corespunzător.

Art. 9. – (1) Pe lângă condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3), autoritatea vamală stabilește și gestionează mecanismele de securitate adecvate, care să asigure funcționarea eficientă, fiabilă și sigură a procedeelelor informatice.

(2) Pentru a garanta nivelul de securitate, fiecare introducere, modificare sau ștergere de date este înregistrată în sistem cu indicarea scopului prelucrării, a momentului exact și a persoanei care a efectuat operația. Datele originale sau oricare alte date care au făcut obiectul prelucrării sunt păstrate cel puțin 5 ani calendaristici, începând cu sfârșitul anului la care aceste date se referă.

(3) Autoritatea vamală controlează periodic securitatea sistemului informatic.

(4) Autoritatea Națională a Vămile, direcțiile regionale vamale și birourile vamale se informează reciproc în legătură cu orice suspiciune privind încălcarea securității sistemului informatic.

CAPITOLUL V Gestiunea riscurilor

Art. 10. – (1) Autoritatea vamală efectuează o gestiune a riscurilor vizând identificarea nivelului de risc asociat mărfurilor care fac obiectul unui control sau a unei supravegheri vamale, stabilind, când este posibil, ca mărfurile să fie supuse sau nu unor controale vamale specifice și, în acest caz, precizând locul desfășurării controlului.

(2) Stabilirea nivelului de risc se efectuează în baza unei evaluări a probabilității de risc și a impactului acestuia în cazul în care s-ar produce efectiv. Procesul de selecție a expedierilor sau declarațiilor care se supun controalelor vamale trebuie să conțină și un element aleatoriu.

(3) În aplicarea prevederilor art. 40 alin. (2) din Codul vamal, gestiunea riscurilor se efectuează în conformitate cu normele emise de autoritatea vamală.

TITLUL II INFORMAȚII OBLIGATORII

CAPITOLUL I Definiții

Art. 11. - În sensul prezentului titlu, prin termenii de mai jos se înțelege:

1. *Informații obligatorii* - informații emise de Autoritatea Națională a Vămile asupra clasificării tarifare sau originii, care obligă autoritatea vamală când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul titlu.

2. *Solicitant*:

a) în materie de tarif, orice persoană care a solicitat în scris o informație tarifară obligatorie;

b) în materie de origine, orice persoană care a solicitat în scris o informație obligatorie în materie de origine și are motive întemeiate să solicite o astfel de informație.

3. *Titular* - persoana pe numele căreia se eliberează informația obligatorie.

CAPITOLUL II

Procedura de obținere a informațiilor obligatorii și de notificare a solicitantului

Art. 12. - (1) Solicitățile de informații obligatorii se adresează în scris Autorității Naționale a Vămirilor. Solicitățile de informații tarifare obligatorii se întocmesc pe baza unui formular conform modelului prezentat în anexa nr. 1.

(2) Solicitarea de informații tarifare obligatorii nu se poate referi decât la un singur tip de mărfuri. Solicitarea de informații obligatorii în materie de origine nu se poate referi decât la un singur tip de mărfuri și un singur set de circumstanțe ce determină originea.

(3) Solicitarea de informații tarifare obligatorii trebuie să conțină următoarele date:

- a) numele și adresa titularului;
- b) numele și adresa solicitantului în cazul în care această persoană nu este titularul;
- c) nomenclatura vamală în care urmează a se clasifica marfa;
- d) descrierea amănunțită a mărfii, astfel încât să permită identificarea ei și determinarea clasificării în nomenclatura vamală;
- e) compoziția mărfii și metodele de examinare utilizate pentru stabilirea acesteia, în cazul în care clasificarea depinde de aceasta;
- f) eventualele probe, fotografiile, planuri, cataloage sau orice alte documente disponibile care pot ajuta autoritatea vamală în determinarea clasificării corecte a mărfii în nomenclatura vamală se atașează ca anexe;
- g) clasificarea avută în vedere;
- h) acordul de a pune la dispoziție o traducere a oricărui document anexat, în limba română sau într-una din limbile de circulație internațională, dacă autoritatea vamală cere acest lucru;
- i) indicarea datelor ce trebuie considerate confidențiale;
- j) indicarea de către solicitant dacă, după cunoștințele sale, s-au solicitat deja ori s-au emis informații tarifare obligatorii pentru mărfuri identice sau similare;
- k) acceptul ca informațiile furnizate să fie stocate într-o bază de date a autorității vamale și ca elementele informației tarifare obligatorii, inclusiv orice fotografie, schiță, broșură și altele asemenea, să fie făcute publice prin Internet, cu excepția elementelor pe care solicitantul le-a indicat ca fiind confidențiale; în acest caz se aplică dispozițiile legale în

vigoare privind protecția datelor cu caracter personal sau protecția informațiilor clasificate.

(4) Solicitarea de informații obligatorii în materie de origine trebuie să conțină următoarele date:

- a) numele și adresa titularului;
- b) numele și adresa solicitantului în cazul în care această persoană nu este titularul;
- c) baza legală pentru aplicarea unui regim tarifar preferențial;
- d) descrierea detaliată a mărfurilor și clasificarea tarifară a acestora;
- e) compoziția mărfii și metodele de examinare utilizate pentru stabilirea acesteia și prețul ex-works dacă este necesar. Prin ex-works se înțelege că vânzătorul își îndeplinește obligația de livrare în momentul în care pune mărfurile la dispoziția cumpărătorului în localurile vânzătorului sau un alt loc numit cum ar fi fabrică, uzină sau depozit, fără îndeplinirea formalităților pentru export și fără încărcarea mărfurilor în vreun vehicul trimis să le ridice;
- f) condițiile ce permit determinarea originii, materialele utilizate și originea acestora, clasificarea tarifară, valoarea și descrierea circumstanțelor - regula schimbării poziției tarifare, a valorii adăugate, descrierea prelucrării sau transformării care are loc sau orice altă regulă specifică - în care aceste condiții sunt îndeplinite; în mod deosebit, se menționează regula de origine aplicată și originea avută în vedere pentru mărfurile în cauză;
- g) eventualele probe, fotografii, planuri, cataloage sau orice alte documente disponibile privind compoziția mărfurilor și a materialelor utilizate și care pot ajuta în descrierea procesului de fabricare sau a transformării suferite de materiale;
- h) acordul de a pune la dispoziție o traducere a oricărui document anexat, în limba română sau într-una din limbile de circulație internațională, dacă autoritatea vamală cere acest lucru;
- i) indicarea datelor ce trebuie considerate confidențiale;
- j) indicarea de către solicitant dacă, după cunoștințele sale, s-au solicitat deja ori s-au emis informații tarifare obligatorii sau informații obligatorii în materie de origine pentru mărfuri sau materiale identice sau similare cu cele la care se face referire la lit. d) și f);
- k) acceptul ca informațiile furnizate să fie stocate într-o bază de date a autorității vamale; se aplică dispozițiile legale în vigoare în privința protecției informațiilor.

(5) Dacă autoritatea vamală consideră că solicitarea nu conține toate datele necesare pentru emiterea unei informații obligatorii, cere solicitantului să prezinte informațiile lipsă. Termenul legal de soluționare se calculează din momentul când autoritatea vamală dispune de toate informațiile necesare pentru a se pronunța; ea notifică solicitantului primirea solicitării și data de la care calculează termenul limită.

Art. 13. - (1) Informațiile obligatorii se notifică solicitantului cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de:

a) 90 de zile de la acceptarea solicitării în materie de tarif; dacă în acest termen nu este posibilă comunicarea informației tarifare obligatorii, autoritatea vamală notifică solicitantului explicând motivele întârzierii și precizând data la care anticipează emiterea comunicării informației tarifare obligatorii;

b) 150 de zile de la data acceptării solicitării, în materie de origine.

(2) Informațiile tarifare obligatorii și informațiile obligatorii în materie de origine se notifică pe formularele prevăzute în anexa nr. 1. În formular sunt indicate datele considerate a fi furnizate cu titlu confidențial.

Art. 14. - Datele transmise în solicitarea de informații obligatorii și informația obligatorie notificată se stochează în baza de date a autorității vamale. Datele din informațiile tarifare obligatorii, inclusiv orice fotografie, schiță, broșură și altele asemenea, pot fi făcute publice prin Internet, cu excepția informațiilor confidențiale înscrise în informația tarifară obligatorie comunicată.

CAPITOLUL III Efectul juridic al informațiilor obligatorii

Art. 15. - (1) Informația obligatorie nu poate fi invocată decât de titular.

(2) Titularul informației obligatorii este obligat, în momentul efectuării formalităților vamale, să declare autorității vamale că este în posesia unei informații obligatorii care se referă la mărfurile în cauză.

(3) Titularul unei informații obligatorii nu se poate folosi de aceasta pentru îndeplinirea formalităților vamale a unor mărfuri, decât dacă:

a) în materie de tarif, face dovada față de autoritatea vamală că mărfurile respective sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informația obligatorie prezentată;

b) în materie de origine, face dovada față de autoritatea vamală că mărfurile respective și circumstanțele care au determinat originea sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informația obligatorie prezentată.

Art. 16. - (1) La data adoptării actelor normative prevăzute la art. 39 alin. (2) și (3) din Codul vamal, autoritatea vamală ia măsurile necesare pentru ca informațiile obligatorii emise după această dată să fie conforme cu actele normative respective.

(2) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), data care se ia în considerare este data de la care aceste acte normative intră în vigoare.

CAPITOLUL IV **Dispoziții aplicabile în cazul încetării valabilității informațiilor obligatorii**

Art. 17. - (1) În cazul în care titularul informațiilor obligatorii care și-au pierdut valabilitatea din motive prevăzute la art. 39 alin. (2) din Codul vamal dorește să uzeze de dreptul de a utiliza aceste informații pe o perioadă de timp conform prevederilor art. 39 alin. (5) din Codul vamal, acesta notifică Autorității Naționale a Vămirilor, punând la dispoziție documentele doveditoare necesare pentru a permite efectuarea unei verificări pentru a se stabili dacă se îndeplinesc condițiile specificate.

(2) În cazul în care nu se îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) referitoare la posibilitatea de a se invoca în continuare informațiile obligatorii, Autoritatea Națională a Vămirilor notifică în scris titularul.

CAPITOLUL V **Alte informații**

Art. 18. - (1) Orice persoană are dreptul să solicite autorității vamale informații privind aplicarea reglementărilor vamale.

(2) Cererea trebuie să fie redactată în limba română și să conțină numele și adresa, respectiv denumirea și sediul solicitantului, precum și obiectul acesteia.

(3) Dacă autoritatea vamală constată că cererea nu conține toate elementele necesare, solicitantul va fi invitat să furnizeze datele care lipsesc.

Art. 19. - (1) Cererea privind informațiile se adresează biroului vamal la care urmează să fie efectuată operațiunea de vămuire.

(2) Dacă informațiile se referă la mărfuri prezentate la biroul vamal sau la mărfuri pentru care au fost efectuate formalitățile vamale, solicitarea se adresează direct biroului vamal în a cărui evidență se află aceste mărfuri.

(3) În cazul în care informațiile furnizate de biroul vamal nu sunt satisfăcătoare, titularul cererii se poate adresa direcției regionale vamale în

a cărei rază de competență teritorială se află biroul vamal, prezentând și o copie după răspunsul primit.

(4) În situația în care nu este mulțumit de informațiile primite, titularul se poate adresa și Autorității Naționale a Vămirilor, prezentând o copie a răspunsurilor anterior primite.

TITLUL III AGENȚII ECONOMICI AUTORIZAȚI

CAPITOLUL I

Procedura de acordare a statutului de agent economic autorizat

Secțiunea 1

Statutul de agent economic autorizat

Art. 20. – (1) Statutul de agent economic autorizat, prevăzut la art. 32 din Codul vamal, denumit în continuare AEA, poate fi acordat după cum urmează:

a) *certificatul AEA – Simplificări Vamale* pentru agenții economici care doresc să beneficieze de simplificările prevăzute în reglementările vamale;

b) *certificatul AEA – Securitate și Siguranță* pentru agenții economici care doresc să beneficieze de facilități în ceea ce privește controalele vamale de securitate și siguranță aplicate la intrarea sau ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al României;

c) *certificatul AEA – Simplificări Vamale / Securitate și Siguranță* pentru agenții economici care doresc să beneficieze atât de simplificările cât și de facilitățile prevăzute la lit. a) și b).

(2) Conform art. 32 alin. (2) și (3) din Codul vamal:

a) un *certificat AEA – Simplificări Vamale* se acordă unui agent economic care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 24-26;

b) un *certificat AEA – Securitate și Siguranță* se acordă unui agent economic care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 24 – 27;

c) un *certificat AEA – Simplificări Vamale/Securitate și Siguranță* se acordă unui agent economic care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 24 - 27.

(3) Dacă, pe baza unui certificat AEA – Simplificări vamale sau a unui certificat AEA - Simplificări vamale/securitate și siguranță, un agent economic autorizat solicită una sau mai multe autorizații prevăzute la art. 202, 205, 211, 214, 218, 219, 225, 226, 292 și 354, autoritatea vamală verifică numai acele criterii care nu sunt acoperite de criteriile pentru

acordarea statutului de AEA. Toate celelalte criterii sunt considerate a fi îndeplinite.

(4) Statutul de AEA se ia în considerare în cadrul analizei de risc.

Dacă, în urma unei analize de risc efectuate, biroul vamal competent selecționează pentru o verificare suplimentară un transport acoperit de o declarație sumară sau o declarație vamală depusă de un agent economic autorizat, controlul se efectuează cu prioritate.

Secțiunea a 2-a

Cererea de acordare a statutului de agent economic autorizat

Art. 21. – (1) Cererea de acordare a statutului de AEA este prezentată în scris sau, când este posibil, sub formă electronică, în conformitate cu modelul prevăzut în anexa nr. 2.

(2) În cazul în care autoritatea vamală consideră că cererea depusă nu conține toate informațiile necesare, autoritatea vamală, în termen de 30 de zile, solicită agentului economic care a depus cererea, denumit în continuare *solicitant*, să furnizeze informațiile necesare pentru justificarea cererii.

(3) Termenul prevăzut la art. 29 alin. (1) și art. 31 alin. (2) curge din momentul în care autoritatea vamală dispune de toate informațiile necesare pentru luarea unei decizii; autoritatea vamală aduce la cunoștința solicitantului faptul că informația a fost recepționată și comunică data de la care curge acest termen.

Art. 22. – (1) Cererea se depune la Autoritatea Națională a Vămilelor pentru verificarea existenței condițiilor și criteriilor necesare obținerii statutului de AEA.

(2) Solicitantul desemnează un punct central de acces sau o persoană de contact din cadrul conducerii solicitantului pentru a permite accesul autorității vamale la toate informațiile necesare pentru verificarea îndeplinirii cerințelor privind acordarea acestui statut.

Art. 23. – (1) Cererea se respinge dacă nu corespunde prevederilor din art. 21 și 22.

(2) Cererea se respinge dacă, în momentul prezentării sale, solicitantul se află în procedura de faliment. Dacă solicitantul are un reprezentant legal în materie de vamă, care a suferit o condamnare penală definitivă, pentru încălcarea reglementărilor vamale legată de activitatea sa ca reprezentant legal, cererea se respinge.

Secțiunea a 3-a

Condiții și criterii de acordare a statutului de agent economic autorizat

Art. 24. - (1) Condiția privind lipsa înregistrărilor în baza de date a autorității vamale referitoare la încălcarea reglementărilor vamale de către agentul economic solicitant, conform art. 32 alin. (2) lit. a) din Codul vamal, se consideră îndeplinită dacă agentul economic solicitant, persoanele responsabile din companie sau care exercită control asupra gestionării companiei, reprezentantul legal în materie de vamă al solicitantului sau persoana desemnată să răspundă de problemele vamale în cadrul companiei, nu au comis încălcări grave sau repetate ale reglementărilor vamale în ultimii 3 ani ce preced depunerea cererii.

Acest criteriu poate fi considerat îndeplinit și în cazul de încălcări repetate ale reglementărilor vamale, atunci când autoritatea vamală le consideră de importanță neglijabilă care nu afectează buna credință a solicitantului și atribuirea acestui certificat.

(2) Dacă persoana care exercită controlul asupra companiei este stabilită într-o altă țară sau solicitantul este stabilit de mai puțin de trei ani pe teritoriul României, antecedentele sunt examinate pe baza înregistrărilor și informațiilor disponibile.

Art. 25. – Pentru a se putea stabili dacă solicitantul dispune de un sistem corespunzător de gestiune a înscrisurilor comerciale și, dacă este cazul, a documentelor de transport, prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. b) din Codul vamal, acesta trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) utilizarea unui sistem de înregistrare contabilă a operațiunilor care să faciliteze controlul vamal bazat pe audit;

b) asigurarea accesului fizic sau electronic al autorității vamale la documentele contabile ale agentului economic și, după caz, la documentele de transport;

c) sistemul logistic al solicitantului să permită diferențierea mărfurilor românești de cele străine; îndeplinirea acestui criteriu nu este necesară în cazul *certificatului AEA – Securitate și Siguranță*;

d) să utilizeze un sistem de gestiune administrativă care să corespundă tipului și dimensiunii activității și care este potrivit pentru gestionarea fluxului de mărfuri și să utilizeze un sistem de control intern capabil să identifice tranzacțiile ilegale sau neregulate;

e) să utilizeze, atunci când este cazul, proceduri corespunzătoare de gestiune a autorizațiilor și licențelor legate de măsurile de politică comercială sau de comerțul cu produse agricole;

f) să utilizeze proceduri acceptabile de arhivare și protejare a documentelor și informațiilor;

g) să utilizeze o politică de companie în materie de luptă contra fraudei și de pregătire a personalului în legătură cu aceasta politică;

h) să aplice măsuri corespunzătoare de securitate a tehnologiei informației pentru protejarea sistemului său informatic împotriva oricărui acces neautorizat și de securizare a documentației sale.

Art. 26. – (1) Condiția referitoare la solvabilitatea financiară a solicitantului, prevăzută la art. 32 alin. (2) lit. c) din Codul vamal este considerată îndeplinită dacă aceasta poate fi atestată pentru ultimii trei ani. Prin solvabilitate, în sensul prezentului articol, se înțelege o poziție financiară bună, care este suficientă pentru îndeplinirea de către solicitant a obligațiilor.

(2) În cazul în care solicitantul și-a început activitatea de mai puțin de trei ani, solvabilitatea sa financiară se analizează pe baza înregistrărilor și informațiilor de care dispune.

Art. 27. – Normele de securitate și de siguranță ale solicitantului legate de gestionarea riscurilor prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. c) din Codul vamal se consideră corespunzătoare dacă:

a) toate clădirile sale sunt construite din materiale care rezistă la un acces neautorizat și furnizează protecție contra accesului neautorizat;

b) sunt luate măsuri de control corespunzătoare pentru a preveni accesul neautorizat în zona de expediție, a cheiurilor de încărcare și la zonele în care este plasată marfa;

c) măsurile referitoare la manipularea mărfurilor care intră sau ies includ și protecția contra introducerii, substituirii sau pierderii de materiale, precum și de deteriorare a utilajelor de încărcare;

d) sunt aplicate proceduri menite să asigure gestionarea licențelor de import sau export privind prohibiții sau restricții și pentru diferențierea acestor mărfuri de alte mărfuri;

e) agentul economic aplică măsuri care permit identificarea clară a furnizorilor și a clienților săi, astfel încât să se securizeze lanțul logistic internațional;

f) agentul economic practică, în limitele posibilităților prevăzute de legislație, selecția la angajarea și interogarea viitorilor săi colaboratori și procedează, în plus, la verificarea candidaturilor și la controlul periodic al nivelului de pregătire și al antecedentelor;

g) este asigurată o participare activă a salariaților la programele de instruire în probleme de securitate.

Art. 28. – (1) Autoritatea Națională a Vămilelor emite norme pentru interpretarea unitară a criteriilor de acordare a statutului de agent economic autorizat și de aplicare uniformă a auditului efectuat în baza acestor criterii.

(2) Tipul și dimensiunea activității solicitantului sunt luate în considerare atunci când autoritatea vamală verifică conformitatea acestuia cu criteriile prevăzute la art. 24 - 27.

Secțiunea a 4-a **Procedura de eliberare a certificatelor AEA**

Art. 29. - (1) Autoritatea Națională a Vămilelor comunică în termen de 5 zile existența unei cereri către birourile vamale și direcțiile regionale vamale prin intermediul unei rețele informatice.

(2) Birourile vamale și direcțiile regionale vamale furnizează toate informațiile utile de care dispun în legătură cu solicitantul, care pot prejudicia acordarea certificatului.

Art. 30. – (1) Autoritatea Națională a Vămilelor are obligația de a analiza dacă sunt îndeplinite condițiile și criteriile pentru acordarea statutului de AEA.

(2) În cazul în care s-a efectuat o expertiză în legătură cu condițiile și criteriile de acordare a statutului de AEA, Autoritatea Națională a Vămilelor poate, pe proprie răspundere, să accepte elementele probante furnizate.

Art. 31. – (1) Autoritatea Națională a Vămilelor emite certificatul prin care se acordă statutul de AEA conform modelului și instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 3 și îl transmite de îndată solicitantului. Limitele facilităților acordate prin certificate se stabilesc de Autoritatea Națională a Vămilelor.

(2) Certificatul AEA se emite în termen de 60 de zile calendaristice de la prezentarea cererii. Termenul poate fi prelungit cu 30 de zile calendaristice, iar în acest caz autoritatea vamală informează solicitantul în legătură cu motivele acestei prelungiri, înainte de expirarea termenului de 60 de zile.

(3) Dacă rezultatele verificării conduc la respingerea cererii, autoritatea vamală comunică solicitantului constatările sale și îl consultă înainte de luarea acestei decizii.

(4) Respingerea unei cereri nu atrage și retragerea altor autorizații existente pentru solicitant, acordate în conformitate cu reglementările vamale.

(5) În cazul în care cererea este respinsă, Autoritatea Națională a Vămilelor comunică solicitantului, în termenele prevăzute la alin. (2), motivele care au stat la baza deciziei.

Art. 32. - Autoritatea Națională a Vămirilor informează, în termen de 5 zile lucrătoare, birourile vamale și direcțiile regionale vamale despre faptul că a fost emis un certificat AEA, cu ajutorul rețelei informatice. În același termen este furnizată și informația că cererea a fost respinsă.

CAPITOLUL II Efectele juridice ale certificatelor AEA

Secțiunea 1 **Prevederi generale**

Art. 33. – (1) Certificatul AEA produce efecte juridice în cea de-a 10 zi lucrătoare de la emiterea sa.

(2) Durata de valabilitate a certificatului nu este limitată.

(3) Certificatul AEA este acceptat de toate birourile vamale și direcțiile regionale vamale.

(4) Fără să se înlăture aplicarea prevederilor alin. (2), Autoritatea Națională a Vămirilor reexaminează periodic conformitatea cu condițiile și criteriile care trebuie respectate de agentul economic autorizat, astfel:

a) cel puțin o dată la trei ani; în cazul în care autorizația este eliberată unui solicitant care își desfășoară activitatea de mai puțin de trei ani, prima reexaminare se va face la sfârșitul primului an;

b) în cazul în care survin modificări majore în reglementările vamale;

c) în cazul în care există motive temeinice să se considere că, criteriile și condițiile nu mai sunt respectate de agentul economic autorizat.

Dispozițiile art. 30 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Concluziile reexaminării se comunică birourilor vamale și direcțiilor regionale vamale prin intermediul rețelei informatice.

Secțiunea a 2-a **Suspendarea statului de agent economic autorizat**

Art. 34. - (1) Statutul de AEA se suspendă în cazul în care se constată nerespectarea condițiilor sau criteriilor de acordare ale acestui statut sau atunci când s-a comis un act ce poate intra sub incidența legii penale în legătură cu încălcarea reglementărilor vamale.

Înainte de adoptarea unei astfel de decizii, autoritatea vamală comunică poziția sa persoanei interesate care are dreptul să-și remedieze

situația sau să-și exprime punctul de vedere în termen de 30 de zile calendaristice.

Cu toate acestea, suspendarea intră în vigoare imediat când aceasta se impune datorită felului sau a gradului de pericol, protecției securității sau siguranței cetățenilor, sănătății publice sau a mediului înconjurător. În acest caz, Autoritatea Națională a Vămile informează imediat birourile vamale și direcțiile regionale vamale pentru a asigura protecția la nivel național.

(2) Cu excepția cazului în care există un risc iminent, când situația de neconformitate nu este clarificată în termenul prevăzut la alin. (1) sau în cazul comiterii unui act ce poate intra sub incidența legii penale în legătură cu încălcarea reglementărilor vamale, Autoritatea Națională a Vămile comunică agentului economic că statutul de AEA este suspendat pentru o durată de 30 de zile calendaristice, astfel încât să-i permită acestuia să ia măsurile de reglementare a situației. Aceeași notificare este adresată, prin intermediul rețelelor informatice, birourilor vamale și direcțiilor regionale vamale.

(3) Pe durata suspendării, nu se mai beneficiază de avantajele acordate prin statutul de AEA, inclusiv utilizarea oricărei simplificări sau facilități acordate potrivit acestui statut. Agentul economic autorizat nu se exclude de la utilizarea oricărei simplificări care a fost autorizată fără legătură cu statutul de AEA sau pentru care poate fi acordat un alt tip de autorizație.

Cu toate acestea, dacă în cazul unui *certificat AEA – Simplificări Vamale/Securitate și Siguranță*, agentul economic nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 27, certificatul este suspendat temporar și un *certificat AEA – Simplificări Vamale* poate fi eliberat la cerere.

(4) În cazul în care agentul economic a luat măsurile necesare pentru respectarea criteriilor și condițiilor, autoritatea vamală competentă anulează suspendarea și informează despre aceasta agentul economic interesat, precum și birourile vamale și direcțiile regionale vamale.

În situația prevăzută la alin. (3) paragraful 2 certificatul original produce din nou efecte, iar *certificatul AEA - Simplificări Vamale* se revocă.

(5) În cazul în care agentul economic interesat nu ia măsurile necesare în termen de 30 de zile de la suspendare, Autoritatea Națională a Vămile retrage statutul de AEA și comunică aceasta birourilor vamale și direcțiilor regionale vamale cu ajutorul rețelelor informatice.

În situația prevăzută la alin. (3) paragraful 2 certificatul original este retras definitiv și numai un nou *certificat AEA - Simplificări Vamale – Securitate și Siguranță* este considerat valid.

(6) Autoritatea Națională a Vămilelor poate prelungi suspendarea cu încă o perioadă de 30 de zile, dacă agentul economic autorizat nu este în măsură să-și reglementeze situația, dar poate dovedi respectarea condițiilor stabilite dacă termenul de suspendare este prelungit.

Prevederile alin. (3) paragraful 2, alin. (4) paragraful 2 și alin. (5) paragraful 2 se aplică în mod corespunzător.

(7) Agentul economic autorizat poate solicita din proprie inițiativă suspendarea statutului său în cazul în care pentru o anumită perioadă nu mai poate îndeplini unele condiții care au stat la baza acordării acestui statut. În acest caz informează Autoritatea Națională a Vămilelor indicând și termenul limită până la care va lua măsurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor și reglementarea situației. În acest caz, dispozițiile alin. (2) – (4) se aplică în mod corespunzător.

Termenul indicat în notificare poate fi prelungit de Autoritatea Națională a Vămilelor când agentul economic demonstrează bună credință.

În caz contrar, statutul de AEA este retras de Autoritatea Națională a Vămilelor care comunică acest lucru birourilor vamale și direcțiilor regionale vamale utilizând rețelele informatice vamale.

Secțiunea a 3-a

Retragerea statutului de agent economic autorizat

Art. 35. – (1) Statutul de AEA este retras dacă nu se respectă măsurile prevăzute la art. 34 alin. (4) sau în cazul aplicării sancțiunilor, rămase definitive, pentru încălcarea reglementărilor vamale.

(2) Statutul de AEA poate fi retras și la cererea agentului economic.

(3) Retragerea produce efecte juridice din ziua următoare notificării. Dacă în cazul unui certificat AEA –simplificări vamale/securitate și siguranță, agentul economic în cauză nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 27, certificatul se revocă și un nou certificat AEA-simplificări vamale poate fi eliberat.

(4) Autoritatea Națională a Vămilelor comunică imediat, prin intermediul rețelelor informatice, birourilor vamale și direcțiilor regionale vamale măsura retragerii.

(5) Cu excepția cazului prevăzut la alin. (2), agentul economic nu poate prezenta o nouă cerere de acordare a statutului de agent economic autorizat în următorii 3 ani de la data retragerii.

CAPITOLUL III Schimbul de informații

Art. 36. – (1) Agentul economic autorizat informează Autoritatea Națională a Vămilelor în legătură cu orice eveniment care i-ar putea afecta statutul, inclusiv cu modificările intervenite în sistemul său contabil sau în procedurile sale administrative ori logistice.

(2) Toate informațiile utile primite sau deținute de Autoritatea Națională a Vămilelor se comunică de aceasta birourilor vamale și direcțiilor regionale vamale la care agentul economic autorizat își exercită activitatea.

(3) Dacă Autoritatea Națională a Vămilelor revocă pentru agentul economic autorizat o autorizație specifică pentru utilizarea unei anumite simplificări vamale, aceasta este notificată biroului vamal.

Art. 37. – Datele din cererile transmise pe cale electronică, certificatele AEA și, dacă este cazul, suspendarea sau retragerea lor, precum și orice alte informații despre acestea sunt stocate într-o bază de date la nivelul Autorității Naționale a Vămilelor, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 41 din Codul vamal.

TITLUL IV ORIGINEA MĂRFURILOR

CAPITOLUL I Originea nepreferențială

Art. 38. - Prelucrarea sau transformarea în urma căreia produsul obținut se încadrează la o poziție tarifară din Nomenclatura Combinată diferită de cea a materialelor utilizate în fabricare, se consideră prelucrare sau transformare substanțială.

Art. 39. - Se consideră prelucrări sau transformări insuficiente pentru a conferi produselor originea, indiferent dacă se schimbă sau nu poziția tarifară, următoarele operațiuni:

a) operațiuni destinate să asigure păstrarea produselor în bună stare pe durata transportului și depozitării, cum ar fi ventilație, întindere, uscarea, eliminare a părților deteriorate, refrigerare, conservarea în apă sulfată sau în saramură și alte operațiuni similare;

b) operațiuni simple constând din înlăturarea prafului, separarea, cernerea, sortarea, clasificarea, asortarea inclusiv alcătuirea de seturi, spălarea, debitarea, vopsirea;

c) schimbări de ambalaje și separări sau unificări de loturi ori simpla ambalare în saci, lăzi, cutii, fixarea pe planșete și alte operațiuni simple de ambalare;

d) aplicarea de însemne, etichete, mărci sau alte semne distinctive pe produse sau pe ambalajele acestora;

e) simpla asamblare a părților în vederea constituirii unui produs complet;

f) o combinație de două sau mai multe operațiuni prevăzute la lit. a)-e).

Art. 40. - (1) Bunurile transportate în mai multe transporturi, în stare neasamblată, sunt considerate, în vederea stabilirii originii, ca un singur bun.

(2) Ambalajele sunt considerate ca având aceeași origine cu bunurile pe care le conțin. În cazul în care ambalajele sunt declarate separat de bunuri, originea acestora se determină pe baza regulilor stabilite în Codul vamal și în prezentul regulament.

(3) Pentru determinarea originii bunurilor, nu se ia în considerare originea produselor energetice, instalațiilor, mașinilor, uneltelor utilizate în fabricarea și prelucrarea bunurilor.

Art. 41. - (1) Accesoriile, piesele de schimb sau uneltele livrate împreună cu echipamente, mașini, aparate sau vehicule, care fac parte din dotarea standard a acestora, se consideră ca având aceeași origine ca și echipamentele, mașinile, aparatele sau vehiculele respective.

(2) Piesele de schimb esențiale ce se folosesc la echipamente, mașini, aparate sau vehicule puse în liberă circulație sau exportate anterior se consideră ca având aceeași origine ca și echipamentele, mașinile, aparatele sau vehiculele respective, cu condiția respectării prevederilor referitoare la piesele de schimb din prezentul capitol .

Art. 42. - Prezumția de origine prevăzută la art. 41 se acceptă numai dacă:

a) aceasta este necesară pentru importul în țara de destinație;

b) încorporarea respectivelor piese de schimb esențiale în echipamente, mașini, aparate sau vehicule în faza de producție nu ar fi influențat originea acestora.

Art. 43. - (1) În sensul aplicării art. 41 prin *Echipament, mașină, aparat sau vehicul* – se înțelege mărfurile enumerate în secțiunile XVI, XVII și XVIII ale Nomenclurii Combinată, denumită în continuare N.C.

(2) În sensul aplicării art. 41 prin *Piese de schimb esențiale* – se înțelege piesele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) să fie componente în absența cărora nu se poate asigura funcționarea corectă a produselor prevăzute la alin. (1) puse în liberă circulație sau exportate anterior;

b) să fie caracteristice acelor mărfuri;

c) să fie prevăzute pentru întreținerea curentă și înlocuirea unor piese de același tip care s-au deteriorat sau au devenit inutilizabile.

Art. 44. - (1) Cererea prezentată autorităților competente sau instituțiilor abilitate în vederea obținerii unui certificat de origine pentru piese de schimb esențiale, precum și certificatul de origine trebuie să conțină o declarație a persoanei interesate, din care să rezulte că respectivele mărfuri sunt destinate întreținerii curente a unui echipament, mașină, aparat sau vehicul exportat anterior, împreună cu descrierea exactă a respectivului echipament, mașină, aparat sau vehicul.

(2) În situația în care este posibil, persoana interesată precizează, de asemenea, datele înscrise în certificatul de origine privind autoritatea emitentă, numărul și data eliberării certificatului, sub acoperirea căruia s-a exportat echipamentul, mașina, aparatul sau vehiculul pentru a cărui întreținere sunt destinate piesele.

Art. 45. - În situația în care originea pieselor de schimb esențiale în sensul art. 41 trebuie dovedită la punerea lor în liberă circulație prin prezentarea unui certificat de origine, certificatul trebuie să conțină datele prevăzute la art. 44.

Art. 46. - Pentru a asigura aplicarea regulilor prevăzute în prezentul capitol pentru piesele de schimb esențiale, autoritățile competente pot solicita dovezi suplimentare, cum ar fi:

a) prezentarea facturii sau a unei copii a facturii aferente echipamentului, mașinii, aparatului sau vehiculului pus în liberă circulație sau exportat anterior;

b) contractul sau o copie a contractului sau orice alt document care să dovedească faptul că livrarea se face ca parte a serviciului normal de întreținere.

Art. 47. - În situația în care originea unei mărfi este sau trebuie dovedită la import prin prezentarea unui certificat de origine, acest certificat trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie întocmit de o autoritate sau organism abilitat în acest scop de către țara emitentă;

b) să certifice fără nici un dubiu că marfa respectivă își are originea într-o anumită țară;

c) să conțină toate datele necesare pentru identificarea produsului la care se referă, în mod deosebit la numele expeditorului, numărul de

colete, natura lor, marcajele și numerele coletelor, tipul de marfă, greutatea brută și netă a mărfii; datele privind greutatea se pot înlocui cu alte date, cum ar fi numărul sau volumul, când marfa este supusă unor modificări considerabile de greutate pe durata transportului sau când greutatea sa nu poate fi apreciată sau când identificarea se realizează în mod normal prin alte caracteristici de acest fel.

Art. 48. - (1) Certificatul de origine eliberat de autoritățile competente sau organismele abilitate din România trebuie să respecte condițiile stabilite la art. 47 lit. a) și c).

(2) Cererea de eliberare a certificatului de origine și certificatul de origine se întocmesc pe formularele corespunzătoare modelelor din anexa nr. 4.

(3) Certificatul de origine atestă că mărfurile provin din România.

Art. 49. - (1) Certificatele de origine se eliberează pe baza cererii scrise a persoanei interesate.

(2) În situații justificate, în special în cazul în care solicitantul desfășoară permanent operațiuni de export, autoritățile competente pot renunța să solicite depunerea unei cereri pentru fiecare operațiune de export, cu condiția respectării dispozițiilor referitoare la origine.

(3) În situația în care cerințele comerciale impun aceasta, se pot elibera unul sau mai multe exemplare ale unui certificat de origine.

Art. 50. - (1) Certificatul are dimensiunile de 210 x 297 mm. Se acceptă o toleranță în lungime de maximum 5 mm în minus sau 8 mm în plus. Hârtia folosită este de culoare albă fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind cel puțin 64 g/m² sau între 25 și 30 g/m² când se folosește hârtie pentru poștă aeriană. Imprimarea pe fond a certificatului este ghioșată, de culoare sepia, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

(2) Autoritatea emitentă își poate rezerva dreptul de a tipări formularele certificatelor de origine sau poate încredința tipărirea lor unor tipografii autorizate. În acest din urmă caz, fiecare certificat trebuie să includă o referire la această autorizație. Pe fiecare certificat se menționează numele și adresa tipografiei sau un semn prin care aceasta să poată fi identificată. Certificatul trebuie să conțină, de asemenea, un număr de serie imprimat sau ștampilat, cu ajutorul căruia să poată fi identificat.

Art. 51. - Formularul de cerere și certificatul de origine se completează prin procedee mecanografice sau de mână cu litere de tipar, în mod identic, în limba română sau, în funcție de uzanțele și cerințele comerciale, într-o limbă de circulație internațională.

Art. 52. - Fiecare certificat de origine prevăzut la art. 48 are un număr de serie prin care să poată fi identificat. Cererea pentru certificat și toate exemplarele certificatului trebuie să aibă același număr.

În plus, autoritatea competentă sau organismul abilitat din România numerotează aceste documente în ordinea eliberării lor.

Art. 53. - Autoritatea competentă decide ce date suplimentare să se înscrie, dacă este cazul, în cerere. Aceste date suplimentare trebuie să se limiteze la strictul necesar.

Art. 54. - Autoritatea competentă sau organismul abilitat din România care a eliberat certificate de origine trebuie să păstreze cererile timp de minim doi ani.

CAPITOLUL II Originea preferențială

Art. 55. - Regimul tarifar preferențial prevăzut de acordurile internaționale la care România este parte se acordă în condițiile stabilite de aceste acorduri. Dovada originii și documentele probatorii, precum și metodele de cooperare administrativă sunt cele prevăzute de fiecare acord în parte.

TITLUL V VALOAREA ÎN VAMĂ

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 56. - Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, cu modificările ulterioare, denumit în continuare Acord și în Codul vamal al României.

Art. 57. - În scopul aplicării art. 1 din Acord, pentru mărfurile al căror preț nu a fost efectiv plătit la momentul evaluării în scop vamal, prețul de plătit la data stabilită potrivit tranzacției se ia în considerare, ca regulă generală, drept bază pentru determinarea valorii în vamă.

Art. 58. - (1) În scopul aplicării art. 1 paragraful 1 din Acord, în cazul în care mărfurile declarate pentru punerea în liberă circulație constituie o parte dintr-o cantitate mai mare de mărfuri de același fel, cumpărate în cadrul aceleiași tranzacții, prețul efectiv plătit sau de plătit este prețul

calculat proporțional în funcție de cantitățile declarate raportate la cantitatea total cumpărată.

Repartizarea proporțională a prețului efectiv plătit sau de plătit se aplică și în cazul pierderii parțiale sau în cazul în care mărfurile de evaluat au fost deteriorate înainte de punerea în liberă circulație.

(2) După punerea în liberă circulație a mărfurilor poate fi luată în considerare o modificare a prețului efectiv plătit sau de plătit făcută de vânzător în beneficiul cumpărătorului, în scopul determinării valorii în vamă în concordanță cu dispozițiile art. 1 din Acord, dacă se demonstrează față de autoritatea vamală că:

a) mărfurile prezentau defecte în momentul acceptării declarației vamale de către autoritatea vamală;

b) vânzătorul a modificat prețul în executarea unei obligații de garanție prevăzută în contractul de vânzare, încheiat înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor;

c) caracterul defectuos al mărfurilor respective nu a fost luat deja în considerare în contractul de vânzare al mărfurilor.

(3) Prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, modificat conform prevederilor alin. (2), poate fi luat în considerare numai dacă această modificare a fost făcută în cadrul unei perioade de 12 luni de la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a mărfurilor.

Art. 59. - (1) În sensul art. 1 din Acord, faptul că mărfurile care fac obiectul unei vânzări sunt declarate pentru punerea în liberă circulație trebuie să fie considerat drept o indicație suficientă că ele au fost vândute pentru export cu destinația teritoriul vamal al României. În cazul vânzărilor succesive efectuate anterior evaluării, o asemenea indicație o constituie numai ultima vânzare, cea care a condus la introducerea mărfurilor în teritoriul vamal al României, sau o vânzare care are loc pe teritoriul vamal al României înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor. Când prețul declarat se referă la o vânzare care are loc anterior ultimei vânzări în baza căreia mărfurile au fost introduse în teritoriul vamal al României, trebuie să se demonstreze autorității vamale că această vânzare a mărfurilor a avut loc în vederea exportului cu destinația teritoriul vamal al României. Prevederile art. 74 – 78 se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care mărfurile sunt utilizate într-o altă țară între momentul vânzării și momentul punerii în liberă circulație, nu se impune ca valoarea în vamă să fie valoarea de tranzacție. Singura condiție pe care cumpărătorul trebuie să o îndeplinească este aceea de a fi parte la contractul de vânzare.

Art. 60. - (1) În situația în care, prin aplicarea art. 1 paragraful 1 lit. b) din Acord, se constată că vânzarea sau prețul mărfurilor importate sunt

subiectul unei condiții sau al unei prestații referitoare la aceste mărfuri, a căror valoare poate fi determinată, această valoare este considerată ca o plată indirectă a unei părți a prețului efectiv plătit sau de plătit efectuată de cumpărător vânzătorului, cu excepția următoarelor cazuri:

a) condiția sau prestația se referă la activitățile, inclusiv cele care se referă la comercializarea mărfurilor de evaluat, prevăzute la punctul 2 al notei relative la art. 1 din Acord privind *prețul efectiv plătit sau de plătit*;

b) condiția sau prestația se referă la unul din elementele care trebuie adăugate prețului efectiv plătit sau de plătit conform art. 8 din Acord și art. 57 alin. (2) din Codul vamal.

(2) În sensul alin. (1) lit. a), prin expresia *activități care se referă la comercializare* se înțeleg toate activitățile privind publicitatea și promovarea vânzării mărfurilor respective, precum și toate activitățile referitoare la garanțiile aferente acestor mărfuri. Activitățile de acest fel trebuie considerate ca fiind întreprinse de cumpărător în contul său chiar dacă ele rezultă dintr-o obligație a cumpărătorului stabilită în baza unui contract încheiat cu vânzătorul.

(3) În cazul în care ambalajele la care se face referire la art. 8 paragraful 1 lit. a)ii) din Acord fac obiectul unor introduceri repetate în țară, la solicitarea declarantului se va repartiza costul acestora în mod corespunzător pentru a fi inclus în valoarea în vamă a mărfurilor importate, conform principiilor de contabilitate general admise.

(4) În aplicarea prevederilor art. 8 paragrafului 1 lit. b)iv) din Acord, costurile cercetării și al planurilor preliminare de design nu se includ în valoarea în vamă.

(5) Prevederile art. 57 alin. (3) din Codul vamal se aplică în mod corespunzător când valoarea în vamă se determină prin aplicarea altei reguli de evaluare decât cea a valorii de tranzacție.

Art. 61. - (1) La cererea unei persoane interesate, Autoritatea Națională a Vămilor poate autoriza determinarea pe baza unor criterii corespunzătoare și specifice:

a) a unor elemente care trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit conform art. 8 paragraful 1 din Acord și a art. 57 alin. (2) din Codul vamal, dar care nu sunt cuantificabile la momentul nașterii datoriei vamale;

b) a unor elemente care nu se includ în valoarea în vamă conform prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul vamal, cu punctului 3 al notei relative la art. 1 din Acord privind *prețul efectiv plătit sau de plătit*, cu art. 8 paragraful 1 lit.a)i) din Acord și cu punctul 1 al notei relative la paragraful 1c) de la art. 8 din Acord, dar care nu sunt distincte de prețul efectiv plătit sau de plătit la momentul nașterii datoriei vamale.

În aceste cazuri, valoarea în vamă declarată nu este considerată provizorie în sensul prevederilor art. 199 alin. (3).

(2) Autorizația se acordă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) îndeplinirea procedurii prevăzute la art. 201 ar reprezenta, în aceste circumstanțe, costuri administrative disproporționate;

b) aplicarea regulilor de evaluare prevăzute la art. 2 – 7 din Acord este inadecvată în aceste circumstanțe particulare;

c) există motive temeinice pentru a considera că suma reprezentând cuantumul drepturilor de import care trebuie încasată în perioada de valabilitate a autorizației nu va fi mai mică decât cea care ar fi fost percepută în absența unei astfel de autorizații;

d) concurența între agenții economici nu este distorsionată.

(3) Normele de autorizare se stabilesc de Autoritatea Națională a Vămirilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL II

Dispoziții referitoare la redevențe și drepturi de licență

Art. 62. - (1) În sensul art. 8 paragraful 1 lit.c) din Acord, prin redevențe și drepturi de licență se înțelege, în special, plata pentru utilizarea drepturilor referitoare la:

a) producerea mărfurilor importate, în special brevete, lucrări de design, modele și procese de fabricație;

b) vânzarea pentru export a mărfurilor importate, în special mărci de fabrică sau de comerț, lucrări de design înregistrate;

c) utilizarea sau revânzarea mărfurilor importate, în special drepturi de autor, procedee de fabricație încorporate inseparabil în mărfurile importate.

(2) Fără a aduce atingere notei relative la paragraful 1c) de la art. 8 din Acord, în cazul în care valoarea în vamă se determină pe baza art. 1 din Acord, redevența sau dreptul de licență se adaugă prețului efectiv plătit sau de plătit numai dacă această plată se referă la mărfurile de evaluat și constituie o condiție a vânzării acestor mărfuri.

Art. 63. - (1) În situația în care marfa importată reprezintă numai un element sau o componentă a mărfurilor produse în România, se efectuează o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru marfa importată numai dacă redevența sau dreptul de licență se referă la această marfă.

(2) Faptul că mărfurile se importă neasamblate sau trebuie să sufere prelucrări minore înainte de revânzare, precum diluarea sau

ambalarea, nu reprezintă un temei pentru a considera că redevența sau dreptul de licență nu se referă la mărfurile importate.

(3) În concordanță cu nota relativă la paragraful 3 de la art. 8 din Acord, dacă redevența sau dreptul de licență se referă în parte la mărfurile importate și în parte la alte elemente sau părți componente adăugate mărfurilor după ce au fost importate sau se referă la activități și servicii care au loc după efectuarea importului, se va efectua o repartizare proporțională a acestora numai pe baza unor date obiective și cuantificabile.

Art. 64. - O redevență sau un drept de licență referitoare la dreptul de folosire a unei mărci de fabrică sau de comerț se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai dacă:

a) redevența sau dreptul de licență se referă la mărfuri care se revând în aceeași stare sau care sunt supuse numai unor prelucrări minore după import;

b) mărfurile se comercializează sub o marcă înregistrată, aplicată înainte sau după import, pentru care se plătește redevența sau dreptul de licență; și

c) cumpărătorul nu are libertatea de a obține astfel de mărfuri de la alte persoane care nu sunt legate de vânzător.

Art. 65. - În situația în care cumpărătorul achită o redevență sau un drept de licență către un terț, condițiile prevăzute la art. 62 alin. (2) sunt îndeplinite numai dacă vânzătorul sau o persoană legată de acesta cere cumpărătorului să efectueze acea plată.

Art. 66. - În situația în care modalitatea de calcul a sumei reprezentând o redevență sau un drept de licență face referire la prețul mărfurilor importate, se consideră că plata acestei redevențe sau drept de licență se referă la mărfurile de evaluat, cu excepția cazului în care se probează altfel. Faptul că suma se calculează fără a se ține cont de prețul mărfurilor importate, nu reprezintă un temei pentru a considera că plata acestei redevențe sau a dreptului de licență nu se referă la mărfurile de evaluat.

Art. 67. - În aplicarea prevederilor art. 8 paragraful 1 lit. c) din Acord nu se ia în considerare țara de reședință a persoanei care beneficiază de plata redevenței sau a dreptului de licență.

CAPITOLUL III

Dispoziții referitoare la cheltuielile de transport

Art. 68. - În aplicarea prevederilor art. 57 alin. (2) lit. a) din Codul vamal și a punctului 3 b) al notei relative la art. 1 din Acord privind *prețul efectiv plătit sau de plătit*.

a) în situația în care mărfurile sunt transportate cu același mijloc de transport până la un punct situat după locul de introducere în teritoriul vamal al României, cheltuielile de transport sunt repartizate proporțional cu distanța parcursă în exteriorul și în interiorul teritoriului vamal al României, numai dacă nu sunt prezentate autorității vamale justificări care să arate costurile care ar fi fost suportate în conformitate cu un tarif obligatoriu și general pentru transportul mărfurilor până la locul de introducere pe teritoriul vamal al României;

b) în situația în care mărfurile sunt facturate la un preț unic franco destinație care corespunde prețului la locul de introducere în teritoriul vamal al României, cheltuielile de transport în interiorul României nu se deduc din acest preț. O astfel de deducere poate fi admisă dacă se prezintă autorității vamale justificări din care să rezulte că prețul franco frontieră este mai mic decât prețul franco destinație. Prin preț franco la destinație sau la frontieră se înțelege prețul de la locul în care vânzătorul își îndeplinește obligația de livrare a mărfurilor;

c) în situația în care transportul se efectuează cu titlu gratuit sau este efectuat cu mijloace de transport aparținând cumpărătorului mărfurilor, cheltuielile de transport până la locul de introducere în teritoriul vamal al României, calculate pe baza unui tarif aplicabil în mod normal transporturilor de același tip, se includ în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

Art. 69. - (1) Taxele poștale referitoare la mărfurile expediate prin intermediul poștei, suportate până la locul de destinație, se includ în valoarea în vamă a mărfurilor respective, cu excepția taxelor poștale suplimentare suportate pe teritoriul României.

(2) În situația în care se determină valoarea expedițiilor fără caracter comercial, nu se efectuează nici o ajustare a valorii declarate în ceea ce privește astfel de taxe.

CAPITOLUL IV

Dispoziții referitoare la cursul de schimb

Art. 70. - În sensul prezentului capitol prin termenii de mai jos se înțelege:

1. *Curs înregistrat* – cel mai recent curs de schimb al pieței valutare din România calculat de Banca Națională a României.

2. *Publicat* - adus la cunoștința publicului în conformitate cu prevederile specifice stabilite de Banca Națională a României.

3. *Monedă* - orice unitate monetară folosită pe piața internațională sau ca mijloc de decontare între autorități monetare.

Art. 71. - (1) Când elementele utilizate pentru determinarea valorii în vamă sunt exprimate, la data stabilirii acesteia, în altă monedă decât cea națională, transformarea în lei a valorii în vamă se face la cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii și publicat în acea zi.

(2) Cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii se folosește pe durata lunii calendaristice următoare dacă nu este înlocuit de un curs stabilit conform prevederilor art. 72.

(3) În cazul în care cursul de schimb nu este înregistrat în penultima zi de miercuri sau, în cazul în care fiind înregistrat, nu a fost publicat în acea zi, ultimul curs înregistrat și publicat în precedentele 14 zile se consideră curs înregistrat pentru respectiva zi de miercuri.

Art. 72. - (1) În cazul în care cursul de schimb înregistrat în ultima zi de miercuri a unei luni și publicat în acea zi diferă cu 5% sau mai mult față de cursul stabilit conform prevederilor art. 71 pentru a intra în vigoare în luna următoare, cursul îl înlocuiește pe acesta din urmă începând din prima zi de miercuri a lunii respective.

(2) În cazul în care în cadrul unei perioade de aplicare, conform dispozițiilor alin. (1), cursul înregistrat într-o zi de miercuri și publicat în acea zi diferă cu 5% sau mai mult față de cursul folosit în conformitate cu prezentul capitol, cursul îl înlocuiește pe acesta din urmă și intră în vigoare în următoarea zi de miercuri.

Cursul înlocuitor rămâne în vigoare în perioada rămasă din luna curentă, dacă acest curs nu se înlocuiește ca urmare a aplicării dispozițiilor din prezentul alineat.

(3) În cazul în care cursul de schimb nu este înregistrat într-o zi de miercuri sau, dacă a fost înregistrat, nu a fost publicat în acea zi, pentru aplicarea alin. (1) și (2), cursul înregistrat este cursul cel mai recent publicat anterior acelei zile de miercuri.

Art. 73. - (1) În cazul în care autoritatea vamală, la cererea declarantului, acceptă ca acesta să furnizeze sau să prezinte ulterior unele detalii cu privire la declarația pentru punere în liberă circulație, sub forma unei declarații globale, periodice sau recapitulative, se poate stabili folosirea unui singur curs la transformarea în lei a elementelor utilizate pentru determinarea valorii în vamă, când acestea sunt exprimate în altă monedă decât cea națională. În acest caz, cursul utilizat este cel valabil în prima zi a perioadei acoperite de declarația vamală respectivă.

(2) Valoarea în vamă a mărfurilor de export, înscrisă în declarația vamală, se exprimă în valută agreată de Banca Națională a României și se consideră franco frontiera română.

CAPITOLUL V

Declararea elementelor și documente care trebuie prezentate

Art. 74. - (1) În situația în care este necesar să se determine valoarea în vamă a mărfurilor în conformitate cu prevederile Acordului și Codului vamal, o declarație cu elementele referitoare la valoarea în vamă, denumită *declarație pentru valoarea în vamă*, se anexează la declarația vamală întocmită pentru mărfurile importate. Declarația pentru valoarea în vamă se întocmește pe un formular D.V. 1 corespunzător modelului din anexa nr. 5a), la care se adaugă, după caz, unul sau mai multe formulare D.V.1 bis potrivit modelului din anexa nr. 5b) .

(2) Declarația pentru valoarea în vamă prevăzută la alin. (1) se întocmește numai de o persoană care este stabilită în România și deține toate elementele relevante privind mărfurile în cauză.

(3) Declarația pentru valoarea în vamă nu se depune în cazurile în care valoarea în vamă a mărfurilor respective nu se poate determina prin aplicarea art. 1 din Acord. În astfel de cazuri, persoana prevăzută la alin. (2) prezintă autorității vamale sau face demersuri pentru ca autorității vamale să i se prezinte orice alte informații care pot fi cerute în scopul determinării valorii în vamă; aceste informații se furnizează sub formă și în modul prevăzut de autoritatea vamală.

(4) Depunerea la biroul vamal a unei declarații conform alin. (1), angajează responsabilitatea persoanei prevăzute la alin. (2) în ceea ce privește:

- a) exactitatea și integralitatea elementelor înscrise în declarație;
- b) autenticitatea documentelor prezentate în susținerea acestor elemente; și
- c) prezentarea oricăror informații sau documente suplimentare necesare pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor.

Art. 75. - (1) Autoritatea vamală nu va solicita prezentarea declarației pentru valoarea în vamă în una din următoarele situații:

- a) valoarea în vamă a mărfurilor importate în cadrul unei livrări nu depășește echivalentul sumei de 1000 euro, cu condiția ca acestea să nu reprezinte livrări eșalonate sau multiple de la același expeditor pentru același destinatar;
- b) importurile respective nu au caracter comercial;
- c) pentru mărfurile importate nu se datorează drepturi de import, potrivit reglementărilor legale;
- d) valoarea mărfurilor importate este stabilită, prin reglementări legale, în sumă fixă.

(2) Pentru mărfurile care fac obiectul unor trimiteri continue de la același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale, autoritatea vamală poate renunța la solicitarea prezentării, împreună cu fiecare declarație vamală, a tuturor elementelor prevăzute în declarația pentru valoarea în vamă, dar trebuie să solicite prezentarea acestor elemente de fiecare dată când intervin modificări și, cel puțin, o dată la trei ani.

(3) O dispensă acordată în conformitate cu prevederile acestui articol poate fi retrasă și se poate solicita depunerea unui formular D.V.1 în cazul în care se constată că nu a fost sau nu mai este respectată una din condițiile necesare pentru acordarea acesteia.

Art. 76. - În situația în care se utilizează sistemul informatic sau în cazul în care mărfurile respective fac obiectul unei declarații globale, periodice sau recapitulative, autoritatea vamală poate aproba ca prezentarea elementelor solicitate pentru determinarea valorii în vamă să se facă în forme variate.

Art. 77. - Persoana prevăzută la art. 74 alin. (2) trebuie să prezinte autorității vamale factura pe baza căreia se declară valoarea mărfurilor importate. În cazul în care valoarea în vamă se declară în scris, o copie se reține de autoritatea vamală.

Art. 78. - (1) Dacă autoritatea vamală are motive justificate să se îndoiască de faptul că, conform prevederilor art. 1 din Acord, valoarea în vamă declarată este prețul efectiv plătit sau de plătit, atunci aceasta nu trebuie în mod obligatoriu să determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza regulii valorii de tranzacție.

(2) În situația în care autoritatea vamală are motive cum ar fi cele prevăzute la alin. (1) poate solicita informații suplimentare conform prevederilor art. 74 alin. (4). Dacă autoritatea vamală are în continuare dubii, înainte de a lua o decizie finală trebuie să comunice persoanei interesate, în scris dacă este cerut astfel, motivele de îndoială și acordă acestei persoane un termen de răspuns. Când este luată o decizie finală, autoritatea vamală va comunica persoanei interesate, în scris, această decizie și rațiunile care au stat la baza acesteia.

CAPITOLUL VI

Alte dispoziții

Art. 79. - (1) Pentru mărfurile care nu fac obiectul unor tranzacții comerciale, primite de persoanele juridice, valoarea în vamă este valoarea înscrisă în documentele primite de la expeditorul extern.

(2) Pentru mărfurile ale căror prețuri definitive se stabilesc pe bază de cotații bursiere și pentru mărfurile a căror valoare definitivă se determină pe baza rezultatelor determinărilor cantitative și calitative efectuate potrivit

condițiilor menționate în contractele comerciale, valoarea în vamă se determină pe baza facturii pro forma emise de furnizor, cu prețurile cunoscute la data întocmirii acesteia. În termen de 150 de zile de la data declarației vamale se depune factura definitivă pe baza căreia se fac regularizările privind obligațiile de plată în vamă.

(3) În cazul bunurilor introduse în țară de persoane fizice valoarea în vamă se stabilește de ministrul finanțelor publice.

Art. 80. - Valoarea în vamă a mărfurilor de export ale căror prețuri definitive se stabilesc pe bază de cotații bursiere sau pe baza rezultatelor determinărilor cantitative și calitative, efectuate potrivit condițiilor menționate în contractele comerciale, se determină conform prevederilor art. 79 alin. (2).

Art. 81. - Avizele de evaluare în vamă, comentariile și notele explicative emise de Comitetului tehnic de evaluare în vamă, constituit pe baza Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare, se adoptă de Autoritatea Națională a Vămirilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

TITLUL VI

INTRODUCEREA MARFURILOR PE TERITORIUL VAMAL AL ROMÂNIEI

CAPITOLUL I

Prezentarea la birourile vamale de frontieră a mijloacelor de transport și controlul vamal al acestora

Secțiunea 1

Prezentarea la birourile vamale de frontieră a mijloacelor de transport, a documentelor însoțitoare ale acestora, precum și a documentelor privind mărfurile transportate

Art. 82. - Transportatorii mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al României ori reprezentanții acestora sunt obligați să prezinte birourilor vamale de la frontieră mijloacele de transport împreună cu documentele de însoțire ale acestora.

Art. 83. - (1) La transportul mărfurilor pe calea ferată organele căilor ferate sunt obligate să depună la biroul vamal din stația de frontieră actul de transmitere a garniturii de tren, după intrarea acesteia în țară. Actul de transmitere a garniturii de tren se depune în termenul prevăzut în procesul tehnologic de prelucrare a trenurilor sosite din străinătate.

(2) Actul de transmitere a garniturii de tren, la ieșirea din țară, se depune la biroul vamal înainte de plecarea acesteia, în termenul stabilit prin procesul tehnologic de prelucrare a trenurilor pentru trecerea frontierei de stat, care va fi de cel puțin o oră.

(3) Actul de transmitere a garniturii de tren cuprinde numărul fiecărui vagon și al scrisorilor de trăsură, cantitatea mărfurilor și denumirea acestora în limba română. La ieșirea din țară în acest act se vor menționa, de asemenea, numărul documentului vamal și biroul vamal care l-a emis.

Art. 84. - La transportul mărfurilor pe cale rutieră transportatorul este obligat să prezinte biroului vamal, la intrarea sau la ieșirea din țară a autovehiculului, certificatul de înmatriculare al acestuia și documentele însoțitoare ale mărfurilor.

Art. 85. - (1) La transportul mărfurilor pe cale maritimă sau fluvială comandantul, armatorul ori agentul navei care transportă mărfuri ce urmează să fie descărcate sau transbordate este obligat să prezinte biroului vamal, în termen de 24 de ore de la acostare, exemplarul original al manifestului încărcăturii și să depună o copie de pe acesta. Manifestul încărcăturii poate fi depus și prin procedee informatice, în cazurile și în condițiile stabilite de Autoritatea Națională a Vămirilor.

(2) În cazul în care nu se efectuează operațiuni de descărcare sau de transbordare a mărfurilor nu este necesară depunerea copiei de pe manifestul încărcăturii.

(3) Pentru navele care transportă mărfuri în vrac, în lipsa manifestului încărcăturii, comandantul, armatorul sau agentul navei poate prezenta o notificare din care să rezulte datele de identificare a mărfurilor.

(4) După încărcarea navelor cu mărfuri destinate exportului comandantul, armatorul sau agentul navei este obligat să prezinte biroului vamal originalul manifestului încărcăturii și să depună o copie de pe acesta cu cel puțin 6 ore înainte de plecarea navei.

Art. 86. - (1) La sosirea unei nave, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, căreia i se aplică prevederile Convenției privind facilitarea traficului maritim internațional (FAL) adoptată la Londra la 9 aprilie 1965, de Conferința internațională privind facilitarea voiajului și transportului maritim, modificată și completată prin amendamentele din 1984, 1986, 1989, 1991, 1993 și 1994, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 58/1999, aprobată prin Legea nr. 80/2000, comandantul acesteia, prin agentul său, prezintă autorității vamale, în termen de 12 ore de la acostare, originalele și depune copiile următoarelor documente:

- a) declarația generală;
- b) declarația de marfă;
- c) declarația privind proviziile navei;

- d) declarația privind efectele echipajului;
- e) lista cuprinzând echipajul;
- f) lista cuprinzând pasagerii;
- g) manifestul privind mărfurile periculoase;
- h) declarația scrisă pentru poștă.

(2) La plecarea unei nave, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, căreia i se aplică prevederile Convenției FAL, comandantul acesteia, prin agentul său, prezintă autorității vamale, cu cel puțin 6 ore înainte de plecare, originalele și depune copiile următoarelor documente:

- a) declarația generală;
- b) declarația de marfă;
- c) declarația privind proviziile navei;
- d) manifestul privind mărfurile periculoase;
- e) declarația scrisă pentru poștă.

(3) La sosirea sau plecarea unei nave, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, căreia nu i se aplică prevederile Convenției FAL, comandantul sau agentul navei, prezintă autorității vamale, în termen de 12 ore de la acostare, respectiv cu cel puțin 6 ore înainte de plecare, originalele și depune copiile următoarelor documente:

- a) manifestul încărcăturii;
- b) manifestul privind mărfurile periculoase;
- c) declarația privind proviziile navei;
- d) declarația scrisă pentru poștă.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1) – (3) se datează și semnează de comandant, agentul navei sau de orice altă persoană autorizată corespunzător de către comandant sau se certifică într-un mod considerat acceptabil de către autoritatea vamală.

Art. 87. - În manifestul încărcăturii se menționează numărul fiecărui conosament sau al scrisorii de trăsură fluvială ori al recipisei de bagaje, mărcile și numerele de identificare a coletelor, denumirea, cantitatea și, după caz, greutatea brută sau netă a mărfurilor, precum și numele/denumirea furnizorului și beneficiarului. Comandanții, armatorii sau agenții navelor sunt obligați să înscrie pe copia de pe manifestul încărcăturii denumirea mărfurilor în limba română.

Art. 88. - (1) Declarația de marfă depusă la sosirea navei cuprinde următoarele informații:

- a) numele și naționalitatea navei;

- b) numele comandantului;
- c) portul de unde a sosit;
- d) portul unde este făcut raportul;
- e) identificarea containerelor, marcajele și numerotarea acestora, numărul și tipul pachetelor, cantitatea și descrierea bunurilor;
- f) numărul documentului de transport pentru cantitatea de marfă care urmează a fi descărcată în portul respectiv;
- g) portul în care marfa rămasă la bord urmează a fi descărcată;
- h) primele porturi de îmbarcare a mărfurilor cuprinse în documentele de transport multimodal sau direct în conosamente.

(2) Declarația de marfă depusă la plecarea navei cuprinde următoarele informații:

- a) numele și naționalitatea navei;
- b) numele comandantului;
- c) portul de destinație;
- d) identificarea containerului, marcajul și numerotarea bunurilor încărcate în portul respectiv;
- e) numărul și tipul pachetelor, cantitatea și descrierea mărfurilor;
- f) numărul documentelor cu privire la cantitatea de marfă încărcată în portul respectiv.

(3) În scopul descrierii corespunzătoare a numărului și tipului de ambalaj din declarația de marfă, armatorii și alte părți interesate, trebuie să se asigure că unitatea de ambalaj extern a mărfurilor este utilizată. Dacă mărfurile se află pe palete, numărul și tipul ambalajelor de pe acestea trebuie să fie menționat. Când mărfurile de pe palete nu sunt ambalate, se utilizează cantitatea și descrierea mărfurilor de pe palete.

(4) Autoritatea vamală acceptă în locul declarației de marfă un exemplar din manifestul încărcăturii, cu condiția ca acesta să conțină cel puțin cerințele prevăzute la alin. (1) și (2).

(5) Pentru marfa rămasă la bord, autoritatea vamală nu poate să ceară decât informații sumare la un număr minim de puncte esențiale.

(6) Autoritatea vamală poate accepta un exemplar al documentului de transport, semnat sau certificat, potrivit art. 86 alin. (4) ori o copie certificată, dacă natura sau cantitatea mărfii permit aceasta și dacă orice informație prevăzută la alin. (1) – (3), care nu apare în astfel de documente, este menționată în altă parte și este certificată corespunzător.

Art. 89. - (1) Autoritatea vamală emite, atunci când condițiile legale sunt îndeplinite, la cererea agentului navei, un permis vamal în care

se înscriu datele de identificare a mărfurilor care se descarcă, se încarcă sau se transbordează.

(2) În situația în care manifestul încărcăturii a fost depus prin procedee informatice, acceptarea manifestului are valoarea depunerii și aprobării permisului vamal.

Art. 90. - (1) Comandantul, agentul navei sau orice altă persoană autorizată corespunzător de către comandant are obligația să depună la biroul vamal din port declarația proviziilor de bord în cel mult 12 ore de la acostarea navei. La convoaiele de nave fără propulsie se poate depune o singură declarație a proviziilor de bord, pentru întregul convoi, cu liste specifice pentru fiecare navă.

(2) Navele care staționează sub 12 ore și nu efectuează operațiuni de descărcare, de încărcare sau de transbordare de mărfuri sunt exceptate de la obligația de a depune declarația proviziilor de bord.

(3) În cazurile în care navele sunt obligate, potrivit legii, să oprească în porturile la căile navigabile interioare deschise traficului internațional pentru efectuarea controlului de intrare în țară, chiar dacă nu efectuează operațiunile prevăzute la alin. (2), comandantul, armatorul sau agentul navei este obligat să depună imediat declarația proviziilor de bord.

Art. 91. - (1) În declarația proviziilor de bord sunt înscrise următoarele bunuri aflate pe navă:

a) armamentul, munițiile, materiile explozive, produsele și substanțele stupefiante, psihotrope și toxice, precum și alte bunuri prohibite la introducerea sau la scoaterea din țară;

b) produsele din tutun și băuturile alcoolice, aparținând navei și membrilor echipajului;

c) alimentele și obiectele nefolosite, de uz curent, aparținând navei;

d) bunurile, inclusiv cele de valoare, aparținând membrilor echipajului.

(2) Bunurile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) se păstrează sub sigiliu vamal pe toată durata staționării în port, accesul la acestea fiind permis numai cu aprobarea autorității vamale.

(3) Bunurile prevăzute la alin. (1) lit. d) nu se menționează în declarația proviziilor de bord dacă sunt înscrise în evidențele navei.

Art. 92. - (1) Prevederile art. 87 și 89 se aplică în mod corespunzător și la transportul mărfurilor pe calea aerului, în acest caz termenul fiind de trei ore de la aterizarea aeronavei, respectiv înainte de decolare.

(2) Comandanții aeronavelor sunt obligați să declare biroului vamal produsele prevăzute la art. 91 alin. (1) lit. a), aflate la bord.

Art. 93. - În vederea prevenirii fraudelor autoritatea vamală poate impune obligația de a se depune declarații de provizii de bord și în cazul altor categorii de mijloace de transport decât cele navale de către persoanele care răspund de aceste mijloace.

Art. 94. - (1) La transportul pe cale poștală, organele poștale sunt obligate să prezinte biroului vamal de frontieră lista sacilor poștali.

(2) La transportul de mesagerie transportatorul este obligat să prezinte biroului vamal de frontieră lista coletelor.

Art. 95. - (1) Mărfurile intrate în țară se înscriu, în ordinea sosirii la frontieră, în registrul de evidență, pe baza documentelor de transport și al celor comerciale.

(2) În lipsa documentelor de însoțire, înscrierea mărfurilor se face pe baza constatărilor autorității vamale sau a altor documente prezentate biroului vamal de către persoana interesată din care să rezulte mărfurile care urmează să primească o destinație vamală.

Secțiunea a 2-a

Controlul vamal al mijloacelor de transport de mărfuri la birourile vamale de frontieră

Art. 96. - Controlul vamal al mijloacelor de transport de mărfuri la trecerea frontierei de stat constă în identificarea acestora pe baza documentelor de însoțire.

Art. 97. - La transportul mărfurilor pe calea ferată autoritatea vamală, în prezența organelor căilor ferate, verifică:

a) existența vagoanelor înscrise în actul de transmitere a garniturii de tren. Când autoritatea vamală constată neconcordanțe privind numărul vagoanelor, organele căilor ferate sunt obligate să modifice, în mod corespunzător, actul de transmitere;

b) exteriorul vagoanelor acoperite care conțin mărfuri, prin verificarea integrității sigiliilor, ferestrelor, acoperișului, pereților și platformei;

c) interiorul și exteriorul vagoanelor descoperite care conțin mărfuri;

d) exteriorul locomotivei;

e) exteriorul și interiorul anexelor tehnice ale locomotivei și cabina mecanicului.

Art. 98. - (1) Vagoanele cu sigilii lipsă sau violate, precum și vagoanele care nu pot fi sigilate se supun și controlului vamal în interior, verificându-se și mărfurile conținute în acestea. Organele căilor ferate încheie un act constatator al controlului, care se semnează și de autoritatea vamală. Aceeași procedură se aplică și sacilor poștali și coletelor.

(2) Dacă sigiliile nu sunt cele aplicate la expediere, se verifică existența actelor prin care se atestă aplicarea noilor sigilii. În lipsa unor asemenea acte autoritatea vamală menționează aceasta situație pe actul de transmitere a garniturii de tren și efectuează controlul interior al mijlocului de transport și al mărfurilor. Rezultatul acestui control se consemnează într-un proces-verbal întocmit conform procedurii prevăzute la alin. (1). Fac excepție de la aceasta regulă vagoanele care nu pot fi sigilate, precum și vagoanele descoperite.

(3) Actele constatatoare și procesele-verbale prevăzute în prezentul articol se încheie potrivit reglementărilor feroviare internaționale.

Art. 99. - (1) La transportul mărfurilor pe calea rutieră autoritatea vamală controlează exteriorul autovehiculului, cabina acestuia și, după caz, agregatul frigorific. La mijloacele de transport rutiere fără încărcătură se efectuează și controlul compartimentului de mărfuri.

(2) Dacă la controlul exterior al autovehiculului se constată sigilii lipsă sau când sigiliile aplicate la expediere au fost violate ori compartimentul în care se află mărfurile a fost violat sau prelata este deteriorată, se efectuează controlul interior al autovehiculului și controlul mărfurilor. Autoritatea vamală consemnează rezultatele controlului într-un proces-verbal de constatare, care se semnează și de transportator.

(3) Autoritatea vamală poate dispune efectuarea controlului vamal la unul dintre birourile vamale din interiorul țării, când nu sunt condiții corespunzătoare de control vamal la intrarea în țară a autovehiculelor. În aceste cazuri autovehiculele se tranzitează sub sigiliu vamal sau se dirijează cu însoțitor vamal la cel mai apropiat birou vamal din interiorul țării, pe direcția de destinație a autovehiculului, unde există condiții de control vamal.

(4) Cheltuielile de transport și de manipulare a mărfurilor și cele de deplasare a autorității vamale sunt în sarcina transportatorului.

Art. 100. - Controlul vamal la sosirea navei se efectuează în prezența organelor căpităniei portului, a comandantului, agentului navei sau a unei alte persoane autorizată în mod corespunzător de comandant.

Art. 101. - Controlul vamal la sosirea navei constă în verificarea, prin sondaj, a cabinelor, sălilor, cambuzelor, restaurantelor și sălii mașinilor, pentru a se constata dacă există concordanță între declarația proviziilor de bord și bunurile supuse declarării. Comandantul, agentul navei sau o altă

persoană autorizată în mod corespunzător de comandant este obligat să prezinte autorității vamale originalul manifestului încărcăturii.

Art. 102. - (1) După efectuarea controlului vamal la sosire, se lasă pentru folosința comandantului, echipajului și pasagerilor cantități uzuale de produse din tutun și băuturi alcoolice, în raport cu durata staționării navei în port, potrivit normelor stabilite în anexa nr. 6.

(2) La scoaterea sau la introducerea pe navă a proviziilor de bord, prevăzute la art. 91, autoritatea vamală face mențiune pe declarația proviziilor de bord.

(3) Comandantul este obligat ca pe timpul staționării navei să folosească proviziile sau bunurile înscrise în inventar numai la bord.

(4) Comandantul, agentul navei sau o altă persoană autorizată în mod corespunzător de comandant răspund în mod solidar față de autoritatea vamală de nedeclararea bunurilor, de lipsurile sau substituirile de bunuri menționate în declarația proviziilor de bord, precum și de cele aflate în inventarul navei.

Art. 103. - (1) În situația în care o navă descarcă mărfuri în două sau mai multe porturi românești, autoritățile vamale din aceste porturi fac mențiuni pe exemplarul original al manifestului încărcăturii cu privire la operațiunile efectuate, precum și pe cel al declarației proviziilor de bord.

(2) Autoritatea vamală verifică mențiunile făcute în porturile în care nava a acostat anterior și reține o copie de pe manifestul încărcăturii, respectiv de pe declarația proviziilor de bord.

Art. 104. - (1) Comandantul, agentul navei sau o altă persoană autorizată în mod corespunzător de comandant este obligat să comunice autorității vamale plecarea navei cu cel puțin 6 ore înainte, în vederea efectuării controlului vamal.

(2) Controlul vamal la plecarea navei constă în verificarea concordanței manifestului încărcăturii cu declarațiile vamale sau permisele vamale eliberate, precum și a concordanței declarației proviziilor de bord cu situația bunurilor înscrise în aceasta.

Art. 105. - În timpul efectuării controlului vamal al navelor este permisă coborârea sau urcarea numai a comandantului, a secundului și a persoanelor bolnave.

Art. 106. - Căpitania portului permite plecarea navelor în trafic internațional numai după ce autoritatea vamală vizează declarația proviziilor de bord și, după caz, manifestul încărcăturii.

Art. 107. - Pentru navele sub pavilion străin care intră în șantier navale sau la iernat, comandantul, agentul navei sau o altă persoană autorizată în mod corespunzător de comandant este obligat să depună la autoritatea vamală declarația proviziilor de bord și copia de pe manifestul

încărcăturii. Pe toată această perioadă navele se află sub supraveghere vamală.

Art. 108. - (1) Controlul vamal în interiorul aeronavelor de mărfuri sau de pasageri se efectuează numai în caz de indicii temeinice de fraudă, fără a perturba programul de zbor al aeronavei supuse controlului.

(2) Controlul vamal în interiorul aeronavelor de pasageri se efectuează, la sosire, după debarcarea persoanelor, iar la plecare, înainte de îmbarcarea acestora.

Art. 109. - (1) Navele pot acosta, iar aeronavele pot ateriza numai în punctele de frontieră unde funcționează autorități vamale.

(2) În caz de forță majoră sau când pe nave ori în aeronave sunt persoane grav bolnave, acostarea sau aterizarea este permisă și în alte locuri decât punctele de frontieră unde funcționează autorități vamale. În astfel de situații comandantul navei ori al aeronavei este obligat să anunțe imediat autoritatea vamală cea mai apropiată pentru a asigura supravegherea până la plecare.

Art. 110. - Controlul vamal al containerelor transportate cu orice mijloc de transport se efectuează potrivit normelor prevăzute pentru controlul vagoanelor acoperite.

CAPITOLUL II Declararea prealabilă la sosire

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Art. 111. – Dispozițiile art. 60 din Codul vamal și ale prezentului capitol nu sunt aplicabile:

- a) importului de energie electrică;
- b) importului prin conducte;
- c) scrisorilor, cărților poștale sau tipăriturilor;
- d) mărfurilor însoțite de declarațiile CN 22 sau CN 23 prevăzute de Convenția Poștală Universală încheiată la Washington la 15 iunie 1897, ratificată de România prin Decretul nr. 3684 publicat în Monitorul Oficial nr. 207/18 decembrie 1898;
- e) declarațiilor vamale întocmite prin orice altă acțiune conform art. 160, 162, 163 și 166;
- f) bunurilor aflate în bagajele personale ale călătorilor;
- g) în cazurile în care este acceptată declarația verbală, conform art. 154, 157 – 159 și 166;

h) bunurilor care circulă sub acoperirea carnetului de admitere temporară - ATA sau carnetului de trecere prin vamă - CPD;

i) mărfurilor care circulă sub acoperirea formularului 302 utilizat în aplicarea Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor și a protocolului adițional, încheiate la Bruxelles la 19 iunie 1995, ratificate prin Legea nr. 23/1996, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82/22 aprilie 1996.

Secțiunea a 2-a **Declarația sumară**

Art. 112. - (1) Declarația sumară la care face referire art. 60 din Codul vamal se întocmește potrivit modelului din anexa nr. 7. Aceasta trebuie să conțină datele, pe cât posibil într-o formă codificată și să fie completată în conformitate cu instrucțiunile stabilite în aceeași anexă. Declarația sumară se înregistrează de biroul vamal de intrare.

Prevederile art. 130 și art. 134 se aplică în mod corespunzător.

(2) Autoritatea vamală, permite depunerea unei declarații sumare întocmită în scris, însoțită, atunci când este necesar, de liste de încărcare sau alte liste corespunzătoare și conținând informațiile cerute pentru o astfel de declarație în următoarele cazuri:

- a) nu funcționează sistemul informatic al autorității vamale;
- b) nu funcționează aplicația persoanei ce depune declarația sumară.

Utilizarea declarației sumare întocmită în scris conform alin. (2) lit. b) se supune aprobării de către autoritatea vamală.

(3) Declarația sumară se semnează sau se certifică de către persoana care o întocmește.

(4) În situația în care mărfurile intră pe teritoriul vamal al României în procedură de tranzit și datele aferente tranzitului se transferă utilizând tehnologia informației și rețelele de calculatoare, iar acestea conțin elementele necesare pentru o declarație sumară, datele aferente tranzitului pot fi utilizate ca o declarație sumară.

Cu condiția ca datele aferente tranzitului să fie transferate în termenele prevăzute la art. 113, aceste termene trebuie să fie respectate chiar dacă mărfurile au fost plasate în regim de tranzit în afara teritoriului vamal al României.

(5) În cazul transportului combinat atunci când mijlocul de transport activ este doar de transport a unui mijloc de transport activ principal,

obligăția de prezentare a declarației sumare este aferentă mijlocului de transport principal.

Secțiunea a 3-a **Termene**

Art. 113. – (1) În cazul traficului maritim declarația sumară se depune la biroul vamal de intrare, în următoarele termene:

a) pentru încărcătura containerizată, în alt caz decât cel prevăzut la lit. c) cu cel puțin 24 de ore înainte de încărcarea în portul de plecare a mărfurilor;

b) pentru mărfurile în vrac, în alt caz decât cel prevăzut la lit. c) cu cel puțin 4 de ore înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al României;

c) dacă durata călătoriei este mai mică de 24 de ore, cu cel puțin 2 ore înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al României.

(2) În cazul traficului aerian declarația sumară se depune la biroul vamal de intrare, în următoarele termene:

a) pentru un zbor scurt, cel puțin din momentul ridicării roților avionului;

b) pentru un zbor lung, cu cel puțin 4 ore înainte de sosirea în primul aeroport de pe teritoriul vamal al României.

Prin *zbor aerian scurt*, în sensul prezentului aliniat, se înțelege un zbor a cărui durată este mai mică de 4 ore calculată de la ultimul aeroport de plecare dintr-o altă țară până la sosirea în primul aeroport românesc. Toate celelalte zboruri sunt considerate zboruri lungi.

Prin *ridicarea roților unui avion*, în sensul prezentului aliniat, se înțelege momentul în care avionul decolează în mod real.

(3) În cazul traficului pe cale ferată și pentru cel realizat în apele teritoriale, declarația sumară se depune la biroul vamal de intrare cu cel puțin 2 ore înainte de sosirea în primul punct de intrare în România.

(4) În cazul traficului rutier, declarația sumară se depune la biroul vamal de intrare cu cel puțin 1 oră înainte de sosirea la biroul vamal de intrare în România.

(5) Dacă declarația sumară este depusă prin alte procedee decât cele informatice, termenul prevăzut la alin. (1) lit. c), alin. (2) lit. a), alin. (3) și (4) este de cel puțin patru ore.

(6) În situația în care sistemul informatic al autorității vamale nu funcționează temporar, termenele prevăzute la alin. (1) – (4), sunt aplicabile conform procedurii stabilite de autoritatea vamală.

Art. 114. - (1) Autoritatea vamală poate să modifice termenele prevăzute la art. 113 alin. (1), atunci când:

a) se stabilesc prin acordurile internaționale încheiate între România și alte țări, schimburi de date din declarații într-un termen diferit;

b) acordurile internaționale încheiate între România și alte țări prevăd recunoașterea controalelor de securitate realizate în țara de export.

(2) Cu excepția cazului în care controlul de securitate este efectuat în țara de export, acest termen nu poate fi redus, pentru a permite biroului vamal de intrare să efectueze o analiză de risc prealabilă introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al României.

(3) Fără a înlătura obligația prevăzută la art. 60 din Codul vamal și excepțiile prevăzute în acest capitol atunci când mărfurile prezentate la vamă nu sunt acoperite de o declarație sumară, persoana care a adus mărfurile, sau care își asumă responsabilitatea pentru transportul mărfurilor în teritoriul vamal al României, depune imediat o declarație sumară.

Secțiunea a 4-a **Analiza de risc**

Art. 115. – (1) După recepția informațiilor cuprinse în declarația sumară, biroul vamal de intrare efectuează o analiză de risc corespunzătoare, în special în scopul securității și siguranței, înainte de intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al României.

Dacă declarația sumară a fost depusă la un alt birou vamal decât cel de intrare, biroul vamal de intrare ia în considerație, concluziile analizei de risc efectuate de primul birou vamal.

(2) În situația în care mărfurile care beneficiază de excepția privind depunerea declarației sumare, potrivit art. 111, sunt introduse pe teritoriul vamal al României, analiza de risc, se efectuează la prezentarea mărfurilor, pe baza declarației vamale depusă pentru acestea.

(3) Autoritatea vamală efectuează analiza de risc cât mai repede posibil, fără să depășească termenul corespunzător pentru fiecare tip particular de trafic stabilit la art. 113. Mărfurile pot primi liber de vamă pentru alte transporturi înainte de expirarea termenelor prevăzute la art. 113 dacă rezultatele analizei de risc o permit.

Art. 116. - (1) În situația în care o navă sau aeronavă urmează să facă escale în mai multe porturi sau aeroporturi aflate pe teritoriul vamal al României și cu condiția ca aceasta să nu efectueze o escală intermediară în străinătate declarația sumară se depune în primul port sau aeroport românesc pentru toate mărfurile transportate, destinate a fi introduse sau

transbordate pe teritoriul vamal al României. Autoritatea vamală din primul port sau aeroport de intrare procedează la analiza riscurilor de securitate.

(2) În cazul identificării unor riscuri, biroul vamal din primul port sau aeroport de intrare, în funcție de nivelul pericolului, ia măsuri de interdicție sau transmite concluziile analizei de risc către portul sau aeroportul următor.

(3) În următorul port sau aeroport aflat pe teritoriul vamal al României, se depune declarație sumară numai pentru mărfurile descărcate. Termenele prevăzute la art. 113 pot fi reduse sau amânate.

Art. 117. - (1) Mărfurile care fac obiectul declarației sumare și care nu au fost descărcate din mijlocul de transport, trebuie să fie prezentate în stare intactă de persoana care o întocmește, ori de câte ori solicită autoritatea vamală, până în momentul în care mărfurile primesc o destinație vamală.

(2) Persoana care deține mărfurile, după ce au fost descărcate în vederea manipulării sau a depozitării lor, devine responsabilă de obligația de a prezenta mărfurile în stare intactă la toate solicitările autorității vamale.

CAPITOLUL III Depozitul temporar

Art. 118. - (1) În situația în care locurile prevăzute la art. 74 alin. (1) din Codul vamal sunt aprobate cu titlu permanent pentru plasarea mărfurilor în depozit temporar, aceste locuri se numesc *magazii de depozitare temporară*.

(2) În scopul asigurării aplicării reglementărilor vamale, autoritatea vamală poate, când nu administrează ea însăși magazia de depozitare temporară, să ceară ca:

- a) magazinele de depozitare temporară să fie prevăzute cu un sistem dublu de închidere, astfel încât să nu fie permis accesul neautorizat;
- b) persoana care gestionează magazia de depozitare temporară să țină o evidență operativă care să permită urmărirea mișcării mărfurilor.

Art. 119. - (1) În situația în care o declarație vamală a fost depusă la biroul de intrare ca declarație sumară, conform art. 62 din Codul vamal, declarația vamală poate fi acceptată imediat după prezentarea mărfurilor și plasarea acestora sub regimul vamal declarat.

În caz contrar, mărfurile prezentate la biroul vamal, potrivit art. 66 din Codul vamal, se consideră a fi plasate în depozit temporar iar declarația sumară este reținută de autoritatea vamală pentru a se urmări acordarea

unei destinații vamale. În scopul aplicării art. 72 din Codul vamal, data depunerii declarației sumare este considerată data prezentării mărfurilor.

(2) Pentru mărfurile străine care au circulat, înainte de prezentarea lor la biroul vamal de destinație, sub procedura de tranzit, declarația sumară, în scopul depozitării temporare, are forma exemplarului de declarație de tranzit prezentat autorității vamale la biroul de destinație.

Art. 120. - Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor art. 79 – 80 din Codul vamal, persoana care a întocmit declarația sumară sau, când o asemenea declarație nu a fost încă depusă, persoana prevăzută la art. 61 alin. (3) din Codul vamal, răspunde de punerea în aplicare a măsurilor stabilite de autoritatea vamală potrivit art. 76 din Codul vamal și suportă costurile.

CAPITOLUL IV

Verificarea mărfurilor și prelevarea de probe de către persoana interesată

Art. 121. – (1) Aprobarea de verificare a mărfurilor, conform art. 68 din Codul vamal, se acordă la cererea verbală a persoanei abilitate să solicite pentru acestea o destinație vamală, cu excepția cazurilor în care autoritatea vamală, în funcție de circumstanțe, apreciază că este necesară o cerere scrisă.

Aprobarea prelevării de probe se face numai la cererea scrisă a persoanei interesate.

(2) Cererea scrisă poate fi întocmită și prin procedee informatice. Această cerere se semnează de persoana interesată, se depune la autoritatea vamală și cuprinde următoarele date:

- a) numele și adresa solicitantului;
- b) locul unde se află mărfurile;
- c) numărul declarației sumare, dacă a fost deja depusă;
- d) orice alte date necesare pentru identificarea mărfurilor.

Autoritatea vamală acordă aprobarea după depunerea cererii de către persoana interesată. Dacă această cerere se referă la prelevarea de probe, autoritatea vamală stabilește cantitatea de mărfuri care se poate preleva.

(3) Verificarea prealabilă a mărfurilor și prelevarea de probe se efectuează sub controlul autorității vamale, care precizează procedurile de urmat pentru fiecare caz în parte.

Persoana interesată își asumă responsabilitatea și costurile operațiunilor de dezambalare, cântărire, reambalare sau pentru orice altă manipulare a mărfurilor și suportă orice costuri legate de analize.

(4) Probele prelevate se supun formalităților de acordare a unei destinații vamale. În cazul în care examinarea probelor are ca rezultat distrugerea sau pierderea lor iremediabilă, nu se consideră că pentru acestea a luat naștere o datorie vamală. În cazul deșeurilor și resturilor se aplică prevederile art. 200 alin. (5) din Codul vamal.

CAPITOLUL V

Dispoziții ce se aplică pentru mărfurile expediate pe mare sau pe calea aerului

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Art. 122. - În cazul în care mărfurile dintr-o altă țară se introduc pe teritoriul vamal al României, pe mare sau pe calea aerului și se expediază sub acoperirea unui singur document de transport cu folosirea aceluiași mod de transport, fără transbordare, către un alt port sau aeroport din țară, acestea se prezintă la biroul vamal cu respectarea dispozițiilor art. 66 din Codul vamal, numai în portul sau pe aeroportul unde sunt descărcate sau transbordate.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții aplicabile bagajelor de mână și bagajelor de cală aparținând călătorilor

Art. 123. - În scopul aplicării prezentei secțiuni, prin termenii de mai jos se înțelege:

1. *Aeroport național* - orice aeroport aflat pe teritoriul vamal al României.
2. *Aeroport internațional* - orice aeroport aflat pe teritoriul vamal al României în punctele de trecere a frontierei deschise traficului aerian cu alte țări.
3. *Port național* orice port situat pe teritoriul vamal al României.
4. *Ambarcațiune de agrement* - orice ambarcațiune particulară destinată voiajelor, al cărei itinerar este fixat de utilizator.
5. *Aeronavă turistică sau de afaceri* - aeronava particulară destinată călătoriilor, al cărei itinerar este fixat de utilizator.

6. *Bagaje* - toate obiectele transportate, indiferent în ce mod, de o persoană în cursul călătoriei sale.

Art. 124. - (1) În cazul călătoriei pe calea aerului, prin bagaj de cală se înțelege bagajul înregistrat în aeroportul de plecare și care nu este accesibil persoanei pe durata zborului și nici pe durata escalelor.

(2) În cazul călătoriei pe calea aerului, prin bagaj de mână se înțelege bagajul pe care persoana îl are asupra sa.

Art. 125. - (1) Controalele și formalitățile vamale aplicabile bagajelor de mână și de cală aparținând persoanelor care călătoresc cu o aeronavă care vine de pe un aeroport dintr-o altă țară și care, după o escală pe un aeroport național, își continuă zborul spre un alt aeroport internațional de pe teritoriul vamal al României, se desfășoară pe acesta din urmă; bagajele se supun reglementărilor vamale prevăzute pentru persoanele care vin din alte țări în cazurile în care persoana nu poate face dovada că mărfurile sunt românești.

(2) Controalele și formalitățile vamale aplicabile bagajelor de mână și de cală aparținând persoanelor care călătoresc cu o aeronavă care face escală pe un aeroport național, înainte de a-și continua zborul spre un aeroport dintr-o altă țară, se desfășoară pe aeroportul de plecare cu condiția ca acesta să fie un aeroport internațional.

Bagajele de mână pot fi supuse controlului și pe aeroportul național unde aeronava face escală, în cazul în care pe acest aeroport funcționează autorități vamale.

(3) Controalele și formalitățile vamale care se aplică bagajelor aparținând persoanelor ce folosesc un serviciu maritim sau fluvial asigurat de aceeași navă și care cuprinde etape succesive plecând din, oprind la, sau sosind dintr-o altă țară, se desfășoară în portul în care bagajele respective se încarcă sau descarcă, după caz.

Art. 126. - (1) Controalele și formalitățile vamale aplicabile bagajelor aparținând persoanelor aflate la bordul ambarcațiunilor de agrement se desfășoară în port, indiferent de originea sau destinația acestor ambarcațiuni.

(2) Controalele și formalitățile vamale aplicabile bagajelor aparținând persoanelor aflate la bordul aeronavelor turistice sau de afaceri, care vin de pe un aeroport dintr-o altă țară și care, după o escală pe un aeroport național își continuă zborul spre un alt aeroport internațional de pe teritoriul vamal al României, se efectuează:

a) pe primul aeroport de sosire care trebuie să fie un aeroport internațional al României, pentru zborurile sosite de pe un aeroport dintr-o altă țară, în cazul în care aeronava, după o escală, își continuă zborul către un alt aeroport al României;

b) pe ultimul aeroport internațional al României, pentru zborurile venind de pe un aeroport național de unde, după o escală, aeronava își continuă zborul către un aeroport internațional din alt stat.

Art. 127. - (1) În cazul în care bagajele care ajung pe un aeroport aflat pe teritoriul vamal al României la bordul unei aeronave sosind de pe un aeroport străin și se transferă pe o altă aeronavă care pleacă într-un zbor intern:

a) controlul și formalitățile aplicabile bagajelor de cală se efectuează pe aeroportul de sosire al zborului intern cu condiția ca acesta să fie un aeroport internațional, în sensul art. 123 pct. 2;

b) controlul bagajelor de mână se efectuează pe primul aeroport internațional. Cu toate acestea, pe aeroportul de sosire al unui zbor intern pot fi efectuate controale suplimentare numai în cazuri excepționale, când se dovedesc a fi necesare în urma controlului asupra bagajelor de cală. Controlul asupra bagajelor de cală se poate desfășura pe primul aeroport aflat pe teritoriul vamal al României numai în cazuri excepționale, când se dovedesc a fi necesare în urma efectuării controlului asupra bagajelor de mână.

(2) În cazul în care bagajele sunt încărcate pe un aeroport aflat pe teritoriul vamal al României pe o aeronavă care pleacă într-un zbor intern pentru a fi apoi transferate pe un alt aeroport pe o aeronavă a cărei destinație este un aeroport străin:

a) controlul și formalitățile aplicabile bagajelor de cală se efectuează pe aeroportul de plecare al zborului dacă acesta este un aeroport internațional, în sensul art. 123 pct. 2;

b) controlul bagajelor de mână se efectuează pe ultimul aeroport internațional. Cu toate acestea, se pot efectua controale prealabile asupra acestor bagaje pe aeroportul de plecare al unui zbor intern numai în cazuri excepționale, când se dovedesc necesare după controlul asupra bagajelor de cală;

c) se pot desfășura controale suplimentare asupra bagajelor de cală pe ultimul aeroport aflat pe teritoriul vamal al României, numai în cazuri excepționale, când acestea se dovedesc necesare după efectuarea controlului asupra bagajelor de mână.

(3) Controlul și formalitățile aplicabile bagajelor care sosesc pe un aeroport aflat pe teritoriul vamal al României, la bordul unui zbor regulat sau charter, de pe un aeroport străin și care sunt transferate pe o aeronavă turistică sau de afaceri care pleacă într-un zbor intern se desfășoară pe aeroportul de sosire a zborului regulat sau charter.

(4) Controlul și formalitățile aplicabile în cazul bagajelor încărcate pe un aeroport aflat pe teritoriul vamal al României pe o aeronavă turistică

sau de afaceri care pleacă într-un zbor intern pentru transferarea, pe un alt aeroport, la bordul unui zbor regulat sau charter având ca destinație un aeroport străin, se desfășoară pe aeroportul de plecare a zborului regulat sau charter

Art. 128. - (1) Autoritatea vamală ia măsuri de supraveghere pentru ca:

a) la sosire, persoanele să nu poată transfera mărfurile înainte de desfășurarea controlului asupra bagajelor de mână sau de cală;

b) la plecare, persoanele să nu poată transfera mărfurile după efectuarea controlului asupra bagajelor de mână sau de cală.

(2) Autoritatea vamală poate stabili norme privind modalitățile de efectuare a acestor controale, care se publică în Monitorul Oficial al României.

(3) Bagajele de cală înregistrate pe un aeroport aflat pe teritoriul vamal al României se identifică prin intermediul unei etichete aplicate de aeroportul respectiv. Modelul de etichetă și caracteristicile tehnice ale acesteia sunt prezentate în anexa nr. 8.

TITLUL VII **DECLARAȚII VAMALE**

CAPITOLUL I **Declarația vamală în scris**

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Art. 129. - (1) În cazul în care o declarație vamală se referă la două sau mai multe articole, datele referitoare la fiecare articol sunt considerate ca reprezentând o declarație separată.

(2) Părțile componente ale echipamentelor industriale care se clasifică la un singur cod din Nomenclatura Combinată trebuie considerate ca fiind o singură marfă.

Art. 130. - (1) Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor legii penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnată de către declarant sau reprezentantul său atrage răspunderea acestuia, potrivit prevederilor legale, pentru:

- a) corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- b) autenticitatea documentelor anexate;
- c) respectarea obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

(2) Autoritatea vamală poate autoriza ca declarațiile vamale întocmite prin procedee informatice să fie direct autentificate de sistemul informatic, în locul aplicării manuale sau mecanice a ștampilei biroului vamal și a semnăturii agentului vamal desemnat.

(3) Autoritatea vamală poate aproba, în condițiile și modalitățile pe care le stabilește, ca anumite date din declarația scrisă să fie înlocuite, acolo unde este cazul, prin trimiterea acestora la biroul vamal, cu ajutorul mijloacelor electronice, sub formă codată.

Art. 131. - (1) Documentele anexate la declarația vamală în detaliu se păstrează de autoritatea vamală.

(2) În cazurile în care titularul utilizează aceste documente pentru alte operațiuni, acestea se restituie, fiind înlocuite cu o copie certificată de autoritatea vamală. În această situație autoritatea vamală ia toate măsurile pentru a se asigura că documentele în cauză nu pot fi folosite ulterior decât în legătură cu cantitatea sau valoarea mărfurilor pentru care aceste documente rămân valabile.

Art. 132. - (1) Declarația se depune în unul din următoarele locuri:

a) la biroul vamal competent în a cărui rază de activitate se află locul în care mărfurile sunt prezentate sau ar trebui să fie prezentate, conform reglementărilor vamale;

b) la biroul vamal competent pentru a asigura supravegherea locului unde exportatorul are sediul sau a locului în care mărfurile sunt condiționate sau încărcate pentru export, în cazul în care nu există o dispoziție contrară.

Declarația se depune imediat după prezentarea mărfurilor sau, în cazul unei declarații depuse conform lit. b), de îndată ce mărfurile au fost puse la dispoziția autorității vamale pentru control.

(2) Autoritatea vamală poate autoriza depunerea declarației înainte ca declarantul să prezinte mărfurile sau să le pună la dispoziție pentru control. În acest caz, autoritatea vamală poate stabili un termen, în funcție de circumstanțe, pentru prezentarea sau punerea la dispoziție a mărfurilor. Dacă acest termen nu este respectat se consideră că declarația nu a fost depusă. Declarația nu se acceptă decât după ce mărfurile au fost prezentate sau puse la dispoziția autorității vamale.

Art. 133. - (1) Declarația se depune la biroul vamal competent în zilele și în orele de program.

Autoritatea vamală poate aproba, la cererea și pe cheltuiala declarantului, ca declarația vamală să fie depusă în afara zilelor și orelor de program.

(2) Declarația vamală care se prezintă autorității vamale, în alt loc, desemnat în acest scop, pe baza autorizării acordate, se consideră ca fiind prezentată biroului vamal competent.

Art. 134. - Data acceptării declarației vamale în detaliu se înscrie de autoritatea vamală pe declarație.

Art. 135. - Autoritatea vamală poate permite sau poate să solicite efectuarea rectificărilor prevăzute la art. 88 din Codul vamal prin depunerea unei noi declarații care să înlocuiască declarația inițială. În aceste cazuri, data de referință pentru calculul eventualelor drepturi datorate și pentru aplicarea oricăror prevederi care reglementează regimul vamal în cauză se consideră data acceptării declarației inițiale.

Secțiunea a 2-a **Formularele declarației scrise**

Art. 136. - (1) Modelul oficial al declarației vamale scrise utilizată în cadrul procedurii normale, în vederea plasării mărfurilor sub un regim vamal sau a reexportului prevăzut la art. 200 alin. (3) din Codul vamal este declarația vamală în detaliu.

(2) În scopul declarării mărfurilor, pot fi utilizate și alte formulare, dacă reglementările vamale permit aceasta.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu exclud:

a) acordarea scutirii de la obligația prezentării unei declarații scrise, potrivit prevederilor legale, pentru punerea în liberă circulație, exportul sau admitere temporară;

b) eliminarea obligației de a prezenta formularul prevăzut la alin. (1) în cazul în care se aplică dispozițiile speciale referitoare la trimiterile poștale simple sau prin colet poștal;

c) utilizarea unor formulare speciale pentru facilitarea declarării mărfurilor în anumite cazuri, dacă autoritatea vamală permite acest lucru;

d) utilizarea de către persoanele interesate a listelor de încărcătură pentru îndeplinirea formalităților de tranzit în cazul expedițiilor constituite din mai multe partide de mărfuri;

e) imprimarea, dacă este cazul chiar și pe hârtie obișnuită, a declarației vamale de export, tranzit sau de punere în liberă circulație și a documentelor care atestă statutul român al mărfurilor care nu au circulat sub regimul de tranzit intern, în cazul utilizării sistemelor publice sau private de procesare a datelor, în condițiile stabilite de autoritatea vamală;

f) posibilitatea ca declarația vamală în sensul alin. (1) în cazul în care se folosește un sistem informatic de procesare a declarației să ia forma declarației vamale în detaliu tipărită cu ajutorul acestui sistem.

(4) Autoritatea vamală nu poate solicita alte documente administrative, cu excepția celor care sunt prevăzute în reglementările legale și a celor care sunt obligatorii pentru operatorii economici care, la cererea lor, doresc să beneficieze de o anumită facilitate legală, aceste documente fiind necesare pentru aplicarea unor reglementări care nu se pot respecta doar prin folosirea declarației vamale în detaliu.

(5) La declararea mărfurilor se utilizează Tariful vamal integrat, ce cuprinde totalitatea reglementărilor legale privind acordarea regimului vamal.

(6) Modelul formularului declarației vamale în detaliu este prevăzut în anexa nr. 9.

Art. 137. - Fără a se încălca dispozițiile art. 136 alin. (3), autoritatea vamală poate renunța, în scopul realizării formalităților pentru export sau de punere în liberă circulație, la producerea unuia sau mai multor exemplare ale declarației vamale în detaliu destinate propriei utilizări, cu condiția ca informațiile respective să fie disponibile pe alte suporturi.

Art. 138. - (1) Formularele declarației vamale în detaliu se imprimă și se utilizează sub forma unor subseturi care conțin numărul de exemplare necesare pentru realizarea formalităților aferente regimului vamal sub care se plasează mărfurile.

(2) În cazul în care regimul de tranzit este precedat sau urmat de un alt regim vamal, poate fi prezentat autorității vamale un subset care să conțină numărul de exemplare necesar pentru efectuarea formalităților aferente regimului de tranzit și regimului vamal precedent sau ulterior.

(3) Subseturile prevăzute la alin. (1) și (2) se iau din setul complet alcătuit din 8 exemplare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9 sau, în cazul realizării cu ajutorul unui sistem informatic pentru prelucrarea declarațiilor, din două seturi succesive de câte patru exemplare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9.

(4) Autoritatea vamală poate stabili, dacă este cazul, ca formularele declarației să fie suplimentate, cu unul sau mai multe formulare complementare, prezentate în subseturi conținând exemplarele necesare pentru efectuarea formalităților referitoare la regimul vamal sub care se plasează mărfurile. Exemplarele necesare pentru efectuarea formalităților referitoare la regimurile vamale anterioare sau ulterioare se pot anexa, dacă este cazul.

Subseturile complementare se iau din setul complet de 8 exemplare, conform modelului prevăzut la anexa nr. 9, sau din două seturi de patru exemplare, conform modelului prevăzut la anexa nr. 9.

Formularele complementare constituie parte integrantă din declarația vamală în detaliu la care se referă.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), autoritatea vamală poate stabili ca, în cazul în care se utilizează un sistem informatic pentru imprimarea declarațiilor vamale, să nu se utilizeze formularele complementare.

Art. 139. - (1) În cazul aplicării prevederilor art. 138 alin. (2), fiecare parte interesată răspunde numai de datele privind regimul vamal solicitat în calitate de declarant, principal obligat sau reprezentant al unuia dintre aceștia.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin. (1), când declarantul utilizează o declarație vamală în detaliu eliberată în cursul unui regim vamal precedent, acesta este obligat ca, înainte de a depune declarația, să verifice exactitatea datelor existente pentru rubricile de care este răspunzător și aplicabilitatea lor pentru mărfurile în cauză și regimul solicitat, și să procedeze la efectuarea completărilor necesare. În aceste cazuri declarantul informează imediat biroul vamal la care s-a depus declarația asupra constatării oricăror neconcordanțe între mărfurile respective și datele existente, iar declarația se întocmește pe noi exemplare ale formularelor declarației vamale în detaliu.

Art. 140. - În cazul în care se folosește declarația vamală în detaliu pentru a acoperi mai multe regimuri vamale succesive, autoritatea vamală verifică existența concordanței între datele înscrise în declarațiile referitoare la diferitele regimuri în cauză.

Art. 141. - (1) Declarația vamală în detaliu se întocmește în limba română.

(2) Declarația vamală în detaliu se completează în conformitate cu Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, care se stabilesc de Autoritatea Națională a Vămirilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și cu toate prevederile stabilite prin alte reglementări legale.

(3) În situația în care o declarație vamală în detaliu este utilizată ca declarație sumară, această declarație, pe lângă rubricile necesare aplicării regimului vamal corespunzător cuprinde și datele declarației sumare prevăzută în anexa nr. 7.

Art. 142. - Codurile care se utilizează la completarea formularelor prevăzute la art. 136 sunt înscrise în Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu.

Art. 143. - (1) În cazurile în care reglementările legale impun existența unor exemplare suplimentare ale formularului prevăzut la art. 136 declarantul poate folosi formulare suplimentare sau fotocopii ale formularului respectiv.

(2) Formularele suplimentare sau fotocopiile se semnează de către declarant și se prezintă autorității vamale care le vizează, în aceleași condiții ca și declarația vamală în detaliu. Formularele suplimentare sau fotocopiile declarației vamale se acceptă ca și cum ar fi documente oficiale, dacă autoritatea vamală stabilește că sunt îndeplinite condițiile privind calitatea și lizibilitatea acestora.

Secțiunea a 3-a

Datele de identificare solicitate în funcție de regimul vamal

Art. 144. - (1) În situația în care o declarație vamală este cerută pentru mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României, conform art. 202 din Codul vamal, această declarație trebuie completată pe formularul prevăzut în anexa nr. 9 și potrivit instrucțiunilor prevăzute la art. 141.

(2) Datele de identificare solicitate în cazul în care se folosește unul dintre formularele prevăzute la art. 136 alin. (2) sunt cele înscrise în formularul respectiv. Acestea se suplimentează, dacă este cazul, cu dispozițiile referitoare la regimul vamal solicitat.

Secțiunea a 4-a

Documentele care însoțesc declarația vamală

Art. 145. - (1) Declarația vamală pentru punerea în liberă circulație este însoțită de următoarele documente:

a) factura în baza căreia se declară valoarea în vamă a mărfurilor, conform prevederilor art. 77;

b) declarația pentru valoarea în vamă a mărfurilor declarate în cazul în care acest lucru este cerut, conform prevederilor art. 74, întocmită potrivit condițiilor stabilite prin articolul menționat;

c) documentele solicitate pentru aplicarea unui regim tarifar preferențial sau a altor măsuri de derogare de la regimul de drept comun aplicabil mărfurilor declarate;

d) alte documente necesare aplicării dispozițiilor prevăzute în normele legale specifice care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor declarate.

(2) Autoritatea vamală poate, după caz, să solicite la depunerea declarației vamale, prezentarea documentelor de transport sau a documentelor referitoare la regimul vamal precedent.

În cazul în care un singur articol se prezintă în două sau mai multe colete, autoritatea vamală poate să solicite prezentarea unei liste a coletelor sau un document echivalent, indicând conținutul fiecărui colet.

(3) În cazul în care mărfurile sunt exonerate de drepturi de import, autoritatea vamală poate să nu solicite documentele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), când consideră că acest lucru nu este necesar în scopul aplicării prevederilor legale privind punerea în liberă circulație a mărfurilor respective.

Art. 146. - (1) Declarația de tranzit este însoțită de documentul de transport. Biroul vamal de plecare poate dispensa declarantul de la obligația de a prezenta acest document la data îndeplinirii formalităților vamale.

La cererea autorității vamale, pe parcursul transportului, declarantul este obligat să prezinte documentul de transport.

(2) Documentul vamal de expediție, de export sau de reexport al mărfurilor de pe teritoriul vamal al României sau orice alt document cu putere juridică echivalentă se prezintă biroului vamal de plecare, împreună cu declarația de tranzit aferentă, cu excepția cazurilor în care se aplică, potrivit prevederilor legale, măsuri de simplificare.

(3) Autoritatea vamală poate solicita, dacă este cazul, prezentarea documentului vamal aferent regimului vamal precedent.

Art. 147. - (1) Fără a înlătura aplicarea reglementărilor specifice, documentele care însoțesc declarația de plasare sub un regim vamal economic, sunt:

a) pentru antrepozitul vamal de tip D, documentele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a) și b), iar pentru celelalte tipuri de antrepozite nu este necesară prezentarea de alte documente;

b) pentru regimul de perfecționare activă în sistemul cu rambursare documentele prevăzute la art. 145 alin. (1), iar pentru sistemul cu suspendare documentele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a) și b), și, când este cazul, autorizația scrisă pentru regimul vamal sau o copie a cererii de autorizare pentru cazul în care, potrivit legii, se eliberează o autorizație retroactivă;

c) pentru regimul de transformare sub control vamal, documentele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a) și b), și, când este cazul, autorizația scrisă pentru regimul vamal sau o copie a cererii de autorizare pentru cazul în care, potrivit legii, se eliberează o autorizație retroactivă;

d) pentru regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, documentele prevăzute la art. 145 alin. (1), iar în cazul exonerării totale de drepturi de import documentele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a) și b) și când este cazul, autorizația scrisă a regimului vamal sau o copie a cererii de autorizare pentru cazul în care, potrivit legii, se eliberează o autorizație retroactivă;

e) pentru regimul de perfecționare pasivă, documentele prevăzute la art. 145 alin. (1) și când este cazul, autorizația scrisă a regimului vamal sau o copie a cererii de autorizare pentru cazul în care, potrivit legii, se eliberează o autorizație retroactivă.

(2) Pentru declarațiile vamale de plasare sub un regim vamal economic se aplică dispozițiile art. 145 alin. (2).

(3) Autoritatea vamală poate aproba ca, în loc să însoțească declarația vamală, autorizația scrisă pentru acordarea regimului vamal solicitat sau o copie a cererii de autorizare să fie ținută la dispoziția sa.

Art. 148. - (1) Declarația de export sau reexport este însoțită de documentele necesare aplicării corecte a drepturilor de export și a dispozițiilor care reglementează exportul mărfurilor respective.

(2) Pentru declarațiile de export sau reexport se aplică prevederile art. 145 alin. (2).

Art. 149. - Pentru punerea în liberă circulație și exportul de presă, tipărituri, energie electrică, mărfuri transportate prin conducte, precum și pentru alte mărfuri care se transportă în condiții specifice ori mărfuri care nu au caracter comercial, Autoritatea Națională a Vămile stabilește proceduri simplificate, inclusiv exceptarea de la depunerea declarației vamale în detaliu sau înlocuirea declarației vamale în detaliu cu alte documente.

Art. 150. - (1) În declarația vamală în detaliu cantitatea mărfurilor se înscrie pe baza greutății brute sau nete din documentele de transport sau din factură și, după caz, a încă unui element cantitativ specific, stabilit potrivit normelor emise de Autoritatea Națională a Vămile. În cazul energiei electrice și al mărfurilor transportate prin conducte, cantitatea este cea indicată de contoarele instalate.

(2) În caz de indicii temeinice de fraudă mărfurile se cântăresc pe cheltuiala importatorului sau exportatorului, la cererea autorității vamale. Dacă nu sunt condiții pentru cântărire la biroul vamal la care s-a depus declarația vamală în detaliu, mărfurile se dirijează la cel mai apropiat birou vamal unde există asemenea condiții.

CAPITOLUL II

Declarația vamală prin procedee informatice

Art. 151. - (1) În cazul în care declarațiile vamale sunt întocmite prin procedee informatice, Autoritatea Națională a Vămirilor poate autoriza declarantul ca datele de identificare a declarației vamale scrise, menționate în Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, să fie transmise biroului vamal, în vederea procesării pe calculator, prin date în forme codificate sau în orice altă formă stabilită de către autoritatea vamală și care să corespundă datelor de identificare cerute pentru declarațiile scrise.

(2) O declarație vamală realizată prin schimb electronic de date, denumit în continuare EDI, se consideră că a fost depusă când mesajul EDI este înregistrat de autoritatea vamală.

Acceptarea unei declarații vamale produsă prin EDI se comunică declarantului prin trimiterea unui mesaj de răspuns conținând cel puțin detaliile de identificare a mesajului primit sau, după caz, și numărul de înregistrare a declarației vamale și data acceptării acesteia.

(3) În cazul în care declarația vamală este realizată prin mesaj EDI, autoritatea vamală stabilește, prin normele de procesare a declarației vamale prin sistemul informatic vamal, modalitățile de aplicare a prevederilor art. 184.

(4) În cazul în care declarația vamală este realizată prin mesaj EDI, liberul de vamă se notifică declarantului prin indicarea cel puțin a datelor de identificare a declarației și a datei acordării liberului de vamă.

(5) Dispozițiile alin. (2) - (4) se aplică și în cazul în care datele de identificare a declarației vamale sunt introduse în sistemul vamal de procesare a datelor.

Art. 152. - În cazul în care, la cererea declarantului, este solicitată o copie a declarației vamale pentru completarea altor formalități, aceasta se întocmește și este certificată de biroul vamal sau conform prevederilor art. 130 alin. (2).

Art. 153. - Autoritatea Națională a Vămirilor poate autoriza, în condițiile tehnice și administrative stabilite, ca documentele solicitate pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal să fie întocmite și transmise pe cale electronică.

CAPITOLUL III

Declarația vamală verbală sau prin altă acțiune

Secțiunea 1

Declarația vamală verbală

Art. 154. - Declarația vamală verbală pentru punerea în libera circulație a mărfurilor se face în cazul:

a) mărfurilor fără caracter comercial, aflate în bagajele personale ale călătorilor ori expediate către persoane fizice sau, cu aprobarea autorității vamale, în cazuri de importanță neglijabilă;

b) mărfurilor cu caracter comercial, dacă este îndeplinită condiția ca valoarea totală pe lot și pe declarant să nu depășească echivalentul în lei a 175 de euro, iar lotul să nu facă parte dintr-o serie regulată de loturi similare și mărfurile să nu fie transportate de un transportator independent ca parte a unui lot mai mare;

c) mărfurilor prevăzute la art. 159 când acestea se încadrează în categoria de mărfuri returnate;

d) mărfurilor prevăzute la art. 160 lit. b) și c).

Art. 155. - Declarația vamală verbală pentru mărfurile de export se poate face în cazul:

a) mărfurilor fără caracter comercial aflate în bagajele personale ale călătorilor sau expediate de persoane fizice;

b) mărfurilor prevăzute la art. 154 lit. b);

c) mărfurilor prevăzute la art. 161 lit. b) și c);

d) altor mărfuri în cazuri de importanță economică neglijabilă, când acest lucru este aprobat de către autoritatea vamală.

Art. 156. - (1) Prin excepție de la prevederile art. 154 și 155, se depune declarație vamală scrisă, în toate cazurile, pentru următoarele mărfuri:

a) arme și muniții, materiale explozive, radioactive, nucleare, precum și produse strategice prevăzute în legi speciale;

b) droguri sau substanțe psihotrope și precursorii acestora, materiale biologice cu potențial de contaminare în masă, medicamente care conțin substanțe stupefiante sau psihotrope, substanțe chimice esențiale, precum și produse și substanțe toxice;

c) obiecte din metale prețioase, cu sau fără pietre prețioase, care depășesc uzul personal stabilit prin reglementările legale;

d) mărfuri cu caracter cultural, istoric sau artistic, numai la ieșirea din țară. Aceste mărfuri pot fi declarate, în scris, și la intrarea în țară în vederea scoaterii lor fără altă aprobare.

(2) Conform prevederilor art. 136 alin. (2), pentru mărfurile la care se aplică prevederile alin. (1), călătorii fac declarația în scris pe formulare tipizate care se pun gratuit la dispoziția călătorilor de birourile vamale.

Art. 157. - (1) În cazul în care persoana care declară mărfurile acționează în numele altei persoane în calitate de reprezentant, autoritatea vamală poate stabili să nu aplice prevederile art. 154 – 155.

(2) Autoritatea vamală poate solicita depunerea unei declarații scrise în cazul în care are îndoieli cu privire la exactitatea sau integralitatea datelor declarate.

Art. 158. - (1) În cazul mărfurilor declarate verbal, potrivit prevederilor art. 154 – 155, care se supun drepturilor de import sau export, autoritatea vamală eliberează titularului o chitanță, după achitarea drepturilor datorate.

(2) Chitanța conține cel puțin următoarele informații:

- a) denumirea biroului vamal emitent;
- b) datele de identificare a titularului;
- c) descrierea suficient de precisă pentru identificarea mărfurilor, inclusiv clasificarea în tariful vamal, după caz;
- d) cantitatea și valoarea;
- e) calculul drepturilor încasate;
- f) data la care a fost întocmită.

Art. 159. - (1) Declararea mărfurilor, în vederea admiterii temporare, potrivit condițiilor prevăzute la art. 359 alin. (5), poate fi făcută verbal pentru:

a) animalele pentru transhumanță, pășunat, pentru munci sau transport și alte mărfuri care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 428 alin. (1) lit.a);

b) ambalajele prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) care poartă însemnele permanente, imposibil de șters, ale unei persoane stabilite în afara României;

c) echipamentele destinate producției și transmisiei de programe de radio și televiziune și vehiculele special adaptate scopului prevăzut mai sus și echipamente ale acestora, introduse de către entități publice sau private cu sediul în afara României și aprobate de autoritatea vamală care eliberează autorizațiile pentru regimul de admitere temporară al unor astfel de echipamente și vehicule;

d) instrumentele și aparatele necesare personalului medical pentru acordarea de asistență pacienților în așteptarea unui transplant de organe, în condițiile prevăzute la art. 430 alin. (1);

e) mărfurile prevăzute la art. 162;

f) alte categorii de mărfuri, în cazul în care acest lucru este autorizat de către autoritatea vamală.

(2) Mărfurile prevăzute la alin. (1) pot face obiectul unei declarații verbale în vederea reexportului care încheie regimul de admitere temporară.

Secțiunea a 2-a
Declararea mărfurilor prin altă acțiune

Art. 160. - Mărfurile care nu fac obiectul unei declarații vamale exprese și se consideră ca fiind declarate în vederea punerii în liberă circulație, potrivit prevederilor art. 163, sunt următoarele:

a) mărfurile fără caracter comercial, aflate în bagajele personale ale călătorilor care beneficiază de scutire de la plata drepturilor de import fie conform prevederilor art. 45 - 49 din Ordonanța Guvernului nr. 59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 545/2003, cu modificările și completările ulterioare, fie ca mărfuri returnate;

b) mărfurile care beneficiază de scutire de la plata drepturilor de import conform prevederilor art. 39 - 44 din Ordonanța Guvernului nr. 59/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 545/2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) mijloace de transport care beneficiază de scutire de la plata drepturilor de import ca mărfuri returnate;

d) mărfurile importate în cadrul unui trafic de importanță neglijabilă și care sunt dispensate de obligația de a fi prezentate unui birou vamal, conform prevederilor art. 64 alin. (4) din Codul vamal, dacă nu sunt supuse plății drepturilor de import.

Art. 161. - Următoarele mărfuri, în cazul în care nu fac obiectul unei declarații vamale exprese, se consideră ca fiind declarate în vederea exportului prin acțiunea prevăzută la art. 163 alin. (1) lit. b):

a) mărfurile fără caracter comercial, care nu se supun la plata drepturilor de export și se află în bagajele personale ale călătorilor;

b) mijloacele de transport înmatriculate pe teritoriul vamal al României și destinate reimportului;

c) mărfurile prevăzute în Capitolul III din Ordonanța Guvernului nr. 59/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 545/2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) alte mărfuri, în cazuri de importanță economică neglijabilă, când acest lucru este aprobat de autoritatea vamală.

Art. 162. - (1) În cazul în care nu au fost declarate verbal sau în scris, se consideră ca fiind declarate pentru admitere temporară prin acțiunea prevăzută la art. 163 și cu respectarea dispozițiilor art. 440, următoarele mărfuri:

- a) efectele personale și bunurile importate în scop sportiv de călători;
- b) mijloacele de transport prevăzute la art. 417 - 422;
- c) materialele de agrement aparținând navigatorilor care sunt folosite pe o navă angajată în traficul maritim internațional.

(2) În cazul în care nu se declară verbal sau în scris la vamă, mărfurile prevăzute la alin. (1) se consideră ca fiind declarate pentru reexport, încheind regimul de admitere temporară prin acțiunea prevăzută la art. 163.

Art. 163. - (1) În aplicarea art. 160 – 162, acțiunea considerată a fi o declarație vamală se realizează în următoarele forme:

a) trecerea prin culoarul verde sau *nimic de declarat* la birourile vamale în care funcționează sistemul cu două culoare de control, sau trecerea printr-un birou vamal, care nu folosește sistemul cu două culoare, fără obligația de a face o declarație voluntară în vamă ori aplicarea pe parbrizul vehiculelor de turism a unui autocolant care conține mențiunea *nimic de declarat*, în cazul mărfurilor trimise la un birou vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat conform prevederilor art. 64 alin. (1) lit. a) din Codul vamal;

b) trecerea legală a frontierei în cazul dispensei de la obligația prezentării mărfurilor în vamă potrivit dispozițiilor prevăzute în aplicarea art. 64 alin. (4) din Codul vamal, în cazul exportului conform art. 161 și a reexportului conform art. 162.

(2) În cazul în care mărfurile prevăzute la art. 160 lit.a), la art. 161 lit.a) și la art. 162 alin. (1) lit.a) și alin. (2), conținute în bagajele unui călător sunt transportate pe cale ferată, fără a fi însoțite de călător, declararea acestora se face în lipsa acestuia pe baza documentului prevăzut în anexa nr. 10. Acest document poate fi utilizat în limitele și în condițiile prevăzute în cadrul anexei.

Art. 164. - (1) În cazul în care se îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 160 - 162, se consideră că mărfurile au fost prezentate în vamă în sensul art. 86 din Codul vamal și că declarația a fost acceptată și liberul de vamă acordat la data la care se desfășoară acțiunea prevăzută la art. 163.

(2) În cazul în care verificarea dovedește că s-a desfășurat acțiunea prevăzută la art. 163, dar mărfurile introduse sau scoase din teritoriul vamal al României nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 160 - 162, se consideră că acestea au fost importate sau exportate ilegal.

Secțiunea a 3-a
Dispoziții comune secțiunilor 1 și a 2-a

Art. 165. - Dispozițiile art. 154 - 162 nu se aplică în cazul mărfurilor pentru care se solicită plata rambursărilor, a altor sume sau restituirea drepturilor, precum și celor care sunt prohibite, restricționate ori supuse altor formalități speciale.

Art. 166. - În scopul aplicării dispozițiilor secțiunilor 1 și a 2-a, prin *călător* se înțelege:

a) la import, orice persoană care intră temporar pe teritoriul vamal al României fără a avea pe acest teritoriu domiciliul sau reședința, precum și orice persoană care revine pe teritoriul vamal al României, unde are domiciliul sau reședința, după ce a fost temporar într-o țară terță;

b) la export, orice persoană care părăsește temporar teritoriul vamal al României și care are domiciliul sau reședința în România, precum și orice persoană care părăsește teritoriul vamal al României după o ședere temporară și care nu are domiciliul sau reședința în România.

Secțiunea a 4-a
Trafic poștal

Art. 167. - (1) Sunt considerate ca declarate în vamă, pentru punerea în liberă circulație, la data introducerii lor pe teritoriul vamal al României, următoarele trimiteri poștale:

- a) cărțile poștale și scrisorile conținând numai mesaje personale;
- b) scrisorile în alfabet Braille;
- c) materiale tipărite care nu se supun drepturilor de import;
- d) toate trimerile expediate prin scrisori sau coletărie poștală care se exceptează de la obligația prezentării în vamă conform prevederilor art. 64 alin. (4) din Codul vamal.

(2) Sunt considerate ca declarate în vamă, pentru punerea în liberă circulație, la data prezentării lor la biroul vamal, expedițiile efectuate prin alte trimiteri poștale decât cele prevăzute la alin. (1) lit. a), cu condiția să fie însoțite de o declarație CN22 și/sau de una CN23 prevăzute de Convenția Poștală Universală încheiată la Washington la 15.06.1897, ratificată de România prin Decretul nr. 3684 publicat în Monitorul Oficial nr. 207/18.12.1898.

(3) Sunt considerate ca declarate în vamă la export:

- a) la data acceptării lor de către autoritățile poștale, trimerile expediate prin scrisori sau colete poștale care nu se supun plății drepturilor de export;

b) la data prezentării lor în vamă, trimiterile expediate prin scrisori sau colete poștale care se supun la taxe de export, cu condiția să fie însoțite de o declarație CN22 și/sau de una CN23.

(4) Destinatarul, în cazurile prevăzute la alin. (1) și expeditorul, în cazurile prevăzute la alin. (2), este considerat declarant și, când este cazul, debitor. Autoritatea vamală poate aproba ca administrația poștală să aibă statutul de declarant și, când este cazul, cel de debitor.

(5) În scopul aplicării alin. (1) și (2), mărfurile care nu sunt supuse plății drepturilor de import sau de export sunt considerate ca fiind prezentate în vamă în sensul art. 86 din Codul vamal, iar declarația vamală se consideră ca fiind acceptată și liberul de vamă acordat:

a) la data la care mărfurile sunt livrate destinatarului, în cazul importului;

b) la data acceptării mărfurilor de către autoritatea poștală, în cazul exportului.

(6) În cazul în care o trimitere poștală, prin scrisoare sau colet, care nu este exceptată de la obligația prezentării în vamă conform prevederilor art. 64 alin. (4) din Codul vamal, se prezintă fără o declarație CN22 și/sau CN23, sau în cazul prezentării unei declarații incomplete, autoritatea vamală stabilește forma în care trebuie întocmită sau completată declarația vamală.

Art. 168. - Dispozițiile art. 167 nu se aplică:

a) trimiterilor conținând mărfuri destinate comercializării cu o valoare care depășește echivalentul în lei a 22 Euro;

b) trimiterilor conținând mărfuri destinate comercializării ce fac parte dintr-o serie regulată de astfel de operațiuni;

c) în cazul în care se face o declarație vamală în scris, verbal sau printr-un procedeu informatic;

d) trimiterilor conținând mărfurile prevăzute la art. 165.

TITLUL VIII CONTROLUL VAMAL AL MĂRFURILOR, CONSTATĂRILE BIROULUI VAMAL ȘI ALTE MĂSURI LUATE DE ACESTA

CAPITOLUL I Controlul vamal al mărfurilor

Art. 169. - (1) Controlul vamal al mărfurilor se face în locurile desemnate în acest scop și la orele prevăzute de către autoritatea vamală.

2) Autoritatea vamală poate aproba, la solicitarea declarantului, efectuarea controlului vamal în alte locuri și alte ore decât cele prevăzute la alin. (1).

În acest caz, costurile aferente operațiunii sunt în sarcina declarantului.

Art. 170. - Controlul documentar constă în verificarea:

- a) corectitudinii completării declarației vamale în detaliu;
- b) existenței documentelor care însoțesc declarația vamală în detaliu potrivit regimului vamal solicitat;
- c) concordanței între datele înscrise în declarația vamală în detaliu și cele din documentele însoțitoare.

Art. 171. - Autoritatea vamală poate efectua controlul vamal fizic și la locul de încărcare a mărfurilor de export sau la locul de descărcare a mărfurilor din import, în funcție de personalul vamal disponibil, dacă mărfurile sunt perisabile sau necesită condiții speciale de ambalare și de transport ori nu există condiții de control la frontieră și dacă încărcarea sau descărcarea completă a mijloacelor de transport se face într-un singur loc.

Art. 172. - În vederea efectuării controlului vamal fizic la locul de încărcare sau descărcare, exportatorii ori importatorii au următoarele obligații:

- a) să solicite în scris efectuarea controlului la biroul vamal cel mai apropiat, cu cel puțin două zile înainte de data stabilită pentru încărcarea sau descărcarea mijloacelor de transport;
- b) să pregătească mărfurile și să ia măsurile necesare pentru ca mijloacele de transport să corespundă condițiilor de sigilare vamală;
- c) să asigure încărcarea sau descărcarea mărfurilor la locul, data și ora care au fost stabilite.

Art. 173. - (1) În situația în care autoritatea vamală decide să controleze mărfurile, aceasta îl informează în acest sens pe declarant sau pe reprezentantul său.

(2) Dacă autoritatea vamală decide să verifice numai o parte a mărfurilor declarate, informarea trebuie să cuprindă articolele care urmează a fi verificate. Decizia autorității vamale este irevocabilă.

Art. 174. - (1) La controlul vamal fizic asistă declarantul vamal și transportatorul, cu excepția transporturilor pe cale maritimă sau fluvială când prezența transportatorului este facultativă.

(2) Controlul mărfurilor aflate în magazine sau pe rampe se face și în prezența gestionarului.

Art. 175. - (1) Declarantul sau persoana desemnată de către acesta pentru a asista la controlul vamal al mărfurilor acordă autorității vamale sprijinul necesar facilitării activității acesteia. În cazul în care autoritatea vamală consideră că asistența acordată este nesatisfăcătoare, aceasta cere declarantului să desemneze altă persoană capabilă să ofere asistența necesară.

(2) În situația în care declarantul refuză să asiste la controlul vamal al mărfurilor sau să desemneze o persoană aptă să ofere asistența pe care autoritatea vamală o consideră necesară, aceasta stabilește un termen în acest sens, cu excepția cazului în care consideră că nu mai este necesară verificarea.

Dacă la expirarea termenului stabilit, declarantul nu a îndeplinit cerințele formulate, autoritatea vamală, procedează din oficiu potrivit art. 96 din Codul vamal la controlul vamal al mărfurilor, pe riscul și pe cheltuiala declarantului, apelând, dacă este cazul, la serviciile unui expert sau ale oricărei alte persoane care este desemnată potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(3) Constatările făcute de autoritatea vamală în cursul controlului vamal desfășurat în condițiile prevăzute la alin. (2) au aceeași valabilitate ca și în cazul în care controlul ar fi fost efectuat în prezența declarantului.

(4) Autoritatea vamală are dreptul de a considera declarația vamală depusă ca fiind fără efect în cazul în care se constată că refuzul declarantului de a asista la controlul mărfurilor sau de a desemna o persoană capabilă să ofere asistența necesară nu împiedică și nici nu este menit să împiedice această autoritate să constate încălcarea dispozițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv și nici nu reprezintă o sustragere sau o încercare de sustragere de la aplicarea dispozițiilor art. 89 alin. (1) sau ale art. 102 alin. (2) din Codul vamal.

Art. 176. - (1) În cazul în care autoritatea vamală hotărăște să preleveze probe, aceasta informează în acest sens declarantul sau reprezentantul acestuia.

(2) Prelevările se efectuează de către autoritatea vamală, dar aceasta poate solicita ca operațiunea să se efectueze sub supravegherea sa și de către declarant sau de către o persoană desemnată de acesta.

Prelevările de probe sunt efectuate conform metodologiei stabilite de Autoritatea Națională a Vănilor.

(3) Cantitățile prelevate nu trebuie să depășească necesarul pentru a permite analiza sau verificarea mai amănunțită, inclusiv pentru o eventuală contraanaliză.

Art. 177. - (1) Declarantul sau persoana desemnată de către acesta pentru a asista la prelevarea de probe este obligat să acorde autorității vamale tot sprijinul necesar pentru efectuarea operațiunii.

(2) În situația în care declarantul refuză să asiste la prelevare sau să desemneze o persoană în acest sens, ori dacă nu acordă autorității vamale tot sprijinul necesar pentru efectuarea operațiunii, se aplică dispozițiile art. 175.

Art. 178. - În situația în care autoritatea vamală a prelevat probe pentru analiză sau pentru o verificare mai amănunțită, aceasta acordă liberul de vamă pentru mărfurile în cauză, fără a aștepta rezultatul analizei sau verificării, cu excepția cazului în care există alte motive pentru a nu se proceda astfel și cu condiția ca, în cazul nașterii sau posibilității nașterii unei datorii vamale, cuantumul drepturilor corespunzătoare să fi fost în prealabil încasat sau garantat.

Art. 179. - (1) Cantitățile prelevate ca probe de autoritatea vamală nu se scad din cantitatea declarată.

(2) În cazul unei declarații de export sau de perfecționare pasivă, dacă situația permite, declarantul are dreptul de a înlocui cantitățile de mărfuri prelevate ca probe cu mărfuri identice, în vederea completării lotului de marfă.

Art. 180. - (1) Cu excepția cazului în care probele sunt distruse în procesul de analiză sau de verificare amănunțită, acestea se restituie declarantului, la cererea și pe cheltuiala sa, imediat ce nu mai este necesară păstrarea lor de către autoritatea vamală, în special după ce declarantul a epuizat toate mijloacele de contestare a deciziei luate de autoritatea vamală pe baza rezultatelor analizei sau a verificării amănunțite.

(2) În situația în care declarantul nu solicită restituirea probelor, acestea pot fi distruse sau păstrate de către autoritatea vamală. În cazuri justificate, autoritatea vamală poate dispune ca declarantul să ridice probele rămase.

Art. 181. - Controlul vamal fizic al mărfurilor se efectuează astfel:

a) mărfurile în vrac se controlează prin observare sau prin sondare, pe mijloacele de transport pe care se află, pe rampe sau cheiuri, ori pe platformele din terminalele de manipulare a containerelor;

b) mărfurile ambalate în colete se controlează, prin sondaj, pe mijloacele de transport pe care se află. Când nu sunt condiții de control pe mijlocul de transport, organele vamale pot cere descărcarea mărfurilor;

c) mărfurile ambalate în colete care se află în magazii, pe rampe sau cheiuri ori pe platformele din terminalele de manipulare a containerelor se controlează, prin sondaj, pe fiecare partidă de marfă;

d) mărfurile transportate prin conducte, precum și energia electrică se controlează din punct de vedere al cantității, prin citirea contoarelor instalate.

Art. 182. - (1) Controlul vamal fizic al mărfurilor se efectuează numai pe bază de documente, când nu sunt indicii temeinice de fraudă.

(2) Autoritatea vamală consemnează pe declarația vamală modalitatea de control, rezultatul acestuia și menționează numărul și mărcile de identificare a coletelor deschise pentru control.

Art. 183. - În cadrul controlului vamal fizic al mărfurilor se asigură și controlul interiorului vagoanelor de cale ferată și al mijloacelor de transport rutiere cu care mărfurile sunt transportate.

Art. 184. - (1) În situația în care verifică declarația și documentele însoțitoare sau mărfurile, autoritatea vamală înscrie pe exemplarul destinat acesteia sau pe un document însoțitor, elementele și rezultatele acestei verificări. În cazul unei verificări parțiale a mărfurilor se indică, de asemenea, și datele aferente lotului de mărfuri verificat.

Când este cazul, autoritatea vamală menționează în declarație absența declarantului sau reprezentantului său.

(2) Dacă rezultatul verificării declarației și documentelor însoțitoare ale mărfurilor nu este conform cu datele înscrise în declarație, autoritatea vamală înscrie, pe exemplarul declarației destinat acesteia sau pe un document însoțitor, datele care se au în vedere în scopul taxării mărfurilor în cauză și, când este cazul, calculează orice restituiri sau alte sume plătibile la export. De asemenea, se înscriu și datele necesare aplicării oricăror alte dispoziții care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.

(3) Constatările autorității vamale precizează, dacă este cazul, mijloacele de identificare utilizate.

Constatările se datează și conțin datele necesare identificării funcționarului care le-a făcut.

(4) În cazul în care autoritatea vamală nu procedează la nici o verificare a declarației și nici a mărfurilor, nu este necesară precizarea acestui fapt pe declarație sau pe documentul însoțitor la care se face referire la alin. (1).

Art. 185. - (1) Controlul vamal al mărfurilor este urmat de înregistrarea în documentele de plată a drepturilor de import determinate potrivit datelor înscrise în declarație. Când autoritatea vamală consideră că verificările pe care le-a întreprins pot conduce la stabilirea unui quantum al drepturilor vamale superior celui rezultat din datele înscrise în declarația prezentată, aceasta cere constituirea unei garanții suficiente care să acopere diferența dintre suma calculată pe baza datelor înscrise în

declarație și cea care poate fi plătită în final pentru mărfuri. Cu toate acestea, în locul constituirii acestei garanții, declarantul poate cere calcularea imediată a cuantumului drepturilor vamale care poate fi plătit în final pentru mărfuri.

(2) În situația în care, pe baza verificărilor pe care le-a efectuat, autoritatea vamală stabilește un quantum al drepturilor vamale diferit de cel rezultat din datele înscrise în declarație, acordarea liberului de vamă se efectuează pe baza cuantumului astfel stabilit.

(3) În cazul în care autoritatea vamală are dubii cu privire la aplicarea prohibițiilor sau restricțiilor și acest fapt nu se poate stabili decât în urma rezultatului verificărilor, pentru mărfurile respective nu se acordă liberul de vamă.

Art. 186. - (1) Autoritatea vamală stabilește forma sub care acordă liberul de vamă, ținând seama de locul unde se află mărfurile și de modalitățile de exercitare a supravegherii vamale a mărfurilor.

(2) În cazul în care declarația se face în scris, pe aceasta sau, unde este cazul, pe un document anexat, se face o mențiune referitoare la acordarea liberului de vamă și la data acestuia. O copie se restituie declarantului.

Art. 187. - (1) În situația în care liberul de vamă nu poate fi acordat pentru unul din motivele prevăzute la art. 96 alin. (1) lit. b) și c) din Codul vamal, autoritatea vamală acordă declarantului un termen pentru regularizarea situației mărfurilor.

(2) În cazul în care, în condițiile prevăzute la art. 96 alin. (1) lit. b) din Codul vamal, declarantul nu prezintă documentele necesare înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1), declarația respectivă este considerată fără efecte și autoritatea vamală procedează la invalidarea sa. În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 89 alin. (4) din Codul vamal.

(3) În cazul prevăzut la art. 96 alin. (1) lit. c) și, dacă este cazul, fără a înlătura aplicarea dispozițiilor art. 89 alin. (1) sau art. 200 din Codul vamal, atunci când declarantul nu plătește sau nu garantează quantumul drepturilor vamale datorate înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală poate declanșa formalitățile preliminare de valorificare a mărfurilor.

Cu excepția cazului când situația nu este între timp regularizată, mărfurile pot fi valorificate de autoritatea vamală care îl informează, în prealabil, pe declarant.

Autoritatea vamală poate, pe riscul și pe cheltuiala declarantului, transfera mărfurile în cauză într-un loc special aflat sub supravegherea sa.

Art. 188. - (1) În aplicarea art. 89 alin. (3) din Codul vamal, autoritatea vamală invalidează declarația vamală după acordarea liberului de vamă, în cazul în care se stabilește că mărfurile au fost declarate în mod eronat pentru un regim vamal care presupune obligația plății drepturilor de import în loc să fie plasate sub un alt regim vamal, dacă cererea în acest sens a fost prezentată în termen de 90 de zile de la data acceptării declarației, cu respectarea următoarelor condiții:

a) mărfurile să nu fi fost utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de regimul vamal sub care acestea ar fi trebuit plasate;

b) la momentul declarării, mărfurile erau destinate a fi plasate sub un alt regim vamal, pentru care erau îndeplinite toate condițiile necesare;

c) mărfurile să se declare imediat pentru noul regim vamal sub care trebuiau plasate.

Declarația de plasare a mărfurilor sub acest ultim regim vamal produce efecte juridice de la data acceptării declarației invalidate.

În cazuri temeinic justificate, autoritatea vamală poate prelungi termenul de 90 de zile.

(2) În situația în care se stabilește că mărfurile au fost declarate în mod eronat, în locul altor mărfuri, pentru un regim vamal care presupune obligația plății drepturilor de import, autoritatea vamală invalidează declarația vamală, dacă cererea în acest sens a fost prezentată în termen de 90 de zile de la data acceptării declarației, cu respectarea următoarelor condiții:

a) mărfurile inițial declarate nu au fost utilizate într-un alt fel decât cel care a fost aprobat în situația lor anterioară și nu au fost replasate în situația anterioară;

b) mărfurile care se intenționa să fie declarate pentru regimul vamal avut în vedere inițial puteau, la momentul depunerii declarației vamale inițiale, să fie prezentate la același birou vamal și au fost declarate pentru același regim vamal ca acela care a fost avut în vedere inițial.

În cazuri temeinic justificate, autoritatea vamală poate prelungi termenul de 90 de zile.

(3) În situația mărfurilor refuzate în cadrul unui contract de vânzare prin corespondență, autoritatea vamală invalidează o declarație vamală de punere în liberă circulație, dacă cererea în acest sens a fost prezentată în termen de 90 de zile de la data acceptării declarației, cu condiția ca mărfurile să fi fost exportate la adresa furnizorului inițial sau la o altă adresă indicată de către acesta.

(4) Autoritatea vamală invalidează declarația vamală când se eliberează o autorizație cu efect retroactiv conform prevederilor:

a) art. 237 pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor care beneficiază de un tratament tarifar favorabil sau de drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală;

b) art. 365 pentru un regim vamal economic.

(5) În cazul în care mărfurile sunt declarate pentru export sau pentru regimul de perfecționare pasivă, declarația vamală se invalidează pentru mărfurile supuse drepturilor de export, care fac obiectul unei cereri pentru rambursarea drepturilor de import, sau a restituirii altor sume la export sau altor măsuri speciale la export, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) declarantul prezintă biroului vamal de export dovada că mărfurile nu au părăsit teritoriul vamal al României;

b) declarantul înapoiază respectivului birou vamal toate exemplarele declarației vamale, împreună cu orice alte documente ce i-au fost eliberate în urma acceptării declarației;

c) declarantul, dacă este cazul, prezintă biroului vamal de export dovada că rambursarea drepturilor de import sau restituirea altor sume la export acordate pe baza declarației de export pentru mărfurile respective au fost returnate sau că instituțiile interesate au luat măsurile necesare pentru a se asigura că ele nu se plătesc;

d) declarantul, dacă este cazul, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, respectă toate obligațiile cerute de biroul vamal de export pentru regularizarea situației acestor mărfuri.

Invalidarea declarației vamale atrage, după caz, anularea oricăror rectificări făcute pe o licență de export sau pe un alt document care însoțește declarația vamală.

În cazul în care mărfurile declarate pentru export trebuie să părăsească teritoriul vamal al României într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage invalidarea declarației în cauză.

Invalidarea se efectuează și în cazul altor mărfuri decât cele prevăzute în prezentul alineat când biroul vamal de export este înștiințat de faptul că mărfurile declarate nu au părăsit teritoriul vamal al României.

(6) În măsura în care reexportul mărfurilor presupune depunerea unei declarații, dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(7) În cazul în care mărfurile românești sunt plasate sub regimul vamal de antrepozitare conform prevederilor art. 119 alin. (1) lit. b) din Codul vamal, invalidarea declarației de plasare sub regim se poate solicita și efectua cu condiția luării măsurilor prevăzute de reglementările specifice în cazul nerespectării destinației acordate.

Dacă, la expirarea perioadei prevăzute pentru păstrarea mărfurilor sub regimul vamal de antrepozitare, nu a fost prezentată nici o cerere pentru acordarea unei alte destinații prevăzute de reglementarea specifică în cauză, autoritatea vamală ia măsurile prevăzute de această reglementare.

CAPITOLUL II

Dispoziții privind reglementarea diferențelor

Art. 189. - La transportul mărfurilor pe cale ferată sau rutieră, pentru diferențele dintre datele înscrise în documentele de transport și cele din declarația vamală autoritatea vamală cere declarantului vamal punerea de acord și prezentarea altor documente de transport.

Art. 190. - (1) La transportul mărfurilor pe cale maritimă, fluvială și aeriană, diferențele dintre datele înscrise în manifestul încărcăturii sau, după caz, în declarația pentru marfă și mărfurile efectiv descărcate sau transbordate se pun de acord, pe baza documentului de constatare, emis de autoritățile comerciale autorizate în acest scop, din care rezultă mărfurile efectiv descărcate.

(2) Pentru diferențele în minus dintre mărfurile și cantitățile efectiv descărcate de pe nave sau aeronave și mărfurile și cantitățile constatate la controlul vamal efectuat în magazii sau pe cheiuri, gestionarul mărfurilor este obligat să achite drepturile de import.

(3) Pentru diferențele în plus sau în minus dintre mărfurile și cantitățile înscrise în manifestul încărcăturii și cele înscrise în declarațiile vamale de export se rectifică manifestul încărcăturii în mod corespunzător cu datele înscrise în declarațiile vamale de export.

Art. 191. - La transportul poștal, pentru diferențele dintre datele înscrise în documentele poștale și bunurile constatate la controlul vamal, organele poștale încheie procese verbale de constatare, vizate de autoritatea vamală, în baza cărora diferențele se scad din evidență.

Art. 192. - În cazurile în care diferențele constatate potrivit art. 189, art. 190 alin. (1) și (2) și art. 191 sunt urmare a sustragerilor mărfurilor pe teritoriul vamal al României, autoritatea vamală încheie un act constatator pe baza căruia transportatorul sau, după caz, gestionarul mărfurilor este obligat să achite drepturile de import.

Art. 193. - (1) În situația în care se constată diferențe apărute ca urmare a influenței factorilor naturali în timpul transportului, manipulării sau al depozitării mărfurilor, determinate în baza unor reglementări legale, nu se stabilesc drepturi de import. Mențiunea privind greutatea declarată se modifică în mod corespunzător în baza reglementărilor legale și se trece în documentele vamale.

(2) Pentru diferențele în minus dintre mărfurile înscrise în declarația sumară și cele efectiv constatate pe baza declarației vamale în detaliu, gestionarul mărfurilor este obligat să achite drepturile de import.

TITLUL IX PROCEDURI SIMPLIFICATE

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 194. - (1) Procedura declarației incomplete permite autorității vamale să accepte, în cazuri temeinic justificate, o declarație care nu conține toate datele necesare sau care nu este însoțită de toate documentele necesare pentru regimul vamal respectiv.

(2) Procedura declarației simplificate permite ca mărfurile să fie plasate sub regimul vamal respectiv la prezentarea unei declarații simplificate, cu prezentarea ulterioară a unei declarații suplimentare, care poate avea, după caz, caracter global, periodic sau recapitulativ.

(3) Procedura vămii la domiciliu permite ca plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv să se desfășoare la sediul persoanei care declară mărfurile sau în alte locuri desemnate sau aprobate de autoritatea vamală.

Art. 195. - În cazul în care se aplică o procedură simplificată folosind procedee informatice pentru realizarea declarațiilor vamale sau folosind o tehnică de prelucrare a datelor, prevederile art. 130 alin. (2) și (3), art. 151 - 153 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL II Declarația pentru punere în liberă circulație

Secțiunea 1 **Declarația incompletă**

Art. 196. - Declarația pentru punere în liberă circulație care poate fi acceptată de autoritatea vamală, la cererea declarantului, trebuie să respecte modelul prevăzut în anexa nr. 9, Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, precum și instrucțiunile specifice de completare prevăzute în anexa nr. 7.

Art. 197. - (1) Declarația pentru punere în liberă circulație, pe care autoritatea vamală o poate accepta la cererea declarantului, fără ca aceasta să fie însoțită de anumite documente care ar fi fost necesare, trebuie să fie însoțită cel puțin de acele documente care trebuie prezentate înainte ca mărfurile declarate să poată fi puse în liberă circulație.

(2) Prin exceptare de la dispozițiile alin. (1) declarația, care nu este însoțită de unul sau altul dintre documentele de care depinde punerea mărfurilor în liberă circulație, poate fi acceptată după ce autoritatea vamală stabilește cu certitudine că:

- a) documentul în cauză există și este valabil;
- b) acesta nu a putut fi anexat la declarație din motive independente de voința declarantului;
- c) orice întârziere în acceptarea declarației împiedică punerea mărfurilor în liberă circulație sau conduce la plata unor drepturi de import mai mari.

Datele referitoare la documentele lipsă se indică în declarație în toate situațiile.

Art. 198. - (1) Termenul acordat de autoritatea vamală declarantului, pentru ca acesta să comunice datele sau să prezinte documentele lipsă la data acceptării declarației, nu poate depăși 30 de zile de la data acceptării acesteia.

(2) În cazul unui document necesar pentru aplicarea unui drept de import redus sau zero și cu condiția ca autoritatea vamală să aibă motive întemeiate să considere că mărfurile la care se referă declarația incompletă pot beneficia de un astfel de drept redus sau zero, se poate acorda un termen suplimentar, la cererea declarantului, în vederea prezentării documentului respectiv. Acest termen suplimentar nu poate depăși 90 de zile.

În situația în care informațiile sau documentele în materie de valoare în vamă care lipsesc se dovedesc a fi indispensabile, autoritatea vamală poate fixa un termen mai lung sau poate prelungi un termen fixat anterior. Perioada totală acordată trebuie să țină cont de termenele de prescripție în vigoare.

(3) În situația în care la mărfurile puse în liberă circulație se aplică drepturi de import reduse sau zero în cadrul contingentelor tarifare sau, cu condiția să nu se reintroducă impunerea de drepturi normale de import, în cadrul plafoanelor tarifare sau a altor măsuri tarifare preferențiale, măsura prin care se poate beneficia de contingente tarifare sau de măsuri tarifare preferențiale se acordă numai după prezentarea la autoritatea vamală a documentului de care depinde acordarea taxei reduse sau zero înainte de epuizarea contingentelor tarifare sau, în alte cazuri, înainte de data la care o măsură legală reintroduce aplicarea de drepturi normale de import.

(4) Cu respectarea dispozițiilor alin. (1) - (3), documentul de care depinde acordarea dreptului de import redus sau zero poate fi prezentat după expirarea datei pentru care este prevăzut dreptul redus sau zero, cu

condiția ca declarația referitoare la mărfurile respective să fi fost acceptată înaintea acestei date.

Art. 199. - (1) Acceptarea de către autoritatea vamală a unei declarații incomplete nu împiedică sau nu întârzie eliberarea mărfurilor declarate astfel, decât dacă există alte motive pentru a se proceda în acest sens. Fără a se încălca dispozițiile art. 185, liberul de vamă se acordă conform condițiilor stabilite prin dispozițiile alin. (2) – (5).

(2) În cazul când prezentarea ulterioară a datelor sau a documentului doveditor, lipsă la data acceptării declarației, nu poate influența cuantumul drepturilor care se aplică mărfurilor acoperite de respectiva declarație, autoritatea vamală ia în considerare suma drepturilor datorate, calculată în mod normal.

(3) În cazul în care, conform prevederilor art. 196, declarația conține o indicație provizorie a valorii, autoritatea vamală ia în considerare cuantumul drepturilor calculate pe baza acestei indicații și solicită, dacă este necesar, constituirea unei garanții pentru a se acoperi diferența dintre acea sumă și suma care ar putea fi încasată în final.

(4) În cazul în care, în alte situații decât cele prevăzute la alin. (3), prezentarea ulterioară a datelor sau a documentului care lipsea la data acceptării declarației poate influența cuantumul drepturilor datorate pentru mărfurile descrise în respectiva declarație:

a) dacă prezentarea ulterioară a datelor sau a documentului lipsă poate avea ca rezultat aplicarea unei taxe reduse, autoritatea vamală înscrie imediat în documentele de plată taxa redusă de import datorată și cere constituirea unei garanții care să acopere diferența dintre acel cuantum și cel care ar trebui plătit dacă drepturile de import la mărfurile respective ar fi calculate conform taxei normale;

b) dacă prezentarea ulterioară a datelor sau a documentului lipsă poate avea drept rezultat exonerarea totală de drepturi a mărfurilor respective, autoritatea vamală cere constituirea unei garanții care să acopere suma care ar trebui plătită dacă drepturile vamale ar fi calculate conform taxei normale.

(5) Fără a se afecta în nici un fel modificările care ar putea interveni ulterior, mai ales în ceea ce privește determinarea definitivă a valorii în vamă, declarantul are dreptul ca, în loc să constituie o garanție, să solicite luarea în considerare, în cazul aplicării dispozițiilor alin. (3) sau a dispozițiilor alin. (4) lit. a), a cuantumului drepturilor care s-ar datora definitiv pentru mărfurile respective sau, în cazul aplicării dispozițiilor alin. (4) lit. b), a cuantumului drepturilor calculat în funcție de taxa normală.

Art. 200. - Dacă, la expirarea perioadei prevăzute la art. 198, declarantul nu prezintă datele necesare pentru stabilirea definitivă a valorii în vamă a mărfurilor sau nu prezintă datele sau documentele care lipsesc,

autoritatea vamală ia în considerare ca drepturi care se aplică mărfurilor respective, cuantumul garanției constituite conform prevederilor art. 199 alin. (3), alin. (4) lit. a) sau alin. (4) lit. b).

Art. 201. - Declarația incompletă acceptată în condițiile prevăzute la art. 196 – 199, poate fi completată de către declarant sau poate fi înlocuită, de comun acord cu autoritatea vamală, cu o altă declarație care respectă condițiile prevăzute la art. 85 din Codul vamal.

Data pentru stabilirea drepturilor eventual datorate și pentru aplicarea altor dispoziții care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor este, în ambele situații, data acceptării declarației incomplete.

Secțiunea a 2-a **Procedura declarației simplificate**

Art. 202. - (1) La solicitarea scrisă conținând toate informațiile necesare, declarantul este autorizat, conform dispozițiilor art. 203 și 204, să întocmească declarația pentru punere în liberă circulație într-o formă simplificată când mărfurile sunt prezentate biroului vamal.

(2) Declarația simplificată poate fi sub forma:

a) fie a unei declarații incomplete de tipul celei prevăzute la art. 196;

b) fie a unui document administrativ sau comercial, însoțit de o cerere pentru punerea în liberă circulație.

Declarația simplificată trebuie să conțină datele prevăzute în anexa nr. 7.

(3) În cazul în care condițiile permit, autoritatea vamală poate accepta ca cererea pentru punerea în liberă circulație prevăzută la alin. (2) lit. b), să fie înlocuită de o cerere globală care să acopere operațiunile de punere în liberă circulație efectuate pe parcursul unei anumite perioade. Mențiunea privind aprobarea acordată ca urmare acestei cereri globale se face prin înscrierea pe documentul administrativ sau comercial prezentat conform prevederilor de la alin. (2).

(4) Declarația simplificată este însoțită de toate documentele necesare pentru punere în liberă circulație a mărfurilor. În acest caz se aplică art. 197 alin. (2).

(5) Prezentul articol se aplică fără a încălca dispozițiile art. 221.

Art. 203. - (1) Autorizația prevăzută la art. 202 se acordă declarantului cu condiția să fie garantat un control eficient privind respectarea prohibițiilor sau restricțiilor ori a altor dispoziții care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor.

(2) Autorizația este, în principiu, refuzată în cazul în care persoana care a depus cererea:

a) a săvârșit o încălcare gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale;

b) declară mărfurile pentru punere în liberă circulație numai în mod ocazional.

(3) Autorizația poate fi refuzată în cazul în care persoana respectivă acționează în numele altei persoane care declară ocazional mărfuri pentru liberă circulație.

(4) Fără a se încălca dispozițiile art. 36 din Codul vamal, autorizația poate fi revocată în cazul în care se constată una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) și (3).

(5) În situația în care o persoană a obținut statutul de agent economic autorizat care beneficiază de simplificările prevăzute de reglementările vamale, autoritatea vamală examinează doar criteriile prevăzute la alin. (2) lit. b), celelalte criterii fiind considerate ca îndeplinite.

Art. 204. - (1) Prin autorizația prevăzută la art. 202:

a) se desemnează biroul vamal competent pentru a accepta declarațiile simplificate;

b) se precizează mărfurile la care se aplică;

c) se precizează garanția care trebuie depusă de către persoana interesată pentru a acoperi datoria vamală ce poate rezulta.

Prin autorizație se precizează forma și conținutul declarațiilor suplimentare și se stabilește termenul în care acestea trebuie să fie prezentate biroului vamal desemnat în acest scop.

(2) Autoritatea vamală poate renunța la dreptul de a cere prezentarea unei declarații suplimentare în cazul în care aceasta are ca obiect mărfuri a căror valoare se situează sub limita de 1000 euro, iar declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru punerea în liberă circulație.

Secțiunea a 3-a

Procedura de vămuire la domiciliu

Art. 205. - Autorizația de a folosi procedura de vămuire la domiciliu se acordă oricărei persoane care dorește ca mărfurile să fie puse în liberă circulație la sediul său sau în alte locuri prevăzute la art. 194 și care prezintă autorității vamale o cerere scrisă în acest sens, conținând toate datele necesare acordării autorizației cu privire la:

a) mărfurile supuse regimului de tranzit și pentru care persoana prevăzută mai sus este autorizată să folosească procedurile simplificate care se desfășoară la biroul de destinație conform prevederilor art. 314 - 316;

b) mărfurile plasate anterior sub un regim vamal economic, fără a aduce atingere dispozițiilor art. 221;

c) mărfurile care, după ce sunt prezentate biroului vamal conform prevederilor art. 66 din Codul vamal, sunt păstrate la biroul vamal sau în alte locuri în conformitate cu altă procedură de tranzit decât aceea prevăzută la lit. a);

d) mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României cu excepție de la obligația prezentării lor la biroul vamal, conform prevederilor art. 67 lit. b) din Codul vamal.

Art. 206. - (1) Autorizația se acordă cu condiția ca:

a) evidențele solicitantului să permită autorității vamale să efectueze verificări eficiente și în special controale ulterioare;

b) să fie posibilă garantarea efectuării unui control eficient privind respectarea prohibițiilor sau restricțiilor la import sau a altor dispoziții care reglementează acordarea liberului de vamă.

(2) Autorizația se refuză, în principiu, în cazul în care solicitantul:

a) a săvârșit o încălcare gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale;

b) declară numai în mod ocazional mărfuri pentru punerea în liberă circulație.

(3) În situația în care persoana interesată a obținut statutul de agent economic autorizat care beneficiază de simplificările prevăzute de reglementările vamale, autoritatea vamală examinează doar criteriile prevăzute la alin. (2) lit. b), celelalte fiind considerate ca îndeplinite.

Art. 207. - (1) Fără să se înlăture aplicarea art. 36 din Codul vamal, autoritatea vamală poate decide să nu revoce autorizația în cazul în care titularul își îndeplinește obligațiile în termenul stabilit de autoritatea vamală sau când neîndeplinirea unei obligații nu are consecințe reale asupra funcționării corecte a regimului.

(2) În principiu, autorizația se revocă sau poate fi revocată în cazul în care se constată situația prevăzută la art. 206 alin. (2) lit. a).

Art. 208. - (1) În cazurile prevăzute la art. 205 lit. a) și c), când mărfurile sunt puse în liberă circulație în momentul în care ajung la locul desemnat în acest scop, titularul autorizației notifică de îndată autoritatea vamală de această sosire, în forma și în modul stabilit de aceasta, în

scopul de a obține liberul de vamă și al înscrierii mărfurilor în evidențele sale.

În situația în care punerea în liberă circulație este precedată de depozitarea temporară a mărfurilor, în sensul art. 73 din Codul vamal, în același loc, înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 72 din Codul vamal, titularul autorizației notifică de îndată autoritatea vamală de această sosire, în forma și modul stabilit de aceasta, în scopul de a obține eliberarea mărfurilor și al înscrierii mărfurilor în evidențele sale.

(2) În cazurile prevăzute art. 205 lit. b), titularul autorizației notifică de îndată autoritatea vamală de această sosire, în forma și modul stabilit de aceasta, în scopul de a obține liberul de vamă și al înscrierii mărfurilor în evidențele sale.

Notificarea nu este necesară pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor plasate anterior în regim de antrepozitare vamală, într-un antrepozit de tip D.

(3) În cazurile prevăzute la art. 205 lit. d), la sosirea mărfurilor la locul desemnat în acest scop titularul autorizației înscrie mărfurile în evidențele sale.

(4) Titularul autorizației pune la dispoziția autorității vamale, din momentul înscrierii mărfurilor în evidențe, la care se face referire la alin. (1) – (3), toate documentele care sunt necesare aplicării prevederilor care reglementează punerea în liberă circulație.

(5) Cu condiția ca verificarea modului corect de desfășurare a operațiunilor să nu fie afectată, autoritatea vamală poate:

a) permite ca notificarea prevăzută la alin. (1) și (2) să se efectueze imediat ce sosirea mărfurilor devine iminentă;

b) dispensa pe titularul autorizației de obligația de a notifica biroului vamal competent fiecare sosire a mărfurilor atunci când felul mărfurilor respective și circulația rapidă a mărfurilor justifică acest lucru, cu condiția ca acesta să pună la dispoziția biroului vamal toate informațiile pe care acesta le consideră necesare pentru exercitarea dreptului său de a verifica mărfurile.

În acest caz, înscrierea mărfurilor în evidențele titularului este echivalentă cu acordarea liberului de vamă.

(6) Înscrierea în evidențele prevăzute la alin. (1) – (3) poate fi înlocuită cu orice altă formalitate, stabilită de autoritatea vamală, care oferă garanții similare. Înscrierea indică data la care a fost făcută, precum și datele prevăzute în anexa nr. 7.

Art. 209. - Autorizația prevăzută la art. 205 stabilește regulile specifice pentru funcționarea procedurii și, în mod deosebit, cuprinde:

- a) mărfurile la care se aplică;
- b) forma obligațiilor prevăzute la art. 208 și referirea la garanția care trebuie să fie constituită de către persoana respectivă;
- c) momentul în care se acordă liberul de vamă;
- d) termenul în care declarația suplimentară trebuie depusă la biroul vamal competent desemnat în acest scop;
- e) condițiile în care mărfurile fac obiectul declarațiilor globale, periodice sau recapitulative, după caz.

CAPITOLUL III Declarațiile pentru regimul vamal economic

Secțiunea 1 Plasarea sub regimul vamal economic

Paragraful 1 Plasarea sub regimul de antrepozitare vamală

A. Declarația incompletă

Art. 210. - (1) Declarația de plasare sub regimul de antrepozitare vamală pe care biroul vamal o poate accepta, la cererea declarantului, trebuie să respecte modelul prevăzut în anexa nr. 9, Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, precum și instrucțiunile specifice de completare prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Dispozițiile art. 197, 198 și 201 se aplică în mod corespunzător.

(3) Prezentul articol nu se aplică declarațiilor de plasare sub acest regim a mărfurilor prevăzute în reglementările privind politica agricolă menționate la art. 383.

B. Procedura declarației simplificate

Art. 211. - (1) La cerere, declarantul este autorizat, în conformitate cu condițiile și în modalitatea prevăzută la art. 212, să întocmească declarația de plasare sub un anumit regim într-o formă simplificată, când mărfurile sunt prezentate biroului vamal.

(2) Declarația simplificată poate fi sub forma:

a) fie a unei declarații incomplete de tipul celei prevăzute la art. 210;

b) fie a unui document administrativ sau comercial, însoțit de o cerere de plasare sub regim.

Declarația trebuie să conțină datele prevăzute la art. 210 alin. (1).

(3) În cazul în care această procedură se aplică într-un antrepozit de tip D, declarația simplificată trebuie să cuprindă și felul mărfurilor respective, în termeni suficient de preciși pentru a permite clasificarea lor imediată și fără dubii și pentru stabilirea valorii lor în vamă.

(4) Procedura prevăzută la alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul antrepozitului de tip F și nici la plasarea sub regim, în orice tip de antrepozit, a mărfurilor românești prevăzute de reglementările privind politica agricolă.

(5) Dispozițiile alin. (2) lit. b) se aplică în cazul antrepozitului de tip B fără posibilitatea folosirii unui document comercial. Când documentul administrativ nu conține toate datele prevăzute în Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, acestea sunt prezentate în cererea însoțitoare.

Art. 212. - (1) Cererea prevăzută la art. 211 alin. (1) se face în scris și trebuie să conțină toate elementele necesare pentru acordarea autorizației.

În situația în care condițiile permit, cererea poate fi înlocuită de o cerere globală care să acopere operațiunile desfășurate într-o perioadă de timp.

(2) Autorizația prevăzută la art. 211 alin. (1) se acordă celui interesat cu condiția ca regularitatea operațiunilor să nu fie afectată.

(3) Autorizația este refuzată, în principiu, în cazul în care:

a) nu sunt oferite garanțiile necesare pentru buna desfășurare a operațiunilor;

b) persoana interesată efectuează numai în mod ocazional operațiuni de plasare sub regim;

c) persoana respectivă a săvârșit o încălcare gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale.

(4) Fără a aduce atingere art. 36 din Codul vamal, autorizația poate fi revocată în situația în care se constată situațiile prevăzute la alin. (3).

(5) În situația în care persoana interesată a obținut statutul de agent economic autorizat care beneficiază de simplificările prevăzute de reglementările vamale, autoritatea vamală examinează numai criteriile prevăzute la alin. (3) lit. b). Toate celelalte criterii sunt considerate ca fiind îndeplinite.

Art. 213. - (1) Autorizația cuprinde modalitățile specifice pentru funcționarea procedurii și, în special, biroul de plasare sub regim.

(2) În cazul acestei proceduri nu este necesară depunerea unei declarații suplimentare.

C. Procedura de vămuire la domiciliu

Art. 214. - (1) Autorizația pentru folosirea procedurii de vămuire la domiciliu se acordă în condițiile și în modalitățile prevăzute la alin. (2) și la art. 215 și 216.

(2) Procedura de vămuire la domiciliu nu se aplică în cazul antrepozitului de tip B sau F și nici pentru plasarea în oricare tip de antrepozit vamal a mărfurilor românești prevăzute în reglementările privind politica agricolă.

(3) Dispozițiile art. 212 se aplică în mod corespunzător.

Art. 215. - (1) Pentru a permite autorității vamale să se asigure de desfășurarea corectă a operațiunilor, titularul autorizației este obligat ca, la sosirea mărfurilor la locul desemnat în acest scop, să:

a) notifice biroului vamal de control a operațiunii sosirea mărfurilor în forma și modalitatea prevăzută de către acesta;

b) efectueze înscrierea în evidențe a mărfurilor;

c) țină la dispoziția biroului vamal de control toate documentele referitoare la plasarea mărfurilor sub regim.

Înregistrarea prevăzută la lit. b) trebuie să conțină cel puțin anumite date folosite pentru identificarea mărfurilor din punct de vedere comercial, inclusiv cantitatea.

(2) Dispozițiile art. 208 alin. (5) se aplică, în mod corespunzător, și acestei proceduri.

Art. 216 – Autorizația prevăzută la art. 214 stabilește modalitățile specifice pentru funcționarea procedurii și stabilește în special:

a) mărfurile la care se aplică;

b) forma obligațiilor prevăzute la art. 215;

c) momentul acordării liberului de vamă.

Pentru această procedură nu este necesară o declarație suplimentară.

Paragraful 2

Plasarea sub regimul de perfecționare activă, de transformare sub control vamal sau de admitere temporară

A. Declarația incompletă.

Art. 217. - (1) Declarația de plasare sub un regim vamal economic, altul decât perfecționarea pasivă sau antrepozitarea vamală, pe care biroul vamal de plasare le poate accepta, la cererea declarantului, trebuie să

respecte modelul prevăzut în anexa nr. 9, Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, precum și instrucțiunile specifice de completare prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Dispozițiile art. 197, 198 și 201 se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul plasării sub regimul de perfecționare activă, sistemul cu rambursare, dispozițiile art. 199 și 200 se aplică în mod corespunzător.

B. Procedura declarației simplificate și de vămuire la domiciliu.

Art. 218. - Dispozițiile art. 202 - 209 și 212 se aplică în mod corespunzător mărfurilor declarate pentru regimurile vamale economice prevăzute în prezentul paragraf.

Paragraful 3

Mărfuri declarate pentru regimul de perfecționare pasivă

Art. 219. - Dispozițiile art. 222 - 232 care se aplică mărfurilor declarate pentru export se aplică în mod corespunzător și mărfurilor declarate pentru export în cadrul regimului de perfecționare pasivă.

Paragraful 4

Dispoziții comune

Art. 220. - În situația în care două sau mai multe autorizații cu privire la regimurile vamale economice se aprobă aceleiași persoane și unul dintre aceste regimuri este încheiat prin plasarea sub un alt regim, folosind procedura de vămuire la domiciliu, nu este necesară o declarație suplimentară.

Secțiunea a 2-a

Încheierea unui regim vamal economic

Art. 221. - (1) În cazul încheierii unui regim vamal economic, altul decât perfecționarea pasivă și antrepozitarea vamală, se pot aplica procedurile simplificate pentru punere în liberă circulație, export și reexport. În cazul reexportului, dispozițiile art. 222 - 232 se aplică în mod corespunzător.

(2) Procedurile simplificate prevăzute la art. 196 - 209 se pot aplica și în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor aflate sub regimul de perfecționare pasivă.

(3) În cazul încheierii regimului de antrepozitare vamală se pot autoriza procedurile simplificate prevăzute pentru punere în liberă circulație, export sau reexport.

Cu toate acestea:

- a) pentru mărfurile plasate sub regim într-un antrepozit de tip F nu se pot autoriza proceduri simplificate;
- b) pentru mărfurile plasate sub regim într-un antrepozit de tip B se aplică numai declarația incompletă sau procedura declarației simplificate;
- c) eliberarea unei autorizații pentru un antrepozit de tip D implică aplicarea automată a procedurii de vămuire la domiciliu pentru punerea în liberă circulație. Această procedură nu se poate aplica în cazurile în care persoana interesată dorește să beneficieze de aplicarea unor elemente de taxare care nu pot fi verificate fără controlul fizic al mărfurilor. În acest caz, pot fi folosite alte proceduri care presupun prezentarea mărfurilor la vamă;
- d) nu se aplică proceduri simplificate mărfurilor românești prevăzute în reglementările privind politica agricolă care au fost plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

CAPITOLUL IV Declarația de export

Art. 222. - (1) Formalitățile care se efectuează la biroul vamal de export conform art. 464 pot fi simplificate în conformitate cu dispozițiile din prezentul capitol.

(2) Dispozițiile art. 465 și 466, și când este cazul, prevederile art. 471 – 476 se aplică în mod corespunzător și prezentului capitol.

(3) În situația în care reglementările vamale prevăd utilizarea unui alt document de înlocuire a exemplarului 3 al declarației vamale în detaliu, prevederile acestui capitol se aplică în mod corespunzător acestui document.

Secțiunea 1 **Declarația incompletă**

Art. 223. - (1) Declarația de export pe care biroul vamal o poate accepta la cererea declarantului, trebuie să respecte modelul prevăzut în anexa nr. 9, Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, precum și instrucțiunile specifice de completare prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Dispozițiile art. 197 – 201 se aplică în mod corespunzător declarațiilor de export.

Art. 224. - (1) În cazul aplicării dispozițiilor art. 451, declarația suplimentară sau de înlocuire se poate depune la biroul vamal în a cărui rază de competență se află domiciliul exportatorului.

(2) Declarația incompletă menționează biroul vamal la care urmează a fi depusă declarația suplimentară sau de înlocuire. Biroul vamal la care se depune declarația incompletă trimite exemplarele 1 și 2 la biroul vamal la care se depune declarația suplimentară sau de înlocuire.

Secțiunea a 2-a **Procedura declarației simplificate**

Art. 225. - (1) La cererea scrisă, conținând toate informațiile necesare, declarantul este autorizat, în conformitate cu condițiile și în modul stabilit la art. 203 - 204 aplicate în mod corespunzător, să întocmească declarația de export într-o formă simplificată când mărfurile sunt prezentate biroului vamal.

(2) Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor art. 151 și art. 231 declarația simplificată are forma declarației vamale în detaliu și conține cel puțin datele pentru declarația simplificată prevăzute în anexa nr. 7. Dispozițiile art. 197 – 201 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 3-a **Procedura de vămuire la domiciliu**

Art. 226. - Autorizația de a folosi procedura de vămuire la domiciliu se acordă în urma unei cereri scrise, în condițiile și modalitățile prevăzute la art. 227, oricărei persoane, denumită în continuare *exportator agreeat*, care dorește să efectueze formalitățile de export la domiciliul său sau în alte locuri desemnate sau aprobate de către autoritatea vamală.

Art. 227. - Dispozițiile art. 206 - 207 se aplică în mod corespunzător.

Art. 228. - (1) Înainte de expedierea mărfurilor din locurile prevăzute la art. 226, exportatorul agreeat este obligat :

a) să comunice biroului vamal de export fiecare expediere, prin depunerea unei declarații simplificate conform prevederilor art. 225;

b) să țină la dispoziția autorității vamale toate documentele a căror prezentare poate fi necesară pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează exportul de mărfuri.

(2) La cererea sa exportatorul agreeat poate depune în locul declarației vamale simplificate o declarație vamală de export completă. În acest caz nu mai este necesară depunerea unei declarații suplimentare, conform prevederilor art. 97 alin. (4) din Codul vamal.

(3) În anumite situații speciale, justificate de felul mărfurilor respective și de ritmul accelerat al operațiunilor de export, autoritatea vamală îl poate dispensa pe exportatorul agreeat de obligația depunerii unei declarații simplificate la biroul vamal de export pentru fiecare expediere de

marfă. Această dispensă se acordă, înainte de expedierea mărfurilor din locurile prevăzute la art. 226 și în termenele prevăzute la art. 455 și 456, dacă:

a) exportatorul agreează notifică pe cale electronică biroului vamal, fiecare expediție și furnizează toate informațiile considerate necesare pentru efectuarea unei analize de risc efective anterioare plecării mărfurilor și pentru ca autoritatea vamală să-și exercite, dacă este cazul, dreptul de a verifica mărfurile înainte de acordarea liberului de vamă;

b) exportatorul agreează înregistrează expediția în evidențele sale. O astfel de înregistrare poate fi înlocuită cu orice altă formalitate care asigură garanții similare acceptate de autoritatea vamală. Înregistrarea trebuie să menționeze data efectuării acesteia și datele din anexa nr. 7 prevăzute pentru procedura de vămuire la domiciliu. Dispozițiile art. 223 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), autoritatea vamală este obligată să se asigure că sunt îndeplinite condițiile pentru schimbul de informații între biroul vamal de export și alte birouri vamale.

Art. 229. - (1) Pentru a verifica dacă mărfurile au părăsit efectiv teritoriul vamal al României, exemplarul 3 al declarației vamale în detaliu este folosit ca dovadă a ieșirii. În autorizație se menționează că exemplarul 3 al declarației vamale în detaliu trebuie să fie autentificat, prin certificare, în prealabil.

(2) Autentificarea prealabilă se efectuează într-unul dintre următoarele moduri:

a) rubrica A se ștampilează în prealabil cu ștampila biroului vamal și se semnează de către un funcționar al aceluși birou desemnat în acest scop;

b) exportatorul agreează ștampilează declarația folosind o ștampilă specială conform modelului indicat în anexa nr. 11.

Această ștampilă poate fi preimprimată pe formulare în cazul în care tipărirea este încredințată unei imprimării aprobate în acest scop.

(3) Înainte de expediția mărfurilor, exportatorul agreează este obligat să efectueze formalitățile prevăzute la art. 228 și să indice pe exemplarul 3 al declarației vamale în detaliu datele cuprinse în anexa nr. 7.

(4) Rubrica 44 a exemplarului 3, completat conform prevederilor alin. (2), trebuie să cuprindă numărul autorizației și denumirea biroului vamal emitent.

Art. 230. - (1) În autorizația prevăzută la art. 226 se stabilesc modalitățile specifice pentru aplicarea procedurii și în mod special:

a) mărfurile la care se aplică;

- b) forma obligațiilor prevăzute la art. 228;
 - c) procedura acordării liberului de vamă. Când biroul vamal de export aplică prevederile art. 471 – 476, acordarea liberului de vamă se face potrivit art. 472;
 - d) conținutul exemplarului 3 al declarației vamale în detaliu și mijloacele prin care urmează a fi validat;
 - e) procedura de prezentare a declarației suplimentare și termenul în care aceasta trebuie depusă.
- (2) Autorizația include angajamentul exportatorului agreat de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura integritatea ștampilei speciale sau a formularelor imprimare în prealabil cu ștampila biroului vamal de export sau imprimarea ștampilei speciale.

Secțiunea a 4-a
Dispoziții comune secțiunilor 2 și 3

Art. 231. - (1) În locul declarației vamale în detaliu, autoritatea vamală poate aproba folosirea unui document comercial sau administrativ ori a altui suport.

(2) Documentul sau suportul prevăzut la alin. (1) cuprinde cel puțin datele prevăzute în anexa nr. 7 și este însoțit de o cerere de export. În cazul în care situația permite, autoritatea vamală poate accepta ca această cerere să fie înlocuită cu o cerere globală care să acopere operațiunile de export ce urmează a fi efectuate pe o perioadă determinată, cu condiția ca titularul să furnizeze autorității vamale orice informație pe care aceasta o consideră necesară pentru efectuarea unei analize de risc eficiente, înainte de expedierea mărfurilor și când este cazul, dreptul său de a verifica mărfurile. Pe documentul sau suportul utilizat se menționează această autorizație.

(3) Documentul comercial sau administrativ constituie dovada ieșirii de pe teritoriul vamal al României, la fel ca și exemplarul 3 din declarația vamală în detaliu. În cazul folosirii altor suporturi, măsurile referitoare la avizarea ieșirii se stabilesc de autoritatea vamală.

Art. 232. - (1) Autoritatea Națională a Vămirilor poate dispune și alte simplificări, în plus față de procedurile prevăzute în Secțiunile 2 și 3, cu respectarea principiilor stabilite de Codul vamal.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), datele pe care autoritatea vamală le consideră necesare, pentru efectuarea eficientă a analizei de risc, înainte de expedierea mărfurilor și, când este cazul, dreptul său de a examina mărfurile, este necesar să fie puse la dispoziția acesteia.

PARTEA II
DESTINAȚII VAMALE
TITLUL I
PUNERE ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE
CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 233. - (1) În situația în care mărfurile românești exportate pe baza unui carnet ATA se întorc în teritoriul vamal al României, punerea în liberă circulație a acestor mărfuri poate fi efectuată pe baza carnetului ATA.

(2) În acest caz biroul vamal unde mărfurile sunt puse în liberă circulație efectuează următoarele formalități:

- a) verifică datele ce figurează în rubricile de la A la G a voletului de reimport;
- b) completează cotorul și rubrica H a voletului de reimport;
- c) reține voletul de reimport.

(3) În situația în care formalitățile privind verificarea și încheierea exportului temporar de mărfuri românești sunt îndeplinite la un alt birou vamal decât cel de intrare, mărfurile sunt transportate între cele două birouri vamale fără nici un fel de formalități.

CAPITOLUL II
Destinația finală

Art. 234. - (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică pentru mărfurile care sunt puse în liberă circulație beneficiind de tratament tarifar favorabil sau cărora li se aplică taxe vamale reduse sau zero datorită destinației lor finale și fac obiectul supravegherii vamale cu privire la respectarea destinației.

(2) În sensul acestui capitol, prin termenii de mai jos se înțelege:

- a) *contabilitate* - orice date comerciale, fiscale sau alte date contabile ale titularului sau ținute în numele acestuia;
- b) *evidențe* - datele care conțin ansamblul informațiilor și elementelor tehnice necesare pe orice suport, pentru ca autoritatea vamală să poată asigura supravegherea și controlul regimului.

Art. 235. - (1) În situația în care mărfurile fac obiectul supravegherii vamale ca urmare a destinației lor finale, acordarea tratamentului tarifar favorabil conform prevederilor art. 49 din Codul vamal se face pe baza unei autorizații scrise.

Autorizația este necesară pentru asigurarea supravegherii vamale când mărfurile sunt puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero ca urmare a utilizării lor conform unei destinații finale și când potrivit dispozițiilor legale în vigoare mărfurile trebuie să rămână sub supraveghere vamală conform prevederilor art. 104 din Codul vamal.

(2) Cererea de autorizare se înaintează în scris, folosind modelul din anexa nr. 12, la direcția regională vamală în a cărei rază de competență mărfurilor li se atribuie o destinație finală. În cazul în care operațiunea se desfășoară pe raza mai multor regionale vamale, cererea se depune la direcția regională vamală în a cărei rază de competență se află contabilitatea principală a solicitantului, care facilitează controlul pe bază de audit. Autoritatea vamală poate permite reînnoirea sau modificarea autorizației pe baza unei simple cereri în scris.

(3) Cererea de autorizare poate fi făcută printr-o declarație vamală pentru punerea în liberă circulație întocmită în scris sau prin procedee informatice, în procedură normală, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) cererea să implice un singur birou vamal;
- b) solicitantul să atribuie mărfurilor, în totalitate, numai destinația finală declarată;
- c) să se asigure desfășurarea corectă a operațiunilor.

(4) În cazul în care autoritatea vamală consideră că informațiile care figurează în cerere sunt insuficiente, aceasta poate cere solicitantului informații suplimentare.

În special, când cererea este făcută prin depunerea declarației vamale, autoritatea vamală poate solicita ca aceasta să fie însoțită de un document întocmit de declarant care să conțină cel puțin următoarele informații, dacă acestea nu sunt înscrise pe declarația vamală:

- a) numele și adresa solicitantului, declarantului și operatorului;
- b) natura destinației finale;
- c) descrierea tehnică a mărfurilor și a produselor rezultate în urma atribuirii destinației finale și modalitatea de a le identifica;
- d) rata estimată a randamentului sau modul de stabilire a acestei rate;
- e) termenul prevăzut pentru a atribui mărfurilor destinația finală;
- f) locul în care mărfurilor li se atribuie destinația finală.

(5) Direcția regională vamală eliberează autorizația în termen de 30 de zile și trimite un exemplar birourilor vamale interesate.

(6) Solicitantul este informat în legătură cu decizia de acordare a autorizației sau în legătură cu motivele respingerii cererii în termen de 30 zile de la depunerea cererii sau de la primirea de către autoritatea vamală a informațiilor care lipsesc și care au fost solicitate în mod suplimentar.

Art. 236. - (1) Autorizația al cărei model figurează în anexa nr. 12 se acordă persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al României dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) activitățile avute în vedere sunt conforme cu destinația finală declarată și cu dispozițiile referitoare la transferul de mărfuri și, de asemenea, este asigurată desfășurarea corectă a operațiunilor;

b) solicitantul autorizației oferă toate garanțiile necesare pentru desfășurarea corectă a operațiunilor ce trebuie efectuate și se obligă să atribuie mărfurilor, parțial sau total, destinația finală declarată sau să le transfere și să prezinte dovada acestei atribuirii sau a transferului, potrivit dispozițiilor legale în vigoare; de asemenea, acesta se obligă să nu întreprindă acțiuni incompatibile cu scopul economic al destinației finale avut în vedere și să informeze autoritatea vamală competentă asupra tuturor elementelor care pot avea efecte asupra autorizației;

c) este asigurată supravegherea vamală, iar măsurile administrative pe care trebuie să le ia autoritatea vamală nu trebuie să fie disproporționate față de necesitățile economice în cauză;

d) sunt ținute și păstrate evidențe corespunzătoare;

e) se depune o garanție corespunzătoare atunci când autoritatea vamală consideră că aceasta este necesară.

(2) La depunerea unei cereri potrivit art. 235 alin. (3), autorizația se acordă persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al României prin acceptarea declarației vamale și cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la alin. (1).

(3) Autorizația conține, dacă sunt necesare, următoarele elemente:

a) identificarea titularului autorizației;

b) codul din N.C. sau din Tariful Vamal Integrat Român, tipul și descrierea mărfurilor, operațiunile prin care se atribuie mărfurilor destinația finală declarată și dispozițiile privind rata de randament;

c) mijloacele și metodele de identificare și de control vamal, incluzând modalitățile de stocare în comun a mărfurilor pentru care se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 393 alin. (2) - (4), precum și modalitățile de stocare a amestecurilor de produse aflate sub supraveghere vamală în ceea ce privește destinația finală, clasificate la Cap. 27 și 29 din Nomenclatura Combinată sau de stocare a unor astfel de produse cu uleiuri brute din petrol clasificate la subpoziția tarifară 270900 din Nomenclatura Combinată;

d) termenul în care mărfurilor trebuie să li se atribuie destinația finală declarată;

e) birourile vamale unde se declară mărfurile pentru punerea în liberă circulație și birourile de control al regimului;

f) locurile unde mărfurilor trebuie să li se atribuie destinația finală declarată;

g) garanția care trebuie constituită, când este cazul;

h) durata de valabilitate a autorizației;

i) posibilitatea de transfer a mărfurilor, când este cazul;

j) aranjamentele simplificate pentru transferul mărfurilor, când este cazul;

k) procedurile simplificate autorizate potrivit art. 98 din Codul vamal, când este cazul;

l) mijloacele de comunicare – adresă, telefon, persoană de contact.

În cazul stocării amestecurilor de produse prevăzute la lit. c), dacă produsele nu se clasifică la același cod tarifar din N. C. nu prezintă aceeași calitate comercială și nu au aceleași caracteristici tehnice și fizice, stocarea amestecurilor poate fi autorizată numai dacă acestea sunt în întregime destinate a fi supuse unuia din tratamentele specifice prevăzute în nota complementară nr. 4 de la capitolul 27 din N.C.

(4) Autorizația este valabilă de la data emiterii sau de la orice altă dată ulterioară menționată în autorizație și nu poate depăși trei ani cu excepția cazurilor temeinic justificate.

Art. 237. - (1) Autoritatea vamală poate emite o autorizație retroactivă care intră în vigoare de la data depunerii cererii.

(2) Dacă cererea se referă la reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiune și aceleași mărfuri, se poate acorda autorizația cu efect retroactiv de la data la care a expirat autorizația inițială.

(3) În circumstanțe excepționale, efectul retroactiv al unei autorizații se poate întinde pe o perioadă care nu poate depăși un an înainte de data depunerii cererii, cu condiția să existe o necesitate economică dovedită și cu condiția ca:

a) cererea să nu fie legată de o încercare de înșelăciune sau de o neglijență evidentă;

b) din evidențele contabile ale solicitantului să rezulte faptul că cerințele regimului pot fi considerate îndeplinite și că, atunci când este cazul, pentru a evita substituirea, mărfurile pot fi identificate pentru perioada respectivă, iar aceste evidențe permit verificarea regimului;

c) toate formalitățile necesare pentru regularizarea situației mărfurilor să poată fi îndeplinite, inclusiv, dacă este cazul, invalidarea declarației.

Art. 238. - Expirarea autorizației nu afectează mărfurile care erau în liberă circulație în baza autorizației respective înainte de expirarea ei.

Art. 239. - (1) Transferul mărfurilor între diferite locuri menționate în aceeași autorizație se poate face fără nici un fel de formalități vamale.

(2) În situația în care transferul mărfurilor se realizează între doi titulari de autorizație se folosește formularul de control T5R prevăzut în anexa nr. 13.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) cedentul completează formularul de control T5R în trei exemplare - un original și două copii -, care trebuie să cuprindă:

a) în rubrica A „Biroul de plecare” adresa biroului vamal menționat în autorizația cedentului;

b) în rubrica 2, numele, adresa completă și numărul de autorizație a cedentului;

c) în rubrica 8, numele, adresa completă și numărul de autorizație a cesionarului;

d) în rubrica „Notă importantă” și în rubrica B textul trebuie să fie bifat;

e) în rubricile 31 și 33, descrierea mărfurilor la momentul transferului, inclusiv numărul de articole și codul tarifar corespunzător din Nomenclatura Combinată;

f) în rubrica 38, greutatea netă a mărfurilor;

g) în rubrica 103, cantitatea netă a mărfurilor în litere;

h) în rubrica 104, după bifarea rubricii „Altele (specificații)” cu litere mari de tipar, mențiunea DESTINAȚIE FINALA: MĂRFURI PENTRU CARE OBLIGAȚIILE SUNT TRANSFERATE CESIONARULUI (ART. 239 DIN REGULAMENTUL VAMAL);

i) în rubrica 106, elementele de taxare aplicate mărfurilor importate, numărul de înregistrare și data declarației de punere în liberă circulație, numele și adresa biroului vamal la care a fost completată declarația.

(4) Cedentul trimite setul complet de exemplare de control T5R cesionarului, iar acesta anexează originalul documentului comercial care indică data primirii mărfurilor la setul de exemplare de control T5R și prezintă toate aceste documente biroului vamal stabilit în autorizația sa. În caz de surplus, lipsa sau substituție de mărfuri sau orice alt fel de nereguli cesionarul trebuie să informeze imediat biroul vamal.

(5) Biroul vamal menționat în autorizația cesionarului, după ce a verificat documentele comerciale corespunzătoare, completează rubrica „J”, indică data primirii de către cesionar pe exemplarul original T5R și aplică data și ștampila pe original în rubrica „J” și pe cele două copii în rubrica „E”. Biroul vamal reține copia 2 pentru evidența sa și returnează originalul și copia 1 cesionarului.

(6) Cesionarul reține copia 1 pentru evidența sa și trimite originalul cedentului pentru ca acesta să îl rețină pentru evidența sa.

(7) Birourile vamale între care se efectuează transferul pot folosi proceduri simplificate potrivit dispozițiilor privind utilizarea exemplarului de control T5R.

(8) În situația în care birourile vamale consideră că buna desfășurare a operațiunilor este asigurată, ele pot permite efectuarea transferului de mărfuri între doi titulari de autorizație fără folosirea exemplarului de control T5R.

(9) După primirea mărfurilor, cesionarul își asumă obligațiile cuprinse în prezentul capitol cu privire la mărfurile transferate.

(10) Cedentul este degrevat de obligațiile sale când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) cesionarul a primit mărfurile și a fost informat că mărfurile pentru care obligațiile au fost transferate fac obiectul unui control vamal în ceea ce privește destinația lor finală;

b) controlul vamal a fost preluat de biroul vamal al cesionarului; cu excepția cazurilor în care autoritatea vamală procedează altfel, controlul vamal are loc după ce mărfurile au fost înregistrate în evidențele cesionarului.

Art. 240. - (1) În cazul transferului de materiale în vederea întreținerii sau reparării avioanelor efectuate de companii aeriene angajate în traficul internațional, fie potrivit condițiilor acordurilor de schimb, fie pentru nevoile proprii ale companiilor aeriene, în locul documentului de control T5-R se poate folosi o scrisoare de trăsură pentru transport aerian sau un alt document echivalent.

(2) Scrisoarea de trăsură pentru transport aerian sau documentul echivalent trebuie să conțină cel puțin următoarele date:

- a) denumirea companiei aeriene expeditoare;
- b) numele aeroportului de plecare;
- c) denumirea companiei aeriene destinate;
- d) numele aeroportului de destinație;
- e) descrierea materialelor;

f) numărul de articole.

Datele menționate la lit. a) – f) pot fi indicate în formă codificată sau prin referire la un document anexat.

(3) Scrisoarea de transport aerian sau documentul echivalent trebuie să conțină pe față următoarea mențiune cu litere mari de tipar: DESTINAȚIE FINALĂ.

(4) Compania aeriană expeditoare reține un exemplar al scrisorii de transport aerian sau al documentului echivalent pentru evidențele sale și păstrează o altă copie la dispoziția biroului vamal de plecare.

Compania aeriană destinatară reține un exemplar al scrisorii de transport internațional sau al documentului echivalent pentru evidențele sale și păstrează o altă copie la dispoziția biroului vamal de destinație.

(5) Materialele intacte și copiile scrisorilor de transport aerian sau ale documentului echivalent se transmit companiei aeriene destinate în locurile agreate de autoritatea vamală. Compania aeriană destinatară înscrie materialele în evidențele sale.

(6) Obligațiile care decurg din prevederile alin. (2) – (5) sunt transferate de la compania aeriană expeditoare la compania aeriană destinatară la momentul în care materialele intacte și copiile scrisorii de transport aerian sau ale documentului echivalent sunt transmise celei din urmă.

Art. 241. - (1) Autoritatea vamală poate aproba, în condiții stabilite, exportul sau distrugerea mărfurilor.

(2) În cazul exportului de produse agricole, în rubrica 44 a declarației vamale în detaliu sau în orice alt document folosit trebuie să fie prevăzută următoarea mențiune cu litere mari de tipar: ART. 241 din REGULAMENTUL VAMAL NR. ... DESTINAȚIE FINALĂ: MĂRFURI DESTINATE EXPORTULUI – NU SE APLICĂ PRIMĂ LA EXPORT.

(3) În situația în care mărfurile se exportă, ele trebuie să fie considerate ca fiind mărfuri străine din momentul acceptării declarației vamale de export.

(4) În cazul distrugerii, deșeurile și rebuturile rezultate trebuie să primească o destinație vamală prevăzută pentru mărfurile străine. Deșeurile și rebuturile se află sub supraveghere vamală până în momentul definitivării statutului lor vamal.

Art. 242. - În situația în care autoritatea vamală consideră că utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele prevăzute în autorizație este justificată din motive economice, această utilizare, alta decât exportul sau distrugerea, atrage nașterea datoriei vamale. Prevederile art. 230 din Codul vamal se aplică în mod corespunzător.

Art. 243. - (1) Mărfurile prevăzute la art. 234 alin. (1) rămân sub supraveghere vamală și sunt susceptibile de a fi supuse drepturilor de import până în momentul în care :

- a) li se atribuie pentru prima data destinația finală declarată;
- b) sunt exportate, distruse sau primesc o altă destinație conform prevederilor art. 241 – 242.

Cu toate acestea, când mărfurile pot fi utilizate, în mod repetat, conform destinației finale declarate și atunci când pentru a se evita orice abuzuri autoritatea vamală consideră că este necesar, supravegherea vamală poate fi menținută pe o perioadă care nu poate depăși doi ani de la data primei atribuirii a destinației finale declarate.

(2) Deșeurile și rebuturile care rezultă din prelucrarea sau transformarea mărfurilor și pierderile normale se consideră ca fiind mărfuri cărora li s-a atribuit destinația finală.

(3) În cazul deșeurilor și rebuturilor rezultate în urma distrugerii mărfurilor, supravegherea vamală se încheie când acestora li se atribuie o destinație vamală acceptată.

Art. 244 - (1) Mărfurile importate, înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, în baza unor reglementări speciale care au prevăzut scutirea de la plata unor drepturi de import ca urmare a destinației lor finale rămân sub supraveghere vamală și sunt susceptibile de a fi supuse drepturilor de import o perioadă de 5 ani de la data înregistrării declarației vamale de import cu excepția situațiilor în care reglementările speciale nu prevăd altfel.

(2) Cu toate acestea nu se consideră schimbare de destinație și nu se datorează drepturi de import în cazul exportului mărfurilor prevăzute la alin. (1) către furnizorul inițial și în cazul distrugerii acestora sub control vamal, potrivit legii.

CAPITOLUL III Gestionarea măsurilor tarifare

Art. 245. - (1) În măsura în care nu există dispoziții contrare, când se deschid contingente tarifare acestea sunt gestionate de autoritatea vamală în ordinea cronologică a datei la care au fost acceptate declarațiile vamale de punere în liberă circulație.

(2) În situația în care se acceptă o declarație vamală de punere în liberă circulație ce conține o cerere valabilă din partea declarantului de a beneficia de un contingent tarifar, cantitatea din contingentul tarifar care corespunde nevoilor sale este alocată după ce în prealabil a fost verificată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 198 alin. (2) și (3).

(3) Alocările se acordă de la data acceptării declarațiilor de punere în liberă circulație în măsura în care soldul contingentelor tarifare respective permite acest lucru. Prioritățile se stabilesc în ordine cronologică.

(4) În situația în care cantitățile solicitate dintr-un contingent tarifar depășesc soldul disponibil, alocarea se face proporțional, în funcție de cantitățile solicitate.

(5) Declarațiile vamale acceptate de către autoritatea vamală pe 1, 2 sau 3 ianuarie se consideră ca fiind acceptate în prima zi lucrătoare.

(6) În situația în care se deschide un nou contingent tarifar solicitările sunt luate în considerare după a 11-a zi lucrătoare de la data publicării actului normativ prin care s-a instituit contingentul tarifar.

(7) Dacă o declarație de punere în liberă circulație pentru mărfuri care fac obiectul unei cereri pentru a beneficia de un contingent tarifar este invalidată cererea de alocare corespunzătoare mărfurilor respective se anulează.

(8) Detaliile privind alocările solicitate sunt tratate ca fiind confidențiale.

(9) Un contingent tarifar este considerat critic atunci când 75% din volumul său inițial a fost epuizat.

(10) Prin exceptare de la alin. (9) un contingent tarifar este considerat critic de la data deschiderii sale în cazul în care:

a) a fost deschis pentru o perioadă mai mică de trei luni;

b) un alt contingent tarifar referitor la același produs, cu aceeași origine și cu durată de valabilitate echivalentă cu contingentul tarifar în cauză – contingent tarifar echivalent – nu a fost deschis pe parcursul ultimilor doi ani;

c) un contingent tarifar echivalent deschis pe parcursul ultimilor doi ani a fost epuizat cel târziu în ultima zi a celei de a treia luni a duratei de valabilitate stabilită sau avea un volum inițial superior contingentului tarifar în cauză.

(11) Un contingent tarifar a cărui singură finalitate este aplicarea unei măsuri de salvagardare sau a unei măsuri de retorsiune este considerat critic atunci când 75% din volumul său inițial a fost epuizat, indiferent dacă au fost deschise sau nu contingente tarifare echivalente pe parcursul ultimilor doi ani.

(12) Modalitățile practice de alocare a contingentelor tarifare se stabilesc prin ordin comun al ministerelor cu competență în domeniu.

CAPITOLUL IV Statutul vamal al mărfurilor

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Art. 246. - (1) Toate mărfurile de pe teritoriul vamal al României se consideră mărfuri românești dacă nu se stabilește că ele nu au statut românesc, în măsura în care se respectă prevederile art. 198 din Codul vamal.

(2) Nu sunt considerate mărfuri românești următoarele:

a) mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României conform prevederilor art. 63 din Codul vamal;

b) mărfurile aflate în depozit temporar sau într-o zonă liberă supusă controlului de tip I sau într-un antrepozit liber;

c) mărfurile plasate sub un regim suspensiv sau într-o zonă liberă supusă controlului de tip II.

Secțiunea a 2-a **Dovada statutului românesc**

Art. 247. - (1) În sensul prezentei secțiuni, prin *birou competent* se înțelege autoritatea vamală care atestă statutul românesc al mărfurilor.

(2) Fără a aduce atingere mărfurilor plasate sub regimul de tranzit, dovada statutului românesc al mărfurilor nu poate fi stabilită decât printr-unul din următoarele mijloace:

a) printr-unul din documentele prevăzute la art. 248-252;

b) în conformitate cu modalitățile prevăzute la art. 253-254.

(3) În situația în care documentele sau modalitățile prevăzute în alin. (2) sunt utilizate pentru mărfurile românești care sunt puse în ambalaje care nu au statut românesc, documentul care atestă statutul românesc al mărfurilor poartă mențiunea *ambalaje N*.

(4) În măsura în care se îndeplinesc condițiile de eliberare, documentele prevăzute în art. 249 - 255 se pot elibera ulterior. În acest caz, ele trebuie să poarte următoarea mențiune înscrisă cu roșu: *eliberat ulterior*.

Art. 248. - (1) Dovada statutului românesc al mărfurilor este adusă prin prezentarea documentului T2L-R.

(2) Documentul T2L-R se întocmește pe formularul care corespunde exemplarului nr. 4 sau nr. 4/5 al declarației vamale în detaliu. Acest formular poate fi completat, dacă este cazul, de unul sau mai multe

formulare complementare, corespunzătoare exemplarului nr. 4 sau 4/5 al declarației vamale.

(3) Persoanele interesate vor înscrie sigla „T2L-R” în caseta din dreapta a rubricii nr. 1 a formularului și sigla „T2L-R bis” în caseta din dreapta a rubricii nr. 1 a fiecărui formular complementar utilizat.

(4) Listele de încărcătură, întocmite conform modelului din anexa nr. 14, pot fi utilizate, în locul formularelor complementare, ca parte descriptivă a documentului T2L-R.

Art. 249. - (1) Autoritatea vamală poate autoriza orice persoană care îndeplinește condițiile art. 293 să utilizeze ca liste de încărcătură, liste care nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în anexele nr. 14 a) și 14 b).

(2) Dispozițiile art. 305 se aplică în mod corespunzător.

Art. 250. - (1) Documentul T2L-R se întocmește într-un singur exemplar.

(2) La cererea persoanei interesate, documentul T2L-R și, după caz, formularul complementar utilizat sau lista de încărcătură utilizată sunt vizate de biroul vamal. Viza se aplică pe cât posibil, în rubrica „C. Birou de plecare” și conține următoarele mențiuni:

a) pentru documentul T2L-R, numele și ștampila biroului vamal, semnătura lucrătorului vamal, data vizei și numărul de înregistrare al declarației de expediție sau de export, atunci când este necesar;

b) pentru formularul complementar sau lista de încărcătură, numărul de pe documentul T2L-R și numele biroului vamal. În acest ultim caz, numărul este însoțit de ștampila biroului vamal.

Aceste documente sunt transmise persoanei interesate.

Paragraful 1 **Documente comerciale**

Art. 251. - (1) Dovada statutului românesc al mărfurilor este adusă, în condițiile prevăzute în prezentul paragraf, prin prezentarea facturii sau a documentului de transport referitor la aceste mărfuri.

(2) Factura sau documentul de transport trebuie să conțină cel puțin numele și adresa completă a expeditorului sau a persoanei interesate dacă aceasta nu este expeditor, numărul, felul, mărcile și numerele coletelor, denumirea mărfurilor, precum și greutatea brută în kilograme și, după caz, numerele containerelor.

Persoana interesată trebuie să aplice pe document, în mod vizibil, sigla „T2L-R” însoțită de semnătura olografă.

(3) Factura sau documentul de transport, completat corespunzător și semnat de persoana interesată se vizează, la cererea acestuia, de biroul vamal. Viza conține numele și ștampila biroului vamal, semnătura lucrătorului vamal, data și numărul de înregistrare al declarației de expediție sau de export, atunci când este necesară.

(4) În situația în care valoarea totală a mărfurilor românești înscrise în factura sau documentul de transport nu depășește echivalentul sumei de 1000 euro, persoana interesată nu este obligată să prezinte acest document biroului competent pentru vizare.

În acest caz, factura sau documentul de transport completat include, pe lângă datele prevăzute la alin. (2), denumirea biroului vamal.

(5) Dispozițiile alin. (1) – (4) se aplică numai dacă factura sau documentul de transport se referă doar la mărfuri românești.

Art. 252. - (1) Dovada statutului românesc al mărfurilor este dată de manifestul companiei navale sau declarația pentru marfă.

(2) Manifestul conține cel puțin următoarele:

- a) numele și adresa completă a companiei navale;
- b) identitatea navei;
- c) locul și data încărcării mărfurilor;
- d) locul descărcării mărfurilor.

(3) Pentru fiecare transport în parte, manifestul conține și următoarele:

- a) referința la conosament sau la alt document comercial;
- b) numărul, felul, mărcile și numerele coletelor;
- c) denumirea mărfurilor în funcție de denumirea lor comercială uzuală ce conține enunțurile necesare identificării lor;
- d) greutatea brută în kilograme;
- e) numerele containerelor, dacă este cazul;
- f) sigla „C” - echivalentă cu „T2L-R” - sau sigla „N” pentru alte mărfuri.

(4) Manifestul completat corespunzător și semnat de compania navală este vizat, la cererea acesteia, de biroul vamal. Viza trebuie să conțină numele și ștampila biroului vamal, semnătura unui funcționar al acestui birou și data vizei.

Paragraful 2
Alte dovezi proprii anumitor operațiuni

Art. 253. - (1) În situația în care mărfurile sunt transportate sub acoperirea unui carnet TIR sau sub acoperirea unui carnet ATA, declarantul, pentru a justifica statutul românesc al mărfurilor, poate să aplice în mod vizibil, în rubrica rezervată denumirii mărfurilor, sigla „T2L-R”, însoțită de semnătura sa, pe toate voletele carnetului utilizat, înainte ca acesta să fie prezentat pentru viză biroului de plecare. Sigla „T2L-R” se autentifică pe toate voletele pe care a fost aplicată, prin ștampila și semnătura lucrătorului vamal de la biroul de plecare.

(2) În cazul în care carnetul TIR sau carnetul ATA conține atât mărfuri românești, cât și mărfuri străine, aceste două categorii de mărfuri trebuie să fie indicate separat și sigla “T2L-R” se aplică în așa fel încât să fie identificate în mod clar mărfurile românești.

Art. 254. - Mărfurile care nu sunt destinate scopurilor comerciale și însoțesc călătorii sau se află în bagajele acestora, sunt considerate mărfuri românești:

- a) atunci când sunt declarate ca mărfuri românești fără a exista dubii în privința veridicității acestei declarații;
- b) în celelalte cazuri, după modalitățile menționate în prezentul capitol.

Secțiunea a 3-a
***Dovada statutului românesc al mărfurilor,
adusă de un expeditor agreeat***

Art. 255. - (1) Autoritatea vamală poate autoriza orice persoană, denumită în continuare *expeditor agreeat*, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 293 și care justifică statutul românesc al mărfurilor cu un document T2L-R, conform art. 248 sau cu unul din documentele prevăzute de art. 251 - 252 și numite în continuare *documente comerciale*, să le utilizeze fără să le prezinte pentru viză la biroul vamal.

(2) Dispozițiile art. 294 - 298 se aplică în mod corespunzător autorizației prevăzute la alin. (1).

Art. 256. - Autorizația menționează în special:

- a) biroul împuternicit, în sensul art. 257 alin. (1), cu preautentificarea formularelor utilizate pentru întocmirea documentelor respective;
- b) condițiile în care expeditorul agreeat trebuie să justifice utilizarea formularelor respective;

- c) categoriile sau transporturile de mărfuri excluse;
- d) termenul și condițiile în care expeditorul agreează să informeze biroul vamal pentru a-i permite acestuia să efectueze, dacă este cazul, controlul înainte de plecarea mărfurilor.

Art. 257. - (1) Autorizația stabilește ca fața documentelor comerciale respective sau rubrica "C. Biroul de plecare" de pe fața formularelor utilizate pentru întocmirea documentului T2L-R și, dacă este cazul, a formularului sau formularelor complementare să fie prevăzută cu ștampila biroului prevăzut la art. 256 lit. a) și cu semnătura funcționarului acestui birou sau să fie ștampilată de către expeditorul agreeat cu o ștampilă specială conform cu modelul din anexa nr. 11. Această ștampilă poate fi preimprimată pe formulare, atunci când imprimarea este făcută de către o tipografie agreeată în acest scop.

Dispozițiile art. 310 se aplică în mod corespunzător.

(2) Expeditorul agreeat este obligat să completeze formularul, să-l semneze cel mai târziu în momentul expedierii mărfurilor și să indice în rubrica "D. Controlat la biroul de plecare" a documentului T2L-R sau într-un loc vizibil al documentului comercial utilizat, numele biroului vamal, data întocmirii documentului și următoarea mențiune: *Expeditor agreeat*.

Art. 258. - (1) Expeditorul agreeat poate fi autorizat să nu aplice semnătura pe documentele T2L-R sau pe documentele comerciale utilizate, ștampilate cu ștampila specială prevăzută în art. 257 alin. (1) și întocmite prin procedee informatice. Această autorizație poate fi acordată, cu condiția ca expeditorul agreeat să fi transmis, în prealabil, autorității vamale, un angajament scris prin care se declară responsabil de consecințele juridice ale emiterii tuturor documentelor T2L-R sau a tuturor documentelor comerciale care au aplicată ștampila specială.

(2) Documentele T2L-R sau documentele comerciale trebuie să conțină, în locul semnăturii expeditorului agreeat, următoarea mențiune: *Dispensă de semnătură*.

Art. 259. - (1) Autoritatea vamală poate autoriza companiile navale să nu întocmească manifestul ce servește la justificarea statutului românesc al mărfurilor decât, cel mai târziu, a doua zi după plecarea navei și, în toate cazurile, înaintea sosirii navei în portul de destinație.

(2) Autorizația nu este acordată decât companiilor navale care în mod cumulativ:

- a) îndeplinesc condițiile art. 293;
- b) utilizează sisteme de schimb electronic de date pentru a transmite informațiile între porturile de plecare și de destinație de pe teritoriul vamal al României;

c) operează un număr semnificativ de călătorii, după itinerarii cunoscute.

(3) Autorizația este valabilă în România și nu se aplică decât operațiunilor efectuate între porturile menționate în autorizația respectivă.

(4) Simplificarea acordată prin autorizația prevăzută la alin. (1) se aplică astfel:

a) manifestul din portul de plecare este transmis prin procedee informatice portului de destinație;

b) compania navală înscrie pe manifest indicațiile prevăzute la art. 252 alin. (2);

c) un exemplar al manifestului transmis prin procedee informatice este prezentat, la cerere, cel mai târziu a doua zi lucrătoare care urmează plecării navei, biroului vamal din portul de plecare și, în toate cazurile, înainte de sosirea navei în portul de destinație;

d) un exemplar al manifestului transmis prin procedee informatice este prezentat biroului vamal din portul de destinație;

e) biroul vamal din portul de plecare efectuează, prin sistem de audit, controale pe baza analizei de risc;

(5) Fără a înlătura aplicarea dispozițiilor art. 286, 287 și 352 și ale Titlului IX din Codul vamal, compania navală notifică autorității vamale orice infracțiune sau neregulă, iar biroul vamal din portul de destinație informează, imediat ce este posibil, despre orice infracțiune sau neregulă, biroul vamal din portul de plecare.

Art. 260. - Expeditorul agreeat este obligat să facă o copie a fiecărui document T2L-R sau a fiecărui document comercial eliberat în baza prezentei secțiuni. Biroul vamal stabilește modalitățile conform cărora copia respectivă este prezentată pentru control și este păstrată cel puțin doi ani.

Art. 261. - Biroul vamal poate efectua asupra expeditorilor agreeați orice control pe care îl consideră necesar.

TITLUL II TRANZITUL VAMAL

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 262. - (1) Prevederile acestui capitol se aplică operațiunilor de tranzit, cu excepția cazurilor când se prevede altfel.

(2) În situația în care se exportă mărfuri, acestea se plasează sub regimul de tranzit în unul din următoarele cazuri:

a) dacă au făcut obiectul formalităților vamale de export în vederea acordării de restituiri în cadrul politicii agricole;

b) dacă sunt supuse măsurilor de control în ceea ce privește destinația și au făcut obiectul formalităților vamale la export în cadrul politicii agricole;

c) dacă beneficiază de rambursarea sau remiterea drepturilor la import, cu condiția ca să fie exportate în afara teritoriului vamal al României;

d) dacă, sub forma produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare au făcut obiectul formalităților la export ca încheiere a regimului de perfecționare activă – sistemul cu restituire, în vederea rambursării sau remiterii drepturilor.

(3) Lista mărfurilor cu risc ridicat de fraudă este cea stabilită conform Convenției privind regimul de tranzit comun, încheiată la Interlaken la 20 mai 1987 la care România a aderat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 150/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1030 din 21 noiembrie 2005. Când o prevedere din prezentul regulament se referă la aceste mărfuri, măsura referitoare la mărfurile cu risc ridicat de fraudă se aplică numai atunci când cantitatea de mărfuri depășește minimumul înscris în listă.

Art. 263. - În sensul prezentului titlu prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *birou de plecare* - biroul vamal unde se acceptă declarația vamală pentru plasarea mărfurilor în regim de tranzit;

b) *birou de destinație* - biroul vamal unde mărfurile plasate sub regimul de tranzit trebuie să fie prezentate pentru a încheia regimul;

c) *birou de garanție* – biroul, determinat de autoritatea vamală, unde este constituită o garanție prin garant.

Art. 264. - (1) Garanția furnizată de principalul obligat va fi valabilă pe tot teritoriul vamal al României.

(2) Pentru operațiunile de tranzit pe care companiile de cale ferată nu le efectuează în procedură simplificată, conform prevederilor art. 292, trebuie furnizată o garanție.

Art. 265. - Caracteristicile formularelor utilizate în sistemul de tranzit, altele decât declarația vamală în detaliu, sunt prevăzute în anexa nr. 15.

Art. 266. - (1) În cadrul regimului de tranzit vamal, biroul vamal de frontieră efectuează controlul vamal exterior al mijloacelor de transport și verifică concordanța documentelor de tranzit vamal cu documentele de transport însoțitoare.

(2) În caz de indicii temeinice de fraudă biroul vamal procedează la controlul vamal al mărfurilor în tranzit.

Art. 267. - Declarația vamală de tranzit vamal constituie titlu de creanță pentru plata datoriei vamale, în cazul în care transportatorul nu prezintă mărfurile la biroul vamal de destinație în termenul stabilit sau le prezintă cu lipsuri ori substituiri.

Art. 268. - Mărfurile străine aflate în regim de tranzit vamal care din cauze fortuite se valorifică pe teritoriul României sunt supuse plății datoriei vamale.

CAPITOLUL II Funcționarea regimului

Secțiunea 1 **Garanția izolată**

Art. 269. - (1) Garanția izolată trebuie să acopere în totalitate cuantumul datoriei ce se poate naște, calculată pe baza nivelului taxelor celor mai ridicate aferente mărfurilor în cauză.

Cu toate acestea, taxele care se iau în considerare la calcularea garanției izolate nu pot fi mai mici decât o taxă minimă atunci când o asemenea taxă este inclusă în a 5 – a coloană din lista mărfurilor cu risc ridicat de fraudă.

Dispozițiile privind garanția izolată se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

(2) Garanția izolată prin depozit în numerar se constituie la biroul de plecare și se rambursează, la cererea titularului, când regimul a fost descărcat.

(3) Garanția izolată furnizată de un garant poate consta în utilizarea titlurilor de garanție izolată a căror valoare reprezintă echivalentul în lei al sumei de 7 000 euro/titlu, emisă de garant în beneficiul persoanei care acționează în calitate de principal obligat. Responsabilitatea garantului este angajată până la concurența echivalentului în lei al sumei de 7 000 euro pentru fiecare titlu.

Art. 270. - (1) Garanția izolată constituită prin garant trebuie să facă obiectul unui act de garanție conform modelului din anexa nr. 16.

În situația în care biroul de plecare este diferit de biroul de garanție, acesta din urmă păstrează o copie a actului prin care a acceptat angajamentul de garanție. Originalul este prezentat de principalul obligat la biroul de plecare, unde este păstrat.

Cu toate acestea, când se face schimb de date cu privire la garanție între biroul de garanție și biroul de plecare folosind procedee informatice, originalul actului de garanție este reținut la biroul de plecare.

(2) În situația în care dispozițiile legale prevăd altfel, actul de garanție prevăzut la alin. (1) se poate constitui sub o formă diferită, cu condiția ca acesta să aibă efecte identice cu cele din actul prevăzut în model.

Art. 271. - (1) În cazul prevăzut la art. 269 alin. (3), garanția izolată trebuie să facă obiectul unui act de garanție conform modelului din anexa nr. 17.

Dispozițiile art. 270 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Titlul de garanție izolată se stabilește conform modelului din anexa nr. 18. Garantul va indica pe titlu data sa limită de utilizare, care nu poate depăși termenul de un an de la data emiterii.

(3) Garantul poate elibera titluri de garanție izolată care să nu fie valabile pentru o operațiune de tranzit cu mărfuri cu risc ridicat de fraudă. În acest scop, garantul înscrie în diagonală, pe titlul sau titlurile de garanție izolată pe care le eliberează, mențiunea *validitate limitată*.

(4) În situația în care biroul de garanție face schimb de date cu privire la garanție cu birourile de plecare folosind procedee informatice, garantul trebuie să furnizeze acestui birou orice detaliu cerut în legătură cu titlurile de garanție izolată pe care le-a emis în conformitate cu modalitățile stabilite de către autoritatea vamală.

(5) Principalul obligat trebuie să remită biroului de plecare un număr de titluri de garanție izolată care acoperă în totalitate taxele vamale și alte drepturi care ar putea fi datorate. Aceste titluri sunt păstrate de biroul de plecare.

Art. 272. - (1) Biroul de garanție revocă decizia prin care a acceptat angajamentul garantului, când condițiile care au stat la baza acesteia nu mai sunt îndeplinite.

Garantul își poate rezilia, de asemenea, angajamentul în orice moment.

(2) Revocarea sau rezilierea se execută începând cu a 16-a zi de la notificarea garantului sau a biroului de garanție, după caz.

Începând cu data revocării sau rezilierii, titlurile de garanție izolată emise anterior nu mai pot fi utilizate pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit.

Secțiunea a 2-a
Mijloace de transport și declarații

Art. 273. - (1) Fiecare declarație de tranzit conține numai mărfurile încărcate sau care urmează a fi încărcate pe un singur mijloc de transport pentru a fi transportate de la un birou de plecare la un birou de destinație.

În aplicarea prezentului articol, se consideră a fi un singur mijloc de transport, cu condiția ca mărfurile să fie descărcate împreună:

- a) un vehicul rutier însoțit de remorca sau remorcile sale ori semiremorca sau semiremorcile sale;
- b) un vagon sau o garnitură de cale ferată;
- c) navele care formează un singur convoi;
- d) containerele încărcate pe un singur mijloc de transport în sensul prezentului articol.

(2) Un singur mijloc de transport poate fi utilizat pentru încărcarea mărfurilor la mai multe birouri de plecare și pentru descărcarea la mai multe birouri de destinație.

Art. 274. - Listele de încărcătură întocmite conform anexei nr. 14 b) și al căror model corespunde cu specimenul din anexa nr. 14 a), pot fi utilizate în locul formularelor complementare, ca parte descriptivă a declarației de tranzit din care fac parte.

Art. 275. - (1) Declarația de tranzit respectă instrucțiunile stabilite în Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu și se depune la biroul de plecare utilizând procedee informatice.

(2) Autoritatea vamală acceptă declarația de tranzit făcută în scris pe formularul corespunzător celui descris în anexa nr. 9 în următoarele cazuri:

- a) sistemul de tranzit computerizat vamal al autorității vamale nu funcționează;
- b) aplicația principalului obligat nu funcționează.

(3) Utilizarea unei declarații scrise de tranzit, conform prevederilor alin. (2) lit. b), se face cu aprobarea autorității vamale.

Art. 276. - În cazul în care mărfurile sunt transportate de călători care nu au acces direct la sistemul de tranzit computerizat vamal și nu pot depune declarația de tranzit la biroul de plecare utilizând procedee informatice, autoritatea vamală aprobă călătorului să utilizeze o declarație de tranzit efectuată în scris pe un formular corespunzător celui prevăzut în anexa nr. 9. În această situație, autoritatea vamală trebuie să se asigure că schimbul de date privind tranzitul se face între birourile vamale utilizând tehnologia informației și rețelele de calculatoare.

Secțiunea a 3-a
Formalități la biroul de plecare

Art. 277. - Mărfurile plasate în regim de tranzit sunt transportate la biroul de destinație pe ruta economic justificată.

Art. 278. - (1) Biroul de plecare fixează termenul de tranzit în care mărfurile trebuie să fie prezentate la biroul de destinație, ținând cont de traseul ce trebuie urmat, de dispozițiile care reglementează transportul și de alte norme ce se pot aplica și, dacă este cazul, de elementele comunicate de principalul obligat.

(2) În situația în care mărfurile sunt prezentate la biroul de destinație după expirarea termenului stabilit de biroul de plecare și când nerespectarea termenului de tranzit se datorează circumstanțelor temeinic justificate, acceptate de biroul de destinație și neimputabile transportatorului sau principalului obligat, acesta din urmă se consideră că s-a încadrat în termenul stabilit.

Art. 279. - (1) Fără a înlătura aplicarea dispozițiilor alin. (4), mărfurile plasate în regim de tranzit se pun sub sigilii vamale.

(2) Se sigilează următoarele:

a) spațiul în care se află mărfurile, în cazul în care mijlocul de transport este aprobat pe baza altor reglementări sau recunoscut de către biroul de plecare ca fiind adecvat pentru sigilare;

b) fiecare colet, în celelalte cazuri.

(3) Mijloacele de transport pot fi recunoscute ca apte pentru sigilare cu condiția ca:

a) sigiliile să poată fi aplicate în mod simplu și eficient;

b) să fie construite astfel încât mărfurile să nu poată fi scoase sau introduse fără a lăsa urme vizibile de intervenție sau fără violarea sigiliilor;

c) spațiile rezervate pentru încărcătură să fie ușor accesibile pentru verificarea de către autoritatea vamală;

d) să nu cuprindă spații secrete în care să poată fi ascunse mărfurile.

Orice vehicul rutier, remorcă, semi-remorcă sau container agreat pentru transportul mărfurilor sub sigiliu vamal în conformitate cu dispozițiile unui acord internațional la care România este parte semnatară este considerat corespunzător pentru sigilare.

(4) Biroul de plecare poate să acorde dispensă de la aplicarea sigiliilor, când, având în vedere alte măsuri eventuale de identificare, descrierea mărfurilor din declarația de tranzit sau din celelalte documente însoțitoare permite identificarea acestora cu ușurință.

Se consideră că descrierea mărfurilor permite identificarea acestora, când este suficient de detaliată pentru a permite o recunoaștere ușoară a cantității și naturii mărfurilor.

Când biroul de plecare acordă o dispensă de la aplicarea sigiliilor, înscrie în rubrica „D. Controlat la biroul de plecare” a declarației de tranzit, cu privire la „Sigilii aplicate”, mențiunea „Dispensă”.

Art. 280. - (1) În situația în care declarația de tranzit este procesată la biroul de plecare prin procedee informatice, exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit sunt înlocuite de documentul de însoțire a tranzitului, care corespunde modelului din anexa nr. 19.

(2) În situația în care este necesar, documentul de însoțire a tranzitului este, după caz, însoțit de o listă a articolelor, care corespunde modelului din anexa nr. 20 sau de o listă de încărcătură. Aceste liste fac parte integrantă din documentul de însoțire a tranzitului.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), biroul de plecare păstrează declarația de tranzit și acordă liberul de vamă, eliberând principalului obligat documentul de însoțire a tranzitului.

(4) În situația în care se autorizează, documentul de însoțire a tranzitului poate fi tipărit prin sistemul informatic al principalului obligat.

(5) În situația în care dispozițiile acestui capitol fac referire la exemplarele declarației de tranzit care însoțesc transportul, aceste dispoziții se aplică în mod corespunzător documentului de însoțire a tranzitului.

Secțiunea a 4 - a **Formalități pe parcursul transportului**

Art. 281. - Transportul mărfurilor plasate în tranzit se efectuează cu exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit, care sunt înmânate principalului obligat de către biroul de plecare.

Art. 282. - (1) Transportatorul este obligat să adnoteze exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit și să le prezinte, împreună cu transportul, autorității vamale:

a) în caz de rupere a sigiliului pe parcursul transportului dintr-o cauză independentă de voința transportatorului;

b) în caz de transbordare a mărfurilor pe un alt mijloc de transport; această transbordare trebuie să aibă loc sub supravegherea autorității vamale dar aceasta poate aproba efectuarea transbordării și fără supravegherea sa;

c) în caz de pericol iminent ce necesită descărcarea imediată, parțială sau totală a mijlocului de transport;

d) cu ocazia oricărui eveniment, incident sau accident susceptibil de a avea o influență asupra respectării obligațiilor principalului obligat sau ale transportatorului.

(2) În situația în care autoritatea vamală consideră că operațiunea de tranzit poate continua în mod normal decide, dacă este cazul, măsurile necesare și vizează corespunzător exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit.

Secțiunea a 5 - a **Formalități la biroul de destinație**

Art. 283. - (1) Mărfurile și exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit sunt prezentate la biroul de destinație.

(2) Biroul de destinație înregistrează exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit, menționează data sosirii și rezultatul controlului efectuat.

(3) La cererea principalului obligat și pentru a servi drept probă a încheierii regimului, conform art. 286 alin. (2), biroul de destinație vizează un exemplar 5 suplimentar sau o copie a exemplarului 5 al declarației de tranzit pe care înscrie mențiunea „Probă alternativă”.

(4) O operațiune de tranzit poate fi încheiată la alt birou decât cel prevăzut în declarația de tranzit. Acesta devine birou de destinație.

Art. 284. - (1) Biroul de destinație eliberează o recipisă la cererea persoanei care prezintă exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit.

(2) Formularul pe care se stabilește recipisa trebuie să corespundă modelului din anexa nr. 21. Recipisa poate fi întocmită și pe modelul de pe verso-ul exemplarului nr. 5 al declarației de tranzit.

(3) Recipisa trebuie să fie în prealabil completată de către persoana interesată și poate conține, în afara spațiului rezervat biroului de destinație, alte indicații referitoare la transport. Recipisa nu poate servi drept probă a încheierii regimului în sensul art. 286 alin. (3).

Art. 285. - Biroul de destinație returnează exemplarul 5 al declarației de tranzit la biroul de plecare, fără întârziere și în maxim 30 de zile de la încheierea regimului.

Secțiunea a 6- a **Controlul încheierii regimului**

Art. 286. - (1) În absența returnării exemplarului 5 al declarației de tranzit la biroul de plecare, într-un termen de 60 de zile de la data

acceptării declarației de tranzit, biroul de plecare comunică acest lucru principalului obligat, cerându-i să aducă dovada că regimul s-a încheiat.

(2) În situația în care se aplică dispozițiile art. 288 - 291 și biroul de plecare nu a primit mesajul «Aviz de sosire» până la termenul la care mărfurile trebuiau prezentate la biroul de destinație, acesta îl informează pe principalul obligat și îi cere să furnizeze dovezi că regimul s-a încheiat.

(3) O dovadă în sensul celei din alin. (1) o constituie, pentru autoritatea vamală, prezentarea unui document certificat de biroul de destinație, care conține identificarea mărfurilor în cauză și care stabilește că acestea au fost prezentate la biroul de destinație sau, în cazul aplicării art. 314, la destinatarul agreat.

Regimul de tranzit este, de asemenea, considerat încheiat dacă principalul obligat prezintă autorității vamale un document vamal de plasare sub o altă destinație vamală într-o altă țară sau o copie sau fotocopie a acestui document, care conține identificarea mărfurilor în cauză. Copia sau fotocopia trebuie să fie certificată conform cu originalul, fie de către organismul care a emis documentul original, fie de autoritățile din țara în cauză, fie de autoritățile române.

Art. 287. - (1) În situația în care, în termen de 120 de zile de la data acceptării declarației de tranzit, biroul de plecare nu are dovada că regimul s-a încheiat, autoritatea vamală începe imediat procedura de cercetare pentru a obține informațiile necesare pentru încheierea regimului sau, când nu este posibil să stabilească dacă datoria vamală a luat naștere, să identifice debitorul și să stabilească biroul vamal care să înceapă recuperarea drepturilor.

Dacă autoritatea vamală este informată din timp că regimul nu s-a încheiat sau atunci când aceasta consideră necesar, declanșează procedura de cercetare fără întârziere.

În situația în care se aplică prevederile art. 288 - 291, autoritatea vamală începe procedura de cercetare de fiecare dată când nu a primit mesajul „aviz de sosire” imediat după data la care mărfurile trebuiau prezentate la biroul de destinație sau, mesajul „rezultatul controlului” în termen de șase zile de la data primirii mesajului „aviz de sosire”.

(2) Procedura de cercetare se declanșează, de asemenea, atunci când ulterior se constată că dovada de încheiere a regimului a fost falsificată și când recurgerea la această procedură este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor de la alin. (1).

(3) Normele metodologice de derulare a procedurii de cercetare se aprobă de Autoritatea Națională a Vămirilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secțiunea a 7-a
**Dispoziții suplimentare aplicabile în cazul schimbului de date
privind tranzitul, prin intermediul tehnologiei informației
și al rețelelor informatice**

Art. 288. – Dispozițiile prezentei secțiuni nu se aplică procedurilor simplificate, specifice anumitor modalități de transport, prevăzute la art. 292 lit. f).

Art. 289. - La eliberarea mărfurilor, biroul de plecare transmite informații privind operațiunea de tranzit biroului de destinație declarat, utilizând mesajul numit *aviz anticipat de sosire*. Acest mesaj se stabilește pe baza datelor din declarația de tranzit, rectificată dacă este cazul, și completată corespunzător și este conform structurii și caracteristicilor stabilite de autoritatea vamală.

Art. 290. – (1) Biroul de destinație păstrează documentul de însoțire a tranzitului și informează biroul de plecare despre sosirea mărfurilor, cu ajutorul mesajului *aviz de sosire*, în aceeași zi cu prezentarea lor la biroul de destinație. Acest mesaj nu poate servi drept dovadă de încheiere a regimului în sensul art. 286 alin. (3).

(2) Cu excepția situațiilor temeinic justificate, biroul de destinație transmite mesajul *rezultatele controlului* biroului de plecare cel târziu a doua zi lucrătoare de la prezentarea mărfurilor la biroul de destinație.

(3) Mesajele utilizate sunt conforme structurii și caracteristicilor stabilite de autoritatea vamală.

Art. 291. - Verificarea mărfurilor se efectuează pe baza datelor din mesajul *aviz anticipat de sosire*, primit de la biroul de plecare.

CAPITOLUL III
Simplificări

Secțiunea 1

Prevederi generale privind simplificările

Art. 292. - La cererea principalului obligat sau, după caz, a destinatarului autoritatea vamală poate autoriza următoarele simplificări:

- a) utilizarea unei garanții globale sau a unei dispense de garanție;
- b) utilizarea listelor de încărcătură speciale;
- c) utilizarea sigiliilor cu model special;
- d) statutul de expeditor agreat;
- e) statutul de destinatar agreat;

f) aplicarea procedurilor simplificate specifice mărfurilor transportate pe cale ferată sau în containere mari, pe cale aeriană, navală sau prin conducte;

g) aplicarea altor proceduri simplificate, emise de Autoritatea Națională a Vămirilor prin norme metodologice publicate în Monitorul Oficial al României.

Art. 293. - (1) Autorizația prevăzută la art. 292, nu se acordă decât persoanelor care:

a) sunt stabilite în România;

b) folosesc în mod regulat regimul de tranzit sau despre care autoritatea vamală știe că sunt în măsură să îndeplinească obligațiile legate de acest regim sau, atunci când este vorba de simplificarea de la art. 292 lit. e), persoanelor care primesc regulat mărfuri plasate sub regimul de tranzit;

c) nu au comis încălcări grave sau repetate ale reglementărilor vamale sau fiscale.

(2) Pentru a garanta gestionarea corectă a simplificărilor, autorizația se acordă numai când:

a) autoritatea vamală poate să asigure supravegherea și controlul regimului fără un efort administrativ disproporționat față de necesitățile persoanelor în cauză;

b) persoanele dețin evidențe care să permită autorității vamale să efectueze un control eficient.

(3) În situația în care persoana interesată a obținut din partea autorității vamale, statutul de agent economic autorizat prin care beneficiază de simplificările prevăzute de reglementările vamale, criteriile prevăzute în alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. b) sunt considerate ca fiind îndeplinite.

Art. 294. - (1) Cererea de autorizare pentru utilizarea unei simplificări, numită în continuare *cerere* se face în scris și este datată și semnată.

(2) Cererea trebuie să conțină toate elementele care să permită autorității vamale să se asigure asupra respectării condițiilor de utilizare a simplificărilor cerute.

Art. 295. - (1) Cererea se depune la autoritatea vamală.

(2) Autorizația se eliberează sau cererea este respinsă în termen de 90 de zile de la data depunerii acesteia.

Art. 296. - (1) Originalul autorizației, datată și semnată, împreună cu una sau mai multe copii sunt transmise titularului acesteia.

(2) Autorizația precizează condițiile în care sunt utilizate simplificările și stabilește modalitățile de funcționare și control. Autorizația intră în vigoare la data eliberării sale.

(3) În cazul simplificărilor de la art. 292 lit. c) și f), autorizația se prezintă la orice cerere a biroului de plecare.

Art. 297. - (1) Titularul autorizației este obligat să informeze autoritatea vamală despre orice eveniment ce apare după acordarea autorizației și care poate avea vreo incidență asupra menținerii sale sau a conținutului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) se poate revoca sau modifica autorizația. În decizia autorității vamale se indică data de la care aceasta intră în vigoare.

Art. 298. - (1) Autoritatea vamală păstrează cererea și documentele anexate, precum și un exemplar al autorizației eliberate.

(2) În situația în care o cerere este respinsă sau o autorizație este anulată, cererea și, după caz, decizia de respingere a cererii sau de anulare și diferitele documente care le sunt anexate sunt păstrate timp de 5 ani de la sfârșitul anului în cursul căruia cererea a fost respinsă sau autorizația a fost anulată.

Secțiunea a 2-a **Garanția globală și dispensa de garanție.**

Art. 299. - (1) Principalul obligat poate utiliza garanția globală sau dispensa de garanție în limita valorii de referință.

Calculul se efectuează pe baza datoriei vamale care se poate naște pentru fiecare operațiune de tranzit. Dispozițiile privind garanția globală se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale. Când nu sunt disponibile toate datele necesare, nivelul garanției se stabilește la echivalentul în lei al sumei de 7000 euro, exceptând situațiile în care, pe baza informațiilor suplimentare, pe care le deține, autoritatea vamală stabilește un alt nivel.

(2) Suma de referință corespunde cuantumului datoriei ce poate apărea pentru mărfurile plasate de către un principal obligat sub regimul de tranzit pe o perioadă de cel puțin 7 zile.

Ea este stabilită de biroul de garanție împreună cu partea interesată pe baza datelor referitoare la mărfurile transportate în trecut și a unei estimări a volumului operațiunilor de tranzit care trebuie efectuate, care rezultă în special din documentația comercială și contabilă a părții interesate.

La stabilirea sumei de referință, calculul se efectuează în funcție de taxele cele mai ridicate, aferente mărfurilor.

(3) Biroul de garanție revizuieste anual suma de referință, în special în funcție de informațiile obținute de la birourile de plecare și, dacă este cazul, ajustează această sumă.

(4) Principalul obligat trebuie să se asigure că sumele angajate, ținând cont de operațiunile pentru care regimul nu s-a încheiat, nu depășesc suma de referință.

Principalul obligat trebuie să informeze biroul de garanție când suma de referință se dovedește insuficientă pentru a acoperi operațiunile sale de tranzit.

Art. 300. – (1) Suma ce trebuie acoperită de garanția globală este egală cu suma de referință prevăzută la art. 299.

(2) Suma ce trebuie acoperită de garanția globală poate fi redusă:

a) la 50 % din suma de referință, când principalul obligat demonstrează că are o situație financiară solidă și o experiență suficientă de utilizare a regimului de tranzit;

b) la 30% din suma de referință, când principalul obligat demonstrează că are o situație financiară solidă, o experiență suficientă de utilizare a regimului de tranzit și are un nivel ridicat de cooperare cu autoritatea vamală.

(3) Dispensa de garanție poate fi acordată atunci când principalul obligat demonstrează că are o situație financiară solidă, o experiență suficientă de utilizare a regimului de tranzit, că atinge un nivel ridicat de cooperare cu autoritățile competente, își poate gestiona transporturile și că se bucură de o bună capacitate financiară, suficientă pentru a-și îndeplini angajamentele asumate.

(4) Pentru aplicarea dispozițiilor alin. (2) și (3), autoritatea vamală ia în considerare criteriile stabilite în anexa nr. 22.

Art. 301. - (1) Pentru a fi autorizat să furnizeze o garanție globală în cazul mărfurilor care implică un risc ridicat de fraudă, principalul obligat trebuie să demonstreze că:

a) îndeplinește condițiile prevăzute la art. 293;

b) că are o situație financiară solidă;

c) are o experiență suficientă de utilizare a regimului de tranzit;

d) își poate gestiona corect transporturile sau are un nivel ridicat de cooperare cu autoritatea vamală.

(2) Pentru aceste mărfuri, suma ce trebuie acoperită de garanția globală poate fi redusă:

a) la 50 % din suma de referință, atunci când principalul obligat demonstrează că are un nivel ridicat de cooperare cu autoritatea vamală și că își gestionează corect transporturile;

b) la 30% din suma de referință, atunci când principalul obligat demonstrează că are un nivel ridicat de cooperare cu autoritatea vamală, că își gestionează corect transporturile și că se bucură de o bună capacitate financiară, suficientă pentru a-și îndeplini angajamentele asumate.

(3) Pentru aplicarea dispozițiilor alin. (1) și (2), autoritatea vamală ia în considerare criteriile stabilite în anexa nr. 22.

(4) Prevederile alin. (1) – (3) se aplică și în situația în care se solicită autorizația pentru utilizarea garanției globale atât pentru mărfurile care implică un risc ridicat de fraudă, cât și pentru celelalte tipuri de mărfuri, sub acoperirea aceluiași certificat de garanție globală.

(5) Dispozițiile de aplicare referitoare la interzicerea temporară a utilizării garanției globale reduse sau a garanției globale, așa cum se menționează la art. 116 alin. (6) și (7) din Codul vamal, sunt stabilite în anexa nr. 23.

Art. 302. – (1) Garanția globală este furnizată de un garant.

Aceasta trebuie să facă obiectul unui act de garanție conform modelului din anexa nr. 24.

(2) Dispozițiile art. 270 se aplică în mod corespunzător.

Art. 303. – (1) Pe baza autorizației, autoritatea vamală eliberează principalului obligat unul sau mai multe certificate de garanție globală sau de dispensa de garanție, denumite în continuare certificate, întocmite conform modelului din anexa nr. 25 a) sau, după caz, anexa nr. 25 b) și completate în conformitate cu anexa nr. 25 c), care îi permit principalului obligat să facă dovada unei garanții globale sau a unei dispense de garanție.

(2) Certificatul trebuie să fie prezentat la biroul de plecare. Datele despre certificat vor fi înscrise în declarația de tranzit.

Cu toate acestea, când sunt comunicate date cu privire la garanție între biroul de garanție și biroul de plecare folosind tehnologia informatică și rețelele de calculatoare, nu se prezintă nici un certificat la biroul de plecare.

(3) Perioada de valabilitate a unui certificat nu poate depăși doi ani. Această durată poate fi prelungită de către biroul de garanție o singură dată, pentru maxim doi ani.

Art. 304. - (1) În cazul anulării și rezilierii garanției globale, dispozițiile art. 272 se aplică în mod corespunzător.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a anulării de către autoritatea vamală a autorizației de garanție globală, a dispensei de garanție sau a revocării deciziei prin care biroul de garanție a acceptat angajamentul de garanție ori al rezilierii angajamentului său de către garant, certificatele emise anterior nu mai pot fi utilizate pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit și se restituie imediat biroului de garanție de către principalul obligat.

(3) Biroul de garanție comunică elementele de identificare a certificatelor în curs de valabilitate care nu au fost restituite.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică și certificatelor care au fost declarate furate, pierdute sau falsificate.

Secțiunea a 3 –a

Liste de încărcătură speciale și sigilii cu model special

Art. 305. – (1) Autoritatea vamală poate autoriza principalul obligat să utilizeze, ca liste de încărcătură, anumite liste care nu corespund tuturor condițiilor din anexele nr. 14 a) și 14 b).

Utilizarea acestor liste nu poate fi autorizată decât:

a) dacă sunt emise de agenți economici ale căror documente sunt întocmite pe baza unui sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor;

b) dacă sunt întocmite și completate în așa fel încât să poată fi examinate fără dificultate de către autoritatea vamală;

c) dacă menționează, pentru fiecare articol, informațiile cerute în conformitate cu anexa nr. 14.

(2) Poate fi autorizată și utilizarea ca liste de încărcătură conform prevederilor alin. (1), a listelor descriptive care se întocmesc în scopul îndeplinirii formalităților de expediție sau de export, chiar dacă aceste liste sunt emise de agenți economici ale căror documente nu sunt întocmite pe baza unui sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor.

(3) Agenții economici ale căror documente sunt întocmite prin procedee informatice și care, conform prevederilor alin. (1) și (2), sunt deja autorizați să folosească liste de un model special, pot fi autorizați să folosească aceste liste și pentru operațiunile de tranzit cu un singur fel de marfă, în măsura în care această facilitare se dovedește necesară, ținând cont de programele informatice ale agenților economici în cauză.

Art. 306. – (1) Autoritatea vamală poate autoriza principalul obligat să utilizeze sigilii cu model special pentru mijloacele de transport sau pentru colete cu condiția ca aceste sigilii să fie admise de autoritatea vamală și să corespundă caracteristicilor din anexa nr. 26.

(2) Principalul obligat indică în caseta „D. Controlat la biroul de plecare” a declarației de tranzit, referitor la rubrica „sigilii aplicate” felul, numărul și mărcile sigiliilor aplicate.

(3) Principalul obligat aplică sigiliile cel mai târziu în momentul acordării liberului de vamă.

Secțiunea a 4-a **Statutul de expeditor și destinatar agreeat**

Art. 307. – Autoritatea vamală poate acorda statutul de expeditor agreeat oricărei persoane care intenționează să efectueze operațiuni de tranzit fără a prezenta biroului de plecare mărfurile și declarația de tranzit ale cărui obiect o constituie aceste mărfuri.

Această simplificare nu este acordată decât persoanelor care beneficiază de o garanție globală sau de o dispensă de garanție.

Art. 308. – În autorizație se menționează:

a) biroul sau birourile de plecare unde se efectuează operațiunile de tranzit în cauză;

b) termenul și modalitățile în care expeditorul agreeat informează biroul de plecare despre operațiunile de tranzit care urmează a fi efectuate, pentru a-i permite acestuia să procedeze la un eventual control, înainte de plecarea mărfurilor;

c) măsurile de identificare ce se vor lua. În acest scop, autoritatea vamală poate prevedea ca mijloacele de transport sau coletele să aibă sigilii de un model special admis de autoritatea vamală, care să corespundă caracteristicilor stabilite în anexa nr. 26 și să fie aplicate de expeditorul agreeat;

d) categoriile sau transporturile de mărfuri excluse.

Art. 309. - (1) Autorizația stabilește că rubrica „C. Birou de plecare” a formularelor declarației de tranzit trebuie să conțină în prealabil ștampila biroului de plecare și semnătura funcționarului din biroul respectiv sau să fie ștampilată de expeditorul agreeat cu o ștampilă specială, admisă de autoritatea vamală și conformă cu modelul din anexa nr. 11. Amprenta acestei ștampile poate fi pretipărită pe formulare când această tipărire este încredințată unei tipografii agreeate în acest scop, potrivit Normelor de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu.

Expeditorul agreeat completează această rubrică, indicând data expedierii mărfurilor și atribuie declarației de tranzit un număr, în conformitate cu regulile prevăzute în acest scop în autorizație.

(2) Autoritatea vamală poate stabili ca formularele să aibă un semn distinctiv pentru a putea fi deosebite.

Art. 310. – (1) Expeditorul agreeat este obligat să ia toate măsurile necesare pentru a asigura protecția ștampilelor speciale sau a formularelor ce conțin ștampila biroului de plecare sau o ștampilă specială și să informeze autoritatea vamală despre măsurile de securitate aplicate.

(2) În cazul în care o persoană folosește în mod abuziv formularele ștampilate anterior cu ștampila biroului de plecare sau cu ștampila specială, expeditorul agreeat răspunde de plata drepturilor de import devenite exigibile, aferente mărfurilor transportate însoțite de aceste formulare, cu excepția cazurilor în care demonstrează autorității vamale că a luat măsurile prevăzute în alin. (1). Această dispoziție, nu înlătură, dacă este cazul, răspunderea penală.

Art. 311. – (1) Cel mai târziu în momentul expedierii mărfurilor, expeditorul agreeat completează declarația de tranzit indicând în rubrica „D. Controlat de biroul de plecare”, termenul fixat, conform art. 278, în care mărfurile trebuie să fie prezentate la biroul de destinație, măsurile de identificare aplicate și mențiunea „Expeditor agreeat”.

(2) În situația în care autoritatea vamală controlează la plecare o trimitere, aceasta înscrie mențiunile corespunzătoare în rubrica „D. Controlat de biroul de plecare” a declarației de tranzit.

(3) După expediere, exemplarul 1 al declarației de tranzit este trimis fără întârziere biroului de plecare. Autoritatea vamală poate să prevadă în autorizație, ca exemplarul 1 să fie trimis biroului de plecare imediat după ce s-a întocmit declarația de tranzit. Celelalte exemplare însoțesc mărfurile.

Art. 312. – (1) Expeditorul agreeat poate fi autorizat să nu aplice semnătura pe declarațiile de tranzit care au ștampila specială prevăzută în anexa nr. 11 și care sunt întocmite cu ajutorul unui sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor. Această autorizație poate fi acordată cu condiția ca expeditorul agreeat să fi depus în prealabil autorității vamale un angajament scris prin care să se recunoască drept principal obligat al tuturor operațiunilor de tranzit efectuate sub acoperirea declarațiilor de tranzit ce conțin ștampilă specială.

(2) Declarațiile de tranzit întocmite conform dispozițiilor alin. (1) trebuie să conțină, în rubrica rezervată semnăturii principalului obligat, mențiunea : „Scutit de semnătură”.

Art. 313. - (1) În situația în care declarația de tranzit este depusă la un birou de plecare care aplică dispozițiile Capitolului II, Secțiunea a 7 -a o persoană poate primi statutul de expeditor agreeat dacă îndeplinește condițiile prevăzute în art. 293 - 307, prezintă declarația de tranzit și comunică cu autoritatea vamală folosind procedee informatice.

(2) Expeditorul agreeat prezintă, înainte de acordarea liberului de vamă al mărfurilor, o declarație de tranzit la biroul de plecare.

(3) Autorizația stabilește termenul în care expeditorul agreează să prezinte o declarație de tranzit pentru ca autoritatea vamală să poată face, dacă este cazul, controlul mărfurilor înainte de acordarea liberului de vamă.

Art. 314. – (1) Orice persoană care intenționează să primească în spațiile sale sau în alte locuri stabilite, mărfuri plasate în regim de tranzit, fără să prezinte mărfurile și exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit la biroul de destinație, poate să fie autorizată în calitate de destinatar agreeat.

(2) Principalul obligat a îndeplinit obligațiile care îi revin conform dispozițiilor art. 115 alin. (1) lit. a) din Codul vamal și regimul de tranzit este considerat încheiat când, în termenul stabilit, exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit care au însoțit transportul și mărfurile intacte sunt aduse destinatarului agreeat în spațiile sau în locurile stabilite în autorizație, cu respectarea măsurilor de identificare luate.

(3) La cererea transportatorului, destinatarul agreeat eliberează recipisa prevăzută la art. 284. Această dispoziție se aplică în mod corespunzător pentru fiecare transport care îi este prezentat în condițiile prevăzute la alin. (2).

Art. 315. - (1) În autorizația de destinatar agreeat se stabilesc:

a) biroul sau birourile de destinație competente pentru mărfurile pe care le primește destinatarul agreeat;

b) termenul și modalitățile în care destinatarul agreeat informează biroul de destinație de sosirea mărfurilor, pentru a-i permite acestuia să facă, dacă este cazul, controlul la sosirea mărfurilor;

c) categoriile sau transporturile de marfă excluse.

(2) Autoritatea vamală stabilește în autorizație dacă destinatarul agreeat poate dispune de marfă imediat ce aceasta a sosit, fără intervenția biroului de destinație.

Art. 316. - (1) În situația în care mărfurile sosesc în spațiile sale sau în locurile precizate în autorizație, destinatarul agreeat este obligat:

a) să anunțe imediat biroul de destinație, în conformitate cu procedura prevăzută în autorizație, de eventualele lipsuri, excedente, substituiri sau alte nereguli, cum ar fi sigiliile violate;

b) să trimită fără întârziere biroului de destinație exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit care au însoțit mărfurile, indicând, cu excepția cazurilor în care datele sunt comunicate prin intermediul sistemului de prelucrare electronică sau automată a datelor, data sosirii și starea sigiliilor aplicate.

(2) Biroul de destinație înscrie pe exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit mențiunile prevăzute la art. 283.

Art. 317. - (1) În situația în care biroul de destinație aplică dispozițiile Capitolului II, Secțiunea a 7-a din prezentul Titlu, o persoană poate primi statutul de destinatar agreeat dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 293 și comunică cu autoritatea vamală folosind procedee informatice.

(2) Destinatarul agreeat informează biroul de destinație în legătură cu sosirea mărfurilor înainte de descărcarea acestora.

(3) În autorizație se stabilește, în mod distinct, cum și când primește destinatarul agreeat datele din *Avizul anticipat de sosire* de la biroul de destinație, în scopul aplicării în mod corespunzător, a prevederilor art. 291.

Secțiunea a 5-a

Proceduri simplificate pentru mărfurile transportate pe calea ferată sau cu ajutorul containerelor mari

A. Prevederi generale aplicabile transportului pe calea ferată.

Art. 318. - Dispozițiile art. 281 nu se aplică pentru mărfurile transportate pe calea ferată.

Art. 319. - Formalitățile aferente regimului de tranzit sunt simplificate, conform dispozițiilor art. 320 – 330, 345 și 346 pentru transporturile de mărfuri efectuate de societățile de cale ferată sub acoperirea unei *scrisori de trăsură – contract internațional pentru transportul mărfurilor pe cale ferată și colete expres*, denumită în continuare *scrisoare de trăsură CIM*.

Art. 320. - Scrisoarea de trăsură CIM este asimilată cu o declarație de tranzit și produce aceleași efecte juridice.

Art. 321. - Societatea de cale ferată ține documentele sale la dispoziția autorității vamale pentru ca aceasta să poată face un control.

Art. 322. - Societatea de cale ferată, care acceptă la transport marfa însoțită de o scrisoare de trăsură CIM cu valoare de declarație de tranzit, devine pentru această operațiune principal obligat.

Art. 323. - (1) Societățile de cale ferată se asigură că transporturile efectuate sub regimul de tranzit, cu procedură simplificată, sunt identificabile prin utilizarea unor etichete care conțin o pictogramă al cărei model este prevăzut în anexa nr. 27.

(2) Etichetele se aplică pe scrisoarea de trăsură CIM și pe vagon, dacă acesta conține o încărcătură completă, sau după caz, pe colet sau colete.

(3) Eticheta prevăzută la alin. (1) poate fi înlocuită prin aplicarea unei ștampile în cerneală verde care să reproducă pictograma prevăzută în anexa nr. 27.

Art. 324. - (1) În cazul modificării contractului de transport care are drept efect încheierea în interiorul țării a unui transport care trebuia să se încheie în exterior sau încheierea în exteriorul țării a unui transport care trebuia să se încheie în interior, societățile de cale ferată nu pot să treacă la modificarea contractului decât cu acordul prealabil al biroului de plecare.

(2) În toate celelalte cazuri, societățile de cale ferată pot modifica contractul și informează imediat biroul de plecare de modificarea intervenită.

Art. 325. - (1) În situația în care mărfurile circulă cu plecare din România având ca destinație o altă țară, biroul de plecare aplică, în mod vizibil, în rubrica rezervată autorității vamale, pe exemplarele 1-3 a scrisorii de trăsură CIM, sigla „T1”, dacă mărfurile circulă sub procedură T1. Biroul de plecare aplică ștampila pe exemplarele scrisorii de trăsură și le transmite căii ferate.

(2) Mărfurile al căror transport începe într-o altă țară sunt considerate pe teritoriul vamal al României ca circulând sub procedura T1. Pentru mărfurile care circulă sub procedură T1, sigla T1 nu se aplică pe documentul respectiv.

(3) Autoritatea vamală poate să prevadă că mărfurile care circulă sub procedura T1 pot fi transportate sub procedura T1 fără ca scrisoarea de trăsură CIM să fie prezentată la biroul de plecare.

(4) În ceea ce privește mărfurile prevăzute la alin. (1) și (2) biroul de care aparține gara de destinație își asumă rol de birou de destinație. Atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație sau sunt plasate sub un alt regim într-o gară intermediară, biroul de care aparține această gară își asumă rolul de birou de destinație.

Art. 326. - Ca regulă generală și ținând cont de măsurile de identificare aplicate de societățile de cale ferată, biroul de plecare nu sigilează mijloacele de transport sau coletele.

Art. 327. - (1) În cazurile prevăzute la art. 325 alin. (1), societatea de cale ferată transmite biroului de destinație exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM.

(2) Biroul de destinație restituie, fără întârziere, societății de cale ferată exemplarul 2 vizat și păstrează exemplarul 3.

Art. 328. - (1) În situația în care un transport începe în interiorul țării și urmează să se termine în exteriorul său, se aplică dispozițiile art. 325 și 326.

(2) Biroul vamal căruia îi corespunde gara de frontieră prin care transportul părăsește teritoriul țării își asumă rol de birou de destinație.

(3) Nu se îndeplinește nici o formalitate de tranzit la biroul de destinație.

Art. 329. - (1) În situația în care un transport începe în exteriorul țării și trebuie să se termine în interiorul său, biroul vamal de care aparține gara de frontieră prin care transportul intră pe teritoriul țării își asumă rolul de birou de plecare și nu se îndeplinește nici o formalitate de tranzit la acest birou.

(2) Biroul vamal căruia îi corespunde gara de destinație își asumă rol de birou de destinație. Formalitățile prevăzute la art. 327 se îndeplinesc la biroul de destinație.

(3) În situația în care mărfurile sunt puse în liberă circulație sau sunt plasate sub un alt regim vamal într-o gară intermediară, biroul de care aparține această gară își asumă rolul de birou de destinație. Acest birou vamal ștampilează corespunzător exemplarele 2 și 3 și o copie a exemplarului 3 ale scrisorii de trăsură CIM, transmise de compania de cale ferată și înscrie pe ele mențiunea *vămuit*.

Acest birou returnează imediat exemplarele 2 și 3 companiei de cale ferată, după ce le-a ștampilat corespunzător și reține copia exemplarului 3.

(4) Procedura prevăzută la alin. (3) nu se aplică produselor supuse accizelor.

(5) În situația prevăzută la alin. (3), biroul vamal de destinație poate solicita un control ulterior asupra mențiunilor înscrise pe exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM de biroul vamal de care aparține gara intermediară.

Art. 330. - Când un transport începe și trebuie să se termine în exteriorul țării birourile vamale care își asumă rolul de birou de plecare și cel de birou de destinație, sunt cele prevăzute la art. 328 alin. (2) și art. 329 alin. (1). În aceste cazuri la birourile de plecare și de destinație nu se îndeplinește nici o formalitate de tranzit.

B. Dispoziții privind mărfurile transportate în containere mari.

Art. 331. - În cazul în care se aplică regimul de tranzit, formalitățile aferente acestui regim se simplifică conform prevederilor art. 332 – 346 pentru mărfurile transportate de către companiile de căi ferate în containere mari care folosesc întreprinderi de transport ca intermediari, în baza buletinului de expediere denumit în sensul prezentului titlu „buletin de expediere TR”. Astfel de operațiuni pot include expedierea de loturi prin intermediul altor modalități de transport decât calea ferată, către stația de cale ferată de plecare și de la stația de cale ferată de destinație până la locul de descărcare.

Art. 332. - În scopul aplicării art. 331 - 346 prin termenii de mai jos se înțelege:

(1) *Întreprindere de transport* - o întreprindere constituită de companiile de cale ferată ca entitate distinctă; o astfel de întreprindere este

constituită în scopul transportării de mărfuri cu ajutorul unor containere mari sub acoperirea buletinelor de expediere TR.

(2) *Container mare* - un container care:

a) este proiectat astfel încât să poată fi sigilat, în cazul în care dispozițiile art. 340 prevăd acest lucru;

b) are dimensiunile astfel încât suprafața cuprinsă între cele patru unghiuri externe să nu fie mai mică de 7 m².

(3) *Buletin de expediere TR* - documentul care cuprinde contractul de transport prin care întreprinderea de transport organizează transportul unuia sau mai multor containere de la un expeditor către un destinatar prin transport internațional. Buletinul de expediere TR are un număr de serie cu ajutorul căruia poate fi identificat. Acest număr de serie este alcătuit din opt cifre precedate de literele TR.

Buletinul de expediere TR este alcătuit din următoarele exemplare, în ordinea numerotării lor:

- a) 1: exemplar pentru sediul central al întreprinderii de transport;
- b) 2: exemplar pentru reprezentantul național al întreprinderii de transport la stația de destinație;
- c) 3A: exemplar pentru vamă;
- d) 3B: exemplar pentru destinatar;
- e) 4: exemplar pentru sediul central al întreprinderii de transport;
- f) 5: exemplar pentru reprezentantul național al întreprinderii de transport la stația de plecare;
- g) 6: exemplar pentru expeditor.

Cu excepția exemplarului prevăzut la lit. c), fiecare filă a buletinului de expediere TR prezintă o bandă verde lată de aproximativ 4 centimetri de-a lungul marginii din dreapta.

(4) *Lista de containere mari* denumită în continuare *listă*: documentul anexat unui buletin de expediere TR, din care face parte integrantă, care servește pentru a descrie expediția mai multor containere mari de la o singură stație de plecare către o singură stație de destinație, stații la care se desfășoară formalități vamale.

Lista se întocmește în același număr de exemplare ca și buletinul de expediere TR la care se referă.

Numărul de liste se înscrie în colțul din dreapta sus al buletinului de expediere TR rezervat în acest scop.

De asemenea, numărul de serie al buletinului de expediere relevant se înscrie în colțul din dreapta sus al fiecărei liste.

(5) *Cea mai apropiată stație de cale ferată corespunzătoare* - reprezintă o stație de cale ferată sau terminalul cel mai apropiat de punctul de încărcare sau descărcare, echipat să lucreze cu containere mari așa cum sunt definite la alin. (2).

Art. 333. - Buletinul de expediere TR folosit de către întreprinderea de transport este asimilat cu declarația de tranzit și produce aceleași efecte juridice.

Art. 334. - (1) Întreprinderea de transport pune la dispoziția autorității vamale în scopul verificării, prin intermediul reprezentantului său național, evidențele deținute la biroul sau birourile sale contabile sau la cele ale reprezentantului său național.

(2) La solicitarea autorității vamale, întreprinderea de transport sau reprezentantul său național comunică acesteia imediat orice documente, evidențe contabile sau informații referitoare la operațiunile de transport desfășurate sau în curs de desfășurare pe care autoritățile consideră că trebuie să le analizeze.

(3) În cazul în care, conform prevederilor art. 333, buletinele de expediere TR se tratează ca echivalente cu declarațiile de tranzit, întreprinderea de transport sau reprezentantul său național:

a) informează biroul vamal de destinație în legătură cu orice buletin de expediere al cărui exemplar 1 i-a fost trimis fără viza autorității vamale;

b) informează biroul vamal de plecare în legătură cu orice buletin de expediere TR a cărui exemplar 1 nu i-a fost restituit și în legătură cu care nu poate stabili dacă transportul a fost corect prezentat biroului vamal de destinație sau dacă a părăsit teritoriul țării către o altă țară, conform prevederilor art. 342.

Art. 335. - În cazul operațiunilor de transport prevăzute la art. 331 și acceptate de către întreprinderea de transport în România, compania de cale ferată devine principal obligat.

Art. 336. - Dacă trebuie desfășurate formalități vamale în timpul transportului prin alte mijloace decât cel pe calea ferată, către stația de plecare sau de la stația de destinație, atunci fiecare buletin de expediere TR acoperă un singur container mare.

Art. 337. - (1) Întreprinderea de transport asigură condițiile necesare ca operațiunile de transport desfășurate sub regim de tranzit să fie identificate prin etichete prevăzute cu pictograme al căror model este prevăzut în anexa nr. 27. Eticheta se aplică pe buletinul de expediere TR și pe containerul mare sau containerele respective.

(2) Eticheta prevăzută la alin. (1) poate fi înlocuită prin aplicarea unei ștampile, cu cerneală verde, care reproduce pictograma prevăzută în anexa nr. 27.

Art. 338. - (1) În cazul în care contractul de transport se modifică astfel încât operațiunea de transport care urma să se încheie în afara teritoriului vamal al României se încheie în interiorul acesteia sau operațiunea de transport care urma să se încheie în interiorul teritoriului vamal al României se încheie în afara sa, întreprinderea de transport nu execută contractul modificat fără acordul prealabil al biroului de plecare.

(2) În alte cazuri, întreprinderea de transport poate executa contractul modificat și informează imediat biroul de plecare în legătură cu orice modificare făcută.

Art. 339. - (1) În situația în care mărfurile circulă cu plecare din România având ca destinație o altă țară, buletinul de expediere TR se prezintă la biroul de plecare.

(2) Biroul de plecare menționează în rubrica rezervată vămii de pe exemplarele 2, 3A și 3B ale buletinului de expediere sigla *T1*.

(3) Toate exemplarele buletinului de expediere se restituie persoanei interesate.

(4) În scopul verificării prevăzute la art. 334, întreprinderea de transport din țara de destinație pune la dispoziția autorității vamale toate buletinele de expediere TR pentru operațiunile de transport în conformitate cu dispozițiile stabilite prin acordul reciproc cu această autoritate.

(5) În cazul prevăzut la alin. (1) buletinul de expediere se prezintă la biroul de destinație la care sunt declarate mărfurile pentru punere în liberă circulație sau pentru plasare sub un alt regim vamal.

Art. 340. - Identificarea mărfurilor se asigură conform art. 279. Cu toate acestea, în mod normal, biroul de plecare nu sigilează containerele mari în cazul în care măsurile de identificare se iau de către companiile de cale ferată. Dacă se aplică sigilii, acest lucru se înscrie în spațiul rezervat vămii pe exemplarele 3A și 3B ale buletinului de expediere TR.

Art. 341. - (1) În cazul în care mărfurile fac obiectul prevederilor art. 339 alin. (5), întreprinderea de transport prezintă biroului de destinație exemplarele 1, 2 și 3A ale buletinului de expediere.

(2) Biroul de destinație vizează exemplarele 1 și 2, le returnează întreprinderii de transport și reține exemplarul 3A.

Art. 342. - (1) În situația în care o operațiune începe pe teritoriul vamal al României și urmează a se încheia în afara acestuia, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 339 și art. 340.

(2) Biroul vamal căruia îi aparține stația de frontieră prin care mărfurile părăsesc teritoriul vamal al României este considerat birou de destinație.

(3) La biroul de destinație nu se îndeplinește nici o formalitate de tranzit.

Art. 343. - (1) În cazul în care o operațiune de transport începe în afara teritoriului vamal al României și urmează a se încheia în interiorul țării, biroul vamal căruia îi aparține stația de frontieră prin care mărfurile intră în țară devine birou de plecare. Nici o formalitate de tranzit nu este necesară la biroul de plecare.

(2) Biroul vamal căruia i se prezintă mărfurile servește drept birou de destinație.

Formalitățile prevăzute la art. 341 se efectuează la biroul de destinație.

(3) În cazul în care mărfurile sunt puse în liberă circulație sau sunt introduse sub un alt regim vamal la o stație intermediară, biroul vamal de care aparține această stație acționează ca birou de destinație. Acest birou vamal ștampilează exemplarele 1, 2 și 3A ale buletinului de expediere TR prezentate de întreprinderea de transport și le vizează cu mențiunea „vămuit”.

Acest birou înapoiază fără întârziere exemplarele 1 și 2 întreprinderii de transport după ce le-a ștampilat și reține exemplarul 3A.

(4) Prevederile art. 329 alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 344. - (1) În cazul în care o operațiune de transport începe și urmează a se încheia în afara teritoriului vamal al României, birourile vamale care urmează a servi drept birou de plecare și birou de destinație sunt cele prevăzute la art. 343 alin. (1) și respectiv art. 342 alin. (2).

(2) La birourile de plecare și de destinație nu este necesară îndeplinirea vreunei formalități de tranzit.

C. Alte dispoziții.

Art. 345. - (1) Dispozițiile art. 274 și 305 se aplică oricărei liste de încărcătura care însoțește scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR. Numărul acestor liste se înscrie în rubrica rezervată datelor de identificare a documentelor de însoțire de pe scrisoarea de trăsură CIM sau, după caz, de pe buletinul de expediere TR.

De asemenea, lista de încărcătură include numărul vagonului la care se referă scrisoarea de trăsură CIM sau, după caz, numărul containerului în care se află mărfurile.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) și în scopul aplicării procedurilor prevăzute la art. 319 - 346, listele de încărcătură care însoțesc scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR sunt parte integrantă a acestora și produc aceleași efecte juridice.

Originalul listelor de încărcătură se ștampilează de stația de expediție.

D. Domeniul de aplicare al procedurilor normale și al procedurilor simplificate.

Art. 346. - (1) În cazurile în care este aplicabil regimul de tranzit, dispozițiile art. 318 - 345 nu exclud posibilitatea aplicării procedurilor prevăzute la art. 265-284, 288-291 și 305, iar dispozițiile art. 321 și 323 sau 334 și 337 rămân în continuare aplicabile.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) se face o referire la documentul de tranzit folosit în rubrica rezervată pentru datele de identificare ale documentelor însoțitoare la data când se întocmește scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR. Mențiunea cuprinde tipul de document, biroul emitent și numărul de înregistrare al fiecărui document folosit.

De asemenea, exemplarul 2 al scrisorii de trăsură CIM sau exemplarele 1 și 2 ale buletinului de expediere TR se certifică de către compania de cale ferată care are în subordine ultima stație participantă la operațiunea de tranzit. Această companie certifică documentul după ce stabilește că transportul mărfurilor se efectuează pe baza documentului sau documentelor de tranzit specificat.

(3) În cazul în care operațiunea de tranzit se desfășoară pe baza unui buletin de expediere TR conform art. 331 - 344, scrisoarea de trăsură CIM folosită pentru operațiune se exclude din domeniul de aplicare al alin. (1) și (2) și al art. 319 - 330. Scrisoarea de trăsură CIM conține, în această situație, o mențiune clară referitoare la buletinul de expediere TR în rubrica rezervată datelor de identificare ale documentelor însoțitoare. Această mențiune cuprinde formularea „Buletin de expediere TR” urmată de numărul de ordine.

Art. 347. - (1) În situația în care nu este necesară prezentarea declarației de tranzit la biroul de plecare, în cazul mărfurilor destinate a fi expediate sub acoperirea unei scrisori de trăsură CIM sau a unui buletin de expediere TR conform dispozițiilor prevăzute la art. 319-346, autoritatea vamală stabilește măsurile necesare pentru a se asigura că exemplarele 1 - 3 ale scrisorii de trăsură CIM sau exemplarele 1 - 3A și 3B ale buletinului de expediere TR poartă sigla „T1”.

(2) În situația în care mărfurile transportate conform dispozițiilor art. 319-346 sunt destinate unui destinatar agreat, autoritatea vamală poate să prevadă ca, prin exceptare de la art. 314 alin. (2) și 316, alin. (1), lit. b), exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM sau exemplarele 1, 2

și 3A ale buletinului de expediere TR să fie transmise direct biroului de destinație de către societatea de cale ferată sau întreprinderea de transport.

Secțiunea a 6-a **Proceduri simplificate pentru transportul aerian**

Art. 348. - (1) O companie aeriană poate fi autorizată să utilizeze manifestul aerian ca declarație de tranzit, dacă conținutul acestui manifest corespunde cu modelul din apendicele 3 al anexei 9 la Convenția privind Aviația Civilă Internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, la care România a aderat prin Decretul nr. 194/1965, publicat în Buletinul Oficial al României nr. 14 din 24 aprilie 1965.

Forma manifestului, aeroporturile de plecare și de destinație ale operațiunilor de tranzit se înscriu în autorizație.

(2) Manifestul conține o mențiune datată și semnată de compania aeriană, care să îl identifice prin sigla „T1”, dacă mărfurile circulă sub procedura T1.

(3) În manifest se mai înscriu denumirea companiei aeriene care transportă mărfurile, numărul și data zborului, denumirea aeroportului de încărcare - aeroport de plecare și de descărcare - aeroport de destinație.

Pentru fiecare transport, manifestul va menționa și:

- a) numărul scrisorii de transport aerian;
- b) numărul coletelor;
- c) descrierea mărfurilor după denumirea lor comercială uzuală care conține enunțurile necesare pentru identificarea lor;
- d) greutatea brută.

În cazul grupajului de mărfuri, descrierea lor este înlocuită, dacă este cazul, prin mențiunea *Consolidare*, eventual sub o formă abreviată. În acest caz, scrisorile de transport aerian care se raportează la transporturile cuprinse pe manifest trebuie să conțină denumirea comercială uzuală a mărfurilor incluzând toate detaliile necesare identificării lor.

(4) Manifestul se prezintă în cel puțin două exemplare autorității vamale din aeroportul de plecare, care păstrează un exemplar.

Autoritatea vamală poate cere, în scopul unui control, toate scrisorile de transport aerian referitoare la transporturile înscrise pe manifeste.

(5) O copie a manifestului se prezintă autorității vamale din aeroportul de destinație, care o păstrează.

(6) Lunar, după certificarea listei, autoritatea vamală din aeroportul de destinație transmite autorității vamale din aeroportul de plecare, lista

întocmită de companiile aeriene cu manifestele care i-au fost prezentate în cursul lunii precedente. Descrierea fiecărui manifest în această listă se face cu ajutorul următoarelor date:

- a) numărul de referință al manifestului;
- b) sigla care îl identifică drept declarație de tranzit, conform alin. (3);
- c) numele, eventual abreviat, al companiei aeriene care a transportat mărfurile;
- d) numărul zborului;
- e) data zborului.

Autorizația poate să prevadă ca datele prevăzute la paragraful întâi al acestui alineat să poată fi transmise de companiile aeriene.

În cazul constatării de nereguli față de înscrisurile din manifestele ce figurează în această listă, autoritatea vamală din aeroportul de destinație informează autoritatea vamală din aeroportul de plecare, ca și autoritatea care a eliberat autorizația, referindu-se, în special, la scrisorile de transport aerian, corespunzătoare mărfurilor care au dat naștere acestor constatări.

Secțiunea a 7 – a

Proceduri simplificate pentru mărfurile transportate pe cale navală și pentru mărfurile transportate prin conducte

Art. 349. - În situația în care se aplică art. 350 nu trebuie constituită o garanție.

Art. 350. - (1) O companie navală poate fi autorizată să utilizeze ca declarație de tranzit manifestul privind mărfurile.

(2) Forma manifestului, precum și portul de plecare și de destinație al operațiunilor de tranzit se precizează în autorizație.

O copie, certificată conform, a autorizației se comunică de compania navală autorității vamale din fiecare port în cauză.

(3) Manifestul trebuie să aibă o mențiune datată și semnată de către compania aeriană, care să-l identifice prin sigla *T1* dacă mărfurile sunt plasate sub regim de tranzit.

(4) Manifestul conține, de asemenea, următoarele informații:

- a) numele și adresa completă a companiei navale care transportă mărfurile;
- b) identitatea navei;
- c) locul de încărcare;

d) locul de descărcare.

El indică de asemenea pentru fiecare transport:

a) referința la conosament;

b) numărul, felul, mărcile și numerele coletelor;

c) descrierea mărfurilor în funcție de denumirea comercială obișnuită care să includă datele necesare identificării lor;

d) greutatea brută în kilograme;

e) dacă este necesar, numerele containerelor.

(5) Manifestul trebuie să fie prezentat în cel puțin două exemplare biroului vamal din portul de plecare, care păstrează un exemplar.

(6) Un exemplar din manifest trebuie prezentat biroului vamal din portul de destinație.

(7) Biroul vamal din fiecare port de destinație transmite lunar către biroul vamal ale fiecărui port de plecare, după certificare, o listă întocmită de companiile navale cu manifestele care le-au fost prezentate în cursul lunii precedente.

Descrierea fiecărui manifest din această listă cuprinde următoarele informații:

a) numărul de referință al manifestului;

b) numele companiei navale care a transportat mărfurile;

c) data transportului naval.

Autorizația poate, de asemenea, să prevadă ca informațiile prevăzute în alineatul precedent, să fie transmise direct de către companiile navale.

În situația în care se constată nereguli în legătură cu informațiile conținute de manifestele care apar pe lista respectivă, biroul vamal din portul de destinație informează biroul vamal din portul de plecare în legătură cu aceasta, precum și autoritatea care a eliberat autorizația, referindu-se în special la conosamentele pentru mărfurile care fac obiectul constatării respective.

Art. 351. (1) În cazul în care regimul de tranzit este utilizat pentru transporturile de mărfuri prin conducte, formalitățile aferente acestui regim sunt adaptate conform dispozițiilor alin. (2) – (5).

(2) Mărfurile transportate prin conducte se consideră a fi plasate sub regimul de tranzit:

a) imediat după intrarea lor pe teritoriul vamal al României, dacă este vorba de mărfuri care intră prin conducte pe acest teritoriu;

b) imediat după intrarea lor în conducte, dacă este vorba de mărfuri care se află deja pe teritoriul vamal al României.

Dacă este necesar, statutul românesc al acestor mărfuri trebuie să fie stabilit conform dispozițiilor art. 246- 261.

(3) Pentru mărfurile prevăzute la alin. (2), operatorul conductei prin care mărfurile pătrund pe teritoriul României sau operatorul conductei de unde începe transportul, devine principalul obligat.

(4) Pentru aplicarea art. 115 alin. (2) din Codul Vamal, operatorul conductei prin care circulă mărfurile, este considerat transportator.

(5) Regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile transportate prin conducte ajung în instalațiile destinatarilor lor sau în rețeaua de distribuție a destinatarului și sunt înregistrate în evidențele contabile ale acestuia.

(6) Societățile care se ocupă de transportul mărfurilor pun documentele lor la dispoziția autorităților competente pentru orice control necesar a fi efectuat în cadrul operațiunilor de tranzit, prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL IV Datoria vamală și recuperarea

Art. 352. - Termenul prevăzut la art. 238 alin. (3) din Codul vamal este de zece luni de la data acceptării declarației de tranzit.

Art. 353. - (1) În situația în care regimul nu este descărcat, autoritatea vamală trebuie, într-un termen de 12 luni de la data acceptării declarației de tranzit, să informeze garantul despre nedescărcarea regimului.

(2) În situația în care regimul nu este descărcat, autoritatea vamală trebuie, într-un termen de 3 ani de la data acceptării declarației de tranzit, să-l informeze pe garant despre faptul că este sau ar putea fi obligat la plata sumelor de care răspunde, pentru operațiunea de tranzit respectivă. Această informare trebuie să precizeze numărul și data declarației de tranzit, numele biroului de plecare, numele principalului obligat și cuantumul sumelor care devin exigibile.

(3) Garantul este eliberat de angajamentele sale, atunci când una sau alta din notificările prevăzute la alin. (1) și (2) nu a fost efectuată în termenele stabilite.

(4) În situația în care una din cele două notificări a fost trimisă, garantul este informat despre recuperarea datoriei sau despre descărcarea regimului.

CAPITOLUL V

Particularități în tranzitul sub regimul TIR

Art. 354. - (1) La solicitarea destinatarului, autoritatea vamală îi poate acorda acestuia statutul de destinatar agreat, autorizându-l să primească la sediul său sau în oricare alt loc specificat mărfurile transportate sub regimul TIR.

(2) Autorizarea se acordă numai persoanelor care:

- a) sunt stabilite în România;
- b) primesc în mod regulat mărfuri care au fost înregistrate pentru regimul TIR, sau despre care autoritatea vamală știe că îndeplinesc condițiile pentru această procedură;
- c) nu au comis nici o încălcare gravă sau repetată a reglementărilor vamale sau fiscale.

Art. 293 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Autorizația este valabilă numai pentru operațiunile TIR care au ca loc final de descărcare sediul specificat în autorizație. Dispozițiile art. 294 – 296 alin. (1) și (2), art. 297 - 298 se aplică în mod corespunzător la procedura referitoare la solicitarea prevăzută la alin. (1).

(4) Prevederile art. 315 se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește procedura descrisă în autorizație.

Art. 355. - (1) Pentru mărfurile care sosesc la sediul său sau în locul stabilit în autorizația prevăzută la art. 354, destinatarul agreat va respecta, în conformitate cu procedura descrisă în autorizație, următoarele obligații:

- a) informează biroul de destinație despre sosirea mărfurilor;
- b) informează imediat biroul de destinație despre orice sigilii rupte și despre orice alte nereguli, cum ar fi cantități în plus, în minus sau înlocuiri;
- c) înregistrează fără întârziere în evidențele sale rezultatele descărcării;
- d) prezintă fără întârziere biroului de destinație un aviz care să indice particularitățile și starea oricăror sigilii aplicate și data înregistrării în evidențe.

(2) Destinatarul agreat asigură, fără întârziere, prezentarea carnetului TIR la biroul de destinație.

(3) Biroul de destinație înscrie, în conformitate cu procedura descrisă în autorizație, mențiunile necesare pe carnetul TIR și se asigură că acesta este returnat titularului sau persoanei care îl reprezintă.

(4) Data încheierii operațiunii TIR este data înregistrării rezultatelor descărcării în evidențele destinatarului agreat. În cazul la care se referă alin. (1) lit. b), data încheierii operațiunii este data înscrierii mențiunilor pe carnetul TIR.

(5) La cererea titularului de carnet TIR, destinatarul agreat emite o recipisă, a cărei formă este corespunzătoare unei copii a avizului prevăzut la alin. (1) lit. d). Recipisa nu poate fi utilizată ca dovadă a încheierii operațiunii TIR, în sensul prevederilor art. 356 alin. (2).

Art. 356. - (1) În situația în care carnetul TIR, împreună cu vehiculul rutier, ansamblul de vehicule sau containerul și mărfurile au fost livrate intacte destinatarului agreat la sediul său ori în locul specificat în autorizație se consideră că titularul carnetului TIR și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 1 lit. o) din Convenția vamală relativă la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor T.I.R. (Convenția T.I.R.), întocmită la Geneva la 14 noiembrie 1975, ratificată prin Decretul nr. 420/1979, publicat în Buletinul Oficial nr. 98 din 10 decembrie 1979.

(2) Încheierea operațiunii TIR, în sensul prevederilor art. 1 lit. d) din Convenția TIR se efectuează în momentul când au fost îndeplinite cerințele prevăzute la art. 355 alin. (1) și (2).

Art. 357. – (1) Biroul de destinație returnează partea respectivă din foaia nr. 2 a carnetului TIR biroului vamal de plecare fără întârziere și într-un termen de maxim o lună de la data încheierii operațiunii TIR.

(2) În absența înapoierii părții respective din foaia nr. 2 a carnetului TIR biroul vamal de plecare, după două luni de la data acceptării carnetului TIR informează asociația garantă respectivă despre aceasta, fără a aduce atingere notificării care trebuie prezentată conform prevederilor art. 11 alin. (1) din Convenția TIR.

(3) Biroul vamal de plecare informează, de asemenea, titularul carnetului TIR și solicită atât acestuia cât și asociației garante respective să furnizeze dovada că operațiunea TIR a fost încheiată.

(4) Dovada prevăzută în alin. (2) poate fi făcută, la cererea autorității vamale, prin prezentarea unui document care să identifice mărfurile respective și să stabilească că ele au fost prezentate biroului vamal de destinație.

(5) Operațiunea TIR este de asemenea considerată încheiată dacă titularul carnetului TIR/asociația garantă respectivă prezintă, la cererea autorității vamale, un document vamal de plasare sub o destinație vamală într-o țară terță sau copia ori fotocopia acestui document, care să identifice mărfurile respective. Copia sau fotocopia acestui document trebuie să fie certificată conform fie de organismul care a vizat documentul original, fie de serviciile oficiale din țara terță respectivă, fie de serviciile oficiale din România.

TITLU III
REGIMURI VAMALE ECONOMICE
CAPITOLUL I
Dispoziții de bază comune regimurilor
Secțiunea 1
Definiții

Art. 358. - În sensul prezentului titlu, prin termenii de mai jos se înțelege :

- a) *regim* –regim vamal economic;
- b) *autorizație* – decizia autorității vamale de autorizare a utilizării unui regim;
- c) *titular* –titularul unei autorizații;
- d) *birou de control* – biroul vamal indicat în autorizație, abilitat să efectueze controlul regimului;
- e) *birou de plasare* - unul sau mai multe birouri vamale indicate în autorizație, abilitate să accepte declarațiile de plasare sub regim;
- f) *birou de încheiere* - unul sau mai multe birouri indicate în autorizație, abilitate să accepte declarațiile care atribuie mărfurilor o destinație vamală admisă, în urma plasării lor sub un regim, sau în cazul perfecționării pasive a declarației de punere în liberă circulație;
- g) *contabilitate* – orice date comerciale, fiscale sau alte date contabile ale titularului sau ținute în numele acestuia;
- h) *evidențe* – datele care conțin ansamblul informațiilor și elementelor tehnice necesare pe orice suport, pentru ca autoritatea vamală să poată asigura supravegherea și controlul regimului și, în special, fluxul și schimbările de statut ale mărfurilor respective; în cazul regimului de antrepozitare vamală, aceste evidențe se numesc evidențe operative;
- i) *produse compensatoare principale* - produsele compensatoare pentru a căror obținere a fost autorizat regimul;
- j) *produse compensatoare secundare* - produsele compensatoare, altele decât produsele compensatoare principale prevăzute în autorizație, care rezultă în mod necesar din operațiunile de perfecționare;
- k) *termen de încheiere* – termenul în cadrul căruia mărfurile sau produsele trebuie să primească o destinație vamală admisă, inclusiv dacă este cazul pentru cererea de rambursare a drepturilor de import după perfecționarea activă - sistemul cu rambursare, sau pentru a beneficia de

exonerarea totală sau parțială a drepturilor de import la punerea lor în liberă circulație după perfecționarea pasivă.

Secțiunea a 2-a **Cererea de autorizare**

Art. 359. - (1) Cererea de autorizare se întocmește în scris conform modelului din anexa nr. 12.

(2) Autoritatea vamală poate aproba ca reînnoirea sau modificarea unei autorizații să se efectueze pe baza unei simple cereri scrise.

(3) Cererea de autorizare poate fi făcută și printr-o declarație vamală în scris sau prin procedee informatice, în procedură normală, în următoarele cazuri:

a) pentru perfecționare activă, în cazurile prevăzute la art. 399 când condițiile economice sunt considerate a fi îndeplinite, cu excepția cererilor privind mărfurile echivalente;

b) pentru transformare sub control vamal, când condițiile economice sunt considerate a fi îndeplinite;

c) pentru admitere temporară, inclusiv utilizarea carnetului ATA sau a carnetului CPD.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică și pentru regimul de perfecționare pasivă, în următoarele cazuri:

a) pentru plasarea sub regim de perfecționare pasivă când operațiunile constau în reparații inclusiv sistemul de schimburi standard fără import anticipat;

b) pentru punerea în liberă circulație în urma perfecționării pasive cu utilizarea sistemului de schimburi standard cu import anticipat;

c) pentru punerea în liberă circulație în urma perfecționării pasive cu utilizarea sistemului de schimburi standard fără import anticipat, când autorizația nu prevede utilizarea acestui sistem și când autoritatea vamală permite modificarea sa;

d) pentru punerea în liberă circulație în urma perfecționării pasive dacă operațiunea de perfecționare se referă la mărfuri cu caracter necomercial.

(5) Cererea de autorizare poate fi făcută și printr-o declarație vamală verbală de admitere temporară conform art. 159, sub rezerva prezentării documentului prevăzut de art. 361 alin. (2).

Cererea de autorizare poate fi făcută printr-o declarație vamală de admitere temporară prin orice altă acțiune, conform art. 162 alin. (1).

(6) Autoritatea vamală poate solicita ca cererile de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import conform art. 439 să fie întocmite potrivit alin. (1).

Art. 360. – (1) Cererea de autorizare în procedură normală prevăzută la art. 359 la alin. (1) și (2) se depune pentru:

a) antrepoziterea vamală, la direcția regională vamală în a cărei rază de competență se află locul care urmează a fi aprobat ca antrepozit vamal sau, în cazul în care aceste locuri sunt situate în raza de competență teritorială a mai multor direcții regionale vamale, la direcția regională vamală în a cărei rază de competență solicitantul își ține contabilitatea principală;

b) perfecționarea activă și transformarea sub control vamal, la direcția regională vamală în a cărei rază de competență se află locul în care urmează a se efectua operațiunea de perfecționare activă sau de transformare;

c) admiterea temporară, la direcția regională vamală în a cărei rază de competență se află locul în care mărfurile urmează să fie utilizate, fără a înlătura aplicarea prevederilor art. 441 alin. (2);

d) perfecționarea pasivă, la direcția regională vamală în a cărei rază de competență se află mărfurile destinate exportului temporar.

(2) În cazul prevăzut la art. 359 alin. (3) cererea de autorizare se depune la biroul vamal în condițiile prevăzute la alin. (1) ale prezentului articol.

Art. 361. – (1) În situația în care autoritatea vamală consideră că informațiile ce figurează în cerere sunt insuficiente, poate cere, solicitantului să comunice date suplimentare.

(2) În cazul unei cereri de autorizare făcută printr-o declarație vamală, autoritatea vamală poate solicita, fără a se înlătura aplicarea prevederilor art. 147, ca această cerere să fie însoțită de un document, întocmit de declarant, conținând cel puțin următoarele informații:

a) numele și adresa solicitantului, declarantului și al operatorului;

b) tipul operațiunii de perfecționare, de transformare sau de utilizare a mărfurilor;

c) descrierea tehnică a mărfurilor și a produselor compensatoare sau transformate și a mijloacelor de identificare a acestora;

d) rata de randament estimată sau metoda de determinare a ratei de randament;

e) termenul estimat de încheiere;

f) biroul de încheiere avut în vedere;

- g) locul de perfecționare, transformare sau utilizare;
- h) eventuale formalități de transfer;
- i) valoarea și cantitatea mărfurilor în cazul unei declarații vamale verbale.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) nu este necesar atunci când informațiile sunt înscrise în formularul utilizat pentru declarația scrisă sau dacă autoritatea vamală estimează că acestea nu sunt necesare.

(4) Dacă documentul prevăzut la alin. (2) este prezentat la declararea verbală pentru plasarea mărfurilor în admitere temporară, acesta se întocmește în două exemplare dintre care unul se păstrează de autoritatea vamală, iar celălalt se restituie declarantului.

Secțiunea a 3-a **Decizia de autorizare**

Art. 362. - Autoritatea vamală competentă pentru decizie acordă autorizația după cum urmează:

- a) conform modelului prevăzut în anexa nr. 12 pentru o cerere depusă potrivit art. 359 alin. (1);
- b) prin acceptarea declarației vamale pentru o cerere depusă potrivit art. 359 alin. (3) și (4);
- c) prin orice document corespunzător unei cereri de reînnoire sau modificare.

Art. 363. - Solicitantul este informat asupra deciziei de acordare a autorizației sau a motivelor de respingere a cererii, în termen maxim de 30 de zile sau, în cazul regimului de antrepozitare vamală, în termen de maxim 60 de zile, de la depunerea cererii sau de la primirea de către autoritatea vamală a informațiilor lipsă sau a celor suplimentare solicitate.

Art. 364. - (1) Fără a înlătura aplicarea dispozițiilor art. 365, autorizația intră în vigoare de la data eliberării sale sau de la orice altă dată ulterioară indicată în această autorizație.

(2) Autorizația are termen de valabilitate nelimitat în cazul în care se referă la regimul de antrepozitare vamală.

(3) În cazul perfecționării active, transformării sub control vamal sau a perfecționării pasive, termenul de valabilitate nu poate depăși 3 ani de la data la care autorizația a intrat în vigoare, cu excepția cazurilor temeinic justificate.

Art. 365. - (1) Cu excepția regimului de antrepozitare vamală, autoritatea vamală poate elibera o autorizație retroactivă.

Fără a înlătura aplicarea dispozițiilor alin. (2) și (3), autorizația retroactivă intră în vigoare cel mai devreme de la data depunerii cererii.

(2) Dacă cererea privește o reînnoire a unei autorizații pentru operațiuni și mărfuri de același fel, efectul retroactiv poate fi de la data expirării acestei autorizații.

(3) În cazuri excepționale, efectul retroactiv poate fi extins, dar nu mai mult de un an de la data depunerii cererii, cu condiția existenței unui interes economic care trebuie să demonstreze că:

a) cererea nu este legată de o încercare de fraudă sau de o neglijență evidentă;

b) durata de valabilitate acordată conform art. 364 nu a fost depășită;

c) evidențele solicitantului atestă că toate condițiile regimurilor pot fi considerate a fi îndeplinite și că, atunci când este cazul, mărfurile pot fi identificate pentru perioada în cauză, și că aceste evidențe permit controlul regimului;

d) toate formalitățile necesare pentru regularizarea situației mărfurilor pot fi însoțite, când este cazul, de invalidarea declarației.

Secțiunea a 4-a

Alte dispoziții aplicabile în funcționarea regimului

Paragraful 1

Dispoziții generale

Art. 366. - (1) Măsurile de politică comercială se aplică mărfurilor străine, plasate sub regim, numai atunci când aceste măsuri se referă la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al României.

(2) În situația în care produsele compensatoare, altele decât cele prevăzute în anexa nr. 28, obținute în urma regimului de perfecționare activă, sunt puse în liberă circulație, măsurile de politică comercială sunt cele care sunt aplicabile la punerea în liberă circulație a mărfurilor de import.

(3) Dacă produsele transformate, obținute sub regimul de transformare sub control vamal, sunt puse în liberă circulație, măsurile comerciale sunt aplicabile în măsura în care și mărfurile de import sunt supuse acestor măsuri.

(4) Dacă reglementările prevăd măsuri de politică comercială pentru punerea în liberă circulație, aceste măsuri nu se aplică produselor compensatoare puse în liberă circulație în urma perfecționării pasive care:

- a) și-au păstrat originea română în sensul art. 51 și 52 din Codul vamal;
- b) au făcut obiectul unei reparații, inclusiv în cadrul sistemului de schimburi standard;
- c) au fost supuse operațiunilor de perfecționare complementare conform art. 143 din Codul vamal.

Art. 367. - Fără a se înlătura prevederile art. 181 alin. (4) din Codul vamal, biroul de control poate autoriza prezentarea declarației vamale la un alt birou vamal, decât cel care figurează în autorizație.

Biroul de control stabilește modalitățile în care trebuie să fie informat.

Paragraful 2

Transferuri

Art. 368. - Autorizația prevede dacă și în ce condiții mărfurile sau produsele compensatoare plasate sub un regim suspensiv pot circula între diferite locuri sau către alt titular, fără încheierea regimului; în aceste situații, cu excepția regimului de admitere temporară, este obligatorie ținerea de evidențe.

Transferul nu este posibil în cazul în care locul de plecare sau de destinație a mărfurilor este un antrepozit de tip B.

Art. 369. - (1) Transferul între locuri diferite înscrise în aceeași autorizație poate fi efectuat fără formalități vamale.

(2) Transferul între biroul de plasare și instalațiile sau locurile de utilizare ale titularului sau operatorului poate să fie efectuat sub acoperirea declarației de plasare sub regim.

(3) Transferul către biroul de încheiere în vederea reexportului poate fi efectuat sub acoperirea regimului. În acest caz, regimul nu se încheie înainte ca mărfurile sau produsele declarate pentru reexport să părăsească efectiv teritoriul vamal al României.

Art. 370. - (1) Transferul de la un titular la altul nu poate avea loc decât dacă al doilea plasează sub regim mărfurile sau produsele transferate pe baza autorizației de vămuire la domiciliu.

(2) Notificarea biroului vamal și înscrierea mărfurilor sau produselor în evidențele prevăzute la art. 208 trebuie să fie efectuate din momentul sosirii acestor mărfuri sau a produselor în instalațiile celui de al doilea titular.

(3) Autoritatea vamală poate să nu ceară depunerea unei declarații suplimentare.

(4) În cazul admiterii temporare, transferul de la un titular la altul poate, în egală măsură, să aibă loc dacă cel de al doilea titular plasează mărfurile sub regim prin intermediul unei declarații vamale întocmite în scris în procedură normală.

(5) Formalitățile de îndeplinit sunt descrise în anexa nr. 29. Când al doilea titular recepționează mărfurile sau produsele, este obligat să le plaseze sub regim.

Art. 371. – Transferul mărfurilor ce prezintă un risc ridicat de fraudă este supus garantării, potrivit normelor stabilite pentru regimul de tranzit.

Paragraful 3 **Evidențe**

Art. 372. - Autoritatea vamală poate cere ca titularul, operatorul sau antrepozitarul desemnat să țină evidența mărfurilor, cu excepția regimului de admitere temporară sau când consideră că nu este necesar.

Autoritatea vamală poate aproba ca o contabilitate existentă conținând elementele necesare să țină loc de evidențe.

Biroul de control poate cere inventarierea totală sau parțială a mărfurilor plasate sub regim.

Art. 373. - (1) Evidențele prevăzute la art. 372 și, în cazul în care sunt cerute, cele prevăzute la art. 442 alin. (2) privind regimul de admitere temporară trebuie să conțină următoarele informații:

- a) mențiunile care figurează în Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, privind rubricile declarației de plasare sub regim;
- b) elementele din declarațiile în baza cărora mărfurile au primit o destinație vamală care încheie regimul;
- c) datele și referințele conținute în alte documente vamale și orice alte documente referitoare la plasare și încheiere;
- d) natura operațiunilor de perfecționare sau de transformare, tipurile de manipulări sau utilizarea temporară;
- e) rata de randament sau, în anumite cazuri, modul de calcul a acesteia;
- f) mențiunile care permit urmărirea mărfurilor, inclusiv localizarea lor și eventualele transferuri ale acestora;
- g) descrierile comerciale sau tehnice necesare pentru identificarea mărfurilor;

h) informațiile care permit urmărirea mișcărilor mărfurilor în cadrul operațiunilor de perfecționare activă care se referă la mărfuri echivalente.

(2) Autoritatea vamală poate renunța la obligația furnizării anumitor informații, când controlul și supravegherea regimului nu sunt afectate în cazul mărfurilor care urmează a fi stocate, perfecționate, transformate sau utilizate.

Paragraful 4

Rata de randament și modul de calcul al acesteia

Art. 374. – (1) În situația în care se consideră a fi necesar pentru încheierea regimurilor de perfecționare activă, perfecționare pasivă sau transformare sub control vamal, rata de randament sau modul de calcul pentru determinarea ratei, inclusiv ratele medii, se stabilesc în autorizație sau în momentul plasării mărfurilor sub regim. Această rată se determină, pe cât posibil, pe baza informațiilor privind producția sau a datelor tehnice, sau când acestea nu sunt disponibile, pe baza datelor ce privesc operațiuni de aceeași natură.

(2) În cazuri justificate, autoritatea vamală poate fixa rata de randament după plasarea mărfurilor sub regim, dar nu mai târziu de momentul în care acestea primesc o nouă destinație vamală.

Art. 375. – (1) Proporția mărfurilor de import sau de export temporar încorporate în produsele compensatoare se calculează pentru:

- a) determinarea drepturilor de import datorate;
- b) determinarea cuantumului de dedus când ia naștere o datorie vamală;
- c) aplicarea măsurilor de politică comercială.

Calculul se efectuează prin metoda cheii cantitative sau prin metoda cheii valorice ori prin orice altă metodă cu rezultate similare.

Pentru efectuarea calculelor, produsele transformate sau produsele intermediare sunt asimilate cu produsele compensatoare.

(2) Metoda cheii cantitative se aplică când se obține un singur fel de produs compensator rezultat în cadrul operațiunii de perfecționare; în acest caz cantitatea estimată de mărfuri de import sau de export temporar prezente în cantitatea de produse compensatoare, pentru care se naște o datorie vamală, este proporțională cu un procent determinat din cantitatea totală de produse compensatoare.

(3) Metoda cheii cantitative se aplică și când se obțin mai multe tipuri de produse compensatoare rezultate în cadrul operațiunii de perfecționare și toate mărfurile de import sau de export temporar se

regăsesc în fiecare produs compensator; în acest caz cantitatea estimată de mărfuri de import sau de export temporar prezente în cantitatea unui produs compensator dat, pentru care se naște o datorie vamală, este proporțională cu:

a) raportul dintre cantitatea acestui tip de produs compensator, indiferent dacă se naște o datorie vamală sau nu, și cantitatea totală de produse compensatoare;

b) raportul dintre cantitatea de produse compensatoare pentru care se naște o datorie vamală și cantitatea totală de produse de același tip.

(4) Pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de aplicare a metodelor descrise la alin. (2) și (3), pierderile rezultate nu se iau în calcul.

Fără a înlătura aplicarea dispozițiilor art. 519, prin *pierderi* se înțelege partea din mărfurile de import sau de export temporar care este distrusă sau dispărută în timpul operațiunii de perfecționare, în special prin evaporare, uscare, eşapare sub formă de gaz ori trecere în apa de spălare. În cadrul regimului de perfecționare pasivă, produsele compensatoare secundare de tipul deșeuri, reziduuri, resturi sau rebuturi sunt tratate ca pierderi.

(5) Metoda cheii valorice se aplică când metoda cheii cantitative nu este aplicabilă.

Cantitatea estimată de mărfuri de import sau de export temporar prezentă în cantitatea unui produs compensator, pentru care se naște o datorie vamală este proporțională cu:

a) valoarea acestui tip de produs compensator indiferent dacă se naște o datorie vamală sau nu, exprimată ca procent din valoarea totală a tuturor produselor compensatoare;

b) valoarea produselor compensatoare pentru care se naște o datorie vamală exprimată ca procent din valoarea totală a produselor compensatoare de același tip.

Valoarea fiecăruia dintre produsele compensatoare diferite ce se folosesc pentru aplicarea cheii valorice este costul de producție cel mai recent din România sau cel mai recent preț de vânzare din România, a produselor identice sau similare, cu condiția ca acesta să nu fi fost influențat de o legătură între vânzător și cumpărător.

(6) În situația în care valoarea nu poate fi determinată conform alin. (5), aceasta se stabilește prin orice altă metodă cu rezultate similare.

Paragraful 5

Dobânzi compensatorii

Art. 376. – (1) În cazul nașterii unei datorii vamale pentru produsele compensatoare sau mărfurile de import aflate în perfecționare activă sau în admitere temporară, dobânda compensatorie se aplică la cuantumul drepturilor de import pe perioada considerată. Cuantumul drepturilor de import se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data acceptării declarației de plasare sub regim. Perioada considerată începe la data plasării sub regim și se încheie la data expirării termenului de încheiere a regimului.

(2) Rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, publicată lunar în Monitorul Oficial al României, se aplică în mod corespunzător.

Rata aplicabilă este cea aflată în vigoare cu 2 luni înaintea nașterii datoriei vamale.

(3) Dobânda se aplică pe fiecare lună calendaristică, cu începere din prima zi a lunii următoare lunii în care mărfurile de import pentru care se naște datoria vamală au fost prima dată plasate sub regim până în ultima zi a lunii în care a luat naștere datoria vamală.

În cazul perfecționării active - sistemul cu rambursare, când punerea în liberă circulație este cerută conform art. 147 alin. (5) din Codul vamal, perioada considerată începe din prima zi a lunii următoare lunii în care drepturile de import au fost rambursate sau remise.

(4) Dispozițiile alin. (1) - (3) nu se aplică:

- a) când perioada considerată este inferioară unei luni;
- b) când cuantumul dobânzilor compensatorii aplicabile nu depășește echivalentul în lei a 20 euro pentru fiecare datorie vamală care ia naștere;
- c) când datoria vamală se naște ca urmare a acordării unui tratament tarifar preferențial prevăzut într-un acord încheiat între România și o altă țară privind importurile din acea țară;
- d) în cazul punerii în liberă circulație a deșeurilor și reziduurilor rezultate din distrugere;
- e) în cazul punerii în liberă circulație a produselor compensatoare secundare prevăzute în anexa nr. 28, în măsura în care ele sunt proporționale cu cantitatea de produse compensatoare principale exportate;
- f) când ia naștere o datorie vamală ca rezultat al unei cereri de punere în liberă circulație conform art. 147 alin. (5) din Codul vamal, cu condiția ca drepturile de import să nu fi fost efectiv rambursate sau remise;

g) când titularul solicită punerea în liberă circulație și furnizează probe că anumite împrejurări deosebite, care nu provin dintr-o neglijență sau fraudă din partea sa, fac imposibil sau neeconomic reexportul avut în vedere în condițiile în care le anticipase și le dovedise justificat la depunerea cererii de autorizare;

h) în cazul nașterii unei datorii vamale și în măsura în care este constituită o garanție printr-un depozit bănesc în legătură cu această datorie;

i) în cazul nașterii unei datorii vamale conform art. 223 alin. (1) lit. b) din Codul vamal sau pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor anterior plasate sub regim de admitere temporară conform art. 417- 422, 424, 426, 429, art. 434 lit. b) și art. 437 din prezentul regulament.

(5) În cazul operațiunilor de perfecționare activă pentru care numărul mărfurilor de import și sau al produselor compensatoare fac din punct de vedere economic imposibilă aplicarea alin. (2) și (3), autoritatea vamală poate permite, la cererea celui interesat, utilizarea unei metode simplificate de calcul având rezultate similare pentru calculul dobânzilor compensatorii.

Paragraful 6 **Încheierea regimului**

Art. 377. – (1) În cazul mărfurilor de import sau de export temporar plasate, în baza aceleași autorizații, dar pentru care s-au depus două sau mai multe declarații:

a) sub un regim suspensiv, acordarea unei noi destinații vamale mărfurilor sau produselor, este considerată ca încheiere a regimului pentru mărfurile de import în cauză, plasate sub regim sub acoperirea primei declarații depuse;

b) sub regimul de perfecționare activă -sistemul cu rambursare sau sub regimul de perfecționare pasivă, produsele compensatoare sunt considerate ca fiind obținute din mărfurile de import sau de export temporar în cauză, plasate sub regim sub acoperirea primei declarații.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu poate conduce la acordarea unor avantaje nejustificate în ceea ce privește drepturile de import.

(3) Titularul poate cere ca încheierea să fie realizată în corelare cu mărfurile de import sau de export temporar specifice.

(4) În situația în care mărfurile plasate sub un regim se găsesc în același loc împreună cu alte mărfuri și în cazul distrugerii totale sau a pierderii iremediabile, autoritatea vamală poate accepta dovezi aduse de titularul autorizației, care să indice cantitatea reală a mărfurilor plasate sub

regim care au fost distruse sau pierdute. Când titularul nu este în măsură să prezinte astfel de dovezi, cantitatea mărfurilor distruse sau pierdute se determină prin raportare la proporția mărfurilor de același tip plasate sub regim în momentul când a avut loc distrugerea sau pierderea.

Art. 378. – (1) Cel mai târziu la expirarea termenului de încheiere, indiferent dacă se recurge sau nu la simplificarea prevăzută de art. 138 alin. (2) din Codul vamal:

a) în cazul perfecționării active - sistemul cu suspendare sau a transformării sub control vamal, decontul de încheiere este prezentat biroului de control în termen de 30 de zile;

b) în cazul perfecționării active - sistemul cu rambursare, cererea de rambursare sau remitere a drepturilor de import trebuie depusă la biroul de control în termen de 180 de zile.

În cazuri temeinic justificate, autoritatea vamală poate prelungi aceste termene, chiar și după expirarea acestora. Pentru cererea de rambursare sau remitere noul termen nu poate fi mai mare de 6 luni. După expirarea termenului prevăzut la lit. b), dreptul de rambursare se prescrie.

(2) Decontul sau cererea trebuie să conțină următoarele indicații, cu excepția situațiilor în care biroul de control decide altfel:

- a) datele de referință privind autorizația;
- b) cantitatea pe fiecare tip de mărfuri de import pentru care încheierea, rambursarea sau remiterea sunt solicitate;
- c) codul din N.C;
- d) nivelul drepturilor de import aferente mărfurilor și, dacă este cazul, valoarea în vamă a acestora;
- e) date de referință ale declarațiilor de plasare sub regim a mărfurilor de import;
- f) felul, cantitatea produselor compensatoare sau transformate sau a mărfurilor aflate în aceeași stare și destinația vamală acordată care le-a fost stabilită cu referire la declarații, la alte documente vamale sau orice alte documente referitoare la încheiere și la termenele de încheiere corespunzătoare;
- g) valoarea produselor compensatoare sau transformate, în cazul în care încheierea se face pe baza metodei cheii valorice;
- h) rata de randament;
- i) quantumul drepturilor de import de achitat, de rambursat sau de remis și, dacă este cazul, quantumul dobânzilor compensatorii de achitat. Când acest quantum se referă la aplicarea art. 406, acest fapt trebuie menționat;

j) în cazul transformării sub control vamal, codul din N.C. pentru produsele transformate și elementele necesare pentru determinarea valorii în vamă.

(3) Biroul de control poate stabili forma decontului de încheiere.

(4) În cazul în care se constată că cererea de rambursare este îndreptățită, biroul de control este obligat să îi dea curs în termen de maximum 30 de zile de la data acceptării cererii.

Art. 379. - Biroul de control, pe baza verificării efectuate, vizează decontul de încheiere dacă este corespunzător sau informează titularul autorizației dacă decontul nu este acceptat. Decontul și documentele justificative se păstrează de biroul vamal timp de 5 ani de la data acceptării decontului de încheiere.

Art. 380. - (1) Biroul de control verifică cererea de rambursare și o aprobă dacă sunt întrunite condițiile de rambursare sau o respinge și informează titularul autorizației cu privire la rezultatul verificărilor.

(2) Cererea de rambursare și documentele anexate la aceasta sunt păstrate timp de 5 ani de la data primirii cererii de restituire.

Art. 381. - (1) Pentru furnizarea de informații necesare altor birouri vamale implicate în punerea în aplicare a regimurilor, pot fi emise fișele de informații conform anexei nr. 30 la solicitarea persoanei în cauză sau la inițiativa autorității vamale, cu excepția cazului în care autoritatea vamală aprobă alte modalități de comunicare.

(2) La antrepozitia vamală se folosește fișa INF8, pentru a comunica elementele necesare pentru calculul datoriei vamale aplicabile mărfurilor înainte să fi avut loc manipulările uzuale.

(3) În cazul perfecționării active se folosesc următoarele fișe:

a) fișa INF1, pentru a comunica informațiile cu privire la cuantumul drepturilor de import, dobânzile compensatorii, garanțiile și măsurile de politică comercială;

b) fișa INF7, pentru comunicarea de informații care să permită rambursarea sau remiterea de drepturi în cazul regimului de perfecționare activă cu rambursare.

(4) La admiterea temporară se folosește fișa INF6 pentru a comunica elementele necesare pentru calculul datoriei vamale sau a cuantumului de drepturi deja perceput pentru mărfurile aflate sub acest regim care sunt transferate potrivit prezentului regulament.

Art. 382. – Dacă regimul vamal nu se încheie în condițiile art. 111 din Codul vamal, biroul vamal de control întocmește un proces verbal de control pentru reglarea datoriei vamale, iar operațiunea se scoate din evidențe cu respectarea dispozițiilor art. 516.

Drepturile de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data acceptării declarației vamale pentru acordarea regimului inițial.

CAPITOLUL II Antrepozitatea vamală

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Art. 383. - În sensul acestui capitol, referitor la produsele agricole, prin «mărfuri prefinanțate» se înțeleg mărfurile românești destinate a fi exportate în aceeași stare în care au fost introduse în antrepozit și care beneficiază de plata în avans a unui quantum egal cu suma restituirii la export înainte de acest export, în cazul în care această plată este prevăzută în reglementări speciale.

Art. 384. - (1) Antrepozitele vamale publice sunt următoarele:

- a) antrepozit de tip A, în care responsabilitatea este a deținătorului antrepozitului;
- b) antrepozit de tip B, în care responsabilitatea este a antrepozitarului;
- c) antrepozit de tip F, în care gestionarea antrepozitului este asigurată de autoritatea vamală.

(2) Antrepozitele vamale private aflate sub responsabilitatea deținătorului antrepozitului, care se identifică cu antrepozitarul, fără a fi neapărat proprietarul mărfurilor, sunt următoarele:

- a) antrepozit de tip D, când punerea în liberă circulație se efectuează în procedura de vămuire la domiciliu și poate fi acordată pe baza felului, valorii în vamă și a cantității mărfurilor în momentul plasării acestora sub regim;
- b) antrepozit de tip E, în care se aplică regimul, chiar dacă mărfurile nu trebuie să fie depozitate într-un loc aprobat ca antrepozit vamal;
- c) antrepozit de tip C, în alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b).

(3) Autorizația de antrepozit de tip E poate să prevadă recurgerea la procedurile aplicabile pentru tipul D.

Secțiunea a 2-a
Condiții suplimentare aplicabile la acordarea autorizației

Art. 385. - (1) La acordarea autorizației, autoritatea vamală desemnează amplasamentul sau orice alt perimetru, aprobat ca antrepozit vamal de tip A, B, C sau D. Aceasta poate aproba o magazie de depozitare temporară ca antrepozit vamal de unul din aceste tipuri sau să fie gestionată ca un antrepozit de tip F.

(2) Un amplasament nu poate fi aprobat, în același timp, pentru mai mult de un antrepozit vamal.

(3) În situația în care mărfurile prezintă un pericol sau sunt susceptibile de a deteriora alte mărfuri sau care necesită, din alte motive, instalații speciale, autorizația poate să prevadă ca acestea să fie depozitate în amplasamente special echipate pentru primirea lor.

(4) Antrepozitele de tip A, C, D sau E pot fi aprobate și ca antrepozite de aprovizionare cu produse alimentare.

Art. 386. - (1) Autorizația de antrepozit vamal poate fi acordată dacă manipulările uzuale avute în vedere sau operațiunile de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal a mărfurilor nu predomină în raport cu depozitarea de mărfuri.

(2) Autorizația de antrepozit vamal nu poate fi acordată dacă amplasamentul antrepozitului vamal sau locul de depozitare este utilizat în scopul vânzării în detaliu. Cu toate acestea autorizația de antrepozit vamal poate fi acordată dacă mărfurile sunt vândute în detaliu, cu exonerare de drepturi de import:

- a) călătorilor în trafic internațional;
- b) în cadrul acordurilor diplomatice sau consulare;
- c) membrilor organizațiilor internaționale sau forțelor NATO.

(3) Pentru aplicarea art. 108 alin. (2) din Codul vamal, când autoritatea vamală examinează dacă costurile administrative generate de regimul de antrepozitare vamală sunt sau nu disproportionale în raport cu necesitățile economice în cauză, aceasta ține cont de tipul de antrepozit și de procedurile care se pot aplica.

Secțiunea a 3-a
Evidențe operative

Art. 387. - (1) Pentru antrepozitele de tip A, C, D și E, deținătorul antrepozitului este persoana desemnată să țină evidențele operative.

(2) Pentru antrepozitul de tip F, evidențele biroului vamal țin locul evidențelor operative prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru antrepozitele vamale de tip B, biroul de control păstrează declarațiile de plasare sub regim, în locul evidențelor operative.

Art. 388. - (1) Evidențele operative trebuie, în orice moment, să reflecte situația stocului de mărfuri plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Deținătorul antrepozitului vamal este obligat să depună la biroul de control, în termenele fixate de autoritatea vamală, situația acestui stoc.

(2) În cazul aplicării art. 132 alin. (2) din Codul vamal, valoarea în vamă a mărfurilor, anterioară manipulărilor uzuale, trebuie să se reflecte în evidențele operative.

(3) Evidențele operative cuprind și informațiile referitoare la scoaterea temporară și depozitarea în comun, prevăzute la art. 393 alin. (2).

Art. 389. - (1) În situația în care mărfurile sunt plasate sub regim într-un antrepozit de tip E, înscrierea în evidențele operative se efectuează în momentul sosirii acestora în locul de depozitare al titularului.

(2) În situația în care antrepozitul vamal servește și ca depozit temporar, înscrierea în evidențele operative se efectuează în momentul acceptării declarației de plasare sub regim.

(3) Înscrierea în evidențele operative referitoare la încheierea regimului se efectuează cel mai târziu în momentul scoaterii mărfurilor din antrepozitul vamal sau din locurile de depozitare al titularului.

Secțiunea a 4-a

Alte dispoziții aplicabile în funcționarea regimului

Art. 390. - Mărfurile străine pot face obiectul manipulărilor uzuale, prevăzute în anexa nr. 31.

Art. 391. - Mărfurile pot fi temporar scoase din antrepozitul vamal, pentru o perioadă ce nu poate depăși 90 de zile. În cazuri temeinic justificate, termenul poate fi prelungit.

Art. 392. - (1) Cererea pentru efectuarea manipulărilor uzuale sau pentru scoaterea temporară de mărfuri dintr-un antrepozit vamal se face în scris, pentru fiecare caz în parte, la biroul de control. Cererea trebuie să conțină toate elementele necesare aplicării regimului.

(2) Autorizația privind cererea prevăzută la alin. (1) poate fi acordată și în cadrul autorizației de antrepozit vamal. În acest caz, biroul de control este informat, într-o formă stabilită de acesta, când acest tip de

manipulări uzuale se efectuează sau când scoaterea temporară urmează a avea loc.

Art. 393. - (1) În situația în care mărfurile românești sunt depozitate împreună cu mărfuri plasate sub regim într-un antrepozit vamal sau în locurile de depozitare, pot fi stabilite modalități specifice de identificare a acestor mărfuri în scopul de a le distinge de mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

(2) Autoritatea vamală poate permite depozitarea în comun chiar și atunci când este imposibilă, în orice moment, identificarea statutului mărfurilor. Această facilitate nu se aplică mărfurilor cu prefinanțare.

Mărfurile depozitate în comun trebuie să se încadreze la același cod tarifar din N. C., să prezinte aceeași calitate comercială și să aibă aceleași caracteristici tehnice.

(3) În vederea declarării pentru o destinație vamală, mărfurile care fac obiectul depozitării în comun, precum și, dacă este cazul, mărfurile care sunt identificabile și care îndeplinesc condițiile alin. (2), pot fi considerate fie mărfuri românești, fie mărfuri străine.

(4) Aplicarea alin. (3) nu trebuie să aibă ca efect, acordarea unui anumit statut vamal unei cantități de mărfuri mai mare decât cantitatea de mărfuri care are de fapt acest statut și care se află în antrepozitul vamal sau în locul de depozitare în momentul scoaterii mărfurilor declarate pentru o destinație vamală.

Art. 394. - (1) În situația în care operațiunile de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal sunt efectuate într-un antrepozit vamal sau în locul de depozitare, dispozițiile art. 393 se aplică în mod corespunzător mărfurilor aflate sub aceste regimuri.

Cu toate acestea, în cazul operațiunilor de perfecționare activă, fără recurgerea la mărfuri echivalente sau a operațiunilor de transformare sub control vamal, dispozițiile prevăzute la art. 393 referitoare la depozitarea în comun nu se aplică pentru mărfurile românești.

(2) Înscriserile în evidențe trebuie să permită autorității vamale verificarea în orice moment a situației exacte a tuturor mărfurilor sau produselor aflate sub aceste regimuri.

Art. 395. – Mărfurile, inclusiv proviziile, descărcate de pe nave naufragiate sau avariate în apele naționale ori teritoriale ale României, sunt considerate în regim de antrepozitare.

CAPITOLUL III Perfecționarea activă

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Art. 396. - În sensul acestui capitol, prin termenii de mai jos se înțelege :

a) *export anticipat* – sistemul în cadrul căruia produsele compensatoare obținute din mărfuri echivalente sunt exportate înainte ca mărfurile de import să fie plasate sub regim folosind sistemul cu suspendare;

b) *operațiune de procesare*- orice perfecționare a mărfurilor de import, în mod direct sau indirect din dispoziția titularului, realizată conform indicațiilor și pentru partenerul stabilit în afara teritoriului vamal al României, efectuată, în general, numai cu plata aferentă a cheltuielilor de perfecționare;

c) *operatori* - persoane stabilite în România, care efectuează total sau parțial operațiunile de perfecționare activă.

Secțiunea a 2-a

Condiții suplimentare aplicabile la acordarea autorizației

Art. 397. - Autorizația se acordă numai dacă solicitantul are intenția de a reexporta sau exporta produsele compensatoare principale.

Art. 398. - Autorizația poate fi acordată și pentru mărfurile prevăzute la art. 134 alin. (4) lit. d) din Codul vamal, cu excepția:

a) combustibililor și surselor de energie, altele decât acelea necesare testării produselor compensatoare sau pentru detectarea defectelor mărfurilor de import care necesită reparații;

b) lubrifianților, alții decât cei necesari la operațiunile de testare, ajustare sau re-calibrare a produselor compensatoare;

c) echipamentelor și uneltelor.

Art. 399. – (1) Condițiile economice sunt considerate a fi îndeplinite în oricare din următoarele situații:

a) operațiunile se referă la mărfuri cu caracter necomercial;

b) se execută un contract de procesare;

c) se transformă produse compensatoare obținute în urma unei perfecționări efectuată în cadrul unei autorizații acordată anterior ce a făcut deja obiectul verificării condițiilor economice;

d) se efectuează manipulările uzuale prevăzute la art. 390;

e) au loc reparații ;

f) se transformă grâul dur, încadrat la codul tarifar 1001.10.00 din N. C. pentru producerea pastelor făinoase încadrate la codul tarifar 1902 11.00 și la subpoziția tarifară 1902.19 din N.C.

(2) Condițiile economice sunt considerate a fi îndeplinite, independent de dispozițiile alin. (1), atunci când valoarea globală a mărfurilor de import pentru un solicitant și pe an calendaristic, precum și pentru fiecare cod tarifar de opt cifre din N.C., nu depășește echivalentului în lei a 150.000 euro.

Art. 400. - Autorizația stabilește mijloacele și metodele de identificare a mărfurilor de import în produsele compensatoare și fixează condițiile necesare pentru buna derulare a operațiunilor privind mărfurile echivalente, Aceste metode de identificare și condițiile pot include și verificarea evidențelor.

Secțiunea a 3-a **Dispoziții aplicabile în funcționarea regimului**

Art. 401. – (1) Autorizația precizează dacă și în ce condiții mărfurile echivalente prevăzute la art. 134 alin. (6) din Codul vamal și clasificate la același cod tarifar din N.C., prezentând aceeași calitate comercială și având aceleași caracteristici tehnice ca ale mărfurilor de import, pot fi utilizate pentru efectuarea operațiunilor de perfecționare.

(2) În cazuri excepționale, se poate admite ca, la mărfurile echivalente care se găsesc într-un stadiu de fabricație mai avansat decât mărfurile de import, partea esențială a operațiunilor de perfecționare a acestor mărfuri echivalente să fie efectuată în întreprinderea titularului sau realizată în numele său.

Art. 402. – (1) Autorizația stabilește termenul de încheiere. Când circumstanțele o justifică, acest termen poate fi prelungit chiar și când termenul fixat inițial a expirat.

(2) În situația în care termenul de încheiere expiră la o dată precisă pentru toate mărfurile plasate sub regim în cursul unei anumite perioade, autorizația poate prevedea ca termenul de încheiere să fie prelungit automat pentru toate mărfurile aflate încă sub regim la acea dată. Cu toate acestea, autoritatea vamală poate solicita ca aceste mărfuri să primească o nouă destinație vamală aprobată în cursul unei perioade stabilite de aceasta.

(3) Indiferent dacă se recurge la o simplificare sau dacă se aplică prevederile alin. (2), termenul de încheiere pentru produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare nu poate depăși:

a) 120 de zile - pentru lapte și produse lactate;

b) 60 zile în cazul sacrificării, fără îngrășare, a animalelor cuprinse în capitolul I din N.C;

c) 90 de zile în cazul îngrășării, incluzând sacrificarea când este cazul, a animalelor clasificate la pozițiile tarifare 0104 și 0105 din N.C;

d) 180 de zile în cazul îngrășării, incluzând sacrificarea când este cazul, a altor animale, cuprinse în capitolul 1 din N.C;

e) 180 de zile în cazul procesării cărnii;

f) 180 de zile în cazul prelucrării altor produse agricole care îndeplinesc condițiile pentru rambursarea la export în avans.

În cazul operațiunilor de perfecționare derulate în mod succesiv, în cazuri temeinic justificate autoritatea vamală poate prelungi termenul de încheiere, la cererea titularului, fără însă ca perioada totală să depășească un an.

Art. 403. – Pentru încheierea regimului sau pentru cererea de rambursare a drepturilor de import sunt asimilate unui reexport sau exportului:

a) livrarea produselor compensatoare către persoane care beneficiază de scutire de drepturi de import pe baza Convenției cu privire la relațiile diplomatice, încheiată la Viena la 18 aprilie 1961, ratificată prin Decretul nr. 566/1968, publicat în Buletinul Oficial nr. 89 din 8 iulie 1968, sau a Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare, încheiată la 24 aprilie 1963, ratificată prin Decretul nr. 481/1971 publicat în Buletinul Oficial nr. 10 din 28 ianuarie 1972 sau a altor convenții la care România este parte;

b) livrarea produselor compensatoare către forțele armate aparținând altor țări, staționate pe teritoriul vamal al României, atunci când, potrivit legii, sunt stabilite scutiri de drepturi de import;

c) livrarea aeronavelor civile; cu toate acestea biroul vamal de control permite ca regimul să fie încheiat la prima distribuie a mărfurilor de import pentru fabricarea, repararea, modificarea sau transformarea aeronavelor civile sau a părților acestora, atâta timp cât evidențele titularului îi permit să se asigure de aplicarea și funcționarea corectă a regimului;

d) livrarea aeronavelor spațiale și a echipamentelor aferente; cu toate acestea biroul vamal de control permite ca regimul să fie încheiat la prima distribuie a mărfurilor de import în scopul fabricării, reparării, modificării sau transformării sateliților, a lansatoarelor lor și a echipamentelor de la sol și a părților lor care fac parte integrantă din aceste sisteme, atâta timp cât evidențele titularului îi permit să se asigure de aplicarea și funcționarea corectă a regimului;

e) utilizarea, potrivit reglementărilor speciale, a produselor compensatoare secundare a căror distrugere sub control vamal este prohibită din motive de mediu; în acest caz titularul trebuie să demonstreze că încheierea regimului, conform reglementărilor vamale, nu este posibilă sau că nu este realizabilă din punct de vedere economic.

Art. 404. – (1) În cazul exportului anticipat, autorizația stabilește termenul în cadrul căruia mărfurile străine se declară pentru regim, ținând cont de timpul necesar pentru aprovizionarea și transportul către România.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) nu poate depăși:

a) 90 de zile pentru produsele agricole care intră sub incidența mecanismelor stabilite, potrivit legii, în cadrul organizării pieței;

b) 180 de zile pentru celelalte mărfuri.

Acest termen poate fi prelungit, la cererea temeinic justificată a titularului, fără ca termenul total să depășească un an.

În cazuri întemeiate, prelungirea poate fi acordată chiar și după expirarea termenului acordat inițial.

Secțiunea a 4-a

Dispoziții aplicabile în funcționarea sistemului cu suspendare

Art. 405. – (1) Utilizarea mărfurilor echivalente în cadrul operațiunilor de perfecționare activă, conform art. 135 din Codul vamal, nu se supune formalităților vamale de plasare sub regim.

(2) Mărfurile echivalente și produsele compensatoare devin mărfuri străine, iar mărfurile de import devin mărfuri românești din momentul acceptării declarației de încheiere a regimului.

Cu toate acestea, când mărfurile de import sunt comercializate înainte de încheierea regimului, modificarea statutului lor intervine în momentul acestei comercializări. În mod excepțional, când este prevăzut ca mărfurile echivalente să nu fie prezentate, autoritatea vamală poate permite, la cererea titularului, ca mărfurile echivalente să fie prezentate ulterior, într-un termen rezonabil stabilit de aceasta.

(3) În cazul exportului anticipat:

a) produsele compensatoare devin mărfuri străine în momentul acceptării declarației de export și cu condiția ca mărfurile ce vor fi importate să fie plasate sub regim;

b) mărfurile de import devin mărfuri românești în momentul plasării lor sub regim.

Art. 406. - (1) În autorizație se stabilește dacă produsele compensatoare sau mărfurile aflate în aceeași stare pot fi puse în liberă

circulație fără declarație vamală, aplicându-se în mod corespunzător măsurile de restricție sau prohibiție.

În acest caz, ele sunt considerate a fi puse în liberă circulație, numai dacă nu au primit o destinație vamală la expirarea termenului de încheiere.

(2) În aplicarea art. 241 alin. (1) prima teză din Codul vamal, declarația de punere în liberă circulație este considerată ca fiind prezentată și acceptată și liberul de vamă acordat, în momentul prezentării decontului de încheiere.

(3) Produsele sau mărfurile devin mărfuri românești în momentul comercializării lor.

Art. 407. - În cazul punerii în liberă circulație a produselor compensatoare, rubricile 15, 16, 34, 41 și 42 din declarația vamală în detaliu fac referire la mărfurile de import. Informațiile corespondente pot, în egală măsură, să fie furnizate printr-o fișă INF 1 sau prin orice alt document care să însoțească declarația.

Art. 408. - Pentru mărfurile de import care, în momentul acceptării declarației de plasare sub regim, ar putea beneficia de un regim tarifar favorabil pentru o destinație finală, drepturile de import de încasat, în aplicarea art. 141 alin. (1) din Cod vamal, sunt calculate în raport cu taxa corespunzătoare acestei destinații. Recurgerea la un astfel de calcul este permisă când autorizația pentru o destinație finală ar putea fi acordată și dacă condițiile prevăzute pentru acordarea regimului tarifar favorabil ar fi îndeplinite.

Art. 409. – (1) Lista produselor compensatoare supuse drepturilor de import corespunzătoare lor, conform art. 142 lit. a) din Codul vamal, figurează în anexa nr. 28.

(2) În situația în care produsele compensatoare, altele decât cele enumerate în lista prevăzută la alin. (1), sunt distruse, acestea sunt considerate ca fiind reexportate.

Art. 410. - (1) În situația în care produsele compensatoare sau mărfurile aflate în aceeași stare sunt plasate în regimuri suspensive sau introduse într-o zonă liberă supusă controlului de tip I în sensul art. 480 sau într-un antrepozit liber sau plasate într-o zonă liberă supusă controlului de tip II în sensul art. 480, pentru încheierea regimului de perfecționare activă, documentele privind această destinație vamală sau evidențele utilizate sau orice alt document de înlocuire a lor cuprinde mențiunea „marfă PA/S”.

(2) În situația în care mărfurile de import plasate sub un regim fac obiectul unor măsuri specifice de politică comercială care sunt aplicabile la plasarea lor, fie aflate în aceeași stare, fie sub formă de produse compensatoare, plasate în regimuri suspensive sau sunt introduse într-o zonă liberă supusă controlului de tip I conform art. 480 sau într-un

antrepozit liber, sau sunt plasate într-o zonă liberă supusă controlului de tip II în sensul art. 480, mențiunea prevăzută la alin. (1) trebuie completată cu sintagma *politică comercială*.

Secțiunea a 5-a

Dispoziții aplicabile în funcționarea sistemului cu rambursare

Art. 411. - În situația în care mărfurile aflate în sistemul cu rambursare, primesc o destinație vamală, prevăzută la art. 410 alin. (1), documentele privind această destinație sau evidențele utilizate ori orice alt document de înlocuire a acestora poartă mențiunea *marfă PA/R*.

CAPITOLUL IV

Transformarea sub control vamal

Art. 412. – (1) Regimul de transformare sub control vamal se aplică pentru mărfurile a căror transformare are drept rezultat produse care se supun unor drepturi de import mai mici decât cele aplicabile pentru mărfurile de import.

Regimul se aplică și mărfurilor care trebuie să sufere transformări în vederea îndeplinirii condițiilor tehnice pentru a fi puse în liberă circulație.

(2) Prevederile art. 402 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Pentru determinarea valorii în vamă a produselor transformate declarate pentru punerea în liberă circulație, declarantul poate alege una din regulile prevăzute la art. 2, 3 sau 5 din acordul prevăzut la art. 56 sau valoarea în vamă a mărfurilor de import la care se adaugă cheltuielile de transformare. Aceste cheltuieli de transformare sunt constituite din ansamblul cheltuielilor pentru obținerea produselor transformate luând în considerare cheltuielile generale și valoarea mărfurilor românești dacă asemenea mărfuri au fost folosite la transformare.

Art. 413. – (1) Pentru tipurile de mărfuri și operațiunile care figurează în anexa nr. 32, condițiile economice sunt considerate a fi îndeplinite.

(2) Pentru alte tipuri de mărfuri și alte operațiuni, verificarea condițiilor economice trebuie efectuată.

(3) În cazul mărfurilor supuse măsurilor de politică agricolă a drepturilor anti-dumping provizorii sau definitive ori a drepturilor compensatorii provizorii sau definitive, verificarea condițiilor economice trebuie efectuată de Autoritatea Națională a Vămirilor.

CAPITOLUL V Admiterea temporară

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Art. 414. – (1) Animalele născute din animale vii, plasate sub acest regim, sunt considerate a fi mărfuri străine și plasate, de asemenea, sub acest regim, cu excepția celor care au o valoare comercială neglijabilă.

(2) Autoritatea vamală se asigură că termenul maxim în care mărfurile rămân plasate sub regim pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular, nu poate depăși 24 de luni, chiar dacă regimul se încheie prin plasarea mărfurilor sub un alt regim suspensiv, urmat de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară.

La cererea titularului, autoritatea vamală poate prelungi acest termen cu perioada în care aceste mărfuri nu au fost utilizate, potrivit condițiilor stabilite prin prezentul regulament pentru fiecare fel de marfă.

(3) În sensul art. 160 alin. (3) din Codul vamal, prin *împrejurări excepționale* se înțelege orice situație care necesită utilizarea mărfurilor pe o perioadă suplimentară în vederea îndeplinirii scopului pentru care s-a recurs la utilizarea regimului de admitere temporară.

(4) Mărfurile plasate sub acest regim trebuie să rămână în aceeași stare. Sunt permise operațiunile de reparare și întreținere, inclusiv revizia, reglajele sau măsurile de conservare a mărfurilor sau de asigurare a conformității cu cerințele tehnice indispensabile pentru a permite utilizarea lor sub acest regim.

Art. 415. - (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă numai în temeiul art. 416 - 439.

(2) Regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import nu se acordă pentru produsele consumabile.

Secțiunea a 2-a **Condiții pentru exonerarea totală a drepturilor de import**

Paragraful 1 **Mijloace de transport**

Art. 416. – (1) În sensul prezentei subsecțiuni, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *folosință comercială*- utilizarea cu plată a unui mijloc de transport pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor ori în cadrul activității unui agent economic cu sau fără plată; în cazul în care mijlocul de

transport este un vehicul rutier, această definiție include și remorcile care pot fi atașate acesteia;

b) *folosință privată*- utilizarea unui mijloc de transport, altfel decât în folosință comercială;

c) *trafic intern*- transportul persoanelor îmbarcate sau al mărfurilor încărcate în România pentru a fi debarcate sau descărcate în interiorul acestui teritoriu;

d) *container* - un mecanism-cadru, cisternă, caroserie sau alt mecanism analog precum un compartiment, total sau parțial închis care este destinat să fie încărcat cu mărfuri; are un caracter permanent și este suficient de rezistent pentru a fi folosit în mod repetat; este special conceput pentru a facilita transportul mărfurilor fără a afecta încărcătura, pe unul sau mai multe mijloace de transport; este construit astfel încât permite manipularea și transbordarea de pe un mijloc de transport pe altul; este construit astfel încât să fie ușor de încărcat și descărcat și să aibă un volum interior de cel puțin 1 m³.

Platformele descoperite sunt asimilate containerelor.

Termenul *container* cuprinde accesoriile și echipamentele acestuia, cu condiția să fie transportate împreună. Termenul *container* nu cuprinde vehicule, accesorii sau piese detașate de pe vehicule, ambalajele și nici paletele. Cu toate acestea, termenul *container* se aplică și containerelor utilizate în trafic aerian la un volum interior de cel puțin 1 m³;

e) *transport sub sigiliu vamal* - utilizarea unui container pentru transportul mărfurilor când identificarea lor este asigurată prin sigilarea containerului;

f) *caroserie demontabilă* - un compartiment de încărcare care nu este în dotarea nici unui mijloc de locomoție și care este construit în principal pentru a fi transportat pe vehicule rutiere, șasiul acestui vehicul și cadrul inferior al caroseriei care este special adaptată în acest scop. Această definiție acoperă totodată caroseriile mobile care sunt compartimentele de încărcare special construite pentru transporturi combinate;

g) *container ce are un compartiment parțial închis* - mecanism care este în general constituit dintr-un planșeu și o superstructură delimitând un fel de încărcătură echivalent celui unui container închis. Suprastructura este în general făcută din elemente metalice ce constituie carcasa containerului. Acest tip de container poate comporta unul sau mai mulți pereți laterali sau frontali. Anumite containere de acest tip au un acoperiș legat la planșeu prin cadre verticale. Containerele de acest tip sunt utilizate în special pentru transportul mărfurilor voluminoase;

h) *platforme descoperite* - platforme de încărcare care nu au o suprastructură sau au una incompletă care are aceeași lungime și lățime a bazei ca a containerului și sunt echipate cu piese ce au colțuri superioare și inferioare dispuse în laturile platformei pentru a permite utilizarea aceluiași dispozitive de amarare și de ridicare ca pentru containere;

i) *accesorii și echipamente pentru containere* - ansamblul următoarelor dispozitive: echipamente destinate pentru a controla, a modifica sau a menține temperatura în interiorul containerului; mici aparate - de înregistrare a temperaturii - utilizate pentru a indica sau a înregistra variațiile privind condițiile ambiante: - pereții interiori, paletele, suporturile, rafturile și alte dispozitive similare;

j) *palete* - dispozitive pe planșeul cărora pot fi grupate anumite cantități de mărfuri ce constituie o unitate de încărcare în vederea transportului sau în vederea administrării .

Acest dispozitiv este constituit, fie din două planșee legate între ele, fie dintr-un planșeu așezat în picioare sau, dintr-un planșeu special utilizat în traficul aerian; înălțimea sa totală este redusă pe cât posibil pentru a permite administrarea sau așezarea pe rulouri sau pe transpalete;

k) *utilizatorul containerului sau a paletelor* - persoana care, proprietară sau nu a acestor containere sau a acestor palete, controlează efectiv mișcările;

l) *beneficiarul regimului pentru un container sau palete* - utilizatorul containerului sau al paletelor ori reprezentantul său.

(2) Mijloacele de transport cuprind și piesele de schimb, accesoriile și echipamentele normale care le însoțesc.

Art. 417. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import este acordat pentru palete. Regimul se poate încheia și prin exportul sau reexportul de palete de același tip și cu o valoare aproape egală.

Art. 418. - (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import este acordat pentru containere în cazul în care acestea sunt marcate într-un mod corespunzător și într-un loc vizibil, cu următoarele indicații înscrise într-o formă rezistentă:

a) identitatea proprietarului sau a utilizatorului, prin indicarea numelui complet sau a unui indicativ consacrat pentru utilizare, fiind excluse simboluri cum ar fi emblemele sau drapele;

b) mărcile și numerele de identificare a containerelor adoptate de proprietar sau utilizator, greutatea containerului gol, inclusiv a echipamentelor fixate permanent; aceste indicații nu sunt obligatorii în cazul lăzilor mobile utilizate în transporturi combinate feroviar-rutier;

c) cu excepția containerelor utilizate în transportul aerian, țările de apartenență sunt indicate fie prin metoda codului de țară ISO alpha-2 prevăzut în normele internaționale ISO 3166 sau 6346, fie prin metoda semnului distinctiv pentru indicarea țării de înmatriculare a vehiculelor automobile în circulația rutieră internațională, fie, în cazul lăzilor mobile utilizate în transportul combinat feroviar-rutier, prin cifre.

În situația în care cererea de autorizare este întocmită conform art. 359 alin. (3) lit. c), containerele trebuie să fie monitorizate de un reprezentant pe teritoriul vamal al României, care este în măsură să le localizeze în orice moment și care dispune de informații referitoare la plasarea lor sub regim și încheierea acestuia.

(2) Containerele pot fi utilizate în trafic intern înainte de a fi reexportate și nu pot fi folosite decât o singură dată pe timpul fiecărei staționări în țară, pentru transportul mărfurilor ce urmează a fi descărcate în interiorul țării.

(3) În conformitate cu Convenția vamală relativă la containere, încheiată la Geneva la 2 decembrie 1972, ratificată prin Decretul nr. 241/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 16 din 31 ianuarie 1975, autoritatea vamală permite ca regimul să se încheie prin exportul sau reexportul containerelor de același fel sau de valoare egală.

(4) Dacă se constată că unele containere agreate nu satisfac prescripțiile tehnice ori dacă un container prezintă defecțiuni majore și, în consecință, nu îndeplinește normele de agreare pentru transportul sub sigilii vamale, autoritatea vamală ia măsurile prevăzute în anexa nr. 33.

Art. 419. - (1) - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală a drepturilor de import se acordă pentru mijloacele de transport rutiere și feroviare, precum și celor destinate navigației aeriene, maritime și fluviale când sunt:

a) înmatriculate în afara teritoriului vamal al României pe numele unei persoane stabilite în străinătate. Dacă mijloacele de transport nu sunt înmatriculate, această condiție poate fi îndeplinită dacă aparțin unei persoane stabilite în străinătate;

b) utilizate de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al României, fără a se înlătura dispozițiile art. 420 - 422;

c) în cazul folosinței comerciale a mijloacelor de transport, altele decât cele feroviare, utilizate exclusiv pentru un transport care începe sau se termină în afara teritoriului vamal al României. Acestea pot fi utilizate în trafic intern, numai în situația în care dispozițiile legale în vigoare în domeniul transporturilor, în special cele privind condițiile de acces și execuție, prevăd această posibilitate.

(2) În situația în care mijloacele de transport prevăzute la alin. (1) sunt reînchiriate de o companie profesională de închiriere din teritoriul vamal al României unei persoane stabilite în afara acestui teritoriu, acestea trebuie reexportate în termen de 8 zile de la intrarea în vigoare a contractului.

(3) Regimul de admitere temporară pentru vehiculele rutiere de folosință comercială se acordă pe perioada necesară realizării operațiunilor de transport, debarcare sau îmbarcare a pasagerilor, descărcare sau încărcare a mărfurilor și, după caz, întreținerea vehiculelor.

Art. 420. - Persoanele stabilite în teritoriul vamal al României beneficiază de regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import pentru:

a) mijloacele de transport feroviare care sunt puse la dispoziția lor de o anumită persoană, în temeiul unui acord potrivit căruia fiecare rețea de cale ferată poate utiliza materialul rulant al altor rețele ca pe propriul său material rulant;

b) o remorcă care este atașată la un mijloc de transport rutier înmatriculat pe teritoriul vamal al României;

c) utilizarea mijloacelor de transport pe o perioadă de cel mult de 5 zile, în cazul unor situații de urgență;

d) mijloacele de transport utilizate de o societate de închirieri pentru a le reexporta într-un termen de cel mult 5 zile.

Art. 421. - (1) Persoanele fizice stabilite în teritoriul vamal al României beneficiază de regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import dacă utilizează, în scop personal, un mijloc de transport cu titlu ocazional și urmează instrucțiunile titularului înmatriculării, aflat în teritoriul vamal în momentul utilizării.

Aceste persoane beneficiază, de exonerare totală de drepturi de import și dacă ele utilizează un mijloc de transport închiriat, în baza unui contract scris, cu titlu ocazional:

a) pentru a se întoarce la locul lor de reședință în România;

b) pentru a părăsi România;

c) când este admisă cu aprobarea autorității vamale.

(2) Mijloacele de transport trebuie să fie reexportate sau predate unei societăți de închirieri stabilite în teritoriul vamal al României, în următoarele termene:

a) 5 zile de la intrarea în vigoare a contractului, pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit.a);

b) 8 zile de la intrarea în vigoare a contractului, pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c).

(3) Pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), mijloacele de transport trebuie să fie reexportate în două zile de la intrarea în vigoare a contractului.

Art. 422. - (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import este acordat pentru mijloacele de transport ce urmează a fi înmatriculate temporar în teritoriul vamal al României în vederea reexportului lor în numele uneia dintre următoarele persoane:

- a) o persoană stabilită în străinătate;
- b) o persoană fizică stabilită în România, când această persoană se pregătește să-și transfere reședința normală în alt loc situat în afara acestui teritoriu.

În cazul prevăzut la lit. b), mijloacele de transport trebuie să fie reexportate în termen de 90 de zile, calculate de la data înmatriculării.

(2) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru mijloacele de transport utilizate în scopuri personale sau comerciale de către o persoană fizică stabilită în teritoriul vamal al României, care este angajată de proprietarul mijlocului de transport, stabilit în afara acestui teritoriu sau care este autorizată de către proprietar în acest scop.

Utilizarea personală a vehiculului trebuie să fie prevăzută în contractul de angajare.

Autoritatea vamală poate restricționa utilizarea regimului de admitere temporară a mijloacelor de transport, conform acestor dispoziții, dacă se constată folosirea acestui regim în mod sistematic.

(3) În cazuri excepționale, exonerarea totală a drepturilor de import poate fi acordată pentru mijloacele de transport care sunt utilizate în scop comercial de către o persoană stabilită în teritoriul vamal al României, pentru o perioadă de timp limitată.

Art. 423. – (1) Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor prevăzute în alte acte normative, termenele de încheiere sunt următoarele:

- a) 12 luni, pentru mijloacele de transport feroviare;
- b) timpul necesar pentru efectuarea operațiunilor de transport, pentru mijloacele de transport de folosință comercială, altele decât cele de transport feroviar;
- c) 6 luni pentru mijloacele de transport aeriene de folosință personală;
- d) 18 luni pentru mijloacele de transport maritime și fluviale de folosință personală.

(2) Pentru mijloacele de transport rutier de folosință personală, termenul de încheiere a regimului este:

- a) durata sejurului în teritoriul vamal al României, numai în scopul de a-și urma studiile, pentru mijloacele de transport utilizate de către un student;
- b) durata sejurului, numai în scopul finalizării executării misiunii, pentru mijloacele de transport utilizate de către o persoană însărcinată cu executarea unei misiuni pe o durată determinată;
- c) 6 luni, în alte cazuri, inclusiv animalele de călărie și tracțiune și atelajele acestora.

Paragraful 2

Efecte personale și bunuri importate de către călători în scop sportiv; materiale de agrement destinate navigatorilor

Art. 424. – (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală a drepturilor de import se acordă pentru efectele personale necesare în mod obișnuit pe perioada călătoriei și pentru bunurile importate în scop sportiv de călătorii definiți la art. 166.

(2) Prin *efecte personale* se înțelege articolele, noi sau folosite, de care un călător poate avea nevoie în mod obișnuit pe timpul călătoriei, ținând seama de toate circumstanțele călătoriei, cu excepția mărfurilor importate în scopuri comerciale.

(3) Prin *bunuri importate în scop sportiv* se înțelege articolele de sport și alte materiale destinate să fie utilizate de călători cu ocazia competițiilor sau a demonstrațiilor sportive ori în scopul efectuării antrenamentelor pe teritoriul al României.

(4) Lista exemplificativă cuprinzând efectele personale ale călătorilor și a materialului sportiv este prevăzută în anexa nr. 34.

Art. 425. – (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală a drepturilor de import se acordă pentru materialele de agrement aparținând navigatorilor în următoarele cazuri:

- a) când sunt utilizate la bordul unei nave destinate traficului maritim internațional;
- b) când acestea se debarcă dintr-o astfel de navă pentru a fi utilizate temporar pe uscat de către echipaj;
- c) când acestea sunt utilizate de către echipajul unei astfel de nave în locuri cu caracter cultural sau social administrate de organizații cu caracter nonprofit, sau în lăcașuri de cult unde se oficiază cu regularitate slujbe dedicate marinarilor.

(2) Lista exemplificativă cuprinzând materialul de agrement pentru navigatorii este prevăzută în anexa nr. 34.

Paragraful 3

Materiale destinate înlăturării efectelor unor catastrofe; material medico-chirurgical și de laborator; animale; mărfuri destinate a fi utilizate în zonele de frontieră

Art. 426. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală a drepturilor de import se acordă pentru materialele care sunt utilizate în cadrul măsurilor destinate înlăturării efectelor unor catastrofe sau unor situații similare ce afectează teritoriul vamal al României și care sunt destinate autorităților de stat sau unităților autorizate de autoritățile competente care acționează în astfel de situații.

Art. 427. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi la import se acordă pentru materiale medico-chirurgicale și de laborator când aceste materiale sunt expediate în cadrul unui împrumut efectuat la cererea unui spital sau a unei instituții sanitare, care au nevoie urgentă de a suplini insuficiența echipamentelor proprii și sunt destinate să stabilească diagnostice sau în scopuri terapeutice.

Art. 428. - (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru animalele aparținând unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al României.

Regimul se acordă pentru următoarele mărfuri destinate activităților tradiționale în zonele de frontieră, așa cum acestea sunt definite prin dispozițiile legale în vigoare:

a) echipamentele aparținând unei persoane stabilite în zona de frontieră adiacentă zonei de frontieră a aditerii temporare și utilizate de către o persoană stabilită în această zonă de frontieră adiacentă;

b) mărfurile utilizate sub responsabilitatea autorităților publice în vederea construirii, reparării sau întreținerii infrastructurii aflată în zona de frontieră.

(2) Lista exemplificativă cuprinzând activitățile care se declară în cazul animalelor sau la utilizarea echipamentului este prevăzută în anexa nr. 35.

Paragraful 4

Suporturi de sunet, de imagine sau informații; material promoțional; material profesional; material pedagogic și științific

Art. 429. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru mărfurile:

a) care constituie suporturi de sunet, de imagine sau de informații destinate a fi prezentate înainte de a fi comercializate, sau trimise gratuit sau destinate sonorizării, dublajului sau reproducției;

b) utilizate exclusiv în scopuri promoționale sau de reclamă. Lista exemplificativă a acestor materiale este prevăzută în anexa nr. 34.

Art. 430. – (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru materialul profesional când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) aparține unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al României;

b) se importă de către o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al României sau de către un angajat al proprietarului, angajatul putând fi stabilit în teritoriul vamal al României;

c) este utilizat de importator sau sub supravegherea sa, cu excepția cazurilor de co-producții audiovizuale.

(2) Prin *material profesional* se înțelege:

a) materialul de presă, de radiodifuziune sau de televiziune, necesar reprezentanților de presă, radiodifuziune sau televiziune stabiliți în afara teritoriului național al României, care intră temporar în România pentru a realiza reportaje, înregistrări sau emisiuni în cadrul unor programe determinate și care se reîntorc în străinătate;

b) materialul cinematografic, necesar unei persoane stabilite în străinătate, care intră temporar în România pentru realizarea de filme și care se reîntoarce în străinătate;

c) orice material necesar pentru exercitarea meseriei sau profesiei de către o persoană stabilită în străinătate, care intră temporar în România pentru realizarea unei activități concret determinate. Nu intră în această categorie materialul profesional destinat unor scopuri comerciale din care rezultă noi mărfuri sau condiționarea unor mărfuri existente. Sunt totuși admise uneltele manuale necesare pentru exploatarea resurselor naturale, pentru construcția, repararea sau întreținerea imobilelor, executarea lucrărilor de terasament, precum și pentru alte activități similare;

d) aparatele auxiliare și accesoriile materialelor prevăzute la lit. a), b) și c).

(3) Lista exemplificativă cuprinzând bunurile considerate material profesional este prevăzută în anexa nr. 34.

(4) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import nu poate fi acordat pentru materialul destinat a fi utilizat pentru fabricarea industrială sau pentru ambalarea mărfurilor sau, cu excepția uneltelor manuale, pentru exploatarea resurselor naturale, pentru construcții, reparații sau întreținerea construcțiilor sau cele pentru executarea muncilor de terasare sau operațiuni similare.

Art. 431. – (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru materialul pedagogic și științific când în mod cumulativ:

a) aparțin unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al României;

b) sunt importate de instituții științifice, educaționale sau de pregătire profesională, publice sau private, al căror obiect de activitate esențial este nonprofit și sunt folosite sub responsabilitatea exclusivă a acestora, în scop didactic, al formării profesionale sau al cercetării științifice;

c) sunt importate în cantitate rațională ținând cont de destinația acestora;

d) nu sunt utilizate în scopuri pur comerciale.

(2) Prin *material pedagogic* se înțelege orice material destinat procesului didactic și de formare profesională și, în special, modele, instrumente, aparate și mașini.

(3) Lista exemplificativă cuprinzând mărfurile considerate material pedagogic este prevăzută în anexa nr. 34.

(4) Prin *material științific* se înțelege instrumentele, aparatele și mașinile-unelte utilizate în scopul cercetărilor științifice sau în învățământ.

Paragraful 5

Ambalaje, modele, matrițe, clișee, desene, proiecte, instrumente de măsură și control, de verificare și alte obiecte similare; unelte și instrumente speciale; mărfuri care servesc la efectuarea de încercări sau sunt supuse testelor probe; mostre; mijloace de producție pentru înlocuire

Art. 432. – (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru ambalaje când acestea:

a) sunt destinate a fi reexportate goale sau pline, dacă sunt importate pline;

b) sunt destinate a fi reexportate pline, dacă sunt importate goale.

(2) Prin *ambalaje* se înțelege:

a) ambalajele utilizate sau destinate să fie utilizate în starea în care sunt prezentate, pentru ambalarea exterioară sau interioară a mărfurilor;

b) suporturile utilizate sau destinate să fie utilizate, pentru rularea, plierea sau fixarea mărfurilor.

(3) Nu sunt considerate ambalaje materialele de ambalat cum ar fi paiele, hârtia, fibrele de sticlă și talașul, prezentate în vrac.

(4) Ambalajele nu pot fi utilizate în trafic intern, decât în vederea exportului mărfurilor. În cazul ambalajelor importate pline, această restricție nu se aplică decât din momentul în care acestea au fost golite de conținut.

Art. 433. – (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru tipare, matrițe, clișee, desene, proiecte, instrumente de măsură, de control, de verificare și alte obiecte similare, când acestea:

a) aparțin unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al României;

b) sunt utilizate de o persoană stabilită în teritoriul vamal al României;

c) cel puțin 75% din producția rezultată din utilizarea lor este exportată în afara teritoriului vamal al României.

(2) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru unelte și echipamente ori instrumente speciale când acestea:

a) aparțin unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al României;

b) sunt puse gratuit la dispoziția unei persoane stabilite în teritoriul vamal al României pentru a fi utilizate la fabricarea de mărfuri ce urmează a fi exportate în totalitate.

Art. 434. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

a) mărfurile supuse încercărilor, experiențelor sau demonstrațiilor;

b) mărfurile importate în cadrul unui contract de vânzare sub rezerva efectuării unor probe satisfăcătoare și când acestea sunt efectiv supuse acestor încercări;

c) mărfurile utilizate pentru efectuarea de încercări, experiențe sau demonstrații care nu constituie o activitate lucrativă.

În cazul mărfurilor prevăzute la lit. b) termenul de încheiere este de 180 de zile.

Art. 435. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru mostrele importate în cantități rezonabile, pentru a fi prezentate sau să facă obiectul unei demonstrații în teritoriul vamal al României.

Art. 436. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru mijloacele de producție de înlocuire,

puse provizoriu la dispoziția unui client de către furnizor sau reparator, în așteptarea livrării sau reparării unor mărfuri similare.

Termenul de încheiere este de 180 de zile.

Paragraful 6

Mărfuri destinate unor manifestări sau unor vânzări

Art. 437. – (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru mărfurile destinate a fi expuse sau utilizate cu ocazia unei manifestări publice, care nu este exclusiv organizată pentru vânzarea mărfurilor în cauză, sau pentru mărfurile obținute în cursul unei astfel de manifestări, din mărfurile plasate sub regim.

În mod excepțional, autoritatea vamală poate autoriza recurgerea la acest regim și pentru alte manifestări.

(2) Prin *mărfuri* prevăzute la alin. (1) se înțelege:

a) mărfurile destinate să fie expuse sau care fac obiectul unor demonstrații sau manifestări;

b) mărfurile destinate să fie utilizate la prezentarea produselor importate cu prilejul unei manifestări, cum sunt: mărfurile necesare demonstrațiilor făcute cu mașinile sau cu aparatele importate expuse; materialul de construcție sau de decorare, inclusiv echipamentul electric pentru standul unei persoane din străinătate; materialul publicitar și de documentație destinat să fie utilizat cu titlu de publicitate pentru mărfurile importate expuse, cum sunt înregistrările sonore și video, filmele și diapozitivele, precum și aparatura necesară pentru utilizarea lor;

c) animalele vii destinate să fie expuse sau care participă la manifestări;

d) materialul destinat să fie utilizat în cadrul reuniunilor, conferințelor și congreselor internaționale, inclusiv instalațiile de traducere, aparatele de înregistrare video și filmele cu caracter educativ, științific sau cultural;

e) produsele obținute în cursul manifestărilor prin folosirea mărfurilor, mașinilor, aparatelor sau animalelor importate temporar.

(3) Prin *alte manifestări* se înțelege:

a) expozițiile, congresele, saloanele și manifestările similare din domeniile: comerț, industrie, agricultură și artizanat;

b) expozițiile sau manifestările organizate în principal cu scop filantropic;

c) expozițiile sau manifestările organizate în scop științific, tehnic, artizanal, artistic, educativ sau cultural, sportiv, religios, sindical, turistic sau de a contribui la înțelegerea între popoare;

d) reuniunile reprezentanților organizațiilor sau grupărilor internaționale;

e) ceremoniile și manifestările cu caracter oficial sau comemorativ.

(4) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi la import se acordă pentru mărfurile ce nu pot fi importate ca mostre, când expeditorul dorește să vândă aceste mărfuri și destinatarul condiționează eventuala cumpărare a lor de o verificare prealabilă.

Termenul de încheiere este de 60 de zile.

(5) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă și pentru mărfurile de ocazie.

(6) Prin *mărfuri de ocazie*, altele decât cele nou-fabricate, dar neutilizate și fără defecte, se înțelege:

a) mărfurile prezentate în vederea vânzării la licitație;

b) mărfurile din cadrul unui contract de vânzare sub rezerva efectuării unor încercări al căror rezultat să fie satisfăcător;

c) operele de artă ce urmează să fie expuse în vederea unei eventuale vânzări;

d) trimiterile *la vedere* de confecții din blănuri, bijuterii, covoare, articole de bijuterie, dacă după caracteristicile lor nu pot fi considerate mostre.

(7) Prin *trimiteri la vedere* se înțelege trimiterea de mărfuri pentru care există oferta de vânzare a exportatorului cu posibilitatea de a fi cumpărate după ce sunt verificate și acceptate de destinatar.

Paragraful 7

Piese de schimb, accesorii și echipamente, precum și alte mărfuri

Art. 438. - Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru piesele de schimb, accesoriile și echipamentele utilizate pentru repararea și întreținerea, inclusiv revizia, reglajele și măsurile de conservare a mărfurilor plasate sub regim.

Art. 439. - (1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi la import se acordă pentru mărfurile, altele decât cele enumerate la art. 417 - 438 sau pentru cele care nu îndeplinesc condițiile fixate prin aceste articole, când acestea sunt importate:

- a) fie cu titlu ocazional și pentru o perioadă nu mai mare de 90 de zile;
 - b) fie în situații deosebite, fără a avea consecințe pe plan economic.
- (2) Regimul prevăzut la alin. (1) se acordă pentru mărfurile a căror valoare este mai mică decât echivalentul în lei a 4000 euro.

Secțiunea a 3-a ***Dispoziții aplicabile pentru funcționarea regimului***

Art. 440. - În situația în care efectele personale, mărfurile importate în scopuri sportive sau mijloacele de transport fac obiectul unei declarații verbale sau prin orice altă acțiune pentru plasarea sub regim, autoritatea vamală poate cere o declarație scrisă când quantumul drepturilor de import este ridicat sau când există un risc serios de a nu fi respectate obligațiile ce decurg din plasarea sub regim.

Art. 441. - (1) Declarațiile de plasare sub regim stabilite pe baza carnetelor ATA/CPD sunt acceptate când aceste carnete sunt emise de o țară participantă și sunt vizate și garantate de o asociație garantă care face parte din grupul de asociații internaționale.

În afara cazurilor când se dispune altfel, în cadrul acordurilor bilaterale sau multilaterale, prin *țară participantă* se înțelege o parte contractantă a convenției ATA sau a convenției de la Istanbul care acceptă recomandările Consiliului de cooperare vamală din 25 iunie 1992 relative la acceptarea carnetului ATA sau a carnetului CPD pentru regimul de admitere temporară.

- (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică numai când carnetele ATA/CPD:
- a) privesc mărfurile și utilizările acoperite de aceste convenții sau acorduri;
 - b) sunt certificate de autoritatea vamală în spațiul prevăzut pe copertă;
 - c) sunt valabile pe teritoriul vamal al României.

Carnetele ATA/CPD sunt prezentate biroului de intrare în teritoriul vamal al României, cu excepția cazurilor în care biroul nu este în măsură să verifice dacă condițiile pentru acordarea regimului sunt îndeplinite.

(3) Lista mărfurilor pentru care admiterea temporară se poate efectua conform convenției ATA este prevăzută în anexa nr. 34.

(4) Prezentarea carnetului ATA în vederea plasării mărfurilor sub regimul de admitere temporară se face la birourile vamale de intrare care:

a) completează voletul de intrare pentru mărfurile prevăzute la pct. 1, 10, 12 - 19 din lista prevăzută la alin. (3), dacă sunt în măsură să verifice îndeplinirea tuturor condițiilor impuse de regimul de admitere temporară;

b) completează voletul de tranzit pentru mărfurile prevăzute la pct. 2 - 9, 11 și 20 din lista prevăzută la alin. (3) și pentru celelalte mărfuri pentru care nu sunt în măsură să verifice îndeplinirea condițiilor regimului. În acest caz, biroul de import completează voletul de import.

Art. 442. – (1) Fără a se înlătura sistemul de garanții specific carnetelor ATA/CPD, plasarea sub regim printr-o declarație scrisă se supune constituirii unei garanții, cu excepția cazurilor prevăzute în anexa nr. 36.

(2) Autoritatea vamală poate solicita ținerea unei evidențe scrise pentru facilitarea controlului regimului.

Art. 443. – (1) În situația în care mărfurile plasate sub regim conform art. 437 sunt declarate pentru punerea în liberă circulație, cuantumul datoriei se determină pe baza elementelor de calcul aplicabile acestor mărfuri din momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație.

În situația în care mărfurile plasate sub regim conform art. 437 sunt comercializate, acestea sunt considerate ca fiind prezentate în vamă atunci când sunt declarate pentru punere în liberă circulație, anterior expirării termenului de încheiere.

(2) La încheierea regimului pentru mărfurile vizate la art. 437 alin. (1), consumul lor, distrugerea sau distribuirea gratuită către public în cadrul manifestării, se considera a fi un reexport atâta timp cât cantitatea corespunde naturii manifestării, numărului de vizitatori și importanței participării expozantului la această manifestare, cu excepția băuturilor alcoolice, țigărilor și combustibililor.

Art. 444. - În situația în care mărfurile sunt plasate sub unul din regimurile suspensive sau introduse într-o zonă liberă supusă modalităților de control de tipul I în sensul art. 480 sau într-un antrepozit liber, sau plasate într-o zonă liberă supusă modalităților de control de tip II în sensul art. 480, care încheie regimul de admitere temporară, documentele altele decât carnetele ATA/CPD sau evidențele utilizate pentru destinația vamală în cauză sau toate documentele de înlocuire trebuie să poarte mențiunea „mărfuri AT”.

Art. 445. - Pentru mijloacele de transport feroviar utilizate în comun în temeiul unui acord internațional, regimul de admitere temporară se încheie când mijloacele de transport feroviar, de același tip sau de aceeași valoare ca cele care au fost puse la dispoziția unei persoane stabilite în teritoriul vamal al României, sunt exportate sau reexportate.

CAPITOLUL VI
Perfecționarea pasivă

Secțiunea 1

Condiții suplimentare privind acordarea autorizației

Art. 446. – (1) Interesele esențiale ale întreprinzătorilor români sunt considerate că nu sunt afectate, cu excepția existenței unor indicii contrare.

(2) În situația în care cererea de autorizație este întocmită de persoana care exportă mărfurile de export temporar fără efectuarea operațiunilor de perfecționare, autoritatea vamală procedează la verificarea prealabilă a condițiilor prevăzute de art. 167 alin. (2) din Codul vamal pe baza documentelor produse.

Art. 447. - (1) Autorizația stabilește mijloacele și metodele prin care se verifică că produsele compensatoare sunt rezultate din procesarea mărfurilor de export temporar sau că sunt respectate condițiile pentru recurgerea la sistemul de schimburi standard.

Aceste mijloace și metode pot include utilizarea fișei informative prevăzută în anexa nr. 37 și verificarea evidențelor.

(2) În situația în care natura operațiunilor de perfecționare nu permite să se stabilească că produsele compensatoare au rezultat din utilizarea mărfurilor de export temporar, autorizația nu poate fi eliberată decât în cazuri temeinic justificate și când solicitantul probează, oferind suficiente garanții, că mărfurile utilizate în operațiunile de procesare au:

- a) același cod tarifar din N.C.;
- b) aceeași calitate comercială;
- c) aceleași caracteristici tehnice cu mărfurile de export temporar.

În autorizație se stabilesc condițiile de utilizare a regimului.

Art. 448. - În situația în care aplicarea regimului este solicitată pentru reparații, mărfurile de export temporar trebuie să necesite numai reparații iar regimul nu poate fi utilizat pentru ameliorarea performanțelor tehnice ale mărfurilor.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții aplicabile în funcționarea regimului

Art. 449. - (1) Autorizația stabilește termenul de încheiere, care poate fi prelungit, în cazuri temeinic justificate, chiar și când acesta a expirat.

(2) Dispozițiile art. 177 alin. (2) din Codul vamal se pot aplica chiar și când termenul de încheiere a expirat.

Art. 450. – (1) Declarația vamală de plasare sub regim a mărfurilor de export temporar se întocmește potrivit dispozițiilor aplicabile la export.

(2) În cazul unui import anticipat, documentele ce însoțesc declarația de punere în liberă circulație includ o copie a autorizației, cu excepția cazului în care această autorizație face obiectul unei cereri conform art. 359 alin. (4). Prevederile art. 147 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 3-a **Dispoziții referitoare la taxare**

Art. 451. – (1) Pentru calculul cuantumului de dedus, drepturile anti-dumping și compensatorii nu se iau în considerare.

Produsele compensatoare secundare ce constituie deșeuri, căzături, rebuturi, resturi, sunt considerate a fi incluse.

(2) Pentru determinarea valorii mărfurilor de export temporar conform prevederilor art. 171 alin. (2) din Codul vamal, cheltuielile de încărcare, de transport și de asigurare a mărfurilor de export temporar până la locul unde a fost efectuată operațiunea de perfecționare pasivă sau ultima operațiune de acest fel nu se adaugă la:

a) valoarea mărfurilor de export temporar care se ia în considerare la determinarea valorii în vamă a produselor compensatoare în concordanță cu dispozițiile art. 8 paragraful 1 lit. b. i) din acordul prevăzut la art. 57 din Codul vamal;

b) cheltuielile de perfecționare, când valoarea mărfurilor de export temporar nu poate fi determinată potrivit dispozițiilor prevăzute la lit. a).

Cheltuielile de încărcare, transport și asigurare ale produselor compensatoare de la locul unde a avut loc operațiunea de perfecționare pasivă sau ultima operațiune de acest fel la locul de introducere pe teritoriul vamal al României se adaugă la cheltuielile de perfecționare.

(3) Cheltuielile de încărcare, de transport și de asigurare includ și:

a) comisioanele și cheltuielile de intermediere, cu excepția comisiunilor de cumpărare;

b) costul containerelor care nu fac un tot cu mărfurile de export temporar;

c) cheltuielile de ambalare, cuprinzând atât manopera cât și materialele folosite;

d) cheltuielile de manipulare conexe transportului de mărfuri.

Art. 452. – (1) Exonerarea parțială de drepturi de import, luând-se în considerare ca valoare în vamă cheltuielile de perfecționare, este autorizată la cerere.

(2) Autoritatea vamală refuză calcularea exonerării parțiale de drepturi de import, dacă, înainte de acordarea liberului de vamă pentru punerea în liberă circulație a produselor compensatoare, se stabilește că singurul obiectiv al acordării liberului de vamă pentru punerea în liberă circulație cu o taxă vamală zero pentru mărfurile exportate temporar, care nu sunt de origine română, a fost să beneficieze de exonerare parțială.

(3) Dispozițiile art. 57 din Codul vamal se aplică în mod corespunzător cheltuielilor de perfecționare care nu țin cont de mărfurile de export temporar.

Art. 453. - (1) În cazul agenților economici care efectuează operațiuni frecvente de perfecționare pasivă în cadrul unei autorizații care nu privește operațiuni de reparare, autoritatea vamală poate, la cererea titularului, să fixeze o rată medie a drepturilor de import valabilă pentru toate aceste operațiuni.

Această rată se determină pentru fiecare perioadă de un an și se aplică cu titlu provizoriu produselor compensatoare puse în liberă circulație în această perioadă. La sfârșitul fiecărei perioade, autoritatea vamală efectuează un calcul final și, când este cazul, aplică dispozițiile art. 243 alin. (1) sau art. 259 din Codul vamal.

TITLUL IV DISPOZIȚII APLICABILE LA EXPORT

CAPITOLUL I Dispoziții privind declarațiile vamale de export depusse în prealabil

Art. 454. - Dispozițiile art. 202 din Codul vamal și ale prezentei secțiuni nu se aplică:

- a) exporturilor de energie electrică;
- b) exporturilor prin conducte;
- c) scrisorilor, cărților poștale sau tipăriturilor;
- d) mărfurilor însoțite de declarațiile CN 22 sau CN 23 cu condiția ca autoritatea vamală să se asigure că serviciile poștale aplică regulile privind prohibițiile stabilite prin Convenția Uniunii Poștale Universale;
- e) declarațiilor vamale întocmite prin orice altă acțiune conform art. 161, 163, 165 și 166;

- f) bunurilor aflate în bagajele personale ale călătorilor;
- g) în cazurile în care este admisă o declarație verbală conform art. 155 -158 alin. (2), 165 și 166;
- h) mărfurilor care circulă sub acoperirea carnetelor ATA și CPD;
- i) mărfurilor care circulă sub acoperirea formularului 302 utilizat în aplicarea Acordului între statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la Statutul Forțelor lor și a Protocolului adițional, încheiate la Bruxelles la 19 iunie 1995, ratificate prin Legea nr. 23/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 22 aprilie 1996.

Art. 455. – (1) În cazul transportului maritim declarația vamală de export se depune la biroul vamal de export în următoarele termene:

- a) pentru transporturile containerizate, altele decât cele prevăzute la lit. c), cu cel puțin 24 de ore înainte de încărcarea în portul de plecare a mărfurilor;
- b) pentru mărfurile în vrac, altele decât cele de la lit. c) cu cel puțin 4 ore înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României;
- c) când durata transportului este mai mică de 24 de ore, cu cel puțin 2 ore înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României.

(2) În cazul traficului aerian declarația vamală de export se depune la biroul vamal de export cu cel puțin 30 de minute înainte de plecarea din aeroportul internațional.

(3) Declarația vamală de export se depune la biroul vamal de export în următoarele termene:

- a) cu cel puțin 2 ore înainte de a părăsi teritoriul vamal al României pentru traficul pe calea ferată;
- b) cu cel puțin 1 oră înainte de a părăsi teritoriul vamal al României pentru traficul pe cale rutieră;
- c) cu cel puțin 15 minute înainte ca mijlocul de transport să părăsească teritoriul vamal al României pentru stocurile de piese de schimb și pentru reparații, precum și pentru alimentele necesare transportului aerian și maritim.

(4) În situația în care declarația vamală de export se depune prin alte procedee decât cele informatice, termenul prevăzut la alin. (1) lit. c) și la alin. (2) – (3) este de cel puțin 4 ore.

(5) În situația în care sistemul computerizat al autorității vamale nu funcționează temporar, termenele prevăzute la alin (1) – (3), sunt aplicabile conform procedurii stabilite de autoritatea vamală.

(6) În cazul transportului inter-modal termenul este cel prevăzut pentru mijlocul de transport care părăsește teritoriul vamal al României.

(7) În cazul transportului combinat atunci când mijlocul de transport activ este doar de transport a unui mijloc de transport activ principal, obligația de prezentare a declarației vamale de export este aferentă mijlocului de transport principal .

Art. 456. - (1) Autoritatea vamală poate să reducă sau să prelungească termenul prevăzut la art. 455 când, prin acorduri cu alte țări, se stabilește un alt termen.

(2) Termenul nu poate fi mai mic decât cel care este necesar autorității vamale pentru efectuarea analizei de risc înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României.

Art. 457. – (1) După depunerea declarației vamale, biroul vamal competent, înainte de acordarea liberului de vamă, efectuează controlul bazat pe analiza de risc.

2) În situația în care mărfurile acoperite de excepția prevăzută la art. 454, sunt scoase din teritoriul vamal al României, analiza de risc se efectuează pe baza declarației vamale.

Art. 458. - Fără a înlătura obligația prevăzută la art. 202 din Codul vamal și excepțiile prevăzute în acest capitol, atunci când mărfurile prezentate la vamă nu sunt acoperite de o declarație vamală conținând datele necesare pentru declarația prealabilă la plecare, persoana care a adus mărfurile, sau care își asumă responsabilitatea pentru transportul mărfurilor din teritoriul vamal al României, depune imediat o declarație vamală sau o declarație sumară.

CAPITOLUL II Procedura de export

Secțiunea 1 **Declarația de export**

Art. 459. – (1) Declarația de export se întocmește în conformitate cu Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, sau, într-o formă simplificată, conform prevederilor anexei nr. 7 și se depune la biroul vamal de export utilizând procedee informatice.

(2) Autoritatea vamală acceptă o declarație de export întocmită în scris, potrivit modelului din anexa nr. 9, completată în conformitate cu Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, numai în următoarele cazuri:

- a) nu funcționează sistemul informatic al autorității vamale;

b) nu funcționează aplicația informatică a persoanei ce depune declarația sumară.

(3) Utilizarea declarației de export întocmită în scris conform alin. (2) lit. b), se face cu aprobarea autorității vamale.

(4) În situația în care mărfurile sunt exportate de călători care nu au acces direct la sistemul informatic vamal și care nu au mijloacele necesare pentru depunerea declarației de export utilizând un procedeu informatic la biroul vamal de plecare, autoritatea vamală autorizează călătorul să utilizeze o declarație vamală de export întocmită în scris, într-o formă corespunzătoare modelului stabilit în anexa nr. 9, completată în conformitate cu Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu .

(5) Pentru aplicarea alin. (3) și (4), autoritatea vamală trebuie să se asigure că pot fi îndeplinite cerințele pentru schimbul de date de export între biroul vamal de export și alte birouri vamale.

Secțiunea a 2 -a **Dispoziții generale**

Art. 460. - (1) În aplicarea art. 181 din Codul vamal, exportatorul este considerat a fi persoana în numele căreia se întocmește declarația vamală de export și care, la momentul acceptării sale, este proprietarul mărfurilor sau are dreptul de dispoziție asupra acestor mărfuri.

(2) În situația în care dreptul de proprietate sau dreptul de dispoziție asupra mărfurilor aparține unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al României conform unui contract în baza căruia se realizează exportul, partea contractantă stabilită pe teritoriul vamal al României este considerată exportator.

Art. 461. - În cazurile în care operațiunea comercială implică subcontractanți, declarația de export poate fi depusă la biroul vamal în a cărui rază de competență este stabilit subcontractantul.

Art. 462. - Dacă din motive de organizare administrativă, dispozițiile art. 181 alin. (4) din Codul vamal nu pot fi aplicate, declarația vamală de export poate fi depusă la orice alt birou vamal competent pentru operațiunea în cauză.

Art. 463. - În cazuri temeinic justificate, o declarație vamală de export poate fi acceptată la:

a) alt birou vamal decât cel prevăzut la art. 181 alin. (4) din Codul vamal;

b) alt birou vamal decât cel prevăzut la art. 462.

În aceste cazuri, operațiunile de control privind aplicarea măsurilor de prohibiție și de restricție trebuie să țină cont de caracterul deosebit al situației.

Secțiunea a 3 - a **Formalități la biroul de export**

Art. 464. – (1) Fără a se înlătura aplicarea prevederilor art. 137, atunci când declarația vamală de export este întocmită pe baza unei declarații vamale în detaliu, se utilizează exemplarele 1, 2 și 3. Biroul vamal de export aplică ștampila în caseta A și completează, dacă este cazul, caseta D. Atunci când se acordă liberul de vamă, exemplarul 1 este păstrat de către biroul vamal, exemplarul 2 este trimis la Comisia Națională de Statistică, iar în cazul în care dispozițiile cuprinse în art. 471 - 476 nu pot fi aplicate, exemplarul 3 se returnează persoanei interesate.

(2) Atunci când declarația de export este prelucrată la biroul vamal de export prin procedee informatice, exemplarul 3 al declarației poate fi înlocuit cu un document de însoțire la export, imprimat de sistemul informatic al autorității vamale. Acest document conține cel puțin datele cerute pentru documentul de însoțire la export prevăzut la art. 472.

Documentul de însoțire la export poate fi, dacă se autorizează, imprimat prin sistemul informatic al declarantului.

(3) Autoritatea vamală poate renunța la utilizarea exemplarului 3 al declarației sau la documentul de însoțire prevăzut la alin. (2) al acestui articol cu condiția ca cerințele prevăzute la art. 202 alin. (2) din Codul vamal să fie îndeplinite.

Art. 465. – (1) În situația în care mărfurile care au primit liber de vamă la export nu părăsesc teritoriul vamal al României, exportatorul informează imediat biroul vamal de export. Exemplarul 3 al declarației în cauză se returnează acestui birou. Biroul de export invalidează declarația de export.

(2) În situația în care, în cazurile prevăzute la art. 466 alin. (8) și (9) o modificare a contractului de transport are ca efect terminarea operațiunii de transport în interiorul teritoriului vamal al României, care ar fi trebuit să se finalizeze în afara acestui teritoriu, agenții economici implicați pot efectua amendarea contractului numai cu acordul biroului vamal prevăzut la art. 466 alin. (3) lit. a) sau, în cazul operațiunii de tranzit al biroului de plecare. În acest caz exemplarul 3 se returnează și declarația se invalidează.

(3) Biroul de export poate solicita exportatorului să probeze că mărfurile au părăsit teritoriul vamal al României.

Dacă, după un an de zile de la data acordării liberului de vamă pentru export, mărfurile nu au părăsit teritoriul vamal al României, sau nu a fost furnizată proba pentru exportul în cauză, declarația de export se invalidează, iar biroul de export informează declarantul.

Secțiunea a 4-a **Formalități îndeplinite la biroul vamal de ieșire**

Art. 466. - (1) Fără a înlătura dispozițiile cuprinse în secțiunea a 6-a a prezentului capitol, când reglementările vamale prevăd posibilitatea înlocuirii exemplarului 3 al declarației vamale în detaliu cu un alt document, dispozițiile prezentului titlu se aplică acestuia din urmă în mod corespunzător.

(2) Exemplarul 3 al declarației vamale în detaliu și mărfurile care au primit liber de vamă la export trebuie să fie prezentate la biroul vamal de ieșire.

(3) Prin birou vamal de ieșire se înțelege:

a) pentru mărfurile exportate pe cale ferată, prin poștă, pe cale aeriană sau maritimă, biroul vamal în a cărui rază de competență se află locul în care mărfurile sunt preluate de un agent economic autorizat-Simplificări vamale/securitate și siguranță, cu condiția ca întreaga operațiune de transport pe teritoriul vamal al României să se desfășoare de unul sau mai mulți AEA-simplificări vamale/securitate și siguranță

b) pentru mărfurile exportate prin conducte sau pentru energia electrică, biroul desemnat de Autoritatea Națională a Vămirilor;

c) pentru mărfurile exportate prin alte modalități sau care nu sunt acoperite de lit. a) și b), ultimul birou vamal înainte de ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al României.

(4) Biroul vamal de ieșire efectuează analiza de risc impusă de motivele de securitate și siguranță, înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României și se asigură că prin aceasta analiză și prin controalele efectuate prin sondaj, mărfurile prezentate corespund celor declarate. Biroul vamal de ieșire supraveghează ieșirea fizică a mărfurilor.

În situația în care declarația vamală de export a fost depusă la un alt birou vamal decât cel de ieșire și transmiterea informațiilor între aceste birouri s-a făcut conform art. 202 alin. (2) din Codul vamal, biroul vamal de ieșire poate accepta rezultatele analizei de risc efectuate de către un alt birou.

(5) În situația în care declarantul înscrie în rubrica 44 mențiunea „RET-EXP” sau își exprimă opțiunea de a recupera exemplarul 3, biroul vamal de ieșire certifică ieșirea fizică a mărfurilor prin confirmarea pe

verso-ul acestui exemplar pe care îl returnează persoanei care l-a prezentat sau, dacă nu este posibil acest lucru, intermediarului desemnat în rubrica 50 și stabilit în raza sa de competență, în vederea returnării acestui exemplar declarantului. Confirmarea are forma unei ștampile, conținând numele biroului și data.

În cazul exportului fracționat, confirmarea se aplică numai pentru mărfurile efectiv exportate. Când exportul fracționat se realizează prin mai multe birouri vamale de ieșire, biroul vamal de ieșire la care a fost prezentat originalul exemplarului 3, certifică la cererea justificată, o copie a exemplarului 3, pentru fiecare parte de mărfuri în cauză, în vederea prezentării acestuia la un alt birou vamal de ieșire avut în vedere. Originalul exemplarului 3 este adnotat în mod corespunzător.

(6) În situația în care biroul vamal de ieșire constată o lipsă a mărfurilor, acesta adnotează exemplarul declarației prezentate și informează biroul vamal de export. Când se constată mărfuri în plus, biroul vamal refuză ieșirea acestora, până când formalitățile de export nu sunt completate.

În situația în care se constată neconcordanțe privind felul mărfurilor, biroul vamal refuză ieșirea acestora până când formalitățile de export nu sunt completate și informează biroul vamal de export.

(7) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), biroul vamal de ieșire confirmă exemplarul 3 al declarației de export conform alin. (5), după ce a fost înscrisă mențiunea "Export" pe documentul de transport și s-a aplicat ștampila. În cazul unor transporturi directe sau zboruri având ca destinație o altă țară nu este necesară înscrierea mențiunii "Export" când operatorii sunt în măsură să garanteze regularitatea operațiunilor prin alte modalități.

(8) În situația în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României sau care sunt îndreptate spre un birou vamal de ieșire, circulă în regim de tranzit, biroul de plecare certifică exemplarul 3, conform alin. (5) și îl returnează declarantului după înscrierea mențiunii "Export" pe toate exemplarele documentului de tranzit sau pe orice alt document care îl înlocuiește.

În situația în care este cerut un document însoțitor, acesta se confirmă cu mențiunea „Export” pe toate exemplarele sale.

Certificarea și returnarea către declarant a exemplarului 3 sunt aplicabile și în cazul mărfurilor admise la export care nu circulă în regim de tranzit dar sunt dirijate spre un birou vamal de ieșire și sunt însoțite de o declarație de tranzit pe manifest.

Biroul vamal de ieșire supraveghează plecarea efectivă a mărfurilor.

Dispozițiile primului paragraf nu se aplică în cazul în care se acordă o dispensă de prezentare la biroul de plecare, conform art. 325 alin. (3).

(9) În situația în care mărfurile care circulă în procedura de suspendare a accizelor, părăsesc teritoriul vamal al României sub acoperirea unui document administrativ de însoțire prevăzut de Codul fiscal, biroul vamal de export certifică exemplarul 3 al declarației vamale, conform prevederilor alin. (5) și îl returnează declarantului după înscrierea cu roșu a mențiunii "Export" și aplicarea ștampilei la care se face referire în alin. (5), pe toate exemplarele documentului administrativ de însoțire. Pe exemplarul 3 al declarației vamale în detaliu se face referire la documentul administrativ de însoțire și invers.

Biroul vamal de ieșire supraveghează ieșirea fizică a mărfurilor și returnează exemplarul documentului administrativ de însoțire, conform Codului fiscal.

În cazul aplicării prevederilor cuprinse în alin. (7), constatarea se înscrie pe documentul administrativ de însoțire.

Art. 467. – Mărfurile destinate exportului, controlate și vămuite în interiorul țării, nu se supun controlului vamal la biroul vamal de ieșire, unde se verifică numai numărul, seria și integritatea sigiliilor aplicate, pe baza documentului vamal de export.

Art. 468. - (1) Mijloacele de transport și coletele destinate exportului, vămuite în interiorul țării, sosite la biroul vamal de ieșire fără sigilii, cu sigilii violate, neaplicate corect sau cu sigilii care nu corespund celor menționate în documente, precum și mijloacele de transport și coletele care nu mai îndeplinesc condițiile de sigilare se controlează de autoritatea vamală de la frontieră. Controlul vamal se efectuează și când sunt prezumții că în mijloacele de transport se află și alte mărfuri decât cele prevăzute în documente.

(2) În situația în care nu sunt condiții corespunzătoare de control la birourile vamale de ieșire, mijloacele de transport se îndrumă la cel mai apropiat birou vamal unde există condiții de efectuare a controlului.

(3) Transportul, manipularea, ambalarea și dezambalarea mărfurilor în vederea controlului vamal se efectuează de declarantul vamal, pe cheltuiala acestuia sau, după caz, a reprezentantului acestuia.

Secțiunea a 5-a **Alte dispoziții**

Art. 469. – (1) Declarația vamală de export se poate depune la biroul vamal de ieșire în cazul mărfurilor care nu fac obiectul unor măsuri de prohibiție sau de restricție și care nu depășesc echivalentul în lei a 3000 euro pentru fiecare transport și declarant.

(2) Declarația verbală se poate face numai la biroul vamal de ieșire.

Art. 470. - În situația în care o marfă a părăsit teritoriul vamal al României, fără să fi făcut obiectul unei declarații vamale de export, această declarație se poate depune ulterior de către exportator la biroul vamal în a cărui rază de competență se află sediul acestuia. În această situație se aplică prevederile art. 462.

Acceptarea acestei declarații este condiționată de prezentarea de către exportator, a dovezii privind realitatea părăsirii teritoriului vamal al României, precum și a felului și cantității mărfurilor în cauză. Biroul vamal certifică exemplarul 3 al declarației.

Acceptarea ulterioară a declarației nu înlătură aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege și producerea consecințelor care ar rezulta în domeniul politicii agricole.

Secțiunea a 6-a

Dispoziții specifice aplicabile când schimbul datelor de export între birourile vamale se efectuează cu ajutorul tehnologiei informației sau al rețelelor informatice

Art. 471. - Dispozițiile art. 9 și 10 se aplică regimurilor de export și de perfecționare pasivă.

Art. 472. - (1) Fără a înlătura prevederile art. 474 alin. (2), biroul de export acordă liberul de vamă prin emiterea către declarant a documentului de însoțire la export.

(2) Documentul de însoțire la export poate fi, în baza unei aprobări, imprimat prin sistemul informatic al declarantului.

Art. 473. - După acordarea liberului de vamă, biroul vamal de export transmite biroului vamal de ieșire declarat elementele care fac referire la operațiunea de export, cu ajutorul mesajului "Aviz anticipat de export". Acest mesaj are la bază datele selecționate din declarația de export, modificate și completate dacă este cazul.

Art. 474. - (1) Documentul de însoțire la export și mărfurile admise la export sunt prezentate la biroul vamal de ieșire. Autoritatea vamală poate cere ca notificarea de sosire a mărfurilor să fie efectuată pe cale electronică, caz în care nu este necesară prezentarea documentului de însoțire la export, iar notificarea face referire la numărul declarației electronice.

(2) În situația în care, atât biroul vamal de export cât și cel de ieșire sunt conectate la Sistemul de Control al Exporturilor și nu există risc de deturnare, precum și faptul că a fost pus în funcțiune un dispozitiv eficient

pentru a garanta liberul de vamă și notificarea de sosire, autoritatea vamală poate să renunțe la documentul de însoțire la export.

Art. 475. - (1) Biroul vamal de ieșire supraveghează ieșirea fizică a mărfurilor de pe teritoriul vamal al României, iar dacă se efectuează un control al mărfurilor, acesta se realizează cu ajutorul mesajului „Aviz anticipat de export” primit de la biroul de export.

(2) În afara unor cazuri justificate, biroul vamal de ieșire transmite mesajul „Rezultate la ieșire” către biroul de export, cel mai târziu în prima zi lucrătoare care urmează celei în care mărfurile au părăsit teritoriul vamal al României.

(3) În cazul exportului fracționat atunci când mărfurile însoțite de un *Aviz Anticipat de Export* sunt dirijate spre un birou vamal de ieșire în cadrul unei expedieri, dar care părăsesc în tranșe teritoriul vamal al României prin acest birou, biroul vamal de ieșire controlează ieșirea fizică a mărfurilor și trimite *Notificarea de Export* doar atunci când toate mărfurile au părăsit teritoriul.

În situația în care mărfurile însoțite de un „Aviz anticipat de export” sunt dirijate spre un birou vamal de ieșire, în cadrul unei expedieri dar care părăsesc în tranșe teritoriul vamal al României prin mai multe birouri vamale de ieșire, în asemenea cazuri în care o parte din încărcătură este transferată către un alt loc de ieșire din România, biroul de ieșire unde transportul a fost prezentat prima dată, certifică la cererea justificată, un exemplar al „Documentului de însoțire la export” pentru fiecare tranșă a mărfurilor în vederea prezentării acestuia către alt birou vamal de ieșire.

Biroul vamal de ieșire prin care ies mărfurile însoțite de exemplarul *Documentului de însoțire la export* supraveghează plecarea fizică a mărfurilor, certifică acest exemplar și îl returnează biroului vamal de ieșire care l-a eliberat. Biroul vamal de ieșire prin care a ieșit prima tranșă de mărfuri trimite *Rezultatele la ieșire* doar în momentul în care toate mărfurile au părăsit teritoriul vamal al României.

Art. 476. - (1) Biroul vamal de export, la recepția confirmării de ieșire a mărfurilor din teritoriul vamal al României emisă de biroul vamal de ieșire, este responsabil pentru certificarea plecării fizice a mărfurilor către declarant, așa cum este prevăzut la art. 466 alin. (5), prin utilizarea mesajului „Notificare la export” sau în forma stabilită de acest birou în acest scop.

(2) În situația în care biroul vamal de export este informat de către exportator că mărfurile admise la export nu au părăsit și nu vor mai părăsi teritoriul vamal al României, sau că declarația este invalidată, potrivit art. 465, biroul vamal de export anulează imediat declarația de export și informează biroul vamal de ieșire asupra anulării prin utilizarea „Notificării de anulare a exportului”.

CAPITOLUL III

Export temporar cu carnet ATA

Art. 477. - (1) Exportul temporar sub acoperirea unui carnet ATA se desfășoară în conformitate cu Convenția privind admiterea temporară, adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990, la care România a aderat prin Legea nr. 395/2002 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I. nr. 511 din 16 iulie 2002.

(2) Carnetul ATA sau declarația sumară de export stabilită pentru mărfurile expediate sub acoperirea carnetului ATA, se depune la biroul vamal de export.

(3) Dacă biroul vamal de export este altul decât cel de ieșire, formalitățile se efectuează de către biroul vamal de export însă rubrica 7 de pe sușa de export se completează de către biroul vamal de ieșire.

Biroul vamal de export comunică pe cale electronică biroului vamal de ieșire fie datele din declarația sumară, sau după caz, din carnetul ATA, care se referă la numărul carnetului, numele titularului, informațiile necesare identificării mărfurilor, caracteristicile unor mărci de identificare, identitatea mijloacelor de transport pe care sunt încărcate mărfurile în momentul trecerii frontierei.

CAPITOLUL IV

Alte dispoziții

Art. 478. - Operațiunile de export temporar se încheie prin:

a) reimportul mărfurilor trimise temporar sau prin exportul definitiv al acestora;

b) emiterea unui proces verbal de control de către biroul vamal care are operațiunea în evidență, când mărfurile nu se înapoiază din considerente economice. În cazul mărfurilor care fac obiectul regimului de export temporar au fost anterior supuse licențierii, Ministerul Economiei și Comerțului, pe baza declarației motivate din punct de vedere economic a solicitantului și pe răspunderea acestuia, eliberează licențe pentru transformarea exportului temporar în export definitiv, conform aceluiași date înscrise în licența inițială de export temporar;

c) emiterea unui proces verbal de control de către biroul vamal care are operațiunea în evidență când nu se respectă termenul stabilit. În acest caz, biroul vamal sesizează și organele fiscale.

Art. 479. - (1) Exportul temporar este supus și prevederilor legale privind existența prealabilă a unei autorizații sau a unei licențe.

(2) Operațiunile de export temporar se pot încheia pentru toate mărfurile care fac obiectul operațiunii sau pentru o parte din acestea.

(3) Titularii operațiunilor sunt obligați să țină evidența exporturilor temporare până la încheierea totală a acestora.

(4) La încheierea totală sau parțială a exporturilor temporare titularul operațiunii este obligat să prezinte la biroul vamal declarația vamală cu care s-a efectuat exportul temporar, împreună cu documentele necesare identificării mărfurilor.

(5) În cazul în care exportul temporar se încheie prin alt birou vamal, acesta este obligat să transmită o copie certificată de pe declarația vamală de încheiere, biroului vamal prin care operațiunea a fost inițial efectuată, în termen de 15 zile.

(6) Mărfurile românești, precum și cele străine puse în liberă circulație, pot fi exportate temporar, în situația în care urmează a fi reintroduse pe teritoriul vamal al României, fără să fi suferit modificări, cu excepția uzurii lor normale.

TITLUL V ALTE DESTINAȚII VAMALE

CAPITOLUL I Zone libere și antrepozite libere

Secțiunea 1 Dispoziții comune secțiunilor a 2-a și a 3-a

Paragraful 1 Definiții și dispoziții generale

Art. 480. - În sensul acestui capitol, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *control de tip I* - modalitățile de control vamal bazate, în principal, pe existența unei împrejurări;

b) *control de tip II* - modalitățile de control vamal bazate, în principal, pe formalitățile efectuate în concordanță cu cerințele regimului de antrepozitare vamală;

c) *operator* - orice persoană care exercită o activitate de depozitare, producere, transformare, vânzare sau cumpărare de mărfuri într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

Art. 481. – (1) Constituirea unei părți a teritoriului vamal al României într-o zonă liberă, în condițiile legii, se face cu avizul autorității vamale.

(2) Crearea unui antrepozit liber poate fi solicitată autorității vamale de orice persoană.

Art. 482. - (1) Cererea de autorizare a construirii unei clădiri într-o zonă liberă se face în scris.

(2) În cerere se specifică activitatea pentru care clădirea urmează a fi folosită și conține orice alte informații care să permită autorității vamale evaluarea posibilității acordării autorizației.

3) Autoritatea vamală acordă autorizația când aplicarea reglementărilor vamale nu este împiedicată.

4) Dispozițiile alin. (1) - (3) se aplică și în cazul reconstruirii, consolidării, modificării, extinderii, schimbării de destinație a unei clădiri dintr-o zonă liberă sau a unei clădiri constituind un antrepozit liber.

Paragraful 2

Aprobarea evidenței operative

Art. 483. – (1) Exercițarea de activități de către un operator este condiționată de aprobarea de către autoritatea vamală a evidenței operative prevăzute de:

a) art. 194 din Codul vamal, în cazul unei zone libere supuse controlului de tip I sau unui antrepozit liber;

b) art. 126 din Codul vamal, în cazul unei zone libere supuse controlului de tip II.

(2) Aprobarea se emite în scris. Aceasta se acordă persoanelor care oferă garanțiile necesare privind aplicarea prevederilor referitoare la zonele libere sau la antrepozitele libere.

Art. 484. – (1) Cererea pentru aprobarea evidenței operative se înaintează în scris biroului vamal în a cărui rază teritorială de competență se află localizată zona liberă sau antrepozitul liber.

(2) În cerere se menționează felul activităților avute în vedere, această informație fiind considerată notificarea prevăzută la art. 190 din Codul vamal. Cererea include și următoarele informații:

- a) descriere detaliată a evidenței operative ținute sau de ținut;
- b) felul și statutul vamal al mărfurilor asociate acestor activități;
- c) regimul vamal sub care aceste activități se desfășoară, dacă este cazul;

d) orice alte informații cerute de autoritatea vamală în vederea asigurării aplicării corecte a prevederilor legale în vigoare.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții aplicabile zonelor libere supuse modalităților de control de tip I și antrepozitelor libere

Paragraful 1

Măsuri de control

Art. 485. - (1) Împrejmuirea zonei libere trebuie să fie construită astfel încât să faciliteze autorității vamale supravegherea din exterior a zonei libere și să elimine orice posibilitate de scoatere ilegală a mărfurilor din zona liberă.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, și antrepozitelor libere.

(3) Zona exterioară din imediata apropiere a împrejmuirii trebuie să fie amenajată astfel încât să permită o supraveghere adecvată din partea autorității vamale. Accesul în această zonă se face numai cu acordul autorității vamale.

Art. 486. - (1) Evidența operativă pentru o zonă liberă sau un antrepozit liber conține:

a) indicații privind mărcile, numerele de identificare, numărul și felul coletelor, cantitatea și descrierea uzuală comercială a mărfurilor și, unde este cazul, mărcile de identificare a containerelor;

b) informații care să permită urmărirea în orice moment a mărfurilor, în special localizarea acestora, destinația vamală ce urmează a fi acordată acestora după depozitarea în zona liberă sau în antrepozitul liber sau la reintroducerea lor în alte părți ale teritoriului vamal al României;

c) mențiuni privind documentul de transport utilizat la intrarea și la ieșirea mărfurilor;

d) mențiuni privind statutul vamal și, dacă este cazul, certificatul atestând acest statut potrivit art. 491;

e) mențiuni privind manipulările uzuale;

f) una din mențiunile prevăzute art. 410, 411 sau 444, unde este cazul;

g) indicații privind mărfurile care, în caz de punere în liberă circulație sau admitere temporară, nu vor fi supuse aplicării drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială și pentru care utilizarea sau destinația trebuie să fie controlată;

h) orice indicație suplimentară prevăzută în anexa nr. 7 care ar putea fi solicitată pentru întocmirea unei declarații sumare, dacă este cerută conform art. 203 din Codul vamal.

(2) Autoritatea vamală poate renunța la solicitarea unora din informațiile prevăzute la alin. (1) când supravegherea vamală și controlul zonei libere sau al antrepozitului liber nu sunt afectate.

În situația în care evidențele se țin în cadrul derulării unui regim vamal, informațiile conținute în acestea nu se reiau în evidența operativă.

Art. 487. – Prin înscrierea în evidența operativă, a produselor compensatoare rezultate în urma regimului de perfecționare activă sau a mărfurilor în aceeași stare, ori, după caz, a produselor transformate și a mărfurilor rezultate în urma regimului de transformare sub control vamal, se consideră încheiate regimurile vamale care au fost derulate în zona liberă sau în antrepozitul liber. Datele de referință ale acestor înscrieri se înregistrează în evidențele regimului de perfecționare activă sau ale regimului de transformare sub control vamal, după caz.

Paragraful 2

Alte dispoziții aplicabile zonelor libere supuse modalităților de control de tip I și antrepozitelor libere

Art. 488. - Măsurile de politică comercială prevăzute în reglementările legale sunt aplicabile mărfurilor străine introduse în zona liberă sau în antrepozitul liber numai în cazul în care acestea sunt aplicabile la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al României.

Art. 489. - În situația în care pentru stabilirea datoriei vamale se iau în considerare elementele de taxare aplicabile înainte ca mărfurile să fie supuse manipulărilor uzuale prevăzute în anexa nr. 31, se poate emite o fișă INF 8 conform prevederilor art. 381.

Art. 490. - Într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber se poate înființa un antrepozit de aprovizionare cu produse agricole.

Art. 491. - (1) Dacă autoritatea vamală atestă statutul român sau străin al mărfurilor conform art. 187 din Codul vamal, aceasta va utiliza formularul al cărui model este prevăzut în anexa nr. 38.

(2) Formularul prevăzut la alin. (1) se utilizează dacă o marfă străină a fost declarată pentru punere în liberă circulație conform prevederilor art. 191 din Codul vamal, inclusiv la încheierea regimului de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal.

Secțiunea a 3-a
**Dispoziții aplicabile zonelor libere supuse
modalităților de control de tip II**

Art. 492. - Fără a se înlătura dispozițiile Secțiunii 1, prevederile privind regimul de antrepozitare vamală se aplică și zonelor libere supuse modalităților de control de tip II.

CAPITOLUL II
Reexportul, distrugerea și abandonul

Secțiunea 1
Reexportul

Art. 493. - (1) În situația în care reexportul face obiectul unei declarații vamale, prevederile art. 460 - 476 se aplică în mod corespunzător, fără a încălca dispozițiile specifice aplicabile la momentul încheierii regimului vamal economic precedent.

(2) În situația în care se utilizează un carnet ATA pentru reexportul mărfurilor plasate sub regim de admitere temporară, declarația vamală poate fi depusă la un alt birou vamal decât cel prevăzut în art. 181 alin. (4) din Codul vamal.

Art. 494. - (1) În situația în care reexportul se face fără depunerea unei declarații vamale, se depune o declarație sumară conform art. 201 și 203 din Codul vamal și Titlului VI al prezentei părți.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică reexportului mărfurilor străine admise pe teritoriul vamal al României care:

- a) nu sunt descărcate de pe mijlocul de transport cu care au fost expediate;
- b) sunt transbordate în locul în care sunt descărcate.

În aceste cazuri declarația sumară stabilită în baza art. 60 din Codul vamal îndeplinește și cerințele prevăzute de art. 203 din Codul vamal.

Depozitarea pe termen scurt a mărfurilor se consideră ca parte integrantă a transbordării. Măsurile de control au în vedere natura specială a situației respective.

Secțiunea a 2-a
Distrugerea și abandonul

Art. 495. - (1) În aplicarea art. 200 din Codul vamal, notificarea distrugerii mărfurilor se face în scris și se semnează de către persoana

interesată. Notificarea trebuie făcută în timp util pentru a permite autorității vamale să supravegheze distrugerea.

(2) În situația în care mărfurile în cauză fac deja obiectul unei declarații vamale acceptate de autoritatea vamală, aceasta menționează distrugerea pe declarație și o invalidează conform prevederilor art. 89 din Codul vamal. Această dispoziție se aplică, în mod corespunzător, mărfurilor abandonate în favoarea bugetului statului.

Autoritatea vamală, care asistă la distrugerea mărfurilor, menționează pe declarație felul și cantitatea deșeurilor și resturile rezultate din distrugere, în vederea determinării elementelor de taxare aplicabile acestora la atribuirea unei alte destinații vamale.

TITLUL VI MĂRFURI CARE PĂRĂSESC TERITORIUL VAMAL AL ROMÂNIEI.

CAPITOLUL I Declarația sumară prealabilă la ieșire

Art. 496. - În situația în care exportul sau reexportul nu fac obiectul unei declarații vamale, se depune o declarație sumară, conform art. 203 din Codul vamal. Această dispoziție nu se aplică în cazurile prevăzute la art. 454.

Art. 497. – (1) Declarația sumară prevăzută la art. 203 din Codul vamal, depusă prin procedee informatice, trebuie să respecte modelul și instrucțiunile de completare prevăzute în anexa nr. 7.

Declarația sumară prevăzută la art. 204 alin. (2) din Codul vamal se înregistrează de către biroul vamal de ieșire.

Prevederile art. 130 alin. (1) și art. 134 se aplică în mod corespunzător.

(2) Autoritatea vamală poate accepta o declarație sumară întocmită în scris și conținând informațiile din anexa nr. 7 numai în următoarele cazuri:

a) nu funcționează sistemul de procesare al declarațiilor informatice al autorității vamale;

b) nu funcționează aplicația declarantului.

(3) Utilizarea unei declarații sumare scrise conform alin. (2) lit. b) se aprobă de autoritatea vamală.

(4) Autoritatea vamală poate accepta ca listele de încărcare să fie utilizate ca parte integrantă a declarațiilor sumare depuse prin procedee informatice.

(5) Declarația sumară se semnează sau se certifică de către persoana care o întocmește.

Art. 498. – (1) Declarația sumară la export se depune la biroul vamal de ieșire în termenele stabilite la art. 455 alin. (1)–(3).

Dispozițiile art. 455 alin. (4) – (7), 114 alin. (3) și art. 115 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Biroul vamal competent efectuează, la depunerea declarației sumare, controlul bazat pe analiza de risc corespunzătoare înainte de acordarea liberului de vamă.

(3) Fără a înlătura obligația prevăzută la art. 203 din Codul vamal și excepțiile prevăzute în acest capitol, atunci când se constată că mărfurile ce urmează să fie scoase din teritoriul vamal al României, pentru care este cerută o declarație sumară și nu sunt însoțite de o astfel de declarație, persoana care aduce mărfurile sau care își asumă responsabilitatea pentru transportul mărfurilor în afara teritoriului vamal al României, va depune imediat o declarație sumară.

Autoritatea vamală efectuează analiza de risc cât mai repede posibil, fără a depăși termenul prevăzut pentru fiecare tip de trafic stabilit la art. 455.

(4) Autoritatea vamală notifică, cât mai repede posibil, persoanei care a depus declarația sumară că nu s-a acordat liberul de vamă.

Art. 499. – Dispozițiile art. 456 se aplică în mod corespunzător declarațiilor sumare.

PARTEA III OPERATIUNI PRIVILEGIATE

TITLUL I Mărfuri returnate

Art. 500. - (1) Sunt exonerate de la plata drepturilor de import mărfurile pentru care, la exportul lor de pe teritoriul vamal al României, s-au efectuat formalități vamale de export cu scopul de a se obține rambursări sau alte sume prevăzute în cadrul politicii agricole sau pentru care s-a acordat un avantaj financiar, diferit de aceste rambursări sau alte sume prevăzute în actele normative care reglementează politica agricolă, cu obligația efectuării exportului acestor mărfuri.

Exonerarea de la plata drepturilor de import se acordă în condițiile în care rambursările sau celelalte sume plătite au fost înapoiate ori în condițiile în care s-au luat măsurile necesare de oprire de la plată a sumelor respective de către autoritatea competentă, iar celelalte avantaje financiare acordate au fost anulate.

Pentru a beneficia de exonerare de la plata drepturilor de import trebuie să se facă dovada că mărfurile:

a) nu au putut fi eliberate pentru consum în țara de destinație din motive ținând de reglementările aplicabile în țara respectivă;

b) sunt returnate de către destinatar ca fiind defecte sau neconforme cu prevederile din contract;

c) sunt reimportate pe teritoriul vamal al României pentru că nu au putut fi folosite în scopurile avute în vedere datorită altor circumstanțe la care exportatorul nu a avut nici o influență.

(2) Circumstanțele prevăzute la alin. (1) lit. c) sunt următoarele:

a) mărfurile revin pe teritoriul vamal al României ca urmare a unei avarii, survenite înainte de livrarea la destinatar, la mărfuri sau la mijlocul de transport în care au fost transportate;

b) mărfurile au fost exportate în scopul consumului sau vânzării în cadrul unui târg sau al unei alte manifestări similare, dar nu au fost consumate sau vândute;

c) mărfurile nu au putut fi livrate destinatarului datorită incapacității sale de a onora contractul prin care s-a efectuat exportul;

d) mărfurile nu au putut fi livrate destinatarului sau au ajuns la acesta după data de livrare obligatorie specificată în contractul prin care s-a efectuat exportul, din cauza unor evenimente naturale, politice sau sociale;

e) fructele și legumele au fost exportate în cadrul unei vânzări în regim comercial de consignație, dar nu au fost vândute pe piața din țara de destinație.

(3) Mărfurile care fac obiectul reglementărilor privind politica agricolă, exportate sub acoperirea unui certificat de export, nu sunt admise în exonerare de plata drepturilor de import decât în cazurile strict prevăzute de reglementările în domeniu.

(4) Mărfurile prevăzute la alin. (1) nu pot beneficia de exonerare de la plata drepturilor de import decât dacă sunt declarate pentru punerea în liberă circulație pe teritoriul vamal al României într-un interval de 12 luni de la data îndeplinirii formalităților vamale pentru exportul acestora. Autoritatea vamală poate accepta depășirea acestui termen în circumstanțe excepționale.

Art. 501. - Mărfurile returnate beneficiază de exonerarea de la plata drepturilor de import chiar dacă reprezintă doar o fracțiune din mărfurile exportate anterior în afara teritoriului vamal al României.

Același regim se aplică și în cazul mărfurilor care reprezintă părți componente sau accesorii ale mașinilor, instrumentelor, aparatelor sau altor produse exportate anterior în afara teritoriului vamal al României.

Art. 502. – (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 208 din Codul vamal, sunt admise în exonerare de la plata drepturilor de import mărfurile returnate aflate în una din următoarele situații:

a) mărfuri care, după exportul lor în afara teritoriului vamal al României, nu au făcut decât obiectul unor tratamente necesare menținerii lor în stare de conservare sau unor manipulări care au modificat doar modul lor de prezentare;

b) mărfuri care, după ce au fost exportate în afara teritoriului vamal al României, deși au făcut obiectul unor tratamente altele decât cele necesare menținerii lor în stare de conservare sau al unor manipulări altele decât cele care ar fi modificat doar modul lor de prezentare, s-au dovedit defectuoase sau inapte pentru utilizarea lor inițială, când aceste mărfuri au făcut obiectul tratamentelor menționate numai în vederea reparării sau readucerii lor în stare bună, iar inadecvarea mărfurilor pentru utilizarea lor inițială a fost constatată numai după începerea tratamentelor sau manipulărilor menționate.

(2) În cazul în care tratamentele sau manipulările pe care mărfurile returnate le-au suferit, conform prevederilor alin. (1) lit. b), ar fi avut drept consecință pentru mărfurile plasate sub regim de perfecționare pasivă perceperea de drepturi de import, se aplică regulile de taxare în vigoare în cadrul regimului respectiv.

Cu toate acestea, dacă mărfurile au fost supuse unor operațiuni constând în repararea sau readucerea lor în stare bună, devenită necesară ca urmare a unui eveniment imprevizibil intervenit în afara teritoriului vamal al României, iar acest fapt este dovedit corespunzător autorității vamale, exonerarea de drepturi de import se acordă cu condiția ca în urma unor astfel de operațiuni valoarea mărfurilor returnate să nu fi devenit mai mare decât valoarea din momentul exportului acestora de pe teritoriul vamal al României.

(3) Prin repararea sau readucerea în stare bună devenită necesară se înțelege orice operațiune având ca efect remedierea defecțiunilor de funcționare sau a deteriorărilor materiale suferite de o marfă în timp ce se afla în afara teritoriului vamal al României, operațiune fără de care marfa nu mai poate fi utilizată în condiții normale, în scopurile pentru care a fost destinată.

Se consideră că valoarea unei mărfi returnate nu a devenit mai mare decât valoarea din momentul exportului în afara teritoriului vamal al României, ca rezultat al operațiunii la care a fost supusă, când operațiunea nu depășește ceea ce este strict necesar pentru a permite utilizarea mărfii în aceleași condiții ca cele care existau la momentul exportului respectiv.

În situația în care repararea sau readucerea în stare bună a mărfurilor necesită încorporarea unor piese de schimb, o asemenea

încorporare trebuie să se limiteze la piesele strict necesare pentru a permite utilizarea mărfurilor în aceleași condiții ca acelea din momentul exportului.

Art. 503. - La cererea persoanei interesate, autoritatea vamală eliberează, în momentul îndeplinirii formalităților vamale de export, un document care conține informațiile necesare pentru identificarea mărfurilor, în eventualitatea reintroducerii lor pe teritoriul vamal al României.

Art. 504. - (1) Sunt acceptate ca fiind mărfuri returnate acele mărfuri pentru care se prezintă, împreună cu declarația vamală de punere în liberă circulație, fie exemplarul declarației de export returnat exportatorului de către autoritatea vamală, sau o copie a acestui document certificată ca fiind corespunzătoare de către autoritatea vamală, fie fișa INF 3 prevăzută în anexa nr. 39.

În situația în care biroul vamal de reimport este în măsură să constate, cu mijloacele de probă de care dispune sau pe care le poate solicita persoanei interesate, că mărfurile declarate pentru punerea în liberă circulație sunt mărfuri exportate inițial în afara teritoriului vamal al României și că la momentul exportului îndeplineau condițiile necesare pentru a fi acceptate ca mărfuri returnate, documentele prevăzute la paragraful 1 nu sunt necesare.

De asemenea, sunt acceptate ca fiind mărfuri returnate acele mărfuri acoperite de un carnet ATA , în limitele stabilite de art. 207 din Codul vamal, chiar în condițiile în care carnetul ATA a depășit termenul de valabilitate.

În toate cazurile, trebuie să se procedeze la îndeplinirea formalităților prevăzute la art. 233 alin. (2).

(2) Dispozițiile alin. (1) paragraful 1 nu se aplică la circulația internațională a ambalajelor, a mijloacelor de transport sau a anumitor mărfuri acceptate sub un regim vamal special, pentru care reglementari speciale stipulează, în astfel de împrejurări, o dispensă de documente vamale. Aceste dispoziții nu se aplică nici în situația în care mărfurile pot fi declarate pentru punerea în liberă circulație în mod verbal sau prin altă acțiune.

(3) În situația în care consideră necesar, biroul vamal de reimport poate solicita persoanei interesate dovezi suplimentare, în scopul identificării mărfurilor returnate.

Art. 505. - (1) Pe lângă documentele prevăzute la art. 504, declarația vamală de punere în liberă circulație ce are ca obiect mărfuri returnate pentru care este posibil să fi fost îndeplinite formalități vamale de export în vederea obținerii de rambursări sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul unor reglementări privind politica agricolă, trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de autoritatea competentă pentru

acordarea unor asemenea rambursări sau sume. Acest certificat trebuie să conțină toate elementele necesare care să permită biroului vamal la care mărfurile sunt declarate pentru punerea în liberă circulație să verifice dacă acesta se referă la mărfurile respective.

(2) În situația în care exportul mărfurilor nu a necesitat îndeplinirea formalităților vamale de export în vederea obținerii de rambursări sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul unor reglementări privind politica agricolă, certificatul trebuie să cuprindă mențiunea “Fără rambursări sau alte sume acordate la export”.

(3) În situația în care mărfurile au făcut obiectul unor formalități vamale de export în vederea obținerii de rambursări sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul unor reglementări privind politica agricolă, certificatul trebuie să cuprindă mențiunea “Rambursări și alte sume acordate pentru exportul cantității de ” sau “Dreptul la rambursări sau alte sume la export anulat pentru cantitatea de”, dacă rambursările sau celelalte sume prevăzute pentru export au fost sau nu plătite de autoritatea competentă.

(4) În cazul mărfurilor returnate a căror declarație vamală pentru punerea în liberă circulație este însoțită de fișa INF 3, acest document trebuie să conțină datele cuprinse în certificatul prevăzut la alin. (1).

(5) În situația în care biroul vamal la care mărfurile sunt declarate pentru punere în liberă circulație este în măsură, prin mijloacele de care dispune, să constate că nu s-a acordat nici o rambursare sau alte sume prevăzute pentru export în cadrul unor reglementări privind politica agricolă și nici nu se vor putea acorda ulterior, nu mai este necesar documentul prevăzut la alin. (1).

Art. 506. - Fișa INF 3 este întocmită într-un exemplar original și două copii.

Art. 507. - (1) Sub rezerva dispozițiilor alin. (3), fișa INF 3 este eliberată la cererea exportatorului de către biroul vamal de export în momentul îndeplinirii formalităților de export pentru mărfurile la care se referă, în cazul în care exportatorul declară că este probabil ca respectivele mărfuri să fie returnate printr-un alt birou vamal decât biroul vamal de export.

(2) Fișa INF 3 poate fi, de asemenea, eliberată la cererea exportatorului, de către biroul vamal de export, după îndeplinirea formalităților de export pentru mărfurile la care se referă, dacă biroul vamal respectiv constată, pe baza informațiilor de care dispune, că detaliile conținute în cererea exportatorului corespund mărfurilor exportate.

(3) În cazul mărfurilor prevăzute la art. 505 alin. (1), fișa INF 3 este eliberată numai după îndeplinirea formalităților vamale de export potrivit alin. (2).

Eliberarea acestui document se face cu condiția ca:

- a) rubrica B din fișă să fi fost, în prealabil, completată și vizată de autoritatea vamală;
- b) rubrica A din fișă să fi fost, în prealabil, completată și vizată de autoritatea vamală, când este prevăzută obligația furnizării informațiilor pe care le conține.

Art. 508. - (1) Fișa INF 3 conține toate informațiile necesare autorității vamale în vederea identificării mărfurilor exportate.

(2) În situația în care este de așteptat ca mărfurile exportate să fie returnate pe teritoriul vamal al României prin mai multe birouri vamale, altele decât biroul vamal de export, exportatorul poate solicita eliberarea mai multor fișe INF 3 pentru a acoperi întreaga cantitate de mărfuri exportate.

În mod similar, exportatorul poate cere autorității vamale care a eliberat o fișă INF 3 înlocuirea ei cu mai multe fișe INF 3 care să acopere toată cantitatea de mărfuri cuprinsă în fișa INF 3 eliberată inițial.

Exportatorul poate solicita, de asemenea, eliberarea unei fișe INF 3 doar pentru o parte a mărfurilor exportate.

Art. 509. - Originalul și o copie a fișei INF 3 se înapoiază exportatorului pentru a fi prezentată la biroul vamal de reimport. A doua copie rămâne clasată la biroul vamal emitent.

Art. 510. - Biroul vamal de reimport menționează pe original și pe copia fișei INF 3 cantitatea de mărfuri returnate care beneficiază de exonerare de la plata drepturilor de import, reține originalul și trimite biroului vamal emitent copia aferentă pe care sunt menționate numărul și data declarației de punere în liberă circulație.

Biroul vamal emitent compară copia respectivă cu cea care se află în evidența proprie, după care o clasează.

Art. 511. - În caz de furt, pierdere sau distrugere a originalului fișei INF 3, persoana interesată poate solicita un duplicat biroului vamal care l-a eliberat. Biroul vamal dă curs solicitării, dacă situația o justifică, iar pe documentul eliberat să înscrie mențiunea "DUPLICAT".

Autoritatea vamală menționează pe copia fișei INF 3 aflată în propria evidență faptul că s-a eliberat un duplicat.

Art. 512. - (1) La cererea biroului vamal de reimport, biroul vamal de export comunică acestuia toate informațiile de care dispune pentru a-i permite să constate dacă mărfurile îndeplinesc condițiile necesare pentru a beneficia de dispozițiile prezentei părți.

(2) Fișa INF 3 poate fi utilizată la solicitarea și la transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1).

TITLUL II

PRODUSELE DE PESCUIT MARITIM ȘI ALTE PRODUSE PESCUITE DIN APELE TERITORIALE ALE UNEI ALTE ȚĂRI DE NAVELE DE PESCUIT ROMÂNEȘTI

Art. 513. - (1) Exonerarea de drepturi de import pentru mărfurile prevăzute de art. 210 din Codul vamal este condiționată de prezentarea împreună cu declarația vamală de punere în liberă circulație, a unui atestat potrivit căruia mărfurile se află în situația prevăzută de acel articol.

(2) Modelul atestatului este prevăzut în anexa nr. 40 și trebuie să fie completat conform prevederilor alin. (3).

(3) Căpitanul vasului de pescuit românesc care a făcut captura de pescuit maritim completează rubricile 3 - 5 și, dacă este necesar, și rubrica 9 a atestatului. În cazul în care a avut loc la bord o prelucrare a produselor pescuite, căpitanul vasului completează și rubricile 6, 7 și 8.

În cazul declarării pentru punerea în liberă circulație a acestor produse, declarantul completează rubricile 1 și 2 din atestat.

(4) Pentru a asigura aplicarea corectă a alin. (1) – (3), autoritatea vamală poate acorda asistență altor administrații în regim de reciprocitate pentru verificarea autenticității atestatelor și a exactității mențiunilor cuprinse în acestea.

PARTEA IV DATORIA VAMALĂ

TITLUL I Garanții

Art. 514. – (1) Modalitățile de constituire a garanției, altele decât depozitul bănesc sau garantul în înțelesul art. 215 - 217 din Codul vamal, sunt următoarele:

a) constituirea, în favoarea autorității vamale, a unei ipoteci sau a unui alt drept considerat echivalent cu un drept ținând de proprietatea de bunuri imobiliare;

b) cesiunea de creanță, constituirea unui gaj cu sau fără cedarea posesiei asupra bunurilor, a titlurilor sau a creanțelor ori a unui carnet de economii;

c) constituirea unei răspunderi contractuale solidare pentru întregul quantum al datoriei de către o terță parte agreată în acest scop de

autoritatea vamală și, îndeosebi, depunerea unei polițe a cărei plată este garantată de respectiva persoană terță.

(2) Cazurile și condițiile în care se poate recurge la modalitățile de garanție prevăzute în alin. (1) se stabilesc de către Autoritatea Națională a Vămilelor.

Art. 515. – Constituirea unei garanții prin depozit bănesc nu dă dreptul la plata de dobândă de către autoritatea vamală.

TITLUL II NAȘTEREA DATORIEI

CAPITOLUL I

Omisiuni fără efect semnificativ asupra depozitării temporare sau a regimului vamal

Art. 516. – În cazul în care nu constituie o tentativă de sustragere ilegală a mărfurilor de sub supravegherea vamală și nu presupun o neglijență din partea persoanei interesate, iar toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt efectuate ulterior, următoarele omisiuni sunt considerate ca fără efect semnificativ asupra corectitudinii operațiunii de depozitare temporară sau a regimului vamal considerat în sensul art. 226 alin. (1) din Codul vamal:

a) depășirea termenului limită permis pentru a se atribui mărfurilor una dintre destinațiile vamale prevăzute în cadrul depozitării temporare sau a regimului vamal respectiv, în cazul în care limita de timp ar fi fost prelungită dacă cererea de prelungire ar fi fost prezentată la timp;

b) depășirea termenului de prezentare a mărfurilor la biroul de destinație, când această prezentare se face ulterior, în cazul mărfurilor în regim de tranzit;

c) manipularea fără autorizarea prealabilă din partea autorității vamale, cu condiția că manipularea respectivă ar fi fost autorizată dacă ar fi fost solicitată în cazul mărfurilor plasate în regim de depozitare temporară sau de antrepozitare vamală;

d) utilizarea mărfurilor în alte condiții decât cele prevăzute în autorizație, cu condiția ca această utilizare să fi fost autorizată în respectivul regim dacă ar fi fost solicitată, în cazul unor mărfuri plasate în regim de admitere temporară;

e) deplasarea neautorizată a mărfurilor, cu condiția ca mărfurile să poată fi prezentate autorității vamale la cererea acesteia, în cazul unor mărfuri în depozit temporar sau plasate sub regim vamal;

f) scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al României sau introducerea lor într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber fără

îndeplinirea formalităților necesare, în cazul mărfurilor în depozit temporar sau plasate sub un regim vamal;

g) transferul mărfurilor fără avizul autorității vamale înainte de a fi primit o destinație vamală, cu condiția ca transferul să fie înscris în evidențele celui care face transferul, iar cel către care se face transferul deține o autorizație pentru mărfurile respective, în cazul unor mărfuri care au beneficiat de măsuri tarifare preferențiale datorită destinației lor finale.

Art. 517. – Autoritatea vamală consideră că s-a născut o datorie vamală, conform art. 226 alin. (1) din Codul vamal, dacă persoana susceptibilă de a fi debitor vamal nu demonstrează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 516.

Art. 518. – Deși omisiunile prevăzute în art. 516 nu dau naștere unei datorii vamale, acestea nu înlătură răspunderea penală sau contravențională în condițiile legii, precum și aplicarea dispozițiilor care permit anularea și revocarea autorizațiilor eliberate pentru regimul vamal respectiv.

CAPITOLUL II Pierderi naturale

Art. 519. – (1) În scopul aplicării art. 228 din Codul vamal, autoritatea vamală, la cererea persoanei interesate, ia în considerare cantitățile lipsă ori de câte ori se poate demonstra că pierderile constatate se datorează exclusiv unor cauze legate de natura mărfurilor și nu din neglijență sau dol din partea acesteia.

(2) Prin neglijență sau dol în sensul alin. (1) se înțelege, în principal, orice încălcare a regulilor, stabilite de autoritatea vamală referitoare la transportul, depozitarea, manipularea, prelucrarea sau transformarea mărfurilor.

Art. 520. - Autoritatea vamală poate scuti persoana interesată de obligația de a furniza dovada că mărfurile au fost pierdute iremediabil din motive naturale, în cazul în care este evident că pierderea nu se explică în alt mod.

Art. 521. - Prevederile privind ratele legale de pierdere irecuperabilă din cauze naturale se aplică în cazul în care persoana interesată nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei legale pentru mărfurile respective.

CAPITOLUL III Statutul vamal al mărfurilor în anumite situații speciale

Art. 522. - Prezentarea unei declarații vamale pentru mărfurile respective sau a oricărui alt act având același efect juridic, precum și prezentarea unui document la viză către autoritatea vamală se consideră sustragere a mărfurilor de sub supraveghere vamală în înțelesul art. 225 alin. (1) din Codul vamal în cazul în care aceste acțiuni au efectul de a le conferi în mod fals statutul de mărfuri românești.

Art. 523. - În situația în care declarația sumară este modificată și comportamentul persoanei în cauză nu indică o fraudă, nu se naște o datorie vamală conform art. 224 din Codul vamal privind introducerea ilegală a mărfurilor care, înainte de modificarea declarației, nu au fost corect declarate.

Art. 524. - Fără încălcarea dispozițiilor referitoare la interdicțiile sau restricțiile care pot fi aplicabile mărfurilor respective, în cazul în care se naște o datorie vamală la import conform art. 224, 225, 226 sau 227 din Codul vamal, iar drepturile de import au fost achitate, mărfurile se consideră ca fiind românești fără a mai fi necesar să se facă o declarație de punere în liberă circulație.

Art. 525. - Confiscarea unor mărfuri conform prevederilor art. 256 alin. (1) lit. d) din Codul vamal nu modifică statutul vamal al mărfurilor respective.

Art. 526. - (1) Mărfurile străine abandonate în favoarea statului, reținute sau confiscate sunt considerate ca fiind plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

(2) Mărfurile prevăzute la alin. (1) pot fi valorificate de către autoritatea vamală, numai în cazul în care cumpărătorul efectuează fără întârziere formalitățile pentru acordarea unei destinații vamale.

În situația în care valorificarea are loc la un preț care include suma drepturilor de import, această valorificare este considerată ca punere în liberă circulație, iar autoritatea vamală trebuie să procedeze la calculul drepturilor și la înscrierea în evidența contabilă.

În aceste cazuri, valorificarea se efectuează conform legislației în vigoare.

(3) În cazul în care autoritatea competentă decide de a dispune în alt mod decât vânzarea mărfurilor, aceasta efectuează imediat formalitățile pentru acordarea unei destinații vamale potrivit la art. 4 pct. 19 lit. a) - d) din Codul vamal.

TITLUL III

**ÎNSCRIEREA ÎN EVIDENȚA CONTABILĂ ȘI
RAMBURSAREA DUPĂ VĂMUIRE**

Art. 527. - (1) Autoritatea vamală poate să nu înscrie în evidența contabilă cuantumul drepturilor de import mai mici decât echivalentul în lei a sumei de 10 euro.

(2) Nu se procedează la rambursarea după vămuire a drepturilor de import sau a drepturilor de export în cazul în care cuantumul pentru fiecare acțiune de rambursare este mai mic decât echivalentul în lei a sumei de 10 euro.

Art. 528. - Autoritatea vamală decide să nu înscrie în evidența contabilă drepturile necolectate:

a) în cazul în care s-a aplicat un tratament tarifar preferențial în cadrul unui contingent tarifar, al unui plafon tarifar sau al altor regimuri, când dreptul de a beneficia de acest tratament s-a încheiat la data acceptării declarației vamale fără să se fi publicat acest fapt în Monitorul Oficial al României înainte de liberul de vamă pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor respective sau în cazul în care nu s-a făcut public acest lucru, persoana pasibilă de plată acționând de bună credință și respectând toate dispozițiile prevăzute de reglementările vamale în vigoare cu privire la declarația vamală;

b) în cazul în care autoritatea vamală consideră că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în art. 243 alin. (2) lit. b) din Codul vamal, cu condiția ca suma necolectată de la agentul economic cu privire la una sau mai multe operațiuni de export dar ca urmare a unei singure erori este mai mică decât echivalentul în lei a 2000 EURO.

TITLUL IV

**RAMBURSAREA SAU REMITEREA DREPTURILOR
DE IMPORT SAU DE EXPORT**

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 529. –În sensul prezentului titlu, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *birou vamal de înscriere în evidența contabilă* - biroul vamal unde s-au înscris drepturile de import sau de export a căror rambursare sau remitere este solicitată;

b) *autoritate vamală de decizie* - autoritatea vamală competentă să decidă asupra cererii de rambursare sau de remitere;

c) *birou vamal de control* - biroul vamal în a cărui rază de competență se află mărfurile care au generat înscrierea în evidența contabilă a drepturilor de import sau de export a căror rambursare sau remitere este solicitată și care procedează la anumite controale necesare pentru analizarea cererii;

d) *birou vamal de implementare* - biroul vamal care adoptă măsurile necesare pentru a se asigura de execuția corectă a deciziei de rambursare sau remitere a drepturilor de import sau de export.

(2) Funcțiile de birou de înscriere în evidența contabilă, de autoritate vamală de decizie, de birou vamal de control, precum și de birou vamal de implementare pot fi îndeplinite, în total sau în parte, de același birou vamal.

CAPITOLUL II

Dispoziții de punere în aplicare a art. 258-261 din Codul vamal

Secțiunea 1

Cererea

Art. 530. –(1) Cererea de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export denumită în continuare *cerere de rambursare sau de remitere* este făcută de persoana care a achitat aceste drepturi sau este pasibilă de a le plăti sau de către persoana care a preluat drepturile și obligațiile, precum și de reprezentantul acestora.

(2) Cererea de rambursare sau de remitere se face, într-un exemplar original și o copie, pe un formular conform modelului și instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 41.

Cu toate acestea, cererea de rambursare sau de remitere poate să fie făcută, de persoana prevăzută la alin. (1), pe o foaie de hârtie obișnuită, cu condiția ca aceasta să conțină informațiile din în anexa nr. 41.

Art. 531. –(1) Cererea de rambursare sau de remitere, însoțită de documentele prevăzute în art. 33 alin. (1) din Codul vamal, se depune la biroul vamal de înscriere în evidența contabilă, care o transmite imediat după înregistrare către autoritatea vamală de decizie în cazul în care nu a fost desemnat în acest sens.

(2) Biroul vamal înscrie data de înregistrare pe originalul și pe copia cererii. Copia se restituie solicitantului. În cazul prevăzut la art. 530 alin. (2) paragraf 2, biroul vamal confirmă solicitantului în scris primirea.

Art. 532. – (1) Fără a se înlătura dispozițiile specifice prevăzute în reglementările privind politica agricolă, atunci când cererea se referă la mărfuri pentru care s-a prezentat o licență de import sau un certificat pentru stabilirea în avans a restituirilor la export, această cerere trebuie însoțită de o atestare, emisă de autoritatea abilitată să elibereze licența sau

certificatul, care să demonstreze că au fost întreprinse demersurile necesare pentru a anula efectele licenței sau certificatului.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) nu este necesar:

a) în cazul în care autoritatea vamală căreia i se prezintă cererea este cea care a eliberat licența sau certificatul;

b) în cazul în care motivul invocat în sprijinul cererii constă dintr-o eroare materială care nu are nici un efect asupra atribuirii licenței sau certificatului.

Art. 533. – (1) Biroul vamal prevăzut la art. 531 poate admite o cerere care nu cuprinde toate informațiile prevăzute pe formularul prevăzut la art. 530 alin. (2), dar care conține cel puțin informațiile care se înscriu în rubricile nr. 1 - 3 și 7 ale acestuia.

(2) Biroul vamal stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor și/sau a documentelor lipsă.

(3) În situația în care termenul fixat de biroul vamal nu se respectă, cererea se consideră ca fiind retrasă și solicitantul este informat despre aceasta imediat.

Art. 534. - (1) Pentru mărfurile reintroduse pe teritoriul vamal al României la care drepturile de export au fost încasate la data exportului, rambursarea sau remiterea se face cu condiția prezentării autorității vamale a unei cereri însoțită de:

a) documentul eliberat ca dovadă de plată, în cazul în care sumele respective au fost deja plătite;

b) originalul sau copia, vizată de biroul vamal de reimport, a declarației vamale pentru punere în liberă circulație referitoare la mărfurile respective; acest document trebuie să conțină o viză aplicată de biroul vamal de reimport cu textul *Mărfuri reintroduse conform art. 207 alin. (4) lit. b) din Codul vamal*;

c) exemplarul declarației de export restituit exportatorului la data încheierii formalităților de export pentru mărfuri, sau o copie a acesteia certificată de biroul vamal de export.

În situația în care autoritatea vamală de decizie dispune deja de elementele cuprinse de una sau mai multe din declarațiile prevăzute la lit. a) - c) acestea nu se mai prezintă.

(2) Cererea se depune la biroul vamal, prevăzut la art. 531, în termen de 12 luni de la data înregistrării declarației de export.

Secțiunea a 2-a

Procedura de acordare a rambursării sau a remiterii

Art. 535. -Autoritatea vamală de decizie poate autoriza încheierea formalitățile necesare pentru a se efectua rambursarea sau remiterea înainte de a se pronunța asupra cererii de rambursare sau remitere.

Art. 536. - Fără a se înlătura aplicarea art. 535 și până la luarea unei decizii asupra cererii de rambursare sau de remitere, mărfurile pentru care se cere rambursarea sau remiterea drepturilor nu pot fi transferate în alt loc decât cel specificat în cerere, cu excepția cazului când solicitantul notifică, în prealabil, biroului vamal prevăzut la art. 531, care la rândul său trebuie să informeze autoritatea vamală de decizie.

Art. 537. - (1) În situația în care cererea de rambursare sau de remitere se referă la un caz pentru care sunt necesare informații suplimentare sau dacă mărfurile trebuie verificate pentru a se stabili că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în Codul vamal și în prezentul titlu, pentru a se beneficia de rambursare sau de remitere, autoritatea vamală de decizie ia toate măsurile necesare în acest scop, dacă este nevoie solicitând sprijin din partea biroului vamal de control, specificând precis natura informațiilor de obținut sau a controalelor de efectuat.

(2) Biroul vamal de control dă imediat curs acestei cereri și comunică autorității vamale de decizie informațiile obținute și rezultatele controalelor efectuate. Modelul cererii este prevăzut în anexa nr. 42.

Art. 538. - (1) În situația în care se află în posesia tuturor elementelor necesare, autoritatea vamală de decizie se pronunță în scris asupra cererii de rambursare sau remitere conform art. 33 alin. (2) și (3) din Codul vamal.

(2) În cazul în care este favorabilă, decizia trebuie să cuprindă toate informațiile necesare aplicării sale. De asemenea, după caz, toate sau o parte din informațiile următoare se înscriu în decizie:

a) informații care să permită identificarea mărfurilor la care se aplică;

b) motivele rambursării sau a remiterii drepturilor de import sau de export, cu referire la articolul corespunzător din Codul vamal și, dacă este cazul, articolul corespunzător din prezentul titlu;

c) destinația la care pot fi trimise mărfurile;

d) data limită pentru îndeplinirea formalităților pentru rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export;

e) precizarea că drepturile de import sau de export nu se rambursează sau remit decât după ce biroul de implementare a informat autoritatea vamală de decizie că formalitățile de care depinde rambursarea sau remiterea au fost îndeplinite;

f) cerințele pe care trebuie să le îndeplinească mărfurile în așteptarea aplicării deciziei;

g) notificarea beneficiarului că este obligat să predea originalul deciziei către biroul vamal de implementare, ales de acesta când prezintă mărfurile.

Art. 539. - (1) Biroul vamal de implementare întreprinde măsuri pentru a se asigura, dacă este cazul, că cerințele prevăzute la art. 538 alin. (2) lit. f) sunt îndeplinite și că în toate cazurile mărfurile sunt efectiv folosite în modul prevăzut sau trimise la destinația specificată în decizia de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export.

(2) În cazul în care decizia precizează că mărfurile pot fi plasate în antrepozit vamal, zonă liberă sau antrepozit liber și beneficiarul folosește această posibilitate, formalitățile necesare se realizează la biroul vamal de implementare.

(3) După ce s-a asigurat că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), biroul vamal de implementare transmite un certificat în acest sens autorității vamale de decizie.

Art. 540 - După ce a aprobat cererea de rambursare sau de remitere a drepturilor, autoritatea vamală de decizie rambursează sau remite drepturile numai după ce primește certificatul prevăzut în art. 539 alin. (3).

Art. 541. - (1) În cazul în care cererea de rambursare sau de remitere se bazează, la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a mărfurilor, pe existența unei taxe vamale de import reduse sau zero, aplicabilă în cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a unui alt regim tarifar preferențial, rambursarea sau remiterea se acordă numai cu condiția ca, la data depunerii cererii, însoțită de documentele necesare:

a) volumul contingentului tarifar nu este epuizat;

b) taxa vamală datorată în mod normal nu a fost restabilită, în alte cazuri.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute în alin. (1) nu se îndeplinesc, rambursarea sau remiterea se acordă dacă omisiunea de a aplica taxa vamală redusă sau zero la mărfuri a fost rezultatul unei erori din partea autorității vamale și declarația pentru punere în liberă circulație a cuprins toate elementele și a fost însoțită de toate documentele necesare pentru aplicarea acelei taxe.

Art. 542. - (1) Dacă în sprijinul cererii de rambursare sau remitere se prezintă un certificat de origine, un certificat de circulație, un document de tranzit sau orice alt document corespunzător care atestă că mărfurile importate ar fi putut, la momentul acceptării declarației de punere în liberă

circulație, să beneficieze de tratamentul tarifar preferențial, autoritatea vamală de decizie aprobă această cerere numai dacă se stabilește că:

a) documentul astfel prezentat se referă în mod expres la mărfurile respective și toate condițiile referitoare la acceptarea numitului document sunt îndeplinite;

b) toate celelalte condiții pentru acordarea tratamentului tarifar preferențial sunt îndeplinite.

(2) Rambursarea sau remiterea se efectuează la prezentarea mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate la biroul vamal de implementare, acesta acordă rambursarea sau remiterea numai dacă deține informații care indică, în mod neîndoielnic, că certificatul sau documentul prezentat după vămuire se aplică acestor mărfuri.

Art. 543. - Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor de import conform art. 261 din Codul vamal când:

a) defectele mărfurilor au fost luate în considerare la stabilirea condițiilor contractului, în deosebi a prețului, la care acestea au fost plasate sub regimul vamal care impunea obligația de a plăti drepturi de import;

b) mărfurile sunt vândute de importator după ce au fost stabilite defectele acestora sau neconformitatea cu condițiile contractului.

Art. 544. - (1) Fără a se înlătura aplicarea art. 551 alin. (1) lit. c), autoritatea vamală de decizie stabilește un termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de rambursare sau remitere a drepturilor de import sau de export, pentru îndeplinirea formalităților vamale care condiționează rambursarea sau remiterea drepturilor.

(2) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (1) duce la pierderea dreptului de rambursare sau remitere, cu excepția cazului în care persoana interesată face dovada că a fost împiedicată să respecte termenul de împrejurări neprevăzute sau de un caz de forță majoră.

Art. 545. - În situația în care distrugerea mărfurilor autorizată de autoritatea vamală de decizie conduce la producerea de resturi și deșeuri, acestea se consideră ca mărfuri străine imediat ce se ia o decizie favorabilă asupra cererii de rambursare sau de remitere.

Art. 546. - În situația în care se acordă autorizația prevăzută în art. 261 alin. (2) lit. b) din Codul vamal, autoritatea vamală trebuie să întreprindă toate demersurile pentru a se asigura că mărfurile plasate în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber, pot fi recunoscute ulterior ca mărfuri străine.

Art. 547. - (1) Mărfurile care, în cadrul politicii agricole, se plasează sub un regim vamal care impune obligația de a plăti drepturi de import în baza unui certificat de import sau a unui certificat pentru stabilirea în avans a restituirilor la export, beneficiază de dispozițiile art. 260 - 262 din

Codul vamal, numai dacă biroul vamal constată că au fost luate măsurile necesare de autoritatea competentă pentru anularea efectelor licenței sau certificatului sub acoperirea cărora a avut loc operațiunea de import.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul reexportului, plasării în antrepozitul vamal sau în zonă liberă ori în antrepozit liber, precum și în cazul distrugerii mărfurilor.

Art. 548. - În cazul în care exportul, reexportul sau distrugerea ori orice altă destinație vamală nu se referă la un articol complet, ci la unul sau mai multe elemente componente ale aceluși articol, suma de rambursat sau remis este diferența dintre quantumul la care se ridică drepturile de import aferente articolului complet și cel al drepturilor de import care s-ar fi aplicat restului articolului, dacă acesta ar fi fost plasat în stare netransformată sub un regim vamal care impunea obligația de a plăti astfel de drepturi la data la care articolul complet a fost plasat astfel.

Art. 549. - Suma prevăzută în art. 263 din Codul vamal se fixează la echivalentul în lei a sumei de 10 euro.

CAPITOLUL III

Dispoziții specifice referitoare la aplicarea art. 262 din Codul vamal

Secțiunea 1

Decizii urmând a fi luate de autoritatea vamală

Art. 550. - În cazul în care autoritatea vamală de decizie stabilește că cererea de rambursare sau de remitere are la bază motive corespunzând uneia dintre circumstanțele prevăzute în art. 551 - 554 și că acestea nu implică nici dol, nici neglijență din partea persoanei interesate, aceasta acordă rambursarea sau remiterea drepturilor de import respective. Persoana interesată este persoana prevăzută la art. 530 alin. (1) sau reprezentantul acesteia, precum și orice persoană care a participat la îndeplinirea formalităților vamale referitoare la mărfurile respective sau a dat instrucțiunile necesare pentru îndeplinirea acestor formalități.

Art. 551. - (1) Se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import când:

a) mărfurile străine plasate sub un regim vamal cu exonerare totală sau parțială de drepturi de import sau mărfurile puse în liberă circulație cu un tratament tarifar favorabil, pe baza utilizării lor finale, sunt furate, cu condiția ca bunurile să fie recuperate imediat și plasate din nou în situația vamală inițială, în starea în care erau când au fost furate;

b) mărfurile străine sunt scoase din eroare din regimul vamal cu exonerarea totală sau parțială de drepturi, cu condiția ca, imediat ce aceasta a fost descoperită, să fie plasate din nou în situația vamală inițială, în starea în care se aflau când au fost retrase;

c) este imposibil să se pună în funcțiune mecanismul de deschidere al mijlocului de transport în care se află mărfurile puse, în prealabil, în liberă circulație și să se procedeze la descărcarea lor când sosesc la destinație, cu condiția ca ele să fie reexportate imediat;

d) mărfurile puse în liberă circulație se returnează ulterior furnizorului lor străin, în baza regimului de perfecționare pasivă, pentru a-i permite în mod gratuit să elimine defecțiunile existente înainte ca ele să primească liber de vamă și chiar dacă acestea sunt descoperite după eliberarea mărfurilor sau să le aducă într-o stare conformă cu dispozițiile contractuale în temeiul cărora au primit liber de vamă și furnizorul hotărăște să păstreze mărfurile deoarece nu poate remedia defectele sau nu ar fi eficient să facă aceasta;

e) se constată, după ce autoritatea vamală decide asupra înscrierii, după vămuire, în evidența contabilă a drepturilor de import de care sunt efectiv susceptibile mărfurile puse în liberă circulație cu exonerare totală de plata a acestor drepturi, că mărfurile au fost reexportate în afara teritoriului vamal al României fără supraveghere vamală, cu condiția de a se stabili că s-ar fi îndeplinit efectiv condițiile prevăzute de Codul vamal pentru rambursarea sau remiterea drepturilor de import respective la data la care a avut loc reexportul, dacă suma ar fi fost percepută la punerea în liberă circulație a mărfurilor;

f) o instanță judecătorească a pronunțat interdicția de comercializare a unui articol plasat, în prealabil, sub un regim vamal la care s-au achitat drepturile de import, iar acel articol este reexportat în afara teritoriului vamal al României sau distrus sub controlul autorității vamale, cu condiția să se constate că articolul respectiv nu a fost efectiv utilizat;

g) mărfurile au fost plasate sub un regim vamal cu plata drepturilor de import de către un declarant abilitat să acționeze din proprie inițiativă și, dintr-un motiv neimputabil acestui declarant, nu au putut fi livrate destinatarului lor;

h) mărfurile au fost adresate destinatarului printr-o eroare a expeditorului;

i) mărfurile s-au dovedit a fi impropriei utilizării prevăzute de către destinatar, din cauza unei erori materiale evidente din comanda sa;

j) mărfurile în legătură cu care se constată că, după punerea în liberă circulație pentru un regim vamal cu plata drepturilor de import, în momentul în care a avut loc această punere în liberă circulație, nu erau conforme cu reglementările în vigoare în ce privește utilizarea sau comercializarea lor și că din acest motiv nu pot fi utilizate în scopurile prevăzute de destinatar;

k) utilizarea mărfurilor, în scopurile prevăzute de destinatar, este împiedicată sau considerabil limitată ca urmare a unor măsuri de interes

general luate de o autoritate sau organism având puterea de decizie corespunzătoare, după data la care s-au pus în liberă circulație pentru un regim vamal cu plata drepturilor de import;

l) exonerarea totală sau parțială de plata drepturilor de import, solicitată de persoana interesată în baza dispozițiilor legale în vigoare, din motive neimputabile acesteia din urmă, nu poate fi efectiv acordată de autoritatea vamală care, în consecință, înscrie în conturi drepturile de import care devin astfel datorate;

m) mărfurile au ajuns la destinatar după expirarea termenelor de livrare obligatorii prevăzute în contractul în baza căruia au fost plasate sub un regim vamal presupunând obligația de a plăti drepturi de import;

n) a fost imposibil să se valorifice mărfurile pe teritoriul vamal al României, astfel că sunt livrate gratuit către instituții de binefacere care își desfășoare activitatea în România, cu condiția ca aceste instituții să poată beneficia de exonerare de drepturi de import pentru punerea în liberă circulație a unor mărfuri străine similare.

(2) Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor de la alin. (3), rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c), f) și n) este condiționată, în afara cazurilor când aceste mărfuri sunt distruse din ordinul autorității publice sau livrate gratuit către instituții de binefacere care își desfășoară activitatea în România, de reexportul lor de pe teritoriul vamal al României sub controlul autorității vamale.

Dacă i se solicită, autoritatea de decizie admite înlocuirea reexportului mărfurilor cu distrugerea sau plasarea lor, în vederea reexportului, sub regimul de tranzit, sub regim de antrepozitare vamală, în zonă liberă sau în antrepozit liber.

Mărfurile care urmează a fi plasate sub unul dintre aceste regimuri se consideră mărfuri străine.

În acest caz, autoritatea vamală ia toate măsurile necesare pentru ca mărfurile plasate în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber, să poată fi recunoscute ulterior ca mărfuri străine.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. h) și i), rambursarea sau remiterea drepturilor de import este condiționată de reexportul mărfurilor la furnizorul inițial sau la o adresă indicată de acesta.

(4) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (1) – (3), biroul vamal de control trebuie să stabilească și că mărfurile nu au fost utilizate sau vândute înainte de reexportarea lor.

Art. 552. - Se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazul în care:

a) mărfurile declarate din eroare pentru un regim vamal cu plata drepturilor de import au fost reexportate în afara teritoriului vamal al României, fără să fi fost introduse, în prealabil, sub regimul vamal în care ar fi trebuit să fie plasate, cu condiția ca celelalte condiții prevăzute în art. 260 din Codul vamal să fi fost îndeplinite;

b) mărfurile au fost reexportate sau distruse fără supraveghere vamală conform prevederilor art. 261 alin. (2) lit. b) din Codul vamal, dacă se îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în acel articol;

c) mărfurile au fost reexportate sau distruse fără supraveghere vamală conform prevederilor art. 551 alin. (1) lit. c) și f) – n), dacă se îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 551 alin. (2) și (4).

(2) Rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazurile prevăzute la alin. (1) se efectuează în cazul în care se prezintă toate dovezile necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care se solicită rambursarea sau remiterea drepturilor au fost:

a) fie efectiv reexportate de pe teritoriul vamal al României;

b) fie distruse sub supravegherea autorităților sau al persoanelor abilitate să facă oficial constatarea distrugerii.

(3) Rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazurile prevăzute la alin. (1) se efectuează și în cazul în care se prezintă către autoritatea vamală de decizie orice document care atestă statutul de marfă românească pe baza căruia ar fi putut părăsi teritoriul vamal al României sau se prezintă orice mijloc de probă considerat necesar de autoritatea vamală pentru a se asigura că documentul respectiv nu poate fi utilizat ulterior cu ocazia unui import de mărfuri pe teritoriul vamal al României.

Art. 553. - (1) În aplicarea art. 552 alin. (2) și (3), elementele de probă, necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care este solicitată restituirea sau remiterea au fost efectiv reexportate de pe teritoriul vamal al României, se prezintă de către solicitant și cuprind originalul sau o copie certificată după declarația de export a mărfurilor și o certificare din partea biroului vamal prin care mărfurile au ieșit efectiv de pe teritoriul vamal al României.

În cazul în care nu se poate prezenta o astfel de certificare, dovada ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al României poate fi prezentată sub forma unei certificări din partea biroului vamal din țara de destinație care confirmă sosirea mărfurilor sau a originalului ori copiei certificate a declarației vamale pentru mărfuri, întocmită în țară de destinație.

Aceste documente trebuie însoțite de documentația administrativă și comercială care să permită autorității vamale de decizie să controleze dacă mărfurile care au făcut obiectul exportului în afara teritoriului vamal al României sunt aceleași cu cele care au fost declarate pentru un regim vamal cu plata drepturilor de import, și anume:

a) originalul sau o copie certificată a declarației pentru regimul menționat;

b) documentele comerciale sau administrative - facturi, note de expediție, documente de tranzit, certificate sanitare – care cuprind o descriere precisă a mărfurilor - denumirea comercială, cantități, marcaje și alte elemente de identificare - ce au fost prezentate împreună cu declarația pentru export de pe teritoriul vamal al României sau declarația vamală făcută pentru mărfurile din țara de destinație, după caz, în măsura în care se consideră necesar de către autoritatea vamală de decizie.

(2) De asemenea, în aplicarea art. 537 alin. (2) și (3) elementele doveditoare, necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile, pentru care se solicită rambursarea sau remiterea, au fost efectiv distruse sub controlul autorităților sau al persoanelor abilitate să certifice în mod oficial distrugerea, trebuie să includă prezentarea de către solicitant:

a) fie a procesului verbal sau a declarației de distrugere întocmite de autoritățile oficiale sub controlul cărora a avut loc această distrugere, sau a unei copii certificate după acestea;

b) fie a unui certificat întocmit de persoana abilitată să constate distrugerea, însoțit de dovada acestei abilitări.

Aceste documente trebuie să cuprindă o descriere suficient de precisă a mărfurilor distruse - denumirea comercială, cantități, marcaje și alte inscripționări de identificare - pentru a permite autorității vamale să stabilească prin comparație cu elementele înscrise în declarația pentru punere sub regim vamal cu plata drepturilor de import și documentele comerciale însoțitoare - facturi, note de expediție, sau altele - că mărfurile distruse sunt aceleași cu cele care au fost declarate pentru plasarea sub acel regim vamal.

(3) În cazul în care probele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt insuficiente pentru a permite autorității vamale de decizie să ia o hotărâre asupra cazului prezentat în deplină cunoștință de cauză, sau în cazul în care unele elemente de probă nu sunt disponibile, acestea se pot completa sau înlocui cu orice alte documente considerate necesare.

Art. 554. - (1) Pentru mărfurile returnate pe teritoriul vamal al României, la care s-a încasat un drept de export când au fost exportate de pe teritoriul vamal al României, punerea lor în liberă circulație dă dreptul de rambursare a drepturilor încasate.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai mărfurilor care se află în una din situațiile prevăzute în art. 500 când se face dovada la biroul vamal la care mărfurile sunt declarate pentru punere în liberă circulație că acestea se află în una dintre situațiile prevăzute în art. 207 din Codul vamal.

(3) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și când mărfurile returnate reprezintă numai o parte din mărfurile exportate anterior de pe teritoriul vamal al României.

Art. 555. - Rambursarea sau remiterea drepturilor de import nu se acordă când singurul motiv în sprijinul cererii de rambursarea sau remitere este, după caz:

a) reexportul de pe teritoriul vamal al României al mărfurilor plasate anterior sub un regim vamal presupunând obligația de a se plăti drepturi de import, din alte motive decât acelea prevăzute în art. 260 sau 261 din Codul vamal sau în art. 551 sau 552, mai ales imposibilitatea de a le vinde;

b) distrugerea, indiferent de motiv, în afara cazurilor prevăzute expres de lege, a mărfurilor declarate pentru un regim vamal cu obligația de plată a drepturilor de import, după acordarea liberului de vamă de către autoritatea vamală;

c) prezentarea, în scopul obținerii unui tratament tarifar preferențial în favoarea mărfurilor declarate pentru liberă circulație, a unor documente care ulterior se dovedesc a fi false, falsificate sau nevalabile, chiar dacă acestea au fost prezentate cu bună credință.

PARTEA V CONTROLUL DESTINAȚIEI MĂRFURILOR

Art. 556. - (1) În sensul prezentei părți, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *autoritatea vamală* - autoritatea competentă în aplicarea prezentei părți;

- b) *birou* - biroul vamal competent în aplicarea prezentei părți;
- c) *exemplarul de control T5R* - exemplarul T5R, original și copie, la care se adaugă, când este cazul, fie unul sau mai multe formulare T5R bis, original și copie, precum și una sau mai multe liste de încărcătură T5R, original și copie. Modelul formularelor T5R și T5Rbis, precum și instrucțiunile de utilizare și completare a acestora, sunt prevăzute în anexa nr. 13. Modelul listelor de încărcătură și instrucțiunile de completare sunt prevăzute în anexa nr. 43.

(2) În situația în care aplicarea unei reglementări cu privire la importul, exportul sau circulația pe teritoriul vamal al României impune existența unei probe că mărfurile au primit utilizarea și/sau destinația declarată conform acestei reglementări, proba respectivă se prezintă sub forma exemplarului de control T5R, completat și folosit în conformitate cu dispozițiile prezentei părți.

(3) Pe un exemplar de control T5R figurează mărfuri încărcate pe un singur mijloc de transport, destinate unui singur destinatar și care au aceeași utilizare și/sau destinație.

Autoritatea vamală poate permite ca formularul prevăzut în anexa nr. 13 să fie înlocuit cu listele de încărcătură T5R întocmite prin procedee informatice sau cu liste descriptive stabilite pentru întocmirea formalităților de expediere/export, care includ toate datele prevăzute în formularul din anexa nr. 13, cu condiția ca aceste liste să fie concepute și completate în așa fel încât să poată fi folosite fără dificultate și să ofere toate măsurile de siguranță pe care autoritatea vamală le consideră necesare.

(4) În plus față de obligațiile impuse potrivit unei reglementări specifice, orice persoană care semnează un exemplar de control T5R este obligată să atribuie mărfurilor descrise în acest document destinația declarată.

Persoana care a semnat exemplarul de control T5R este răspunzătoare în cazul folosirii abuzive de către orice altă persoană a exemplarului respectiv.

Art. 557. - (1) Exemplarul de control T5R se întocmește de către persoana interesată în original și cel puțin o copie. Fiecare din aceste formulare trebuie să conțină semnătura persoanei interesate, toate datele privind descrierea mărfurilor și orice alte mențiuni speciale cerute prin reglementările legale referitoare la efectuarea controlului.

(2) În situația în care reglementările care impun efectuarea controlului prevăd necesitatea constituirii unei garanții, aceasta se depune la biroul care eliberează exemplarul de control T5R, conform modului de determinare prevăzut de aceste reglementări.

În acest caz, în rubrica 106 exemplarului de control T5R se menționează: “Garanție constituită în cuantum de ...”.

(3) În situația în care reglementările care impun efectuarea controlului stabilesc un termen pentru atribuirea unei utilizări și/sau destinații pentru mărfurile în cauză, în rubrica 104 a exemplarului de control T5R se menționează: „*Termen de ... zile pentru realizare*”.

(4) În situația în care mărfurile circulă sub un regim vamal, exemplarul de control T5R este eliberat de către biroul de unde sunt expediate mărfurile.

Documentul corespunzător regimului vamal utilizat trebuie să conțină o referire la exemplarul de control T5R eliberat. De asemenea, rubrica 109 a exemplarului de control T5R eliberat trebuie să conțină o referire la documentul corespunzător regimului vamal utilizat.

(5) În situația în care mărfurile nu sunt plasate sub un regim vamal, exemplarul de control T5R se eliberează de către biroul de unde se expediază mărfurile.

În rubrica 109 a exemplarului de control T5R se menționează: *Mărfuri care nu circulă sub un regim vamal.*

(6) Exemplarul de control T5R este vizat de către biroul prevăzut la alin. (4) și (5). Această viză apare în rubrica A “Biroul de plecare” și conține următoarele:

a) în cazul exemplarului de control T5R, numele și ștampila biroului, semnătura persoanei competente, data și numărul de înregistrare care poate fi pretipărit;

b) în cazul exemplarului de control T5R *bis* sau al listei de încărcătură T5R, numărul de înregistrare care apare pe exemplarul de control T5R. Acest număr se aplica fie cu ajutorul unei ștampile care conține numele biroului, fie de mână; în acest ultim caz se aplică ștampila oficială a biroului respectiv.

(7) În măsura în care reglementările care impun efectuarea controlului cu privire la utilizarea și/sau destinația mărfurilor nu prevăd altfel, prevederile art. 215 se aplică în mod corespunzător. Biroul prevăzut la alin. (4) și (5) procedează la controlul expediției, completează și vizează rubrica D “Control la biroul de plecare” ce figurează pe fața formularului T5R.

(8) Biroul prevăzut la alin. (4) și (5) păstrează o copie a fiecărui exemplar de control T5R. Originalele acestor documente se returnează persoanei interesate imediat după îndeplinirea tuturor formalităților administrative și după completarea corespunzătoare a rubricilor A “Biroul de plecare” și B “Returnat la : “ de pe exemplarul de control T5R.

(9) Prevederile art. 282 se aplică în mod corespunzător.

Art. 558. - (1) Mărfurile și originalele exemplarului de control T5R se prezintă la biroul de destinație.

În măsura în care reglementările care impun efectuarea controlului cu privire la utilizarea și/sau destinația mărfurilor nu prevăd altfel, biroul de destinație poate permite ca mărfurile să fie livrate direct destinatarului, în condițiile stabilite de biroul respectiv, în așa fel încât să poată efectua controlul în momentul sosirii mărfurilor sau după.

Persoana care prezintă la biroul de destinație exemplarul de control T5R și expediția la care se referă acest document poate obține, la cerere, o recipisă completată pe un formular corespunzător modelului din anexa nr. 21. Aceasta recipisă nu poate înlocui exemplarul de control T5R.

(2) În situația în care reglementările impun efectuarea controlului la ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al României:

a) pentru mărfurile care pleacă pe mare, biroul de destinație este biroul vamal în a cărei rază de competență se află portul unde sunt încărcate mărfurile pe navă;

b) pentru mărfurile care pleacă pe calea aerului, biroul de destinație este biroul vamal în a cărei rază de competență se află aeroportul internațional, unde mărfurile sunt încărcate pe o aeronavă cu destinația către un aeroport din afara teritoriului vamal al României;

c) pentru mărfuri care pleacă pe orice alt mijloc de transport, biroul de destinație este biroul de ieșire prevăzut la art. 466 alin (3).

(3) Biroul de destinație efectuează controlul privind utilizarea și/sau destinația declarată a mărfurilor. Acest birou înregistrează, când este cazul, prin reținerea unei copii a documentului respectiv, datele de pe exemplarul de control T5R și rezultatul controlului efectuat.

(4) Biroul de destinație trimite originalul exemplarului de control T5R la adresa indicată în rubrica B „Returnat la :” de pe exemplarul de control T5R imediat după efectuarea tuturor formalităților și a adnotărilor cerute.

Art. 559. - (1) Prevederile acestui articol se aplică când eliberarea exemplarului de control T5R necesită constituirea unei garanții potrivit art. 557 alin (2) .

(2) În situația în care pentru anumite cantități de mărfuri nu s-a atribuit utilizarea și/sau destinația declarată până la expirarea unui interval de timp potrivit art. 557 alin. (3), autoritatea vamală ia măsurile necesare pentru a permite recuperarea, când este cazul, a părții corespunzătoare din garanția constituită care corespunde cantităților respective.

Cu toate acestea, la solicitarea persoanei interesate, autoritatea vamală poate să rețină din garanție o anumită sumă, când acest lucru este posibil. Suma reținută se obține prin înmulțirea sumei din garanția aferentă

cantității de mărfuri căreia nu i s-a atribuit utilizarea și/sau destinația declarată până la termenul limită, cu coeficientul obținut prin împărțirea numărului de zile cu care s-a depășit termenul limită la numărul de zile a termenului limită. Această dispoziție nu se aplică atunci când persoana interesată poate dovedi că mărfurile respective s-au pierdut în urma unei situații de forță majoră.

(3) Dacă, în termen de 180 de zile de la data eliberării exemplarului de control T5R sau de la data limită înscrisă în rubrica 104 în textul „Termen de ... zile pentru realizare”, de la caz la caz, acest exemplar, adnotat corespunzător de către biroul de destinație, nu a fost primit de biroul menționat în rubrica B a documentului, autoritatea vamală ia măsurile necesare pentru executarea garanției de către biroul la care a fost constituită conform art. 557 alin. (2). Această dispoziție nu se aplică când întârzierea returnării exemplarului de control T5R nu se poate imputa persoanei interesate.

(4) Dispozițiile alin. (2) și (3) se aplică în măsura în care în reglementările care impun efectuarea controlului privind utilizarea și/sau destinația mărfurilor nu este prevăzut altfel, fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor privind datoria vamală.

Art. 560. - (1) În măsura în care reglementările care impun efectuarea controlului privind destinația mărfurilor nu stabilesc altfel, exemplarul de control T5R și expediția pe care o însoțește pot fi fracționate înainte de încheierea regimului pentru care acest exemplar a fost eliberat. Expedițiile ce rezultă în urma unei asemenea fracționări pot fi fracționate în continuare la rândul lor.

(2) Biroul la care se efectuează fracționarea eliberează, conform prevederilor art. 557, un extras al exemplarului de control T5R pentru fiecare parte a expediției fracționate.

Fiecare extras trebuie să conțină:

a) în special mențiunile din rubricile 100, 104, 105, 106 și 107 ale exemplarului de control T5R inițial;

În rubrica 106 a fiecărui extras se menționează: *Extras al exemplarului de control T5R inițial - numărul de înregistrare, data, biroul emitent :* “

b) greutatea netă și cantitatea netă a mărfurilor la care se referă extrasul;

c) rubrica B „*Returnat la :.....*” de pe formularul T5R fracționat trebuie să conțină mențiunea care figurează în rubrica corespunzătoare a formularului T5R inițial;

d) la rubrica J „Controlul utilizării și/sau destinației” de pe exemplarul de control T5R inițial se menționează: „.....numărul de extrase eliberate – copii anexate”.

Exemplarul de control T5R inițial se trimite fără întârziere la adresa indicată în rubrica B „Returnat la :” de pe formularul T5R, însoțit de copiile extraselor eliberate.

Biroul unde are loc fracționarea păstrează o copie a exemplarului de control T5R inițial și a extraselor. Originalele extraselor exemplarului de control T5R însoțesc fiecare parte a expediției fracționate la birourile de destinație corespunzătoare, unde se aplică prevederile art. 558.

(3) În cazul unei noi fracționări potrivit alin. (1), prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 561. - (1) Exemplarul de control T5R poate fi eliberat retroactiv, cu condiția ca:

a) persoana interesată să nu fie răspunzătoare de faptul că cererea nu a fost înaintată sau documentul nu a fost eliberat în momentul expediției mărfurilor sau persoana interesată poate prezenta dovezi că lipsa cererii sau neeliberarea documentului nu se datorează unei încercări de fraudă sau de neglijență evidentă din partea sa;

b) persoana interesată prezintă dovada că exemplarul de control T5R se referă la mărfuri pentru care au fost îndeplinite toate formalitățile;

c) persoana interesată prezintă documentele solicitate în vederea eliberării exemplarului de control T5R;

d) să se stabilească, în mod satisfăcător pentru autoritatea vamală, că eliberarea retroactivă a exemplarului de control T5R nu poate duce la obținerea de beneficii financiare altele decât cele care rezultă din regimul vamal folosit, statutul vamal al mărfurilor și din utilizarea și/sau destinația acestora.

În situația în care exemplarul de control T5R se emite retroactiv, formularul T5R trebuie să conțină următoarea frază scrisă cu roșu *Eliberat retroactiv*, iar persoana interesată menționează identitatea mijlocului de transport cu care au fost expediate mărfurile, data plecării și, dacă este cazul, data la care au fost prezentate mărfurile la biroul de destinație.

(2) În caz de pierdere a originalului și a extraselor exemplarului de control T5R biroul emitent poate elibera, la cererea persoanei interesate, duplicate ale acestor documente. Duplicatul trebuie să poarte ștampila biroului și semnătura funcționarului competent și, cu litere roșii de tipar, următoarea mențiune: “DUPLICAT”

(3) Exemplarul de control T5R eliberat retroactiv și duplicatele lui pot fi adnotate de către biroul de destinație numai dacă acest birou

constată că mărfurile la care se referă documentul respectiv au primit utilizarea și/sau destinația declarată conform reglementărilor în vigoare.

Art. 562. - (1) Autoritatea vamală poate autoriza orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4) denumit *expeditor agreeat* și care intenționează să expedieze mărfuri pentru care trebuie eliberat un exemplar de control T5R să nu prezinte la biroul de plecare nici mărfurile și nici exemplarul de control T5R corespunzător.

(2) În ceea ce privește exemplarul de control T5R folosit de către expeditorii agreeați, autoritatea vamală poate stabili ca formularele să conțină semne distinctive ca mod de identificare a expeditorilor agreeați.

De asemenea, poate autoriza una din următoarele variante de completare a rubricii A „Biroul de plecare” a formularului:

a) să fie prevăzută în prealabil cu amprenta ștampilei biroului de plecare și cu semnătura unui funcționar de la acest birou;

b) să conțină amprenta ștampilei speciale, aplicată de expeditorul agreeat, conform modelului din anexa nr. 11;

c) să fie preimprimată cu amprenta ștampilei speciale dacă imprimarea se realizează de către o imprimărie agreeată în acest scop. Imprimarea poate fi realizată și prin procedee informatice.

Autoritatea vamală poate aproba ca expeditorul agreeat să nu semneze formularele care conțin amprenta ștampilei speciale prevăzută în *anexa nr. 11* aplicată prin procedee informatice. În acest caz, spațiul rezervat pentru semnătura declarantului din rubrica 110 a formularelor trebuie să conțină următoarea mențiune: *Renunțare la semnătură – art. 562 din Regulamentul vamal*)

(3) Exemplarul de control T5R se completează de expeditorul agreeat, prin introducerea datelor prevăzute. În plus, la rubrica A „Biroul de plecare” se menționează data la care mărfurile au fost expediate și numărul alocat declarației vamale și la rubrica D „Control efectuat de biroul de plecare” a exemplarului de control T5R, se menționează: *Procedură simplificată – art. 562 Regulamentul Vamal* și, dacă este cazul, termenul în care mărfurile trebuie să fie prezentate la biroul de destinație, măsurile de identificare aplicate și referirile la documentul de expediție.

Acest exemplar, completat corespunzător și, dacă este cazul, semnat de expeditorul agreeat, se consideră ca fiind eliberat de biroul ce figurează pe amprenta prevăzută la alin. (2) paragraful 2.

După expedierea mărfurilor, expeditorul agreeat trebuie să trimită fără întârziere la biroul de plecare o copie a exemplarului de control T5R, însoțit de documentele pe baza cărora a fost întocmit exemplarul de control T5R.

(4) Autorizația prevăzută la alin. (1) se acordă numai persoanelor care efectuează frecvent expediții de mărfuri, ale căror evidențe permit

autorității vamale să le verifice operațiunile și care nu au comis abateri grave sau repetate de la reglementările vamale.

În mod special, în autorizație se specifică :

a) biroul sau birourile abilitate să funcționeze ca birouri de plecare pentru expediții;

b) termenul și procedura prin care expeditorul agreeat trebuie să informeze biroul de plecare cu privire la expedițiile pe care le efectuează, astfel încât biroul să poată efectua orice fel de control, inclusiv controlul înainte de plecarea mărfurilor când este prevăzut de reglementările în vigoare;

c) termenul în care mărfurile trebuie să fie prezentate la biroul de destinație; acest termen se stabilește fie în funcție de condițiile de transport fie potrivit reglementărilor în vigoare;

d) măsurile care trebuie să fie luate pentru identificarea mărfurilor și care pot include, când este cazul, folosirea de sigilii speciale aprobate de autoritatea vamală și aplicate de către expeditorul agreeat;

e) modul de constituire a garanțiilor când acestea sunt necesare pentru eliberarea exemplarului de control T5R.

(5) Expeditorul agreeat trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura păstrarea în condiții de securitate a ștampilei speciale sau a formularelor care conțin amprenta ștampilei biroului de plecare sau amprenta ștampilei speciale.

Expeditorul agreeat suportă toate consecințele, în special consecințele financiare, ale erorilor, omisiunilor sau altor greșeli de pe exemplarele de control T5R pe care le întocmește sau care apar în derularea procedurilor care îi revin potrivit autorizației prevăzute la alin. (1).

În cazul folosirii abuzive de către orice persoană a exemplarelor de control T5R prevăzute în avans cu amprenta ștampilei biroului de plecare sau cu amprenta ștampilei speciale, expeditorul agreeat este pasibil, în afara sancțiunilor legale, de plata drepturilor și a altor sume care nu au fost achitate, precum și de restituirea avantajelor financiare care au fost obținute în mod abuziv ca urmare a acestei folosiri, dacă nu poate dovedi autorității vamale de la care a primit autorizația că a luat măsurile necesare pentru a asigura păstrarea în siguranță a ștampilei speciale sau a formularelor ce conțin amprenta ștampilei biroului de plecare sau amprenta ștampilei speciale.

PARTEA VI
ALTE DISPOZIȚII
CAPITOLUL I
Comisionari în vamă

Art. 563. - Comisionar în vamă este persoana juridică română, constituită potrivit legii, care, în numele și pe seama altei persoane sau în nume propriu, dar pe seama altei persoane, prezintă mărfurile și efectuează declararea în detaliu a mărfurilor, depozitarea și alte formalități prevăzute în reglementările vamale, precum și plata la autoritatea vamală a cuantumului drepturilor de import și de export.

Art. 564. - Comisionarul în vamă stabilește raporturi juridice directe cu autoritatea vamală pentru ansamblul operațiunilor pe care le efectuează potrivit art. 563 și răspunde de respectarea reglementărilor vamale.

Art. 565. - Comisionarul în vamă poate să-și exercite atribuțiile numai după obținerea autorizației emise de Autoritatea Națională a Vămilelor.

Art. 566. - Autorizația de comisionar în vamă se eliberează numai dacă solicitantul îndeplinește următoarele condiții:

- a) are incluse în obiectul de activitate operațiunile prevăzute la art. 563;
- b) deține echipamente necesare descărcării, încărcării, manipulării, ambalării, dezambalării și prezentării mărfurilor în vederea efectuării controlului vamal, precum și personal specializat pentru efectuarea acestor operațiuni;
- c) dispune de personal care urmează să exercite activități legate de îndeplinirea formalităților vamale;
- d) deține spațiu de birou și are asigurată birotica necesară desfășurării activității;
- e) este dotat cu echipamente informatice și de comunicație adecvate utilizării sistemului informatic vamal; această condiție nu este obligatorie în cazul în care biroul vamal pe lângă care se solicită autorizarea nu este informatizat;
- f) nu are în denumirea societății expresii similare cu cele ale autorității vamale;
- g) nu are debite pe lângă biroul vamal pentru care solicită autorizarea;
- h) nu a săvârșit încălcări grave sau repetate ale reglementărilor vamale sau fiscale;

i) deține unul sau mai multe spații de depozitare, situate în zona de supraveghere a fiecărui birou vamal pentru care se solicită autorizarea – care să îndeplinească condițiile necesare păstrării mărfurilor aflate sub supraveghere vamală; condiția trebuie respectată numai în cazul în care se solicită autorizarea în calitate de comisionar în vamă pe lângă unul sau mai multe birouri vamale situate în interiorul țării, precum și pentru birourile vamale situate la frontieră atunci când activitatea urmează să fie deservită prin intermediul unui punct vamal.

În cazul în care se solicită autorizarea pe lângă un birou vamal de frontieră care funcționează într-un oraș reședință de județ, condiția privind deținerea spațiului/spațiilor de depozitare și a condițiilor pe care acestea trebuie să le îndeplinească în vederea exercitării supravegherii vamale este obligatorie.

Art. 567. - (1) În situația în care spațiul de depozitare deținut de comisionarul în vamă este utilizat pentru stocarea în comun a mărfurilor aflate sub supraveghere vamală și a celor care nu sunt supuse supravegherii vamale, acesta trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să facă posibilă exercitarea supravegherii vamale a mărfurilor ce fac obiectul acesteia;

b) să fie astfel organizat încât mărfurile depozitate să poată fi identificate pentru evidențierea celor aflate sub supraveghere vamală de cealaltă categorie, prin utilizarea diferitelor metode alternative, cum ar fi delimitarea prin mijloace specifice: indicatoarele, stocarea pe partide separate de marfă, organizarea unei evidențe proprii care să permită controlul mărfurilor aflate sub supraveghere vamală și altele asemenea.

(2) În cazul în care stocarea are ca efect imposibilitatea identificării de către biroul vamal a mărfurilor supuse supravegherii vamale față de cele ce nu fac obiectul acesteia, stocarea în comun este permisă numai în cazul mărfurilor echivalente care sunt mărfuri încadrate la același cod tarifar din N. C., cu aceeași calitate comercială și având aceleași caracteristici tehnice.

(3) Este interzisă compensarea prin echivalență între mărfurile ce pot fi distinse unele de altele.

Art. 568. – Comisionarul în vamă poate declara mărfuri în vederea efectuării formalităților vamale sau desfășurarea activități legate de acestea, prin utilizarea sistemului informatic vamal, numai după obținerea autorizației de acces la sistemul informatic.

Art. 569. - (1) Pentru eliberarea autorizației de comisionar în vamă se depune la Autoritatea Națională a Vămilelor o cerere care cuprinde următoarele date:

a) denumirea persoanei juridice și sediul social al acesteia, numărul de telefon și fax, precum și alte date considerate ca necesare în vederea contactării;

b) codul unic de înregistrare;

c) datele de identificare ale persoanelor care angajează legal persoana juridică: numele și prenumele, data și locul nașterii, domiciliul;

d) numele și prenumele personalului propriu care urmează să exercite activități legate de îndeplinirea formalităților vamale, pe lângă biroul sau birourile vamale pe lângă care se solicită autorizarea;

e) numerele de cont bancar și băncile la care acestea sunt deschise;

f) denumirea biroului vamal pe lângă care se solicită autorizația de funcționare în calitate de comisionar în vamă;

g) perioada pentru care se solicită autorizarea;

h) indicarea adresei pentru spațiul de birou ce va fi folosit în desfășurarea activității de comisionar în vamă la biroul vamal pe lângă care se solicită autorizarea;

i) indicarea adresei pentru spațiul de depozitare aflat în raza de supraveghere a biroului vamal pe lângă care se solicită autorizarea.

(2) Informațiile furnizate prin cererea de autorizare trebuie să fie susținute de următoarele acte:

a) certificatul de înmatriculare, conținând codul unic de înregistrare, în copie;

b) certificatul de cazier fiscal, în copie;

c) statutul, contractul de societate sau actul constitutiv al persoanei juridice, precum și actele adiționale la acestea care privesc schimbările ulterioare referitoare la persoanele care angajează oficial persoana juridică, sediul social, introducerea ulterioară a activității prevăzute la art. 563, durata de funcționare a societății, în copie; actele adiționale sunt însoțite de certificatele de înscriere mențiuni și rezoluțiile corespunzătoare emise de Oficiul Registrului Comerțului, în copie;

d) documentele de identitate ale persoanelor care angajează legal persoana juridică, în copie, precum și certificatele de cazier judiciar aferente, în original;

e) certificatele de cazier judiciar ale persoanelor care urmează să exercite activități legate de îndeplinirea formalităților vamale pe lângă biroul vamal la care se solicită autorizarea, în original;

f) actul de proprietate, contractul de închiriere sau orice alt document care atestă dreptul de deținere asupra spațiului de depozitare, în copie;

g) actul de proprietate, contractul de închiriere sau orice alt document care atestă dreptul de deținere asupra spațiului de birou, în copie;

h) actul de proprietate, contractul de închiriere sau orice alt document care atestă dreptul de deținere asupra echipamentelor pe care le deține, necesare descărcării, încărcării, manipulării, ambalării, dezambalării și prezentării mărfurilor în vederea efectuării controlului vamal, în copie, precum și datele de identificare ale personalului specializat pentru utilizarea acestor echipamente, sub forma unei declarații pe propria răspundere;

i) extrasul din evidența contabilă cu mijloacele fixe, categoria echipamente de calcul, necesare utilizării sistemului informatic, în copie.

Art. 570. - (1) În cazul în care cererea și documentele depuse în vederea autorizării pot fi acceptate, Autoritatea Națională a Vămilelor solicită biroului vamal avut în vedere prin cererea de autorizare, transmiterea unui raport privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 566 lit. b) - e), g) și i).

(2) Verificarea se face de biroul vamal.

(3) În situația în care condițiile prevăzute la art. 566 lit. b) - e), g) și i) sunt îndeplinite, biroul vamal transmite Autorității Naționale a Vămilelor un raport al cărui model este stabilit în anexa nr. 44.

(4) Raportul se transmite la Autoritatea Națională a Vămilelor în termen de 3 zile de la data primirii cererii de raport.

Art. 571. - Dacă se constată că toate condițiile de autorizare sunt îndeplinite, autorizația de comisionar în vamă se acordă în termen de maxim 30 de zile de la data depunerii cererii complete și a actelor prevăzute la art. 569.

Art. 572. - (1) Autorizația de comisionar în vamă se acordă pentru perioada solicitată, care nu poate fi mai mare decât durata de funcționare a societății comerciale.

(2) Autorizația este valabilă pentru unul sau mai multe birouri vamale, în funcție de solicitarea persoanei juridice și dacă sunt îndeplinite condițiile de autorizare pentru fiecare dintre aceste birouri vamale.

Art. 573. - (1) La eliberarea autorizației de comisionar în vamă care desfășoară activități de curierat rapid pentru persoane fizice, se cere îndeplinirea tuturor condițiilor necesare autorizării în calitate de comisionar în vamă, cu excepția celor privitoare la conectarea la sistemul informatic vamal; excepția nu se aplică în cazul în care trimiterile poștale sunt destinate persoanelor juridice.

(2) La dosarul depus în vederea autorizării în calitate de comisionar în vamă care desfășoară activități de curierat rapid, în plus față de documentele prevăzute la art. 569 alin. (2) se prezintă certificatul-tip de atestare a dreptului de furnizare de servicii poștale pe baza regimului de autorizare generală, eliberată de către Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații potrivit Ordonanței Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, cu modificările ulterioare și a Deciziei nr. 118/2003 privind procedura de autorizare a furnizorilor de servicii poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 1 aprilie 2003.

Art. 574. - Titularul autorizației de comisionar în vamă poate solicita extinderea autorizației inițiale în ceea ce privește durata de valabilitate a acesteia sau a numărului de birouri vamale pentru care s-a eliberat inițial autorizația. În acest din urmă caz este obligatorie îndeplinirea în mod similar a condițiilor prevăzute la art. 566 lit. b), c) d), e), g), h) și i) pe lângă acest birou vamal.

Art. 575. - (1) Extinderea autorizației de comisionar în vamă pe lângă alt birou vamal, decât cel pentru care s-a eliberat inițial autorizația, se face pe baza unei cereri adresate Autorității Naționale a Vămirilor care cuprinde:

- a) denumirea biroului vamal pe lângă care se solicită extinderea;
- b) perioada pentru care se solicită extinderea autorizației;
- c) indicarea adresei pentru spațiul de birou ce va fi folosit în desfășurarea activității de comisionar în vamă la biroul vamal pe lângă care se solicită extinderea autorizației;
- d) indicarea adresei pentru spațiul de depozitare aflat în raza de supraveghere a biroului vamal pe lângă care solicită extinderea autorizației;
- e) numele și prenumele personalului propriu care urmează să exercite activități legate de îndeplinirea formalităților vamale, pe lângă biroul sau birourile vamale pe lângă care solicită extinderea.

(2) Informațiile furnizate prin cererea de extindere trebuie să fie susținute de actele prevăzute la art. 569 alin. (2) lit. b), e), f), g), h) și i).

(3) În cazul în care cererea și documentele depuse în vederea extinderii autorizației pot fi acceptate, Autoritatea Națională a Vămirilor solicită biroului vamal avut în vedere prin cererea de extindere, transmiterea unui raport, potrivit prevederilor art. 570.

(5) Extinderea autorizației de comisionar în vamă se acordă pentru perioada solicitată, dar care nu poate fi mai mare decât durata de funcționare a persoanei juridice; perioada de extindere nu poate depăși

durata de valabilitate a autorizației emise înainte de prima solicitare de extindere.

Art. 576. - Extinderea autorizației de comisionar în vamă se eliberează de Autoritatea Națională a Vămilelor, dacă se constată că toate condițiile sunt îndeplinite, în termen de maxim 30 de zile de la data depunerii cererii complete și a actelor însoțitoare.

Art. 577. - (1) În cazul în care Autoritatea Națională a Vămilelor consideră că autorizația de comisionar în vamă sau extinderea autorizației nu poate fi acordată va comunica aceasta solicitantului, indicând și motivele acestei decizii, în termen de maxim 30 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Solicitantul poate ataca decizia la instanța de contencios administrativ competentă.

Art. 578. - În exercitarea activității, comisionarul în vamă are următoarele obligații:

a) să respecte programul de lucru al biroului vamal pe lângă care funcționează;

b) să prezinte biroului vamal o împuternicire pentru salariații abilitați să exercite activități legate de îndeplinirea formalităților vamale și să retragă împuternicirea atunci când persoanele respective nu mai realizează această activitate;

c) să manipuleze, să dezambaleze mărfurile la cererea autorităților vamale și să le reambaleze fără să provoace deprecierea lor;

d) să asigure completarea corectă a documentelor vamale cu datele cerute de formularistica în vigoare și să efectueze cu exactitate calculul sumelor cuvenite bugetului de stat;

e) să constituie la biroul vamal o garanție care să acopere cuantumul drepturilor de import și de export corespunzătoare mărfurilor supuse vămii și aflate în depozitele sau în gestiunea proprie;

f) să asigure depunerea declarației vamale la biroul vamal pe lângă care își desfășoară activitatea, prin procedee informatice, în structura utilizată de sistemul informatic integrat al activității vamale;

g) să asigure depozitarea și conservarea, cu titlu gratuit, a bunurilor ridicate în vederea confiscării de către organele de cercetare penală și de către autoritatea vamală;

h) să asigure integritatea mărfurilor depozitate în spații de depozitare proprii;

i) să plătească la birourile vamale cuantumul drepturilor cuvenite bugetului de stat, prevăzute în normele legale, în cazul în care această plată nu s-a efectuat direct de către titularul operațiunii;

j) să comunice imediat Autorității Naționale a Vămilelor și biroului vamal pe lângă care funcționează schimbarea sediului social, a persoanelor care reprezintă persoana juridică, a spațiului de birou, ori a spațiului de depozitare și orice altă modificare în ceea ce privește activitatea de comisionar în vamă;

k) să organizeze și să țină evidența operațiunilor derulate în mod identic cu evidența biroului vamal pe lângă care funcționează; registrele de evidență pe care le utilizează se certifică de șeful biroului vamal pe lângă care funcționează;

l) să păstreze timp de 5 ani toate documentele referitoare la operațiunile efectuate;

m) să păstreze secretul operațiunilor vamale, comerciale și financiare și al datelor și informațiilor obținute, care nu sunt destinate publicității;

n) să informeze conducerea biroului vamal pe lângă care funcționează cu privire la orice încălcare a reglementărilor vamale de care ia cunoștință;

o) să prezinte autorității vamale, ori de câte ori aceasta solicită, orice informație privind operațiunile derulate;

p) să elibereze titularilor operațiunilor o factură în care să apară data și felul prestației, precum și prețul achitat.

(2) În cazul în care modificările aduse la cunoștința Autorității Naționale a Vămilelor se referă la condițiile ce au stat la baza emiterii autorizației de comisionar în vamă sau la extinderea acesteia, Autoritatea Națională a Vămilelor solicită biroului vamal în cauză o reverificare a tuturor condițiilor și transmiterea raportului de verificare, potrivit prevederilor de la art. 570.

Art. 579. - Comisionarul în vamă răspunde în solidar cu titularul operațiunii de vămuire pentru diferențele în minus constatate la controlul ulterior, precum și pentru penalitățile rezultate din aceste operațiuni.

Art. 580. - (1) Autorizația de comisionar în vamă poate fi suspendată, motivat, de către Autoritatea Națională a Vămilelor pe o perioadă de până la 6 luni dacă titularul autorizației nu-și îndeplinește obligațiile prevăzute la art. 578 sau săvârșește abateri repetate de la reglementările vamale.

(2) Biroul vamal pe lângă care persoana juridică este autorizată în calitate de comisionar în vamă, direcția regională vamală în subordinea căreia se găsește biroul vamal pe lângă care este autorizat comisionarul în vamă, direcțiile de specialitate și serviciile independente din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor sunt obligate să informeze conducerea Autorității Naționale a Vămilelor imediat ce iau la cunoștință despre

săvârșirea unei situații care conduce la suspendarea autorizației de comisionar în vamă.

(3) Suspendarea autorizației de comisionar în vamă își produce efecte din momentul primirii comunicării deciziei de suspendare de către comisionarul în vamă și de biroul vamal.

Art. 581. - (1) Autorizația de comisionar în vamă poate fi anulată de către Autoritatea Națională a Vămirilor în următoarele cazuri:

a) când una dintre condițiile ce au stat la baza autorizării nu mai este îndeplinită;

b) când se dovedește că autorizația a fost acordată în urma furnizării unor informații inexacte, cu care solicitantul era la curent sau trebuia să fie în mod normal la curent, și pe care autoritatea vamală nu a avut posibilitatea să le constate;

c) când se constată săvârșirea unei abateri grave de la reglementările vamale;

d) când comisionarul în vamă își încetează activitatea sau nu își execută atribuțiile pe o perioadă de un an calendaristic;

e) când comisionarul în vamă are debite față de autoritatea vamală și refuză să le achite;

f) când comisionarul în vamă nu respectă regulile de funcționare și de securitate impuse de sistemul informatic utilizat în activitatea de vămuire a mărfurilor.

(2) Autorizația de comisionar în vamă care desfășoară activități de curierat rapid, poate fi anulată de Autoritatea Națională a Vămirilor și în situația în care, în aplicarea art. 59 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002, se ia măsura retragerii licenței individuale sau a autorizației generale pentru servicii poștale.

(3) Biroul vamal pe lângă care persoana juridică este autorizată în calitate de comisionar în vamă, direcția regională vamală în subordinea căruia se găsește biroul vamal pe lângă care este autorizat comisionarul în vamă, direcțiile de specialitate și serviciile independente din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor sunt obligate să informeze conducerea instituției imediat ce iau la cunoștință despre săvârșirea unei fapte care conduce la anularea autorizației de comisionar în vamă.

(4) Anularea autorizației de comisionar în vamă își produce efecte din momentul primirii comunicării deciziei de anulare de către comisionarul în vamă și de biroul vamal.

Art. 582. - Decizia de anulare a autorizației de comisionar în vamă și decizia de suspendare a acesteia pot fi atacate la instanța de contencios administrativ competentă.

Art. 583. - Comisionarii în vamă au dreptul de a participa la reuniunile și dezbaterile pe probleme privind activitatea vamală, organizate de autoritatea vamală.

CAPITOLUL II Supravegherea vamală

Art. 584. - Supravegherea vamală se realizează prin:

a) ținerea operativă a evidenței mărfurilor aflate sub supraveghere vamală, prin înscrierea lor în registre, documente sau prin evidențe informatizate;

b) aplicarea de marcaje, sigilii sau alte mijloace de identificare la mărfurile, mijloacele de transport supuse regimului vamal, precum și la accesul în spațiile în care acestea se găsesc;

c) efectuarea de verificări selective, inopinate la mijloacele de transport încărcate cu mărfuri care nu au fost controlate sau cărora nu li s-a acordat un regim vamal;

d) stabilirea de posturi permanente sau temporare, fixe sau mobile, la locul de acces al persoanelor în porturi și aeroporturi, la scara navelor și aeronavelor, în depozite sau în alte locuri unde se află mărfuri supuse controlului vamal, precum și pe căile de comunicații;

e) efectuarea, în cazuri de indicii de fraudă vamală, de verificări la mărfuri în anumite perioade sau pentru unele categorii în vederea stabilirii și sancționării abaterilor de la reglementările vamale;

f) utilizarea procedurilor de analiză de risc;

g) utilizarea alertelor și consemnelor vamale;

h) orice altă acțiune a autorității vamale pentru asigurarea respectării reglementărilor vamale.

Art. 585. - În porturile și zonele libere sau antrepozitele libere, supravegherea vamală se efectuează în mod specific și prin:

a) asigurarea de echipe vamale mobile la limitele exterioare ale perimetrelor în care se efectuează activități specifice porturilor și zonelor libere, precum și a antrepozitelor libere;

b) organizarea de posturi vamale fixe la locurile de acces al persoanelor și bunurilor în porturile și zonele libere sau antrepozitele libere;

c) alte măsuri proprii unor porturi și zone libere, sau antrepozite libere, prevăzute în actele normative de înființare și funcționare a acestora.

Art. 586. - (1) Condițiile materiale necesare desfășurării supravegherii vamale prevăzute pentru porturile și zonele libere se stabilesc de administrația acestora, de comun acord cu autoritatea vamală.

(2) Administrația zonelor și porturilor libere are obligația să notifice în scris, în prealabil, biroului vamal transporturile de mărfuri și bunuri restricționate legal care se efectuează în și din porturile și zonele libere.

Art. 587. - La nivelul biroului vamal, supravegherea vamală se organizează de șeful biroului vamal, pe baza unui plan de supraveghere vamală, în funcție de specificul și cerințele activității, respectiv volumul de activitate, locația acestuia, suprafețele și condițiile asigurate pentru depozitare, controlul mărfurilor și mijloacelor de transport, precum și de alte cerințe identificate.

Art. 588. - (1) Biroul vamal care funcționează în porturi exercită supravegherea în incinta și în rada acestora asupra ambarcațiunilor, pontoanelor, precum și asupra bunurilor aparținând persoanelor care intră, ies sau își desfășoară activitatea în porturi.

(2) Biroul vamal de frontieră care funcționează în punctele rutiere și în stațiile de cale ferată exercită supravegherea vamală în incinta acestora. Pe calea ferată supravegherea vamală se realizează și în timpul efectuării controlului vamal în trenurile de călători.

(3) Biroul vamal din interiorul țării, care funcționează în stațiile de cale ferată, în oficii poștale sau în incinte proprii, își exercită atribuțiile de supraveghere vamală în aceste locuri, precum și în alte locuri unde autoritatea vamală se deplasează în vederea executării controlului vamal.

CAPITOLUL III

Supravegherea și controlul vamal exercitate de către compartimentele de supraveghere și control vamal

Art. 589. - În scopul prevenirii și combaterii fraudelor în domeniul vamal, în cadrul Autorității Naționale a Vămirilor și al direcțiilor regionale vamale sunt organizate compartimente specializate cu sarcini de supraveghere și control vamal.

Art. 590. - Autoritatea vamală abilitată la nivel central și teritorial îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) exercită prin mijloace și procedee specifice supravegherea vamală a persoanelor, precum și a mărfurilor care sunt supuse controlului vamal pe întregul teritoriul vamal al României;

b) constată diferențele de drepturi de import sau de export și ia măsuri pentru încasarea acestora inclusiv majorările de întârziere aferente, rezultate ca urmare a acțiunilor proprii întreprinse;

c) constată și sancționează nerespectarea reglementărilor în domeniul vamal;

d) constată și dispun, în condițiile legii, reținerea în vederea confiscării a mărfurilor care fac obiectul încălcării reglementărilor vamale, ca urmare a acțiunilor proprii întreprinse;

e) previn și combat prin mijloace specifice traficul ilicit de arme, muniții, materiale explozive și radioactive, produse și droguri, precursori, produse și substanțe toxice, obiecte de patrimoniu, metale și pietre prețioase, precum și orice trafic ilegal de bunuri.

Art. 591. - Pe întregul teritoriu național, autoritatea vamală abilitată are, în condițiile legii, următoarele drepturi:

a) de a opri orice mijloace de transport, utilizând semnale formale specifice prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006;

b) de a verifica documentele mijlocului de transport, precum și cele care arată proveniența și regimul vamal al bunurilor, inclusiv documentele de transport internațional;

c) de a controla mijlocul de transport, aplicând sigilii vamale asupra compartimentului de marfă atunci când este cazul;

d) de a controla clădiri, depozite, terenuri, sedii și alte obiective, unde se găsesc sau ar putea să se găsească mărfuri supuse controlului vamal.

Art. 592. - În zona specială de supraveghere vamală, autoritatea vamală este abilitată să controleze magazinele, punctele de desfacere, care comercializează mărfuri, în vederea identificării statutului vamal al mărfurilor.

Art. 593. - În zona specială de supraveghere vamală autoritatea vamală abilitată legitimează persoanele suspectate de încălcarea reglementărilor vamale.

Art. 594. - (1) La semnalul autorității vamale abilitate conducătorul mijlocului de transport este obligat să oprească și să creeze condițiile necesare verificării acestuia.

(2) Nesupunerea la semnal determină luarea tuturor măsurilor necesare pentru oprirea mijlocului de transport, inclusiv solicitarea ajutorului organelor poliției de frontieră sau, după caz, al organelor de poliție.

(3) În cazul în care nu se poate realiza controlul mijlocului de transport în locul unde a fost oprit, se procedează la însoțirea acestuia până la cel mai apropiat birou vamal, în vederea realizării controlului.

Art. 595. – Personalul vamal anume desemnat poate:

- a) opri și controla mijloacele de transport aflate în trafic;
- b) verifica, în condițiile legii, clădirile, depozitele, sediile sau alte obiective unde se găsesc sau ar putea să se găsească bunuri supuse vămii, aflate în zone izolate sau despre care există informații că prezintă pericole;
- c) efectua controale pe timp de noapte;
- d) participa la controale stabilite în urma analizei de risc ca fiind potențial periculoase.

Art. 596. - Dotarea, păstrarea, distribuirea și portul armamentului și a mijloacelor individuale de autoapărare se stabilesc de Autoritatea Națională a Vămilei, inclusiv atribuțiile ce revin personalului pe nivele și grade de competență privind drepturile și obligațiile referitoare la acestea, în condițiile stabilite de prevederile legale privind regimul armelor și munițiilor, precum și a normelor metodologice de aplicare a acestora.

Art. 597. - (1) Pregătirea personalului propriu pentru deținerea și utilizarea armamentului și mijloacelor individuale de autoapărare, se va efectua prin intermediul instituțiilor specializate din cadrul Ministerului Administrației și Internelor care pregătesc personal militar și care prin lege au dreptul să dețină și să folosească armament, pe baza acordului între instituții.

(2) Răspunderea pentru asimilarea cunoștințelor și aplicarea corespunzătoare a acestora revine personalului vamal stabilit conform art. 27 alin. (1) din Codul vamal, care vor fi testați în conformitate cu reglementările legale privind regimul armelor și munițiilor, precum și a normelor metodologice de aplicare a acestora, anterior încredințării armamentului și echipamentelor respective.

Art. 598. - (1) În afara birourilor vamale pot fi create posturi fixe sau mobile pentru realizarea supravegherii și controlului vamal în trafic de către echipele mobile aparținând autorității vamale.

(2) Autovehiculele de serviciu utilizate de echipele mobile pentru supravegherea și controlul vamal în trafic, vor fi echipate cu dispozitive speciale de avertizare luminoasă și sonoră și vor avea inscripționate vizibil „VAMA/CUSTOMS” pe capotă și portbagaj iar pe portiere sigla Autorității Naționale a Vămilei.

Aceste autovehicule pot avea instalate și dispozitive luminoase cu mesaje variabile destinate atenționării participanților la trafic.

(3) Mijloacele speciale de avertizare luminoasă și sonoră se certifică sau se omologhează de autoritatea competentă, potrivit legii.

(4) Pentru siguranța derulării acțiunilor de supraveghere și control vamal în trafic, locurile în care sunt instalate posturi fixe sau mobile, vor fi semnalizate și marcate corespunzător cu indicatoare de avertizare și conuri

de dirijare iar pe timpul nopții vor fi dotate suplimentar cu dispozitive de semnalizare cu lumină intermitentă de culoare galbenă.

(5) Oprirea autovehiculelor în vederea efectuării controlului de către echipele mobile, se efectuează folosind semnalele specifice în conformitate cu normele legale prevăzute pentru circulația pe drumurile publice.

(6) Personalul vamal care prin atribuțiile de serviciu execută misiuni de supraveghere și control vamal în trafic este obligat să poarte echipamentul special din dotare, care are inscripționat pe spate VAMA/CUSTOMS și pe mâneca brațului stâng sigla Autorității Naționale a Vămirilor. Pentru identificare se va purta pe partea stângă a pieptului ecusonul cu numărul personal.

Art. 599. - (1) Pe întregul teritoriu național, mijloacele de transport aflate în tranzit pot fi însoțite de autoritatea vamală abilitată între două birouri vamale, în cazul în care există suspiciunea descărcării frauduloase.

(2) Acțiunea de însoțire poate fi realizată și la inițiativa transportatorului, destinatarului mărfii sau a reprezentantului acestuia cu aprobarea autorității vamale abilitate.

(3) În situația în care însoțirea se realizează din inițiativa transportatorului, destinatarului mărfii sau reprezentantului acestuia, cheltuielile privind deplasarea reprezentantului autorității vamale abilitate sunt suportate de titularul operațiunii de tranzit.

(4) Metodologia de însoțire și modalitatea de calcul al cheltuielilor de deplasare se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 600. - În exercitarea atribuțiilor de control vamal, autoritatea vamală abilitată are dreptul de a realiza următoarele activități pe întregul teritoriu național:

a) efectuarea de investigații, supravegheri și verificări în cazurile în care sunt semnalate încălcări ale reglementărilor vamale;

b) verificarea de registre, evidențe financiar-contabile, orice înscrisuri, inclusiv cele pe suport informatic care au legătură directă sau indirectă cu bunurile importate, exportate sau tranzitate pe teritoriul vamal al României ;

c) prelevarea de probe din mărfurile supuse controlului vamal pentru a fi analizate în laboratoarele proprii sau agreate în vederea identificării și expertizării acestora;

d) când consideră că prin încălcarea reglementărilor vamale au fost săvârșite infracțiuni, sesizează organele de urmărire penală competente.

Art. 601. - În baza acordurilor internaționale la care România este parte autoritatea vamală abilitată realizează cu alte instituții vamale din străinătate acțiuni de cooperare și asistență reciprocă pentru prevenirea și combaterea fraudei vamale.

Art. 602. - În scopul stabilirii modului în care persoanele fizice sau juridice au respectat reglementările vamale, autoritatea vamală abilitată efectuează controlul ulterior al operațiunilor de vămuire.

Art. 603. - Supravegherea și controlul vamal ulterior se realizează potrivit normelor metodologice emise Autoritatea Națională a Vămilelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL IV Aplicarea de sigilii vamale

Art. 604. - (1) Mărfurile aflate sub supraveghere vamală se pot pune sub sigilii vamale, cu excepția transporturilor de mesagerie, a sacilor poștali în tranzit, a mărfurilor antrepozitate și a celor care fac obiectul operațiunilor de admitere temporară.

(2) Sigiliile aplicate de persoanele juridice române sau străine pot fi acceptate de Autoritatea Națională a Vămilelor, în locul sigiliilor vamale.

Art. 605. - (1) Sigiliile vamale se aplică la uși, ferestre sau la alte sisteme de închidere a mijloacelor de transport.

(2) Pentru sigilarea coletelor, acestea trebuie să fie ambalate astfel încât să nu se poată pătrunde la conținutul lor fără ruperea sigiliului sau fără a lăsa urme vizibile.

(3) Mijloacele de transport și spațiile în care se află mărfuri sub regim vamal pentru a fi sigilate trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) construcția să permită scoaterea sau introducerea de mărfuri numai prin deschideri care pot fi sigilate;

b) construcția să fie suficient de solidă pentru a nu permite spargerea pereților, podelelor sau acoperișului, fără a lăsa urme de efracție;

c) construcția să nu permită scoaterea, în întregime sau în parte, a pereților, podelelor sau acoperișului și repunerea lor la loc, fără a lăsa urme de efracție;

d) ușile, ferestrele și conductele pentru mărfurile lichide să fie prevăzute cu inele sau alte dispozitive care să permită aplicarea cu ușurință a sigiliilor vamale.

CAPITOLUL V

Dispoziții aplicabile călătorilor

Art. 606. - Controlul vamal al bunurilor aparținând persoanelor fizice constă în confruntarea celor declarate cu bunurile aflate în bagajele însoțite sau neînsoțite și în colete.

Art. 607. - (1) Controlul vamal se efectuează prin sondaj în ceea ce privește numărul autovehiculelor, numărul călătorilor și numărul bagajelor aparținând unui călător.

(2) Pentru fluidizarea traficului de călători la frontieră, procedurile de control prevăzute în prezenta secțiune se pot înlocui cu regulile stabilite în convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 608. - (1) La transportul feroviar controlul vamal se efectuează:

a) în trenurile internaționale de călători, pe parcursul intern al acestora;

b) la vagoanele de dormit, numai pe baza declarației pentru călători, care va fi prezentată autorității vamale de către personalul de însoțire al vagonului;

c) în sălile de control vamal din stațiile de cale ferată de frontieră;

d) în sălile de control vamal din stațiile de cale ferată din interiorul țării pentru călătorii care se îmbarcă sau se debarcă în aceste stații, în trenurile internaționale.

(2) La transportul rutier, controlul vamal se efectuează:

a) în autovehicul;

b) în locurile amenajate pe artera de circulație rezervată pentru controlul vamal, când volumul bagajelor nu permite efectuarea controlului vamal în autovehicul;

c) în sala de control a biroului vamal.

(3) La transportul maritim sau fluvial, controlul vamal se efectuează:

a) în sălile de control vamal din porturi;

b) la bordul navei cu acceptul comandantului acesteia, când nava nu este acostată în apropierea sălii de control vamal;

c) la scara navei.

(4) La transportul aerian, controlul vamal se efectuează în sălile de control vamal din aeroporturi.

Art. 609. - Agenții vamali controlează în mijloacele de transport orice locuri unde pot fi ascunse bunuri. În acest scop personalul de deservire al mijloacelor de transport și conducătorii autovehiculelor sunt obligați, sub sancțiune contravențională, să facă accesibile controlului locurile indicate de autoritatea vamală. Când aceștia refuză sau nu sunt în măsură să efectueze demontările necesare, operațiunile se realizează direct de către agenții vamali sau cu sprijinul personalului de specialitate pe cheltuiala autorității vamale.

ART. 610. - Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, asigură pentru autoritatea vamală:

a) separarea în trenurile internaționale a călătorilor în trafic intern de cei care călătoresc în trafic internațional, pentru distanțele pe care se efectuează controlul vamal;

b) spațiile de depozitare a bunurilor și de lucru în stațiile de cale ferată și în porturi;

c) legitimații de călătorie gratuite pentru agenții vamali, pe distanțele pe care se efectuează controlul vamal, și un compartiment în trenurile internaționale pe aceste distanțe.

Art. 611. - Liberul de vamă se acordă de autoritatea vamală în scris, pentru bunurile supuse taxelor vamale și verbal, în celelalte cazuri.

Art. 612. - Persoanele fizice pot introduce sau scoate din țară mărfuri fără caracter comercial, în limitele și în condițiile prevăzute de lege.

Art. 613. - Restricțiile temporare pentru unele mărfuri la introducerea sau scoaterea lor din țară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 614. - Dispozițiile prevăzute în Codul vamal referitoare la Tariful vamal și la plata drepturilor de import se aplică în mod corespunzător și pentru persoanele fizice.

CAPITOLUL VI

Regimul vamal aplicabil misiunilor diplomatice și oficiilor consulare acreditate în România, precum și membrilor acestora

Art. 615. - (1) Bunurile destinate uzului oficial al misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și cele destinate folosinței personale a membrilor cu statut diplomatic al acestora și familiilor lor sunt scutite de control vamal atât la intrarea cât și ieșirea din țară, în condițiile stabilite prin convențiile internaționale la care România este parte și pe bază de reciprocitate.

(2) Regimul vamal prevăzut la alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, și organizațiilor internaționale cu sediul sau care au

reprezentanți în România, precum și funcționarilor acestora, în limitele și în condițiile înțelegerilor internaționale la care România este parte.

Art. 616. - Pot fi introduse sau scoase din țară, fără plata taxelor vamale, în condițiile stabilite prin convențiile internaționale la care România este parte și pe bază de reciprocitate:

a) bunurile destinate uzului oficial al misiunilor diplomatice și oficiilor consulare;

b) bunurile destinate folosinței personale a membrilor cu statut diplomatic ai misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și a membrilor familiilor lor;

c) bunurile destinate folosinței personale a membrilor personalului administrativ, tehnic, și de serviciu al misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și a membrilor familiilor lor, cu ocazia instalării.

Art. 617. - (1) Introducerea sau scoaterea din țară a bunurilor neînsoțite este permisă în baza cererii misiunii diplomatice sau oficiului consular, semnată de șeful acesteia, și a unei liste specifice avizată de Ministerul Afacerilor Externe.

(2) În cerere, întocmită în trei exemplare și înaintată autorităților vamale române prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, se vor menționa cantitatea bunurilor introduse și descrierea lor, conform formularelor puse la dispoziția misiunilor diplomatice, precizându-se de către solicitant dacă aceste bunuri sunt pentru folosința sa personală sau a misiunii.

(3) Dacă solicitantul nu cunoaște conținutul coletelor primite, autoritatea vamală poate proceda la deschiderea acestora în prezența solicitantului sau a unui reprezentant al acestuia, în vederea completării formularului prevăzut la alin. (2).

(4) Pentru bagajele însoțite de titulari, introducerea sau scoaterea din țară este permisă și fără prezentarea cererii și a listei specifice.

Art. 618. - Bunurile care sunt prohibite la scoaterea din România, precum și bunurile cu caracter artistic, istoric, științific, instrumentele muzicale, obiectele din metale și pietre prețioase care depășesc uzul personal se pot scoate din țară fără alte formalități, dacă au fost declarate în scris autorității vamale la intrare.

Art. 619. - La cererea scrisă a misiunii diplomatice sau a oficiului consular, în funcție de personalul vamal disponibil, se poate efectua vămuirea la sediul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare ori la reședința membrilor personalului cu statut diplomatic.

Art. 620. - (1) Pentru următoarele categorii de bunuri scuti de plata taxelor vamale prevăzute la art. 616 se aplică în limite, pe an calendaristic, astfel:

a) pentru uzul oficial al misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare: 300 de litri băuturi alcoolice (peste 22°), 2.000 de pachete de țigări (a 20 bucăți);

b) pentru folosința proprie a membrilor personalului cu statut diplomatic și a membrilor familiilor lor: 50 de litri de băuturi alcoolice (peste 22°) de familie, 500 de pachete de țigări (a 20 bucăți) de familie.

(2) La avizarea introducerii în țară a bunurilor prevăzute la alin. (1), Ministerul Afacerilor Externe va ține seama de condițiile de reciprocitate, precum și de convențiile la care România este parte, pentru a se aplica reduceri sau majorări corespunzătoare ale limitelor stabilite.

Art. 621. - (1) Bunurile prevăzute la art. 620 transportate ca bagaje însoțite sau colete neînsoțite se declară, în scris, la introducerea în țară pe documentele prevăzute la art. 617. În lipsa acestui document, nu se permite introducerea în țară a bunurilor, care pot fi lăsate în păstrare autorității vamale, potrivit prezentului regulament.

(2) După vămuire, un exemplar al cererii depuse pentru aceste bunuri, vizat de autoritatea vamală se transmite de aceasta Ministerului Afacerilor Externe, care ține evidența bunurilor introduse.

(3) Bunurile prevăzute la art. 620, care depășesc cantitățile stabilite, pot fi introduse în țară cu plata taxelor vamale aplicabile bunurilor aparținând persoanelor fizice.

Art. 622. - (1) Introducerea temporară în țară, cu scutire de plata taxelor vamale, de autovehicule pentru uzul oficial al misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare, precum și pentru folosința membrilor personalului acestora și a familiilor lor, este permisă în limitele avizate de Ministerul Afacerilor Externe, pe bază de reciprocitate sau în condițiile stabilite prin înțelegeri internaționale.

(2) Formalitățile de introducere temporară sunt cele prevăzute la art. 617. Evidența acestor operațiuni se ține de Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 623. - În situația în care sunt motive temeinice să se considere că în coletele destinate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și în mijloacele de transport sau în bagajele membrilor cu statut diplomatic ori ale familiilor acestora, există bunuri care nu sunt scutite de plata taxelor vamale sau nu au fost declarate potrivit art. 621 ori sunt prohibite la introducerea sau scoaterea din țară, ori sunt supuse carantinei, șeful biroului vamal poate dispune efectuarea controlului vamal, în prezența titularilor bunurilor ori a reprezentanților autorizați ai acestora.

Art. 624. - Bunurile introduse în țară, cu scutire de taxe vamale, nu pot fi înstrăinate decât după plata taxelor vamale legale, cu excepția

cazului când cumpărătorul este o persoană care beneficiază de același statut.

Art. 625. - (1) Valiza diplomatică folosită în vederea comunicării între misiunile diplomatice și Ministerul Afacerilor Externe al statului acreditat nu este supusă controlului vamal la intrarea și la ieșirea din țară și este scutită de taxe vamale.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru valiza diplomatică folosită în vederea comunicării între misiunile diplomatice ale aceluiași stat.

Art. 626. - Valiza diplomatică poate fi transportată pe teritoriul României, neînsoțită sau însoțită de curieri diplomați, însărcinați cu această misiune de către Ministerul Afacerilor Externe al statului căruia aparțin sau de o misiune diplomatică a statului acreditat.

Art. 627. - (1) Valiza diplomatică trebuie să fie prevăzută cu sigiliile Ministerului Afacerilor Externe sau ale misiunii diplomatice expeditoare, să poarte mențiunea *corespondență diplomatică* sau *expediție oficială*, să circule pe baza unei *foi de curier* și să nu cuprindă decât documente diplomatice sau obiecte de uz oficial.

(2) Dacă valiza diplomatică este însoțită de un curier diplomatic, acesta trebuie să posede *foaie de curier*, în care se indică numele, prenumele și calitatea persoanei însoțitoare, precum și numărul și destinația coletelor.

(3) Valiza diplomatică neînsoțită, în afară de mențiunea *corespondență diplomatică* sau *expediție oficială* și sigiliile expeditorului, prevăzute la alin. (1), va trebui să poarte o etichetă menționând și numărul *foii de curier*.

(4) Dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite, valiza diplomatică se sigilează de autoritatea vamală și se tranzitează la un birou vamal din București pentru a fi stabilite modalitățile de eliberare sau de înapoiere la expeditor.

(5) Eliberarea de către autoritatea vamală a valizei diplomatice neînsoțite se face pe baza unei declarații scrise, emisă de misiunea diplomatică destinatară.

Art. 628. - (1) Valiza diplomatică poate fi transportată de comandantul unei aeronave, dacă posedă un document oficial din care să rezulte numărul coletelor care constituie valiza.

(2) Misiunea diplomatică poate trimite unul dintre membrii săi să preia valiza diplomatică direct din mâinile comandantului aeronavei.

(3) Comandanții de aeronave care transportă valize diplomatice nu sunt considerați curieri diplomați.

Art. 629. - Valiza diplomatică în tranzit prin România poate fi sigilată de autoritatea vamală la intrarea în țară.

Art. 630. - Dispozițiile privind valiza diplomatică se aplică în mod corespunzător și valizei consulare.

CAPITOLUL VII Regimul vamal al aprovizionării mijloacelor de transport în trafic internațional

Art. 631. - Bunurile destinate aprovizionării se introduc la bordul navelor sub pavilion străin pe baza documentului de livrare și a permisului vamal eliberat de biroul vamal la cererea comandantului navei, a armatorului și a agentului navei.

Art. 632. - Aprovizionarea navelor române care efectuează curse în străinătate se face de societățile comerciale române de navigație cărora le aparțin, cu produse românești sau cu produse de proveniență străină, care au fost legal importate anterior, în baza documentului de livrare și a permisului vamal, fără depunerea declarației vamale de export. Aprovizionarea se face ținându-se seama de durata călătoriei, de capacitatea rezervoarelor și de numărul membrilor echipajului.

Art. 633. - Societățile comerciale române de navigație pot efectua aprovizionarea cu combustibil, lubrifianți, materiale sau alimente a navelor sub pavilion străin, dacă în cadrul unor înțelegeri cu societăți similare din străinătate s-au stabilit livrări prin compensație. Societățile comerciale române de navigație țin evidența acestor operațiuni și prezintă biroului vamal documentele justificative.

Art. 634. - (1) Agențiile societăților de transport străine autorizate să funcționeze în România pot introduce temporar în țară, bunuri pentru aprovizionarea mijloacelor de transport proprii aflate în trafic internațional.

(2) Agențiile prevăzute la alin. (1) au obligația să înscrie bunurile introduse temporar în țară în documentele de evidență contabilă operativă, care vor fi puse, la cerere, la dispoziția biroului vamal.

Art. 635. - Dispozițiile referitoare la aprovizionarea navelor române și străine se aplică, în mod corespunzător, aeronavelor române și străine aflate pe aeroporturile române. Controlul vamal se efectuează în baza documentului de livrare.

Art. 636. - Bunurile de consum aflate la bordul navelor, aeronavelor, vagoanelor-restaurant și vagoanelor de dormit și autocarelor, destinate în cantități strict uzuale consumului pe parcursul călătoriei, nu se supun normelor prevăzute pentru importul mărfurilor.

CAPITOLUL VIII

Transbordarea vamală

Art. 637. - Mărfurile aflate sub supraveghere vamală se pot transborda dintr-un mijloc de transport în altul ori se pot depozita temporar pe teritoriul României.

Art. 638. - Operațiunea de transbordare se efectuează în prezența autorității vamale.

Art. 639. - (1) Transbordarea mărfurilor trebuie să fie cerută de transportatorul acestora, de un comisionar în vamă sau de orice altă persoană care face dovada că are dreptul de a dispune asupra mărfurilor.

(2) Biroul vamal, analizând cererea, eliberează un permis vamal în care se menționează felul și cantitatea mărfii care urmează să fie transbordată și termenul de efectuare a operațiunii. Acest termen poate fi prelungit în cazuri justificate. Permisul vamal este înregistrat la biroul vamal emitent.

Art. 640. - (1) Permisul vamal este asimilat cu declarația vamală acceptată și produce aceleași efecte juridice.

(2) În cazul în care se constată lipsuri sau substituiri din mărfurile transbordate, permisul vamal constituie titlu de creanță pentru încasarea drepturilor de import. Elementele de taxare sunt cele în vigoare la data înregistrării permisului vamal.

(3) În stațiile de cale ferată în care este organizată transbordarea în vagoane cu ecartament diferit, operațiunea se efectuează fără a se mai depune permisul vamal. Transportatorul răspunde de felul și de cantitatea mărfurilor transbordate, precum și de concordanța acestora cu datele înscrise în documentul de transport internațional.

Art. 641. - (1) În caz de forță majoră sau caz fortuit, transbordarea mărfurilor se poate efectua și în locurile unde nu funcționează birouri vamale, în prezența organelor de poliție care certifică pe documentul de transport, felul și cantitatea mărfurilor.

(2) Transportatorul este obligat să sigileze mijloacele de transport sau mărfurile și să le prezinte la biroul vamal cel mai apropiat. În acest caz, documentele vamale și documentele de transport se modifică în mod corespunzător și se iau măsuri de sigilare vamală a mijloacelor de transport sau a mărfurilor. În cazul transportului pe calea ferată, atunci când nu poate fi asigurată prezența organelor de poliție transbordarea mărfurilor se poate efectua și în prezența a doi martori străini de calea ferată, încheindu-se un proces-verbal constatator.

CAPITOLUL IX

Mărfuri pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de vămuire

Art. 642. - (1) Mărfurile introduse de persoanele fizice ca bagaj însoțit, pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de vămuire, se păstrează sub supraveghere vamală în depozitele biroului vamal, la dispoziția titularilor, timp de 120 de zile.

(2) Mărfurile intrate în țară, destinate persoanelor juridice, pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de vămuire, se păstrează în depozit necesar de comisionarii în vamă, sub supraveghere vamală, cel mult 120 de zile.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul mărfurilor destinate persoanelor fizice sau juridice, pentru care există un contract de transport internațional, iar transportatorul nu le poate preda destinatarului sau acesta nu îndeplinește condițiile de vămuire. În aceste cazuri mărfurile sunt păstrate sub supraveghere vamală în depozit temporar la transportatori sau la comisionarii în vamă, pe cheltuiala importatorului.

(4) Transportatorul sau comisionarul în vamă, care primește mărfurile în depozit necesar, este obligat să îl încunoașteze pe destinatar.

Art. 643. - Autoritatea vamală are dreptul să prelungească termenele prevăzute la art. 642 alin. (1) și (2) în cazurile în care din documente rezultă că expirarea termenului nu este din culpa titularului.

Art. 644. - (1) În cazul mărfurilor prevăzute la art. 642 alin. (1) termenul de păstrare curge de la data emiterii de către autoritatea vamală a adevărîței de reținere a bunurilor.

(2) În cazul mărfurilor prevăzute la art. 642 alin. (2) și (3) termenul de păstrare curge de la data înregistrării declarației sumare, la care se adaugă prelungirile legal acordate.

Art. 645. - Mărfurile clasificate la cap. 1-3 din Tariful vamal de import al României se consideră a fi perisabile și termenul de păstrare sub supraveghere vamală este de 48 de ore de la data emiterii adevărîței de reținere în cazul bunurilor prevăzute la art. 642 alin. (1) și de la data înregistrării în evidența biroului vamal în cazul bunurilor prevăzute la art. 642 alin. (2) și (3), dacă nu sunt condiții de depozitare care să le asigure conservarea, confirmate de deținătorul depozitului.

Art. 646. - Autoritatea vamală nu răspunde de deteriorarea, alterarea sau de pierderile cantitative din cauze naturale, produse la bunurile păstrate în condițiile prevăzute la art. 642, 643 și 645.

Art. 647. - Mărfurile a căror deținere sau circulație este supusă prin legi speciale unor condiții care nu sunt îndeplinite la intrarea sau la ieșirea

din țară se rețin și se înregistrează de biroul vamal care le predă imediat în depozit autorității competente prevăzute de legea specială.

Art. 648. - (1) La expirarea termenelor de păstrare prevăzute în prezentul capitol, dacă titularii nu au reglementat situația vamală a mărfurilor, acestea se valorifică potrivit normelor legale în vigoare.

(2) În cazul în care titularii abandonează mărfurile printr-o declarație scrisă dată autorităților vamale condițiile de valorificare sunt îndeplinite din momentul depunerii acestei declarații.

Art. 649. - Mărfurile identificate de autoritatea vamală în exercitarea atribuțiilor lor fără a fi cunoscut titularul acestora se înscriu în evidențele biroului vamal, pe baza adevărîței de reținere a acestora. Dacă titularul acestora nu a putut fi stabilit în termenele prevăzute în prezentul capitol, la expirarea acestor termene bunurile se valorifică.

Art. 650. - (1) Mărfurile care îndeplinesc condițiile de valorificare potrivit prezentului regulament se declară bilunar de către biroul vamal la organele financiare locale, care sunt obligate să le preia în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării, cu excepția celor perisabile, care se declară și se preiau imediat.

(2) Mărfurile prevăzute la art. 648 se valorifică de către autoritatea competentă la care se află în depozit după expirarea termenelor prevăzute la art. 642 și 643.

CAPITOLUL X Contravenții vamale

Art. 651. - Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1500 lei următoarele fapte:

a) neîndeplinirea de către transportator ori de reprezentantul acestuia a obligației de a depune la biroul vamal de frontieră documentele însoțitoare ale mijloacelor de transport aflate în trafic internațional și a documentelor privind mărfurile transportate cu acestea;

b) nedepunerea de către comandantul, armatorul sau agentul navei a declarației proviziilor de bord, în termenele legale;

c) neîndeplinirea de către organele poștale a obligației de a declara și prezenta autorității vamale coletele și trimiterile poștale în vederea controlului vamal;

d) neîndeplinirea de către organele poștale a obligației de a prezenta biroului vamal de frontieră lista sacilor poștali;

e) neprezentarea de către transportator, la solicitarea autorității vamale, a documentelor aferente mijlocului de transport pentru mărfurile transportate, aflate în trafic internațional;

f) nerespectarea de către orice persoană a obligației de a face accesibile controlului vamal locurile indicate de autoritatea vamală;

g) transferarea mărfurilor care au făcut obiectul unei declarații sumare, în alte cazuri și locuri decât cele stabilite de autoritatea vamală;

h) neîndeplinirea de către titularul operațiunii comerciale sau de către reprezentantul acestuia a obligației de a solicita în termenul legal pentru mărfurile înscrise în declarația sumară, o destinație vamală;

i) neîndeplinirea de către transportatorul sau gestionarul mărfurilor nevămuite a obligației de a asigura integritatea sigiliilor sau marcajelor, cu excepția cazului fortuit sau de forță majoră;

j) nerespectarea de către titularul unei informații obligatorii a prevederilor art. 15 alin. (2);

k) neîndeplinirea de către titularul unei autorizații emise de către Autoritatea Națională a Vămilelor, a obligației de a anunța autoritatea vamală asupra oricărei modificări intervenite după acordarea acesteia;

l) depunerea declarației vamale conținând date incomplete sau inexacte, în cazul în care această faptă nu influențează stabilirea drepturilor de import și a altor drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe ce se stabilesc la punerea în liberă circulație a mărfurilor dar produce efecte asupra aplicării măsurilor de politică comercială ori a altor dispoziții stabilite prin reglementări speciale.

Art. 652. - Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1500 lei la 3000 lei următoarele fapte:

a) neîndeplinirea de către conducătorul mijlocului de transport a obligației de a opri la semnalul formal specific al personalului vamal abilitat;

b) acostarea navelor sau aterizarea aeronavelor în alte locuri decât în punctele de control unde funcționează autoritatea vamală, cu excepția cazului fortuit, de forță majoră sau de boală gravă la bord;

c) neprezentarea documentelor de orice natură și pe orice fel de suport, solicitate în cadrul controlului vamal, precum și nerespectarea termenului stabilit de autoritatea vamală, pentru prezentarea documentelor;

d) neîndeplinirea de către persoanele fizice care intră sau ies din țară a obligației de a declara și de a prezenta în vederea controlului vamal bunurile pentru care este prevăzută această obligativitate;

e) furnizarea de către un solicitant a unor informații eronate sau incomplete în baza cărora a fost adoptată de către autoritatea vamală o decizie favorabilă acestuia;

f) exercitarea oricărei activități comerciale, industriale sau de servicii într-o zonă liberă, antrepozit liber sau port liber, fără respectarea condițiilor stabilite în reglementările vamale și fără notificarea prealabilă a autorității vamale;

g) transferarea drepturilor și obligațiilor titularului unui regim vamal economic unor alte persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de regimul în cauză;

h) neîndeplinirea de către comisionarul în vamă a obligațiilor prevăzute la art. 578;

i) depunerea unei declarații vamale care conține date eronate privind încadrarea tarifară a bunurilor sau mărfurilor, în cazul în care este influențată stabilirea drepturilor de import și alte drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe care se încasează de către autoritatea vamală la punerea în liberă circulație a mărfurilor;

j) părăsirea porturilor sau aeroporturilor de către navele sau aeronavele care pleacă în cursă externă, fără viza autorității vamale; în acest caz amenda se aplică căpitaniei portului sau autorităților aeroportuare;

k) neîndeplinirea de către titularul regimului de punere în liberă circulație a mărfurilor destinate unei anumite utilizări, a obligației de a înștiința autoritatea vamală despre schimbarea utilizării acestora;

l) prezentarea de către un solicitant a unor documente conținând date inexacte sau eronate, în vederea obținerii unei autorizații sau a unui certificat de origine eliberat de către autoritatea vamală;

m) neîndeplinirea de către titularul regimului vamal de tranzit sau a regimurilor vamale economice a termenelor, condițiilor și obligațiilor prevăzute pentru derularea și încheierea acestor regimuri.

Art. 653. – Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3000 la 8000 lei:

a) sustragerea de la controlul vamal a oricăror bunuri sau mărfuri care ar trebui plasate sub un regim vamal. În acest caz bunurile se confiscă;

b) descărcarea, încărcarea sau transbordarea bunurilor sau mărfurilor pe nave fără permis vamal sau fără acordul autorității vamale; în acest caz cantitatea de bunuri încărcate, descărcate sau transbordate se confiscă;

c) înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal; mărfurile înstrăinate se confiscă;

d) depunerea declarației vamale și a dovezii de origine, conținând date eronate privind originea mărfurilor;

e) depunerea declarației vamale și a documentelor însoțitoare conținând date eronate privind valoarea facturată a mărfurilor;

f) depunerea declarației vamale și a documentelor însoțitoare conținând date eronate privind cantitatea mărfurilor dacă fapta nu constituie infracțiune prevăzută de Codul vamal. În cazul în care prin această faptă este influențată stabilirea drepturilor de import și alte drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe care se încasează de către autoritatea vamală la punerea în liberă circulație a mărfurilor, mărfurile constatate în plus față de cele înscrise în declarația vamală se confiscă;

g) exercitarea activității de comisionar în vamă fără autorizație; veniturile realizate din activitatea neautorizată se confiscă;

h) depunerea declarației vamale și a documentelor însoțitoare conținând date eronate privind felul mărfurilor. În cazul în care prin această faptă este influențată stabilirea drepturilor de import și alte drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe care se încasează de către autoritatea vamală la punerea în liberă circulație a mărfurilor, mărfurile constatate în plus față de felul celor înscrise în declarația vamală se confiscă. Prin felul mărfurilor se înțelege varietatea, tipul sau acele caracteristici definitorii.

Art. 654. – În cazul contravențiilor prevăzute la art. 653 lit. a) – c), atunci când mărfurile nu mai pot fi identificate, contravenientul este obligat la plata unei sume egală cu valoarea în vamă a acestora, la care se adaugă drepturile de import și alte drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe ce se stabilesc la punerea în liberă circulație a mărfurilor. Această măsură are același efect juridic ca și confiscarea mărfurilor în ceea ce privește stingerea datoriei vamale.

Art. 655. - Faptele prevăzute la art. 651 – 653 constituie contravenții dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune.

Art. 656. - Contravențiile vamale se constată prin procese verbale de contravenție încheiate de personalul vamal care are atribuții în acest sens.

Art. 657. – Contravențiilor prevăzute în acest capitol le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PARTEA VII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 658. - (1) Deciziile privind notele explicative, avizele de clasificare și alte avize referitoare la interpretarea Sistemului armonizat,

precum și recomandările emise de Comitetul Sistemului armonizat și aprobate de Consiliul de Cooperare Vamală, conform Convenției internaționale privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, la care România a aderat prin Legea nr. 98/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 27 septembrie 1996, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Notele explicative la Nomenclatura Combinată și reglementările adoptate de Comisia Comunităților Europene privind clasificarea unor anumite mărfuri în Nomenclatura Combinată, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 659. - În aplicarea prevederilor art. 91 alin. (3) din Codul vamal, autoritatea vamală stabilește norme privind funcționarea laboratoarelor vamale, metodologia de efectuare a analizelor în cadrul acestora, inclusiv a mărfurilor susceptibile a fi droguri, precum și modul de contestare de către persoanele interesate a rezultatelor și concluziilor analizelor.

Art. 660. - (1) Operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament se derulează și se încheie în conformitate cu acele reglementări.

(2) Autorizațiile emise în temeiul reglementărilor vamale anterioare prezentului regulament își păstrează valabilitatea.

(3) Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană operațiunile prevăzute la alin. (1) se încheie potrivit prevederilor cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 1 iunie 2005.

Art. 661. - (1) În situația în care titularii operațiunilor vamale, transportatorii sau comisionarii în vamă, solicită efectuarea operațiunilor de vămuire în afara birourilor vamale, aceștia au obligația de a asigura autorității vamale, fără plată, spații de lucru, magazii pentru depozitarea mărfurilor și instalații pentru cântărirea acestora.

(2) În situația în care persoanele interesate prevăzute la alin. (1) solicită efectuarea operațiunilor de vămuire în afara incintelor birourilor și punctelor vamale aceștia suportă cheltuielile de transport și, dacă este cazul, cele de cazare și de diurnă, potrivit normelor legale.

Art. 662. - (1) Autoritatea vamală poate să închirieze în condițiile legii, imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea și în proprietatea sa, precum și în proprietatea publică a statului, prin licitație publică, potrivit legii.

(2) Sumele încasate din închiriere se varsă integral la bugetul de stat.

Art. 663. - Pentru alte formulare decât cele prevăzute în anexele la prezentul regulament, precum și pentru registrele, sigiliile și ștampilele utilizate de autoritatea vamală, modelul și modul de utilizare al acestora se stabilesc de Autoritatea Națională a Vămilelor .

Art. 664. - Autoritatea Națională a Vămilelor poate emite norme tehnice de aplicare a prevederilor prezentului regulament, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 665. - Anexele nr. 1 - 44 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Prezentul Regulament asigură aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 253/11.10.1993.